ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΔΩΔΕΚΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1805

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 8-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 86. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΕΜΠΤΗ
25
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7.41'. Δύσις ἡλ. 5.8'.
ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 10.9, ἐλαχ. 8.4. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Κρητικὸν ἕως λίαν κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 760.3

Τὰ πολιτικὰ κάλαντα

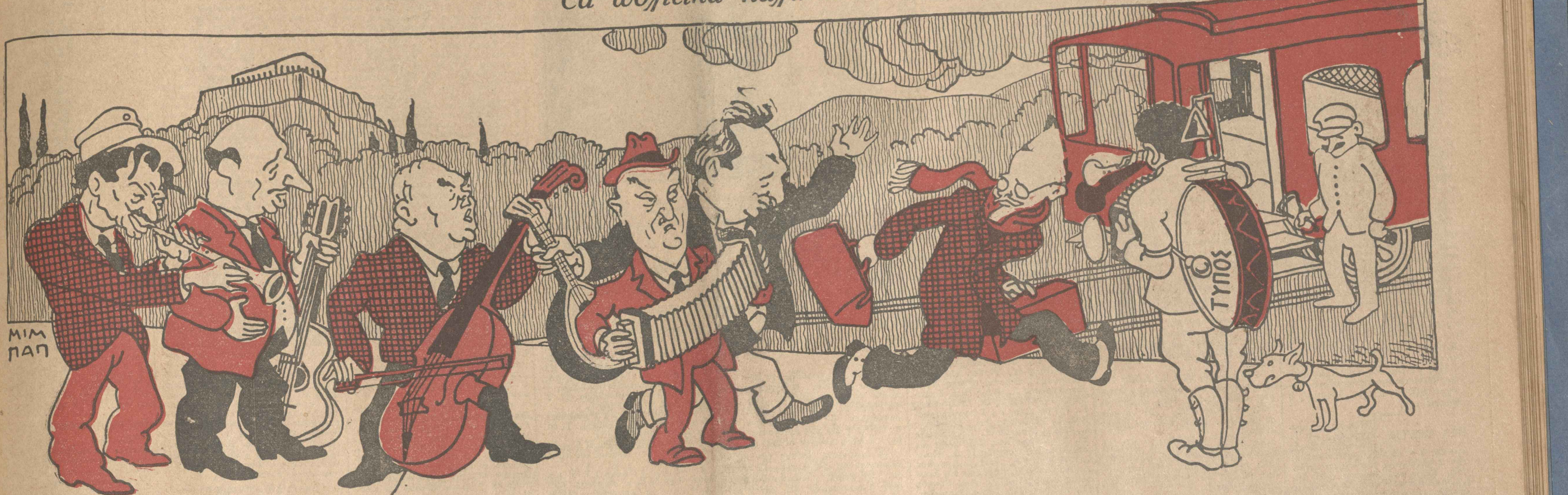

— Νὰ τὰ ποῦμε;
— Μοῦ τἄπατε στὴ Βουλή, στὴ Γερουσία, στὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο, παντοῦ. Κ' ἐδῶ θὰ μοῦ τὰ πῆτε; Φεύγω νὰ μὴν τ' ἀκούω....

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ "ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ,,

Ἡ τελευταία ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις δὲν εὗρήκε τὴν «δικαίωσίν» της εἰσέτι μεταξὺ τῶν προσκειμένων εἰς τὴν κυβέρνησιν κοινοβουλευτικῶν κύκλων: Δι' ὃ καὶ ἐδημιουργήθησαν μεταξὺ αὐτῶν ὁμάδες δυσηρεστημένων, ἠκούσαμεν δὲ νὰ γίνεται λόγος καὶ περὶ ὁμάδος «φιλελευθέρων δημοκρατικῶν», τῆς ὁποίας ἀρχηγὸς εἶναι, λέγουν, δυσηρεστημένος αὐτὸς ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους, ὁ τέως πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Ἐτέθη ἐξ ἄλλου εἰς κυκλοφορίαν ὁ θρύλος, καθ' ὃν μερικοὶ ὑπουργοὶ «μετετέθησαν» ὡς γραμματοδιδάσκαλοι τοῦ πρώην Δήμου Παρακαμπυλίων μόνον καὶ μόνον διότι εἶχον ὡρισμένας προκαταλήψεις ἐν σχέσει μὲ συμβάσεις ἀφορώσας δημόσια ἔργα. Τὰς φήμας αὐτὰς παραμερίζομεν ἐντελῶς. Καὶ ἐπιμένομεν εἰς τὴν ἐξήγησιν τὴν ὁποίαν ἐδώκαμεν προχθὲς ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπουργικὴν μεταρρύθμισιν: Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπέβλεψεν εἰς τὴν .....κομματικὴν οἰκονομίαν. Ἦτο δὲ φυσικὸν νὰ δυσαρεστήσῃ τοὺς ὀλίγους (φίλους του) διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς περισσοτέρους.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω φημῶν ἐκυκλοφόρησε καὶ ἡ διάδοσις ὅτι ἡ γενομένη ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις σχετίζεται μὲ τὰς μελετωμένας ἐκλογάς. Εἶναι δηλαδὴ ἡ ἀνανεωθεῖσα — ἐπιτρέψατε τὴν ἀνακριβῆ ἔκφρασιν — κυβέρνησις....προεκλογικὸν ὑπουργεῖον: Διότι ὁ κ. Πρωθυπουργός, μετὰ τὴν «ἐπιτυχίαν» τοῦ κ. Βαμβακᾶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι δύναται ν' ἀντιμετωπίσῃ χωρὶς φόβον τὰς ἐκλογάς.

Ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε, ὅτι ὡς ἔχουν σήμερον τὰ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, δύναται νὰ συμβῇ τὸ ἀπρόοπτον τοῦτο: Νὰ ἐπικρατήσῃ ὁ κ. Βενιζέλος εἰς ἐκλογὰς αἰφνιδιαστικῶς διεξαγομένας παρὰ τὴν ἐναντίον του ἀντίθεσιν τῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἡ δ' ἐπικράτησις αὕτη νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ αὐτὴν ταύτην τὴν λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ἐφ' ὅσον θὰ συνεχισθῇ τὸ παρὸν σύστημα διακυβερνήσεως καὶ μετὰ τὴν συσσώρευσιν τόσων καὶ τόσων σφαλμάτων, ἀποτυχιῶν, σκανδάλων καὶ μικροτήτων.

Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν παγίδα τὴν ὁποίαν στήνει διὰ τοὺς ἄλλους, θ' ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας ἀντεμετώπισαν οἱ διάδοχοί του τῷ 1922, ὅταν ἐκεῖνος ἔφευγεν «ἡρωϊκῶς» διὰ τὴν Κυανῆν Ἀκτήν. Ἀλλ' ἡ ἐθνικὴ καταστροφὴ δὲν θὰ εἶναι διὰ τοῦτο μικροτέρα. Καὶ ὁ Λαὸς μὴ πιστεύων πλέον εἰς ἐκλογὰς κατὰ τὰς ὁποίας πλαστογραφεῖται τὸ φρόνημά του, δὲν θ' ἀντιταχθῇ ἴσως εἰς τὰς βιαίας λύσεις καὶ εἰς τὰς δικτατορικὰς διαθέσεις γνωστῶν ἢ ἀγνώστων παραγόντων.

Δὲν ζητοῦμεν ἀπὸ τοὺς ἀντιτιθεμένους πολιτικῶς πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον νὰ λησμονήσουν τὰς πολιτικὰς παραδόσεις των, τὴν ἱστορίαν των, τὰ αἰσθήματά των. Γνωρίζομεν ὅτι ἡ ὥρα τοῦ πολιτικοῦ «ἀμαλγάματος», τῆς ἀνασυγκροτήσεως δηλαδὴ ἑνὸς μεγάλου κόμματος, τὸ ὁποῖον θ' ἀντιμετωπίσῃ τὸ ἰσχυρὸν ἐκ τῆς ἀπόψεως τῶν στελεχῶν κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, δὲν ἐσήμανεν εἰσέτι. Ὅτι αἱ διαφωνίαι, φανεραὶ ἢ λανθάνουσα, διὰ τὸ πολιτειακόν, δυσχεραίνουν αὐτὸ τὸ «ἀμάλγαμα». Γνωρίζομεν ὅτι οἱ «κίνδυνοι τῆς δημοκρατίας» — οἱ φανταστικοὶ — τοὺς ὁποίους ἐπισείει ὁ κ. Βενιζέλος, συγκινοῦν πολλοὺς ἐκ τῶν ἐν τῇ Ἀντιπολιτεύσει ἀφελῶν. Ὅλα αὐτὰ τὰ γνωρίζομεν. Ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ προετοιμασθῇ ἡ διαδοχὴ τῆς παρούσης καταστάσεως, εἶναι σχεδὸν ἐπείγουσα. Διότι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶναι ἀνὴρ τῶν αἰφνιδίων καὶ ἀπροόπτων ἀποφάσεων, καθ' ὃν δὲ τρόπον σήμερον ἀποβλέπει εἰς τὰς ἐκλογάς, αὔριον δύναται ν' ἀποβλέψῃ πρὸς τὴν....καλλιέργειαν τῆς πατρῴας ἀμπέλου καὶ τὸν ἐξωραϊσμὸν τοῦ πατρικοῦ οἴκου εἰς τὴν Κρήτην. Ἐπὶ τέλους οἱ ἄνθρωποι εἶναι πεπερασμένης ἀντοχῆς καὶ πεπερασμένης μαχητικότητος. Τ' ἀπρόοπτα δὲν ἀποκλείονται. Δὲν ἀποκλείεται ἀκόμη καὶ νὰ νικήσωμεν εἰς τὰς αἰφνιδιαστικῶς διεξαγομένας ἐκλογάς, νὰ πλειοψηφήσουν δηλαδὴ οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν συνταγῶν του. Τί θὰ συμβῇ τότε; Ὅ,τι συνέβη κατὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Οἰκουμενικῆς; Θὰ σχηματισθῇ μία κυβέρνησις ἐκ τοῦ προχείρου καὶ θ' ἀσκούμεθα ὅλοι μας εἰς ἀκούσιον δρόμον «μετ' ἐμποδίων;» Νομίζομεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ συμβῇ τοῦτο, ἀλλ' ἀντιθέτως πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τοῦδε ἐργασία διὰ μίαν στενὴν ἐπαφὴν τῶν ἐν τῇ Ἀντιπολιτεύσει προσωπικοτήτων, διὰ τὸν καταρτισμὸν ἑνὸς προγράμματος γενικωτέρου καὶ γενικῶς διὰ τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ γεννήσῃ ἡ ἑκουσία ἢ ἀκουσία ἀποχώρησις — προσωρινὴ ἢ ὁριστικὴ τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπὸ τὴν πολιτικὴν κονίστραν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λόγῳ τῆς σημερινῆς ἀργίας τῶν Χριστουγέννων, ἡ «Πρωΐα», καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφημερίδες, δὲν θὰ ἐκδοθῇ αὔριον Παρασκευήν. Εὔχεται δὲ εἰς τοὺς ἀναγνώστας της Καλὰ Χριστούγεννα.

Εἰς τὴν 5ην σελίδα

Οἱ ἀφανεῖς ἥρωες ἑνὸς αἰωνίου πολέμου

Μία δραματικὴ ἀφήγησις πολλῶν τραγικῶν ἱστοριῶν.

Τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Ριχάρδου Ρόουαν

Σημειώσεις φιλαναγνώστου

"Ἐκλογὴ ποιημάτων,,

Τοῦ κ. Ἀρίστου Καμπάνη

Οἱ κ.κ. Κ. Παράσχος καὶ Σ. Λευκοπαρίδης ἔθεσαν τελευταίως εἰς κυκλοφορίαν μίαν ἀνθολογίαν νεοελληνικῶν στίχων, ἢ ὅπως τὴν ἐπέγραψαν, μίαν «Ἐκλογὴν ἀπὸ τὰ ὡραιότερα Ἑλληνικὰ λυρικὰ ποιήματα». Εἰς τὸν πρόλογον δὲ τῆς ποιητικῆς αὐτῆς συλλογῆς μᾶς ἐξηγοῦν τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησαν διὰ τὴν σύνθεσίν της: Δὲν ἠθέλησαν μὲ τὰ ποιήματα τὰ ὁποῖα συνεκέντρωσαν νὰ παρουσιάσουν εἰς ἕνα σύνολον πανοραματικὸν τὰς διαφόρους μορφάς, τὰς φάσεις, —τὴν ἐξέλιξιν τῆς ποιήσεώς μας ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Σολωμοῦ μέχρι σήμερον. Ἡ προσπάθειά των ἀπέβλεπεν εἰς σκοποὺς καθαρῶς «αἰσθητικούς». Αἱ λέξεις ὅμως εἶναι ἐλαστικαί.

«Ἐκεῖνο ποὺ θελήσαμε, γράφουν οἱ κ.κ. Κ. Παράσχος καὶ Σ. Λευκοπαρίδης, ἦταν μέσα σ' ὅλη τὴ νέα μας λυρικὴ δημιουργία, νὰ διαλέξουμε τὰ ποιήματα ποῦ, κατὰ τὴ γνώμη μας, πραγματοποιοῦν ἢ προσεγγίζουν περισσότερο τὴν ἔννοια τοῦ ἀληθινοῦ λυρισμοῦ».

Δὲν προβαίνουν ἐν τούτοις εἰς τὸν ὁρισμὸν τοῦ λυρισμοῦ διότι «ὁ ἐνήμερος ἀναγνώστης ξέρει δίχως ἄλλο πόσο ἀκαθόριστη εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ λυρισμοῦ, πόσο ὑποκειμενικοὶ καὶ μονόπλευροι ὅλοι οἱ ὁρισμοὶ ποὺ τοῦ ἔδωκαν ἕως τώρα καὶ πόσο θὰ ἦταν ματαιοπονία καὶ τόλμη ἄτοπη νὰ ἐπιχειρήσωμε νὰ δώσωμε ἐμεῖς ἕναν τέτοιον ὁρισμό». Ἠκολούθησαν ἀναγκαστικῶς τὰς ὑποκειμενικὰς ἀντιλήψεις των: Ἐδικαιοῦντο ἀναντιρρήτως. Ἔπρεπεν ὁπωσδήποτε νὰ καθορίσουν σαφέστερα αὐτὰς τὰς ὑποκειμενικὰς ἀντιλήψεις.

«Σύμφωνα μὲ τὴ γενικὴ τούτη ἀρχὴ (ποίαν;) καὶ γιὰ νὰ πετύχουμε μίαν ἑνότητα τόνου, ποὺ ἀντίθετα μὲ ἄλλους τὴ θεωροῦμε ἀπαραίτητη σὲ βιβλίο σὰν τὸ δικό μας ἀποκλείσαμε κάθε παραγωγή, ποὺ νομίζουμε πὼς δὲ συμβιβάζεται μὲ τὴν ἔννοια τοῦ καθαροῦ λυρισμοῦ». Ἀπέκλεισαν τὰς ἐξεζητημένας τεχνοτροπίας ποὺ θεραπεύουν τὴν ἐντυπωσιακὴν πρωτοτυπίαν, ἀπέβλεψαν εἰς τὴν πραγματικὴν συγκίνησιν ζωῆς καὶ τέχνης, ἀπέκλεισαν τὸν ἠθογραφικὸν ἔμμετρον λόγον, τὸν ἀφηγηματικόν, τὸν ρητορικόν, τὸν νοησιαρχικὸν (ὢ! κύριε Ἀνδροῦτσο!) κ.τ.λ. Ἔθεσαν τὴν χειρουργικὴν μάχαιραν καὶ ἐπὶ τῶν Σολωμικῶν ἀποσπασμάτων. Καὶ τέλος εἰς τὴν κατάταξιν ἠκολούθησαν τὴν μέθοδον τῆς διαιρέσεως τῶν ποιητῶν εἰς Ἑπτανησίους, παλαιοὺς Ἀθηναίους, νέους Ἀθηναίους καὶ Πανελληνίους (;).

Ἡ δημοσίευσις τῶν ποιημάτων γίνεται: ἀνωνύμως. Οἱ δύο «ἀνθολόγοι» — ἂς ἐπιτραπῇ ὁ ὅρος — πιστεύουν ὅτι τὸ ὄνομα «ρίχνει ἕναν ἥσκιο ἀτομικό, σωματικό, σὲ κάτι πού, ἀπὸ τὴ φύσι του πρέπει νὰ μένῃ ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ πνευματικὸ καὶ ἀπρόσωπο. Ἡ ἄδολη ποίηση μᾶς φαίνεται ὅτι ἔτσι στέκει καλύτερα· ἐξυπηρετεῖται, καλύτερα— ἔτσι ἐξυπηρετεῖται τὸ ἁγνὸ καὶ ἀπόλυτα ὡραῖο». Τὰ ὀνόματα ἀναφέρονται μόνον στὸν πίνακα τῶν περιεχομένων.

* * *

Χάρις εἰς τὴν μέθοδον αὐτὴν ἀπὸ τὴν ἀνθολογίαν τῶν κ. κ. Κ. Παράσχου καὶ Λευκοπαρίδη ἀπεκλείσθησαν σχεδὸν κατὰ κανόνα ὅλα τὰ εἴδη τοῦ λυρισμοῦ ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι αἰσθηματικὸς ἢ αἰσθησιακός. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς τοιούτου κριτηρίου εἶναι ὅτι ἡ λυρικὴ συλλογὴ τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὑπ' ὄψει δὲν ὑπερτερεῖ, εἰς ὡρισμένας δὲ περιπτώσεις μειονεκτεῖ ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἐκείνην «Λαϊκὴν Ἀνθολογίαν» τοῦ Δημ. Ταγκοπούλου, ἡ ὁποία εἶχε συντεθῆ, νομίζω, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ κ. Κωστῆ Παλαμᾶ. Πρέπει ἀκόμη νὰ σημειωθῇ ὅτι εἴτε ἕνεκα τῶν ἐλλείψεων τῆς Βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν, εἴτε ἕνεκα ἄλλων ἐλλείψεων, οἱ κ. κ. Παράσχος καὶ Λευκοπαρίδης δὲν ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐφαρμόσουν τὴν μέθοδόν των κατὰ τρόπον μᾶλλον ἀνεπίληπτον. Ἐν συνόψει ἡ ἀνθολογία τῶν δύο λογίων περιέχει μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ὡραιοτέρους Ἑλληνικοὺς στίχους, μερικοὺς στίχους καλούς, ἀρκετοὺς μετρίους καὶ μερικοὺς πολὺ κακούς. Ἀφίνω τώρα ὅτι κάποια ποιήματα ὅπως τὸ Πλατωνίζον σονέτο τοῦ Ἰακώβου Πολυλᾶ ἕνεκα τῶν τυπογραφικῶν σφαλμάτων εἶναι δυσαναγνώριστα....

Εἰς τὴν προσπάθειάν των νὰ περιλάβουν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρους ποιητὰς οἱ συνθέσαντες τὴν Ἀνθολογίαν ἔκαμαν καὶ μερικὰς ἀδικαιολογήτους παραχωρήσεις. Τὸ ὅτι ἠτύχησαν εἰς τὴν ζωὴν μερικοὶ ποιηταί, τὸ ὅτι παρεφρόνησαν ἢ ἀπέθαναν εἰς τὰ σανατόρια δὲν εἶναι — δυστυχῶς — τίτλος γραμματολογικῆς διακρίσεως. Ὁ Βιζυηνὸς διέπρεψεν εἰς τὸ ψυχολογικὸν διήγημα, ἀλλ' οἱ στίχοι του σπανίως ἤρθησαν ὑπὲρ τὸ μέτριον, οἱ δὲ δημοσιευόμενοι εἰς τὴν ἀνθολογίαν τῶν κ.κ. Παράσχου Λευκοπαρίδη στίχοι του, γραμμένοι εἰς τὸ φρενοκομεῖον, δὲν παρουσιάζουν αἰσθητικὸν ἐνδιαφέρον. Οὐδὲν ἐπίσης αἰσθητικὸν ἐνδιαφέρον ἐμφανίζουν στίχοι ἄλλου ποιητοῦ, ὁ ὁποῖος κατέληξεν ὅπου καὶ ὁ ἐξαίσιος ἀφηγητὴς τῆς ζωῆς τοῦ «Μοσκὼβ Σελήμ».... Νομίζω ἐπίσης ὅτι μέσα εἰς τὸ παράδοξον καὶ τόσον διαφιλονικούμενον ἔργον τοῦ Αἰγυπτιώτου Καβάφη ὑπάρχουν στίχοι (;) καλύτεροι, δηλαδὴ ὑποβλητικώτεροι καὶ ὀλιγώτερον ὅμως αἰσθησιακοὶ ἀπὸ μερικοὺς ἐκ τῶν φιλοξενουμένων εἰς τὴν «Ἐκλογήν». Ὁ Καβάφης εἶναι ἕνας ποιητὴς χωρὶς....τὸ αἴσθημα τοῦ ρυθμοῦ καὶ τῆς γλώσσης, ἕνας συσσωρευτὴς ὑλικοῦ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἕνας ἄλλος θὰ ἠμποροῦσε νὰ συνθέσῃ ὡραιότατα ἐπιγράμματα.... Ἑλληνιστικὰ πλήρη εἰρωνίας ἢ Ἐπικουρισμοῦ. Οἱ κ. κ. Παράσχος καὶ Λευκοπαρίδης δὲν ἠδίκησαν μόνον τὸν Καβάφην. Ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀνθολογίαν των — καὶ ἴσως τὴν εὐπρέπειαν. Τὸ πάθος δὲν εἶνε πάντοτε ὡραῖον, ὅταν μάλιστα ὁ ποιητὴς δὲν κατορθώνει νὰ τὸ δικαιώσῃ καὶ ὅταν ἁπλῶς ἐπιδεικνύει τὸν γενετησιακόν του ἀμοραλισμὸν καὶ τὴν περιφρόνησίν του πρὸς τὴν...φυσιολογικὴν ἠθικήν.

Καὶ μολαταῦτα ἡ «Ἐκλογὴ» τῶν κ.κ. Παράσχου καὶ Λευκοπαρίδη δὲν ἠμπορεῖ νὰ πῶ ὅτι μὲ ἀφίνει ἀδιάφορον: Μοῦ ἀφύπνισε τόσας ἀναμνήσεις...φιλολογικάς! Φυλλομετρῶν τὸ βιβλίον αὐτὸ ἐσταμάτησα πολλὲς φορὲς εἰς τοὺς στίχους τῶν Πολιορκουμένων καὶ τοῦ Κάρμεν Σεκουλάρε, εἰς κάποιους στίχους τοῦ Κάλβου τὸν ὁποῖον «δὲν θαμβώνει πάθος κανένα», καὶ ὁ ὁποῖος ἀσκῶν τὸ ἔργον τοῦ λυρικοῦ «στέκει ὀλόρθος σιμὰ εἰς τοῦ μνήματός του τὸ ἀνοικτὸ στόμα», στὸν Ἐρασιτέχνην τοῦ Πολυλᾶ, σὲ κάποιους στίχους τῆς Καλοκαιρινῆς Βραδυᾶς τοῦ γέροντος Μαρκορᾶ, εἰς ἕνα σονέτο τοῦ βραχυπνόου καὶ αὐστηροῦ Μαβίλη, εἰς τὴν ἐξαισίαν Ἀνατολὴν τοῦ Παλαμᾶ, στὴ Βαθειὰ νύχτα τοῦ Δροσίνη μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ποιητὴς βλέπει ὅλα τ' ἀθώρητα καὶ ὅλα τ' ἀνάκουστα

Βλέπει τῶν τάφων τὰ φαντάσματα
καὶ τὰ λευκὰ στοιχειὰ τῶν κάστρων,
Κι' ἀκούει τῶν δέντρων τὸ μεγάλωμα
καὶ τὸ περπάτημα τῶν ἄστρων...

εἰς μερικὰ μουσικολαλήματα τοῦ Πέτρου Βασιλικοῦ, εἰς κάποια [illegible] τοῦ Μαλακάση, εἰς αὐτὰς τὰς στροφὰς τοῦ Γρυπάρη

Μὰ [illegible] καὶ ξημέρωσε ἡ ἀνέλπιστη ἡ αὐγὴ
καὶ στὴ δροσιὰ τοῦ ἀπόβροχου λουσμένη
σὰ θᾶμα νέο πεντοβολᾷ καὶ ἀναγαλλιάζ' ἡ γῆ
ὅσ' ὁ χρυσὸς ὁ θρίαμβος τοῦ Ἥλιου προβαίνει
Στὸ μυριοθορυβούμενο κ' ἡλιόβολο γιαλὸ
οἱ ναῦτες τὰ πανιὰ τῶν πλοίων ἀνοίγουν
καὶ ἰδές! φαντάζουν τ' ἄρμενα στὸ κῦμα τὸ ψηλὸ
πὼς πρίμα καρτεροῦνε τὸν καιρὸ νὰ φύγουν
Πῶς μᾶς πλακώνει τ' ὄνειρο τῆς εὐτυχίας ξανὰ
σὰ νὰ ἦταν μιὰ φορὰ νὰ μᾶς γελάσῃ
σὲ νέα ταξείδια μᾶς καλοῦν τὰ πλοῖα στὰ γαλανὰ
τὰ κύματα, ποὺ ὡς νὰ ἤπιαν φῶς κ' ἔχουν χορτάσει...

ἢ στὸν λαμπρόηχον θρίαμβον τῆς «Δικαιοσύνης» τοῦ ἰδίου ἢ στοὺς στίχους αὐτοὺς τοῦ Ζ. Παπαντωνίου, τόσο ἰσορροπημένους εἰς τὴν ἔκφρασιν καὶ εἰς τὸ περιεχόμενον:

Γλυκὸ φθινόπωρο ζωῆς, σοφὴ κι' ἀτάραχη ὥρα
ξέρεις τὰ φίλτρα πίνοντας τῆς λύπης νὰ εὐτυχῇς
καὶ γεύεσαι τὸν ἔρωτα σὰν τὴν χρυσὴν ὀπώρα
βαρειὰ ἀπ' τὸ μέλι τῶν χυμῶν στὰ ρίγη τῆς βροχῆς.

Ἐσταμάτησα στὸ «ἐπίγραμμα» τοῦ μουσικωτέρου τῶν ἐλεγειακῶν μας ποιητῶν τοῦ Λάμπρου Πορφύρα, στὶς πλούσιες θαλασσινὲς ζωγραφιές του:

Πλάϊ στ' ἀκρογιάλι τὸ φτωχὸ γολέττες ἀραγμένες
μαζὶ μὲ τὶς ψαρόβαρκες σαλεύανε κ' ἐτρίζαν
ἀχολογούσανε ψηλὰ τῶν καραβιῶν οἱ ἀντένες
καὶ στὸ μαϊστράλι τὰ σκοινιὰ χαρούμενα ἐσφυρίζαν.

στὸν ἠχηρὸν καὶ μεγαλόστομον «Γιάννη Κήτς» τοῦ Σικελιανοῦ:

Μοῦ δείχτουνε τὰ ὁλόχρυσα τραγούδια σου, σὰν τὰ κορμιὰ
ποὺ ἀδρὰ κι' ἁρματωμένα
σὲ τάφο ἀρχαῖο πρωτάνοιχτο, κοιτᾶς τα ἀκέρια κι' ὡς κοιτᾶς
βουλιάζουνε χαμένα.
Κι' ὅλο τὸν ἄξιο θησαυρὸ τὸ Μυκηναῖο, ποὺ λόγιαζα
Νάπίθωνα μπροστά σου,
Τὰ κύπελλα καὶ τὰ σπαθιὰ καὶ τὰ πλατιὰ διαδήματα
Καὶ στὴ νεκρὴ ὠμορφιά σου
Μιὰ προσωπίδα, ὡσὰν αὐτὴ ποὺ σκέπασε τῶν Ἀχαιῶν
τὸ Βασιλιᾶ ἀποκάτου
Ὁλόχρυση κι' ὁλότεχνη πελεκητὴ μὲ τὸ σφυρὶ
στὸ ἀχνάρι τοῦ θανάτου.

εἰς τὴν ἀσεβοῦς...περιπαθείας ποίησιν τοῦ Βάρναλη ποὺ ἔγραψε τὴ «Μάννα τοῦ Χριστοῦ», στὴν Προσευχὴ στὸ Θεὸ γιὰ ν' ἀναπάψῃ ὅλους τοὺς δυστυχισμένους, τοῦ Κ. Οὐράνη ποὺ ἐνθυμίζει κάπως στὸν τόνον της τὸν Βιργιλιακὸν Φρανσὶ Ζάμ, τὴν πεισιθάνατην «Πρέβεζαν» καὶ τὸ τρελλὸ παράπονο τῆς «Αἰσιοδοξίας» τοῦ Καρυωτάκη, τοῦ τελευταίου κατὰ χρονολογικὴν τάξιν λυρικοῦ ποὺ ἀξίζει τὴν προσοχήν μας. Ἡ ποίησίς μας τῶν 130 τελευταίων ἐτῶν δὲν εἶναι ὅσον πιστεύεται πτωχὴ καὶ ἂν οἱ κ.κ. Παράσχος καὶ Λευκοπαρίδης εἶχαν περισσότερον καιρὸν θὰ ἔδιδαν ἕνα βιβλίον μᾶλλον ἀντιπροσωπευτικόν, ὀλιγώτερον ὑποκειμενικὸν καὶ μεθοδικώτερον. Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ μέθοδος δυσκολεύει τὴν αἰσθητικὴν ἀπόλαυσιν καὶ δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ λυρισμὸς εἶναι μόνον αἰσθηματολογία: Ὁ λυρικὸς τόνος ὑπάρχει καὶ εἰς τοὺς «Ὕμνους τοῦ Νοβάλις» καὶ εἰς τὴν θερμὴν ρητορείαν τοῦ Σέλεϋ, καὶ εἰς τὰ φιλοσοφικὰ ποιήματα τοῦ Γκυγιώ: Ὅ,τι ἀναχωρεῖ ἀπὸ συγκίνησιν καὶ παράγει συγκίνησιν εἶναι πάντοτε εὐπρόσδεκτον: Τὰ δὲ ὅρια τοῦ καθαροῦ λυρισμοῦ καὶ τῆς...ἀκαθορίστου λυρικῆς εὐγλωττίας εἶναι δυσδιάκριτα.

Ὁπωσδήποτε εἴτε διὰ τὰς προκαταλήψεις των εἴτε δι' ἄλλους λόγους οἱ κ.κ. Παράσχος καὶ Λευκοπαρίδης ἀπέκλεισαν ἀπὸ τὴν «Ἐκλογὴν» των μερικοὺς στίχους τῶν ποιητῶν τῆς παρερχομένης ἢ παρελθούσης γενεᾶς: Ὄχι μόνον ὁ Σολωμός, ὁ Τυπάλδος ὁ κ. Παλαμᾶς, ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Α. Προβελέγγιος, οἱ νεώτεροι καὶ αὐτοὶ οἱ καθαρολόγοι στιχουργοὶ θὰ ἠδύναντο νὰ τύχουν ἁρμοδιωτέρας ἐμφανίσεως εἰς τὴν Ἀνθολογίαν.

Παρ' ὅλα ταῦτα ἐκτιμῶ πολὺ τὴν προσπάθειαν τῶν δύο λογίων καὶ τοὺς προτείνω νὰ κάμουν μίαν ἀνθολογίαν τοῦ πεζοῦ μας λόγου— μὲ ἄλλην ὅμως ὀλιγώτερον πρωτότυπον καὶ πλέον λογικὴν μέθοδον: Δὲν πιστεύω εἰς τὴν «καλλιτεχνικὴν ἀταξίαν», διότι ἔχει ἀποθάνει πρὸ πολλοῦ μέσα μου ὁ ρωμαντικός...

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑ ΔΙΚΤΥΑ ΣΥΜΜΑΧΙΩΝ

ΤΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΟΥΪΛΛΙΑΜ ΜΑΡΤΕΝ

Αἱ προπολεμικαὶ συμμαχίαι μᾶς ὡδήγησαν, μὲ μαθηματικὴν ἀνάγκην, εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1914. Διὰ τοῦτο μία τῶν θεμελιωδῶν ἰδεῶν τοῦ Συμφώνου τῆς Κ. Τ. Ε. ὑπῆρξεν ἡ ἀπαγόρευσις τῶν συμμαχιῶν. Ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης θεμελιοῦται ἐπὶ τοῦ συνασπισμοῦ ὅλων τῶν Κρατῶν ἐναντίον ἑνὸς ἐνδεχομένου εἰσβολέως. Πᾶσα εἰδικὴ ὑποχρέωσις μεταξὺ δύο Κρατῶν, ἥτις θὰ παρημπόδιζε τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς τῆς θεμελιώδους ὑποχρεώσεως, ἀντιτίθεται πρὸς τὸ Σύμφωνον.

Δύο συνέπειαι ἀπορρέουν ἐξ αὐτοῦ. Ἡ πρώτη εἶνε ὅτι αἱ συμμαχίαι δὲν εἶνε ἀνεκταί. Ἡ ἰσχὺς τοῦ Συμφώνου εἶνε πρωτίστως προληπτική· συνεπῶς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ρίψῃ ἀμφιβολίαν ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης ἐφαρμογῆς του ἐξασθενίζει τὴν φοράν του καὶ δύναται νὰ δημιουργήσῃ τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους τὸ Σύμφωνον ἔσχεν ὡς σκοπὸν νὰ ἀποσοβήσῃ. Φρονοῦμεν ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, φρουρὸς τοῦ Συμφώνου, ἐπέδειξεν ἔλλειψιν κύρους εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ ὅτι ὤφειλεν ἀπὸ πολλοῦ νὰ εὕρῃ ἕνα μέσον διὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ σαφῶς εἰς τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τὰς σχετικὰς ὑποχρεώσεις των.

Ἡ δευτέρα συνέπεια εἶναι ὅτι αἱ συμμαχίαι, ἐὰν ὑφίστανται τοιαῦται, στεροῦνται νομικῆς ἀξίας. Τὸ Σύμφωνον πλήττει ὡς ἄκυρον πᾶσαν διεθνῆ ὑποχρέωσιν ἥτις θὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς αὐτό. Ἓν ἐκ τῶν δύο: ἢ αἱ συμμαχίαι ἐν τῇ πράξει θὰ ἐνισχύσουν τὸ Σύμφωνον, ὑποχρεοῦσαι τοὺς συμμάχους νὰ ἔλθουν εἰς βοήθειαν ἑνὸς Κράτους, τὸ ὁποῖον θὰ ὑφίστατο ἐπίθεσιν, καὶ τότε ἀποτελοῦν πλεονασμόν. Ἢ εἶνε ἀντίθετοι πρὸς τὸ Σύμφωνον — ἐὰν ὑποχρεώνουν ὡρισμένα Κράτη νὰ ἔλθουν εἰς βοήθειαν ἑνὸς ἐπιτιθεμένου — καί, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἶνε κατὰ βάσιν ἄκυροι καὶ ἀνύπαρκτοι.

Θὰ λεχθῇ ἴσως ὅτι τοῦτο ἐνέχει μικρὰν πρακτικὴν σπουδαιότητα. Τοιαύτη δὲν εἶνε ἡ γνώμη μας. Ὁ τελευταῖος πόλεμος ἀπέδειξεν, ὅτι αἱ ἐπισημότεραι συμμαχίαι δὲν ἐκτελοῦνται κατ' ἀνάγκην. Ἡ Ἰταλία, ἡ Ρουμανία, ἡ Ἑλλὰς — κατ' ἀρχὰς τοὐλάχιστον — δὲν ἐπολέμησαν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν συμμάχων των. Ἀφ' ἧς στιγμῆς εἰσάγεται, προκαταβολικῶς, εἰς μίαν συμμαχίαν, ἓν ἐλάττωμα σοβαρᾶς μορφῆς — ὡς τὸ προκῦπτον αὐτοδικαίως ἐκ τοῦ Συμφώνου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν — παρέχεται εἰς πᾶσαν κυβέρνησιν ἢ εἰς ἕνα λαὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ ὑπεκφύγῃ τῶν ὑποχρεώσεών του ἕνα εὐκολώτατον μέσον νὰ τὸ πράξῃ.

Ἡ ἀξία τῶν συμμαχιῶν καθίσταται οὕτω λίαν προβληματική.

Τὸ πρῶτον χρονολογικῶς ἐκ τῶν δύο λεγομένων δικτύων συμμαχιῶν, ἐκεῖνο ποὺ συνδέει τὴν Γαλλίαν, τὴν Πολωνίαν καὶ τὰ Κράτη τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1920. Ἡ δικαιολογία του εἶνε ὅτι συνεκροτήθη εἰς στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν μόλις ὑφίστατο καὶ οὐδεὶς ἐγνώριζε ποίαν ἀσφάλειαν θὰ ἦτο εἰς θ[illegible] ἐξασφαλίσῃ εἰς τὰ μέλη της. [illegible] τὸ συγκρότημα τοῦτο δὲν πα[illegible]ωσε τάσιν μεγαλυτέρας συσφίγξε[illegible]. Ὄχι μόνον ὁ κ. Μπένες, διαπνεόμενος ὑπὸ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον μετ' εὐχαριστήσεως ἐξαίρομεν, προσεπάθησε σταθερῶς νὰ συγχωνεύσῃ τὴν Μικρὰν Ἀντὰντ εἰς ἕνα γενικώτερον σύστημα ἀσφαλείας, ἀλλ' ἀκόμη ἔχομεν τὴν ἐντύπωσιν, σαφεστάτην καὶ βασιζομένην ἐπὶ γεγονότων, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ Κράτη, καὶ πρώτη ἡ Γαλλία, δὲν θεωροῦν ἑαυτὰ δεσμευμένα πέραν τῶν ρητῶν ὅρων τῶν συνθηκῶν των, οἵτινες ὅροι ἐπιφυλάσσουν τὸ Σύμφωνον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Μὲ ἄλλα λόγια αἱ συμμαχίαι αὗται μᾶς φαίνονται μᾶλλον πλεοναστικαὶ παρὰ κινδυνώδεις. Οὐχ ἧττον ἐνέχουν τοῦτο τὸ σοβαρὸν ἄτοπον, ὅτι δίδουν μίαν ἐπίφασιν δικαιολογίας εἰς τὸ ἄλλο συγκρότημα τὸ ὁποῖον βλέπομεν οἰκοδομούμενον ὑπὸ τὰ ὄμματά μας καὶ τοῦ ὁποίου κέντρον εἶνε ἡ Ἰταλία.

Εἶνε ἀπολύτως φανερόν, ὅτι ἡ φασιστικὴ Κυβέρνησις, ἀποφανθεῖσα θορυβωδῶς ὑπὲρ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν, ἐπεχείρησε νὰ συσσωματώσῃ παρὰ τὸ πλευρόν της, ἢ μᾶλλον ὄπισθεν αὐτῆς, ὅλα τὰ δυσηρεστημένα Κράτη, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶνε ἀξιόλογος ἐν Εὐρώπῃ: τὴν Γερμανίαν, τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Λιθουανίαν κλπ. Ὡς ἦτο φυσικόν, ἡ Ρωσσία ἔσπευσεν εἰς βοήθειαν τῶν δυσηρεστημένων. Ἐκ τούτου προέκυψεν ἡ ἐπίφασις ἑνὸς φοβεροῦ συγκροτήματος τὸ ὁποῖον ὀρθώνει, ἔναντι τῆς πολιτικῆς τῆς διατηρήσεως τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος, μίαν πολιτικὴν μεταβολῆς καὶ κινήσεως. Καὶ ἡ ἰσχὺς ἀκριβῶς αὐτοῦ τοῦ συγκροτήματος ἠδυνήθη νὰ καταστήσῃ ἀβέβαια περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν πολιτικῆς ὡρισμένα Κράτη τὰ ὁποῖα, χωρὶς νὰ εἶνε δυσηρεστημένα, δὲν ἐνδιαφέρονται ἀπολύτως διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ὑπάρχοντος καθεστῶτος, ὅπως ἡ Τουρκία.

Ἀλλ' αὐτό, ἂς σπεύσωμεν νὰ τὸ εἴπωμεν, εἶνε ἡ ἐπίφασις· ἡ πραγματικότης εἶνε πολὺ διάφορος, περισσότερον περίπλοκος καὶ ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνος.

Εἶνε φυσικὸν καὶ θὰ προσθέσωμεν νόμιμον, ὅπως Κράτη, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα συνάδουν, συνδυάζουν τὴν διπλωματικήν των δρᾶσιν· αὐτὸ εἶνε τὸ πρῶτον βῆμα τῆς τέχνης. Ἡ Ἰταλία ἐπιθυμεῖ νὰ ἀσκήσῃ πίεσιν ἐπὶ τῆς Γαλλίας εἰς τὸ ζήτημα τῆς ναυτικῆς ἰσοπλίας· χρησιμοποιεῖ πρὸς τοῦτο τὴν Γερμανίαν. Θέλει νὰ κρατήσῃ εἰς στάσιν σεβασμοῦ τὴν Νοτιοσλαυΐαν πρὸς τὴν ὁποίαν δυσπιστεῖ· χρησιμοποιεῖ πρὸς τοῦτο τὰ Κράτη τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐκεῖθεν αὐτῆς: τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Βουλγαρίαν. Ὅλος ὁ κόσμος κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον θὰ ἐνήργει. Ἡ Γαλλία δὲν κάμνει ἄλλο πρᾶγμα ὅταν συνεννοῆται μὲ τὴν Πολωνίαν ἐκεῖθεν τῆς Γερμανίας, μὲ τὴν Νοτιοσλαυΐαν ἐκεῖθεν τῆς Ἰταλίας. Καὶ ἡ Γερμανία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Οὐγγαρία, τὰς ὁποίας ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἧττα ἀφῆκαν ἀπηλπισμένας καὶ διπλωματικῶς ἀπομονωμένας, ἔχουν κάθε συμφέρον νὰ ὑποβοηθήσουν αὐτὸ τὸ παιγνίδι. Πιάνει κανεὶς φίλους ὅπου εὕρῃ.

Ἂς προσθέσωμεν ὅτι, δι' ἐσωτερικοὺς λόγους, ὁ φασιστικὸς Τύπος παρουσιάζει τὸ συγκρότημα τοῦτο ὡς συνεκτικὸν καὶ τὸν Μουσσολίνι ὡς ἀρχηγόν του. Ὅλοι οἱ ἔχοντες διάθεσιν πολιτικοὶ προσκαλοῦνται εἰς τὸ Μιλᾶνον ἢ τὴν Ρώμην· πᾶν ὅ,τι συμβαίνει εἰς τὸν κόσμον ἑρμηνεύεται ὡς ἐπιτυχία τῆς Ἰταλίας· καὶ ὁ γαλλικὸς Τύπος τὰ παίρνει ὅλα αὐτὰ τοῖς μετρητοῖς.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 10ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἀνομολογῶν ὁ κ. Μουσσολίνι ὅ,τι δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν ν' ἀποκρυβῇ —τὸ ἐκ χιλίων περίπου ἑκατομμυρίων λιρεττῶν ἔλλειμμα τῆς διαχειρίσεως τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν, ἐξήτασε καὶ τοὺς δυνατοὺς τρόπους τῆς ἀντιμετωπίσεώς του. Ἀπέκλεισεν ἐν ἀρχῇ κάθε νέαν φορολογίαν, διότι, ὡς εἶπεν, ἡ ἀντοχὴ τοῦ λαοῦ εἶνε πεπερασμένη καὶ βαρύνεται ἤδη σημαντικῶς διὰ φόρων ὁ λαὸς τῆς Ἰταλίας. Φυσικά, ὅταν ἀποκλείεται ἡ φορολογικὴ ἀντιμετώπισις ἑνὸς ἐλλείμματος [illegible] ἀπομένει, παρὰ ἡ ἀναζήτησις τῆς καλύψεώς του διὰ τῆς περικοπῆς τῶν δαπανῶν. Καὶ ὁ κ. Μουσσολίνι ἐξήγησεν ὅτι εἰς τοῦτο ἀποβλέπει ἡ ἐλάττωσις τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι, ὑπερβαίνοντες τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον ἐν Ἰταλίᾳ, ἤτοι ἀναλογοῦντες εἰς πρὸς ὀγδοήκοντα κατοίκους, στοιχίζουν εἰς τὸ κράτος περὶ τὰ 9 δισεκατομμύρια λιρεττῶν. Ὁ κ. Μουσσολίνι δὲν ἀπεσιώπησε τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ μείωσις αὐτὴ τῶν ἀποδοχῶν συνεπάγεται στερήσεις, ἀλλ' ἀπέδωκε τοῦτο εἰς τὸ... ἀτελὲς τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης. Ἀνέφερεν ἔπειτα τὰς πολεμικὰς δαπάνας τῆς Ἰταλίας —τὰς δαπάνας δηλαδή, διὰ τὰς πολεμικὰς αὐτῆς προπαρασκευάς, τὴν ἀνάγκην τῶν ὁποίων ἀπέδωκε, παραδόξως, εἰς τὴν ἐκ τῶν συνθηκῶν δημιουργηθεῖσαν μεταπολεμικὴν κατάστασιν. Καὶ ἐπροκάλεσεν οἱονδήποτε νὰ εἴπῃ ἐὰν πιστεύῃ ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῆς Ἰταλίας ἐπιτρέπει νὰ περικοπῇ καὶ μία, ἔστω, λιρέττα ἀπὸ τὰ πέντε δισεκατομμύρια, τὰ δαπανώμενα διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας, ἡ ὁποία προπολεμικῶς ἐδαπάνα μόνον 650 ἑκατομμύρια διὰ τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον της. Ἡ ἐρώτησις τοῦ κ. Μουσσολίνι δὲν ἀπευθύνεται μόνον πρὸς τοὺς Ἰταλούς. Ὅλα τὰ κράτη δαπανοῦν σήμερον τεράστια ποσὰ διὰ τὴν «ἄμυνάν» των, ἐνῷ τὰ ἡττηθέντα κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον δὲν δικαιοῦνται νὰ διατηροῦν στρατοὺς καὶ στόλους ἰσχυρούς. Ὥστε ἡ ἄμυνα τῶν πρώτων στρέφεται κατὰ τῶν τέως συμμάχων των, κατὰ πᾶσαν λογικήν. Οἱ λαοί, ἐν τούτοις, οἱ ὁποῖοι καλοῦνται νὰ πληρώσουν τὰ ἔξοδα τῆς παραφροσύνης αὐτῆς θὰ εἶχαν ἄμεσον τὴν ἀπάντησιν: ἡ πρώτη περικοπὴ δαπανῶν ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὰς πολεμικὰς δαπάνας. Ὄχι μόνον θ' ἀνεκουφίζοντο ἀμέσως οἱ λαοί, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐξησφαλίζετο βασίμως ἡ εἰρήνη, —περισσότερον ἀπὸ τοὺς φιλειρηνικοὺς λόγους τῶν κυβερνητῶν ποὺ συνοδεύουν τὰς ναυπηγήσεις καὶ τοὺς ἐξοπλισμούς.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ

Ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Τουρκίας ἐδικαιολογήθη μὲν ἐκ λόγων ὑγείας, εἶναι, ὅμως, βέβαιον ὅτι ὀφείλεται εἰς τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ἡ Τουρκία καὶ τῶν ὁποίων μία ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις εἶναι ἡ ἀδυναμία της πρὸς πληρωμὴν τοῦ τοκομεριδίου τοῦ Ὀθωμανικοῦ Χρέους. Ἡ ἀδυναμία αὐτὴ συνεπάγεται διαφόρους στενοχώρους συνεπείας. Ἡ Τουρκικὴ Δημοκρατία, ὑπερβᾶσα τὰς πρώτας τολμηρότητας τῆς ἀπεριοσκέπτου παιδικῆς ἡλικίας, ἐδιδάχθη ἐπαρκῶς περὶ τῆς σημερινῆς ἀλληλεξαρτήσεως τῶν διαφόρων ἐθνῶν καὶ ἀντιλαμβάνεται καλῶς ποῖον ἀντίκτυπον δύναται νὰ ἔχῃ ἡ καθυστέρησις μιᾶς ἐξωτερικῆς ὀφειλῆς. Ἡ ἀντίληψις, ἄλλωστε, αὐτὴ τῆς σημασίας τῶν ἀνεκπληρώτων οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων εἶνε ἡ καθοδηγήσασα σταθερῶς τὴν Τουρκικὴν πολιτικὴν πρὸς τὴν ἐπιδίωξιν φιλικωτάτων σχέσεων μεθ' ὅλων τῶν γειτόνων της. Διότι μόνη ἡ βεβαιότης τῆς

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Χαλκιᾶ καὶ Περπινιᾶ ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἰαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

εἰρήνης δύναται νὰ παράσχη καὶ εἰς αὐτήν, ὅπως καὶ εἰς κάθε ἄλλην χώραν, τὴν ἄνεσιν τῆς διαθέσεως τῶν προσόδων της εἰς παραγωγικὰς δαπάνας καὶ ὄχι εἰς τὰς ἀγόνους καὶ καταστρεπτικὰς δαπάνας πρὸς ὀργανώσεις πολεμικάς.

◆

ΧΩΡΙΣ ΡΩΜΑΝΤΙΣΜΟΥΣ Ὁμολογοῦμεν ὅτι μᾶς συγκινεῖ πολὺ περισσότερον ἡ ἀνησυχία, εἰς τὴν ὁποίαν ὑποβάλλεται τόσον συχνά, ἐπ' ἐσχάτων ὁ εἰρηνικὸς καὶ ἐργαζόμενος πληθυσμὸς τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὰς ἑκάστοτε ταραχάς, τὰς ὁποίας προκαλοῦν οἱ κομμουνισταὶ καὶ οἱ ὑπ' αὐτῶν παρασυρόμενοι, παρὰ ἡ ἀπόφασις τῶν εἴκοσι καταδίκων κομμουνιστῶν, ὅπως ἐπιμείνουν εἰς τὴν ἀπεργίαν τῆς πείνης. Ἡ περίφημος αὐτὴ ἀπεργία ἀπέβη εἶδος ἐκβιασμοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ εὕρισκε ψυχολογικὸν ὑπομόχλιον ἐὰν ἀντεμετωπίζετο μὲ διαυγεστέραν καὶ ἀθόλωτον ἀπὸ ρωμαντισμοὺς λογικήν. Ἐὰν ἕνας φονεύς, κλειόμενος εἰς τὸ κρατητήριον, ἤρχιζε τὴν ἀπεργίαν τῆς πείνης ποῖος θὰ συνεκινεῖτο; Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ συμβαίνη μὲ ὅλους τοὺς ἔχοντας δοσοληψίας μὲ τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην. Ἂν προτιμοῦν νὰ πεινάσουν μέχρι θανάτου, ἂς γίνῃ σεβαστὴ ἡ θέλησίς των.

◆

ΝΕΑ ΑΝΕΡΓΙΑ Εἶναι τόσον συγκινητικαὶ αἱ ἐπιστολαί, μὲ τὰς ὁποίας ὁ κ. Βενιζέλος συνοδεύει τὴν ἀπολάκτισιν τῶν συνεργατῶν του, τόσον παλλόμεναι ἀπὸ ἐγκαρδιότητα καὶ τόσον δαψιλεῖς εἰς ἐπαίνους καὶ εὐχαριστίας, ὥστε καταντᾷ κανεὶς νὰ συμπεράνῃ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος παύει τοὺς ὑπουργούς του ἐξ εὐγνωμοσύνης καὶ ὅτι ἐκείνους τοὺς ὁποίους δὲν παύει, τοὺς κρατεῖ πρὸς τιμωρίαν διὰ νὰ τοὺς ὑποβάλλῃ εἰς τοὺς βασανιστικοὺς κόπους τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ὑπουργικῶν αὐτοκινήτων. Ὁπωσδήποτε διαδίδεται ὅτι τὰ θύματα τῆς πρωθυπουργικῆς εὐγνωμοσύνης—συμποσωθέντα ἐντὸς διετίας εἰς σεβαστὸν ἀριθμὸν —σκέπτονται περὶ συμπήξεως σωματείου ἀνέργων διὰ νὰ ζητήσουν τοὐλάχιστον ἐπίδομα ὑπουργικῆς ἀνεργίας, ἀφοῦ ὁ κ. Βενιζέλος ἐδημιούργησε καὶ αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ἀνεργίας, ὡσὰν νὰ μὴ ἔφθαναν τὰ λοιπά.

◆

Ο ΓΝΩΣΤΟΣ Εἰς πρωϊνὴν ἐφημερίδα δημοσιεύει μακροτάτην ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς κ. κ. Ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Παιδείας ὁ κ. Νεόκοσμος Γρηγοριάδης, πα[illegible] ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκλογὴν τῶν κινηματογραφικῶν σεναρίων τὰ ὁποῖα θὰ ἀπεστέλλοντο εἰς τὸν διεθνῆ διαγωνισμὸν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἀπέρριψε τὸ ἰδικόν του σενάριο, τοῦ ὁποίου «θέμα ἦτο ἡ κατάπαυσις τῆς ἀδελφοκτονίας».

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ συγγραφεὺς τῆς ἐπιστολῆς καὶ τοῦ σεναρίου «ἐναντίον τῆς ἀδελφοκτονίας» εἶναι ὁ γνωστὸς ἐπαναστατικὸς ἐπίτροπος τοῦ στρατοδικείου ποὺ κατεδίκασε τοὺς πέντε καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον.

◆

Η ΜΗΝΙΣ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΩΣ Θὰ ὑπέθετε κανεὶς ὅτι μετὰ τὴν συντελεσθεῖσαν κυβερνητικὴν μεταβολὴν ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἔπαυε μηνίων κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ὁποία δὲν τὸν ὑπεχρέωσεν εἰς τὴν μεταβολὴν αὐτήν, κατὰ τοῦ ἀνεξαρτήτου Τύπου, ὁ ὁποῖος τὴν κατέκρινε, καὶ κατὰ τῶν φίλων του ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι, φυσικά, δὲν ἔμειναν ἱκανοποιημένοι, ἀφοῦ δὲν προσελήφθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Περιέργως ὅμως ἡ μῆνις τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ πάντων καὶ παντὸς ἐπετάθη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας καὶ μόλις τὸ ὑπουργεῖον ἐσχηματίσθη. Οἱ Κάλχαντες τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τῆς νεωτέρου Ἀχιλλέως τῶν φιλελευθέρων δὲν δύνανται νὰ ἀνεύρουν πλέον τὸν λόγον τῆς μήνιος ταύτης, ἀφοῦ ἡ Βρυσῆς Κυβέρνησις μετήλλαξε περιβολήν... Μυστήριον, ἄλυτον, τὸ ὁποῖον μόνον ἡ προσεχὴς κυβερνητικὴ μεταβολὴ θὰ λύσῃ μετά τινας μῆνας. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Ἀχαιοὶ φιλελεύθεροι παρακαλοῦνται νὰ κάμουν ὑπομονὴν ἕως τότε.

◆

ΤΑ ΕΛΑΤΑ *Παρ' ὅλας τὰς βεβαιώσεις τῶν ἁρμοδίων, ἑκατοντάδες ἐλάτων ἐκόπησαν εἰς τὴν Πάρνηθα διὰ τὰ Χριστουγεννιάτικα δένδρα. Ἡ κοπὴ ἐνηργήθη εἰς τὴν περιφέρειαν Κορομηλιᾶς, Σκίπιζας, Μόλας καὶ οἱ χωρικοὶ κατεβίβασαν ἐντελῶς ἀνενόχλητοι τὰ ἔλατα καὶ τὰ διέθεσαν εἰς τὴν πόλιν. Αἱ ἀπαγορεύσεις καὶ αἱ βεβαιώσεις τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου ἐγένοντο ἁπλῶς πρὸς ἐπίδειξιν ἐνδιαφέροντος διὰ τὸ πράσινον, ἀφοῦ δὲν ἐλήφθη καμμία πραγματικὴ φροντὶς διὰ νὰ προστατευθοῦν τὰ ἔλατα τῆς Πάρνηθος.*

◆

ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΑΝΩΦΕΛΗΝ Ὥστε, ὅπως ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς προόδου τῶν ἀνακρίσεων διὰ τὴν κινίνην, ἐνοθεύετο καὶ ἡ Ἐξανωφέλη. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ νοθευταὶ κατεδίκαζαν τὸ Ἑλληνικὸν Κοινὸν εἰς τὸν ἐκ τ[illegible]λονοσίας θάνατον, ἀφοῦ τοῦ [illegible]ρουν τὰ μέσα τῆς ἀμύνης κατὰ τῶν ἑλωδῶν. Θὰ ἦτο καλὸν νὰ γίνῃ κάποιος συστηματικὸς ἔλεγχος ὅλων τῶν εἰδικῶν φαρμάκων, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται ὑπὸ διάφορα ὀνόματα καὶ κατασκευάζονται ἐνταῦθα. Προκειμένου περὶ τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ δὲν ἐπιτρέπεται καμμία ὀλιγωρία εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Ἐξαιρετικὴ κίνησις παρετηρήθη εἰς τὰ ποτοποιεῖα τῆς ἀγορᾶς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου 25 κατάστημα τῶν Υἱῶν Ὀθ. Παναγιωτάκη ἀφ' ὅπου ὁ κόσμος ἔσπευσε νὰ προμηθευθῇ τὰ γνωστὰ καὶ εὐώδη προϊόντα του.

Τὸ παραμύθι τῆς Καπετάνισσας,..

Ἄνθιζαν ἀκόμα τὰ λουλούδια στὸν κῆπο, τὶς γλυκιὲς Δεκεμβριανὲς ἡμέρες, τ' ἁγιο-Δημητριάτικα τὰ γκρενά, κι' οἱ κατηφέδες, καὶ τὰ μενεξελιὰ τ' ἀθάνατα, καὶ τὰ μπουζάκια στὸ προσήλιο, γέμιζαν ἀκόμα ἀπ' τὰ μαβιά τους ἀστεράκια μὲ τὴν κίτρινη καρδιά, σμίγοντας τὰ πρῶτα ζαμπάκια στὶς ψηλὲς ἀλτάνες.

—Καλὲ θαρρεῖς πὼς δὲν θὰ χειμωνιάση φέτος, ἔλεγε ἡ θειὰ ἡ Καλομοίρα, μὲ χαρά, κόβοντας τὰ ξερὰ φύλλα, ὅπως ἀσβέστωνε τὶς ἀλτάνες καὶ τὶς πλάκες τοῦ αὐλόγυρου. Τέτοια Χριστούγεννα, χρόνια εἶχα νὰ τὰ ἰδῶ !...

Κι' ἡ ἀλήθεια, οὔτε τὸ μαγγάλι δὲν εἶχε ἀκόμα ἀνάψει μὲς στὸ σπίτι, τὸ μεγάλο μπακιρένιο μαγγάλι, ποὺ μᾶς ἐμάζευεν ὅλους, παιδιὰ καὶ γέρους, σὰν ἔπεφτε τὸ βράδυ, γιὰ ν' ἀκοῦμε γύρω στὴ ζεστασιά, ὅλες τὶς ἀνεξάντλητες ἱστορίες τῆς θειᾶς τῆς Καλομοίρας. Δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἦταν ὅλες «ἀληθινές», ἱστορίες δηλαδή, ποὺ τὶς εἶχε κι' ἐκείνη ἀκουστὰ ἀπὸ τὴν κυροῦλα της, καὶ ποὺ τὶς ξαναλέγε κι' ἐκείνη σὲ μᾶς, τελευταίους πρόθυμους ἀκροατές, ποὺ δὲν ἐπρόκειτο πιὰ νὰ τὶς διηγηθοῦμε σ' ἄλλους καινούργιους. Ἦτανε κι' ἄλλες ἱστορίες, παράξενες, ἀλλοιώτικες ἱστορίες ποὺ εἶχαν κάποτε συμβῆ, κι' ἐμοιάζανε σὰν παραμύθι...

—Μά, καλέ, θειά !... Αὐτὲς δὲν εἶνε παραμύθια... Αὐτὲς εἶνε ἱστορίες ἀληθινές !... Τῆς λέγαμε ἐμεῖς, μεγαλώνοντας, γιὰ νὰ τὴν πειράζωμε... Ἐμεῖς θέλουμε παραμύθια !

—Ἄϊντε, μπρέ... Κι' ἀμὴ τὰ παραμύθια τί εἶνε ;... Ὅλα, γυιέ μου, σὰν περάσουνε, εἶνε παραμύθια, μὰ σὰν τὰ τραβᾶμε, τότε δὲν τὰ μολογᾶμε !

Ξέραμε, τώρα, πὼς ἡ βασιλοπούλα, ποὺ ὕφαινε καὶ ξέφαινε, προσμένοντας τὸ βασιλόπουλο, μιὰ αἰώνια Πηνελόπη ὁμηρική, ποὺ ἔπαιρνε ἄλλη μορφή, ἦταν αὐτὴ ἡ ἴδια, ποὺ χρόνια ὁλόκληρα πρόσμενε τὸν ἄντρα της, ὑφαίνοντας καὶ ξεφαίνοντας στὸν ἀργαλειό, τὰ χίλια καλὰ ποὺ μοίραζε τώρα στοὺς δικούς της καὶ στοὺς ξένους. Δὲν εἶχε αὐτὴ μνηστῆρες νὰ τὴν τριγυρίζουν καὶ νὰ τὴν διασκεδάζουν. Κλεισμένη μὲς στὸ σπίτι της, δὲν ἔβγαινε παρὰ μονάχα γιὰ τὴν ἐκκλησιά, καὶ γιὰ κανένα σπίτι ἀπ' τὰ δικά της, στὶς ξένες ἀνάγκες, παρηγορήτρα αὐτὴ σὲ κάθε τους περίστασι. Κι' ἔβγαινε διπλωμένη πάντα στὸ μαῦρο της μποξᾶ καὶ στὸ μαῦρο της μαντύλι, καὶ μονάχα σὰν ἐρχόνταν, τὰ παληὰ ὁ «καπετάνιος», σὰν τέτοια πάντα ἐποχή, φοροῦσε τὸ λαχοῦρι της, καὶ πήγαινε στὴν ἐκκλησιὰ μαζί του.

Τώρα εἶχε χρ[illegible]ουργοῦ τὸ φορέση τὸ λαχοῦρι. [illegible] καιρὸ ποὺ πέθανε ὁ «καπετάν[illegible]», ποὺ χάθηκε δηλαδή, μαζὶ μὲ τὸ μπάρκο του, τὴν «Βαγγελίστρα» καὶ δὲν ξανάφθε πιά, ἔμεινε στὸ παληὸ σεντοῦκι διπλωμένο, ἀνάμεσα στὰ μυριστικὰ μαζὶ μὲ τὸ μπιμπιλωτὸ μαντύλι της, τὸ Καλαματιανὸ της τὸ σπαλέττο, καὶ τὸ παληὸ τὸ νυφικὸ της φόρεμα, μιὰ βαρειὰ στόφα βαθυπράσινη, μ' ἀνοιχτότερα κλαδιὰ καὶ κίτρινα λουλουδάκια, καὶ τὰ «καλὰ» τοῦ «καπετάνιου» της. Σὰν ἔμαθε τὴν συμφορά, δὲν τὸν ἔκλαψε γιὰ πεθαμένο, κι' οὔτε ποτέ της θέλησε νὰ τόνε μνημονέψῃ. Τὸν ἔκλαιγε σὰν ζωντανό, ποὺ κάπου ἦταν μακρυὰ καὶ δὲν ἐρχόταν πειά, καὶ στὴ γιορτή του, πάντα, ἐπήγαινε σὰν πρῶτα, τὴν προσφορὰ καὶ τὸ κερὶ καὶ τὸ νάμα, καὶ τὸ ροῒ τὸ λάδι, στὴν ἐκκλησιά, κι' ἐκεῖ μονάχα, μπροστὰ στὴν Παναγιά, γονατισμένη ὧρες ὁλόκληρες, κάτι ἔλεγε, καὶ κάτι μολογοῦσε, χωρὶς κανένας ποτὲ νὰ τ' ἀκούσῃ. Ὕστερα, ξαναγύριζε στὸ σπίτι, φίλευε ὅποιον τύχαινε νὰ πηγαίνῃ —καὶ πήγαιναν ὅλοι, σὰν καὶ πρίν— ἀπ' τὰ ὀνομαστά της τὰ γλυκά, τὰ μελωμένα ξεροτήγανα, ποὺ τοὔφτειανε στὴ γιορτή του. Ἡ συμπεθέρες της ἔλεγαν πὼς ἦταν ἁμαρτία, καὶ τὸν ἐμνημονεύανε κρυφὰ τὰ ψυχοσάββατα, μὰ ἐκείνη τὸν ἐπρόσμενε, ἢ μᾶλλον δὲν τὸν πρόσμενε πιά :

—Καλή του ὥρα, ὅπου κι' ἂν βρίσκεται, κι' ἂς μὴ μοῦ 'ρχεται !

Τὸ πίστευε κι' ἐκείνη ; Κανένας δὲν τὤξερε, κι' οὔτε ποτέ της θέλησε νὰ τὸ εἰπῇ. Σὰν ἔμαθε μονάχα τὸν χαμὸ τῆς «Βαγγελίστρας», ἔκλαψε γιὰ τὸ μπάρκο, ἔκλαψε γιὰ τὶς ἄλλες τὶς χηράδες, μὰ γιὰ τὸν δικό της, οὔτε δάκρυ. Καλόκαρδη, ἔτρεξε σ' ὅλα τὰ φτωχικὰ σπίτια, μοίρασε παράδες, κι' ὕστερα, σὰν τὶς ἔφερναν τὶς 'σοδειὲς τῆς χρονιᾶς, τὰ χώριζε σὲ μερίδια καὶ τἄστελνε στὶς «χαροκαϊμένες»... Πάντρεψε, βάφτισε, προίκισε, κι' ἦταν ἡ «καπετάνισσα» ἡ μάννα ὁλονῶν. Κι' ἔφαινε πάντα στὸν ἀργαλειό, ἔφαινε μπόλιες χρουστές, καὶ τραπεζομάντυλα, καὶ σεντόνια καὶ ψιλὸ πανί, καὶ μάλλινα χράμια καὶ χοντρὸ μάλλινο σκουτί, καὶ κιλίμια, κι' ἔγνεθε μόνη της τὸ μαλλί, κι' ἔβαφε μόνη της τὸ γνέμα, μὲς στὰ βαρειὰ κακάβια στὸ κατώγι.

—Ὅπου δὲν ἔχει παιδιά, τοῦ δίνει ὁ Θεὸς τὰ ξένα ! ἔλεγε γελῶντας, κι' ἄφινε νὰ φαίνεται ἡ «μοναχοκόρη» της, ἕνα μακρὺ-μακρὺ δόντι στὸ ἀπάνω της σαγῶνι, τὸ μόνο ποὺ τῆς εἶχε ἀπομείνει στὰ στερνά.

—Καλέ, θαρρεῖς δὲ θὰ χειμωνιάση ἐφέτος, ἔλεγεν ἡ θειὰ ἡ Καλομοίρα μὲ χαρά, κι' ἐπάστρεβε μιὰ βδομάδα τώρα τὸ σπιτικό, σὰν νὰ εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ πάστρα !...

Αὐτὸ ἦταν πάντα πεντακάθαρο. Γυάλιζαν τὰ σανίδια του, κίτρινα σὰν τὸ φλουρί, ἄστραφταν τὰ τζαμιλίκια του, φεγγοβολοῦσαν τὰ μπακίρια. Μὰ τί νὰ γίνῃ ; Χρονιάρες μέρες καὶ νὰ μὴν παστρεφτῇ ξανά ; Καὶ δός του τριψίματα, καὶ δός του ἡ πάστρες !

—Θειὰ Καλομοίρα, θ' ἀρρωστήσῃς !...

—Ἔ !... Τί νὰ γίνῃ ;... Κι' ἡ ἀρρώστειες τοῦ Θεοῦ εἶνε !...

Κι' ἀρρώστησε, κούφια νὰ ἦταν ἡ ὥρα !... Κρύωσε, φαίνεται μὲς στ' ἀνοιχτὸ τὸ σπίτι, ὅπως ἱδροκοποῦσε ἀπάνω-κάτω, κι' ἔκατσε τ' ἀπόβραδο ἀνόρεχτη, ἀνάβοντας γιὰ πρώτη φορὰ τὸ μαγγάλι.

—Μαργῆ, εἶπε στὴν ψυχοπαίδα της, κακὰ τὰ λογαριάσαμε...

Ἔπεσε καὶ δὲν ξανασηκώθηκε. Δυὸ μέρες χαροπάλαιψε μὲ κλειστὰ τὰ μάτια, κι' ἡ «μοναχοκόρη» ἀνεκοβαταίβενε μονάχα σὰν φρουρός, μπροστὰ στὸ μισάνοιχτο ἀπ' τὴν ἀγωνία, στόμα. Χριστὸ ξημέρωμα, ξανάνοιξε ἡ «καπετάνισσα» στερνὴ φορὰ τὰ θολὰ μάτια της, σ' ἕνα ὁραματισμό.

—Καλῶς μου τον !.... Καλῶς μου τον !... ψιθύρισαν τ' ἀγαπημένα χείλη, κι' ἔκλεισαν μὲ μιᾶς.

Νὰ τὤλεγε τάχα στὸν Ἀρχάγγελι, ποὺ ἦρθε «νὰ τὴν πάρῃ στὴν Παράδεισο», ὅπως ἔλεγε, ἢ τάχα στὸν «καπετάνιο», ποὺ εἶχεν ἐπὶ τέλους ἐρθῆ, ὕστερα ἀπὸ τόσων χρόνων ἀναμονή ;

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ Ἑκατονταετηρίδος

Ἡ βίβλος τοῦ αἰῶνος

Ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τῶν δημοσιευμάτων καὶ ἐκδόσεων Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑκατονταετηρίδος ἀπεφάσισε τὴν ἔκδοσιν ἔργου μνημειώδους καὶ ἀναμνηστικοῦ τῆς διαρρευσάσης ἑκατονταετηρίδος, τῆς «Βίβλου τοῦ Αἰῶνος» μετὰ πάσης δυνατῆς καλλιτεχνικῆς ἐμφανίσεως καὶ πρωτοτύπου περιεχομένου.

Ἐν αὐτῇ θὰ ἐκτυλιχθῇ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸν διανυθέντα αἰῶνα, τουτέστι πῶς ἐχρησιμοποιήσαμεν οἱ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ λυτρωθέντες Ἕλληνες, τὸ ἀγαθὸν τῆς Ἐλευθερίας, γενικῶς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως καὶ δράσεως, ἰδιαιτέρως δ' ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστον κλάδων τῶν ἐπιστημῶν καὶ πάσης ἄλλης ἐπιδόσεως.

Ἡ βίβλος αὐτὴ θέλει κοσμηθῇ διὰ πλείστων ὅσων σχετικῶν πρὸς τὸ κείμενον εἰκόνων, χαρτῶν καὶ πινάκων καὶ θέλει χρησιμεύσει ὡς πιστὸν κάτοπτρον καὶ εἰλικρινὴς ὁμολογία τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἔθνους διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου, ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως εἰς ἀνεξάρτητον κράτος μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Παρακληθέντες ὑπεσχέθησαν τὴν ἀνεπιφύλακτον αὐτῶν συμβολὴν ἀναλαβόντες τὴν συγγραφὴν τῶν εἰδικῶν κεφαλαίων οἱ κ. κ. Ἀγγελόπουλος Θ., Ἀθανασόπουλος Γ., Αἰγινήτης Δ., Ἀλεβιζᾶτος Ἀμ., Ἄμαντος Κ., Ἀναγνωστόπουλος Ι., Ἀναστασιάδης Ἠλ., Ἀνδρεάδης Α., Ἀρβανιτάκης Γ., Ἀσπρέας Γ., Βαρβαγιάννης Ἀγγ., Βαρβαρέσος Κ., Βέης Νικ., Βολανάκης Μ., Βορέας Θ., Γεωργάκης Γ., Γεωργαλᾶς Γ., Γεωργικόπουλος, Ι., Γούναρης Ἠλ., Γούναρης Ι., Ἐξαρχόπουλος Ν., Ἐμμανουὴλ Ε., Εὐελπίδης Χρ., Ζέγγελης Κ., Ζολώτας Ξ., Ζωγράφος Δ., Καλλιτσουνάκις Δ., Κατερινόπουλος Δ., Κοκκώνης Ι., Κορώνης Σ., Κουγέας Σωκρ., Κούζης Ἀρ., Κοντὸς Π., Κοφινᾶς Γ., Κυριακίδης Στ., Λαμπαδάριος Δ., Λάσκαρης Ν., Λούβαρις Ν., Μαγριώτης Δ., Μανιατάκης Ι., Μενάρδος Σ., Μιχαλόπουλος Ν., Μπαλῆς Γ., Μπαμπιώτης Ν., Μπούκας Κ., Μυλωνᾶς Ἀλ. Νίκολης Σ., Οἰκονόμου Α., Οἰκονόμος Γ., Ὀρλάνδος Α., Πάλλης Α., Παπαντωνίου Ζ., Παπούλιας Δ., Πεζόπουλος Ε., Πενθερουδάκης Θ., Πετρακάκος Δ., Πολίτης Γ., Σακαλῆς Γ., Σβῶλος Α., Σίδερης Α., Σκοῦφος Θ., Στεφανίδης Σ., Συναδινὸς Θ., Σχινᾶς Γ., Τριανταφυλλόπουλος Κ., Τσιριμῶκος Μ., Χαριτάκης Γ., Χατζημιχάλη Ἀγγ., Χόνδρος Δ., Χρυσόστομος Ἀθηνῶν, Χρύσανθος Τραπεζοῦντος.

Τὴν ἐπιμέλειαν τῆς βίβλου, ὡς καὶ τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς ἀνέλαβεν ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κ. Κώστας Ἐλευθερουδάκης.

Ἅμα τῇ περατώσει αὐτῆς θέλει διανεμηθῇ εἰς τὸν ἑλληνικὸν καὶ ξένον διανοούμενον κόσμον, εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ ὅπου ἐπιβάλλεται ἡ διαφώτισις τῆς κοινῆς γνώμης περὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Αἰῶνος μέχρι σήμερον ἐν Ἑλλάδι συντελεσθέντων.

May you live
as long as you like
and have what you like
as long as you live.
N.B. Your best wish
must be a,
"Perfection"
Mc Callum's Scots
Whisky
Σ.ΟΠ.Σ 106 ΔΕΟ

Ὅμιλος κυριῶν καὶ δεσποινίδων τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων ψάλλων τὰ κάλανδα ὑπὲρ τῆς «Παιδικῆς Ἀδελφωσύνης»

Ἡ ἑορτὴ τῶν Καλλιστείων

Καθωρίσθησαν ἤδη αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἑορτῆς τῶν Καλλιστείων, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν θὰ διεξαχθῇ τὴν 18ην Ἰανουαρίου εἰς τὰ «Ὀλύμπια».

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ δηλώσεις συμμετοχῆς δεσποινίδων εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὁλονὲν αὐξάνουν. Κατηρτίσθη δὲ ἤδη ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπὸ καλλιτέχνας, λογίους καὶ κυρίας.

Πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἐφέτος, κατὰ τὸ ἐγκριθὲν πρόγραμμα, ἡ κρίσις τῆς ἐπιτροπῆς θὰ γίνῃ κατὰ διάφορον ἢ ἄλλοτε τρόπον. Αἱ ὑποψήφιαι θὰ παρακληθοῦν νὰ προσέλθουν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν χωρὶς νὰ λάβῃ γνῶσιν οὐδεὶς ἄλλος.

Ἡ ἐμφάνισις ἐπίσης τῶν καλλονῶν εἰς τὰ «Ὀλύμπια» θὰ γίνῃ ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἡ ὁποία θὰ διατεθῇ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον δι' αὐτάς.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἑορτῆς θὰ ἀνακοινωθοῦν ἐν καιρῷ.

Ἡ συμμετοχὴ ἐπίσης τῶν καλλονῶν τῶν ἐπαρχιῶν προμηνύεται ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα.

Τὸ ὅλον πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς ἐγγυᾶται περὶ τῆς θριαμβευτικῆς διεξαγωγῆς τῶν Καλλιστείων.

Χριστουγεννιάτικα δένδρα

Αὔριον ὥραν 3 1)2 μ. μ. εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Συλλόγου Ἐμποροϋπαλλήλων Ἀθηνῶν θὰ γίνῃ διὰ πρώτην φορὰν ἡ ἑορτὴ τοῦ Δένδρου Χριστουγέννων Ἐμποροϋπαλλήλων, μετὰ μεγάλου λαχείου ὑπὲρ τῶν ἀνέργων ἐμποροϋπαλλήλων.

—Ἐπίσης αὔριον τὴν 3ην μ.μ. θὰ γίνῃ ἡ ἐτησία Χριστουγεννιάτικη ἑορτὴ τοῦ «Πειραϊκοῦ Συνδέσμου» ὑπὲρ τῶν νυκτερινῶν αὐτοῦ σχολῶν ἀπόρων παίδων.

Ἔκθεσις ἐργοχείρων

Ἡ ἔκθεσις τῶν Ἐργοχείρων ὑπὲρ τῆς Προστασίας Βρεφῶν καὶ Παίδων ἡ ἀνοίξασα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀμαλιείου Ὀρφανοτροφείου, θὰ ἐξακολουθήσῃ καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα.

Ἐκδόσεις.

Κυκλοφορεῖ τὸ νέον τεῦχος τοῦ ἑβδομαδιαίου ὀργάνου τοῦ Σωματείου τῶν Ἠθοποιῶν «Ἑλληνικὸν Θέατρον».

ΑΙΘΟΥΣΑ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Ὁδὸς Πειραιῶς — Τηλέφ. 54 - 82
Σάββατον 27 Δ)βρίου ὥρᾳ 6.30' μ.μ.
ΡΕΣΙΤΑΛ
ΠΟΛ. ΜΑΤΘΕΥ - ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ
πιάνο
Εἰς τὸ Πρόγραμμα Συνθέσεις:
Liszt, Brahms, Prokofiew, Debussy, Castelnuovo, Tedesco, Gruenberg, Bach, Busoni, Chopin
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς Δρχ: Πλατεῖα - Ἐξώστης 50 καὶ Μαθητικὰ Ἐξώστου 25, πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Καζάζη (Σταδίου 20).

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Πέμπτην

[Ὥρα Ἀθηνῶν.— Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

ΛΕΙΨΙΑ (253.7 μ.) 8.30' μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Μπερλιόζ, Οὔγγο Κάουν, Ντβόρζακ, Γκράμπνερ, Πρότσε, Ρίχαρδ Στράους. 10.10' μ.μ. Τραγούδια καὶ ντουέττα γιὰ κιθάρα. 11.15' μ.μ. Εὔθυμη μουσικὴ χοροῦ.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.) 6 μ.μ. Μπαλαλάϊκα. 9.30' μ.μ. Συναυλία. 11.40' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΜΠΡΥΝΟ (342 μ.) 7 μ.μ. Τραγούδια καὶ ἄριες ἀπὸ ἀοιδοὺς τοῦ Μελοδράματος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.) 7.15' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ ὑπὸ ὀρχήστρας. 9.05' μ.μ. Κουϊντέττο Πάρκινγκτον. 11.05' μ.μ. Βωντεβίλ. 12.15' μεσ. Μουσικὴ χοροῦ 1.30 μ. μεσ. Μουσικὴ χοροῦ ὑπὸ ὀρχήστρας.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.) Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 7.45' μ.μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα: «Τορκατσίτα» (Πετορόσι), «Ἐσπαβέντα» (Παρὲς - Βὰν Παρύς). 8.20' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 11 μ. μ. Μέρη ἀπὸ τὶς ὄπερες: Ἁλιεῖς μαργαριτῶν, Δὸν Ζουὰν (Μόζαρτ), Μπορὶς Γκοντουνώφ (Μουσόργσκυ), Ἐρρῖκος 8ος (Σαὶν-Σάνς), Ἀΐντα (Βέρδι). Λόενγκριν. 11.30' μ.μ. Μέρη ἀπὸ ὄπερες. «Ἡρωδιὰς» τοῦ Μασνέ, «Σεμίραμις» τοῦ Ροσσίνι, «Γάμοι Φιγκαρὸ» (Μόζαρτ). 12.15' μ. μεσ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 12.45' μ. μεσ. Σόλο βιολί. 1 μ. μεσ. Καντσονέττες. 1.30 μ. μεσ. Τζάζ.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.) 6.30' μ.μ. Συναυλία. 9 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ ἔργα Κοῦκλιν, Ντραγκόϊ, Μπορογκοβὰν (Χριστουγεννιάτικη Καντάτα), Μπραϊλόγιου (Χριστουγεννιάτικη Καντάτα). Σολὶστ ἡ κ. Ἀούρα Ντουμιτρέσκου. 10.15' μ.μ. Συναυλία Λαζάρ: Βλάχικη Σουΐτα. Μπορογκοβάν: Μυστικοπαθὴς Σουΐτα. Ἐνέσκο: Δύο Ραψῳδίαι.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430.4 μ.) 6 μ.μ. Συναυλία. 7 μ.μ. Συναυλία μὲ τσίτερ. 8.30' μ.μ. Συναυλία τοῦ βιολιστοῦ Χούμπερμαν μὲ ἔργα Μπετόβεν, ἀπὸ δίσκους.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 9.40' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ μὲ ἔργα Λέχαρ, Κάλμαν καὶ Ἰταλῶν συνθετῶν. 1 μ. μεσ. Μουσικὴ τζάζ.

ΠΡΑΓΑ (86.2 μ.) 8.30' μ.μ. Χριστουγεννιάτικα τραγούδια.

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 6.30' μ. μ. Μουσικὴ δωματίου. 8.40' μ.μ. «Ὁ Ὀρφεὺς στὸν Ἅδη», ὄπερα εἰς δύο πράξεις τοῦ Ὄφφενμπαχ. 11.40' μ. μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Πάουσερ.

* ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.) 7.20 μ.μ. «Χριστουγ. ὄνειρο» μουσικὸ παιχνίδι ὑπὸ Στογιάνοβιτς. 10 μ.μ. Συναυλία. Κατόπιν τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

Συναυλίαι

Πολὺ ἐνδιαφέρον τὸ πρόγραμμα τοῦ ρεσιτὰλ τῆς ἐξαιρέτου καλλιτέχνιδος τοῦ πιάνου κ. Πολ. Ματθέου-Ρουσοπούλου, τὸ ὁποῖον δίδει μεθαύριον τὸ Σάββατον 27ην τρέχ. ὥραν 6.30' μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν. Πλὴν τῶν ἄλλων συνθέσεων ἡ ἐκλεκτὴ καλλιτέχνις θὰ ἐκτελέσῃ τὸ σονέττο τοῦ Πετράρχη τοῦ Λίστ, τὰς βαρυασιὸν τοῦ Μπράμς, τὸ πρελούντιο καὶ φούγκαν τῶν Μπὰχ-Μπουζόνι, τὸ σκέρτσο εἰς ντὸ διὲς τοῦ Σοπὲν κλπ.

— Τὸ ἀπόγευμα τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» θὰ δοθῇ ἡ προαγγελθεῖσα συναυλία τῆς κ. Μαρίκας Παλαιστῆ, τῇ συμπράξει μαθητριῶν καὶ μαθητῶν της, μὲ πρόγραμμα ἐκλεκτόν.

— Εἰς τὴν Δ' Λαϊκὴν συναυλίαν τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὥραν 11 π.μ., ἡ Ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μητροπούλου θὰ ἐκτελέσῃ τὴν 1ην Συμφωνίαν τοῦ Σοῦμαν καὶ τὸ συμφωνικὸν ποίημα τοῦ Ρ. Στράους «Θάνατος καὶ Λύτρωσις». Ἐπίσης λαμβάνουν μέρος οἱ δύο διακεκριμένοι Ἕλληνες σολίστ, ἤτοι ἡ δνὶς Ἀνδρεάδου, ἡ ὁποία θὰ τραγουδήσῃ συνθέσεις Πυρσὲλ καὶ Μόζαρτ, καὶ ὁ κ. Τριαντάκης, ὁ ὁποῖος θὰ παίξῃ τὴν Μπαλλάντα τοῦ Φωρέ.

Ἑλληνικὴ παράστασις ἀπὸ τὸ Ραδιόφωνον

Πληροφορούμεθα ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας Φίλιπς ὅτι ὁ ραδιοφωνικὸς πομπὸς τῆς Κων)πόλεως (μῆκος 1.200 μ.) θὰ μεταδώσῃ σήμερον ὥραν 8.30' τὴν παράστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ θιάσου κ. Κυβέλης ἐκ τοῦ θεάτρου Σταμπούλ, τὴν ὁποίαν θὰ δυνηθοῦν νὰ παρακολουθήσουν ὅλοι οἱ ἔχοντες δέκτας ραδιοφώνου.

Διὰ τὰ ὀρφανὰ τῆς Ἐκκλησίας

Ἐξαιρετικαὶ προσπάθειαι κατεβλήθησαν ἐφέτος διὰ τὸν ἀρτιώτερον ἑορτασμὸν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης. Τὰ ὀρφανὰ τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἐνεθυμήθησαν πολλοὶ φιλάνθρωποι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν. Ἀνώνυμος ὁμογενὴς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπέστειλεν ἐξ λίρας διὰ τὰ δῶρα τῶν ὀρφανῶν καὶ ἄλλοι ἄλλα ποσὰ καὶ δῶρα. Ὁ Σύλλογος Ἀθηναίων «Ἡ ἀγάπη» προσέφερε καὶ ἐφέτος, καθ' ἣν ἔχει καθιερώσει συνήθειαν, τὰ ἀναγκαιοῦντα τρόφιμα διὰ τὸ Χριστουγεννιάτικο καὶ Πρωτοχρονιάτικο τραπέζι τῶν ὀρφανῶν.

Τὰ μέλη τῆς «Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν Νέων» προπαρεσκεύασαν ἴδιον πρόγραμμα ψυχαγωγίας τῶν παιδιῶν τῆς Βουλιαγμένης.

Ἡ ἑβδομὰς τοῦ παιδιοῦ

Τὰ παιχνίδια

Ἡ προθῆκες τῶν καταστημάτων ἐγέμισαν, χάριν τῶν ἑορτῶν, παιχνίδια. Στὴν ραγδαία ἐξέλιξι τῆς ἐποχῆς μας καὶ μὲ τὶς τόσες νέες μηχανικὲς ἐφευρέσεις ἐπεριμέναμεν ἀπὸ τοὺς δημιουργοὺς τῶν παιδικῶν παιχνιδιῶν κάτι πιὸ καινούργιο. Ἀλλὰ καὶ ἐφέτος μᾶς παρουσιάζουνε τὰ ἴδια πράγματα, φτιαγμένα στὰ ἀχνάρια τῶν παιχνιδιῶν, ποὺ γνωρίσαμε στὰ παιδικά μας χρόνια. Ὁ ἴδιος Ἅη-Βασίλης μὲ τὴν πατριαρχικὴ του γενειάδα, κατάφορτη ἀπὸ τὰ χιόνια τῶν αἰώνων, ἡ ἴδιες κοῦκλες μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιὰ καὶ τὰ γαλάζια γυάλινα μάτια, ποὺ κυττάζουν ἔκθαμβα τὸ αἴνιγμα τοῦ κόσμου, τὰ ἴδια ξύλινα καραγκιοζάκια καὶ τὰ μολυβένια στρατιωτάκια.

Ἀλλὰ ἐὰν φαίνεται σὲ μᾶς τοὺς μεγάλους μονότονη ἡ Χριστουγεννιάτικη βιτρίνα, δὲν κάνει τὴν ἰδίαν ἐντύπωσι στὴ νεαρὴ φαντασία τῶν παιδιῶν, τὴν παλλομένη ἀπὸ περιέργεια. Εἶναι γι' αὐτὰ ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, ἡ ζωντανὴ εἰκόνα τοῦ ὀνείρου καὶ τοῦ παραμυθιοῦ, εἶναι τὸ παράθυρο ἀπ' ὅπου θωροῦν ἕναν ἄγνωστο φανταστικὸ κόσμο.

Κυττᾶχτε τὰ παιδάκια, ποὺ στέκονται μπροστὰ στὶς βιτρίνες μὲ ὁλάνοιχτα ματάκια καὶ μὲ χαμόγελο ἀνέκφραστης εὐδαιμονίας. Πόσο ἀμέτρητη εἶναι ἡ χαρὰ ποὺ δίνουν στὴν ἁθῶα ψυχή τους τὰ μπογιατισμένα αὐτὰ μικροπραματάκια, μὰ καὶ πόσο μεγάλος εἶναι ὁ πόθος τους νὰ τ' ἀποκτήσουν.

Ὅταν διαβάζῃ κανεὶς στὰ παιδικὰ μάτια τὸν πόθον αὐτὸν καταλαβαίνει πόσο ἀνθρώπινον, πόσο ψυχολογημένον εἶναι τὸ ἔργον τῶν φιλανθρωπικῶν μας ὀργανώσεων, ποὺ ὅλην των τὴν δρᾶσιν τὴν ἀφιερώνουν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν εἰς τὴν ψυχολογίαν τοῦ παιδιοῦ. Φυσικά, πολλοὶ θὰ ποῦν τί χρειάζονται τὰ παιχνίδια στὰ παιδιά, ποὺ δὲν ἔχουν ψωμὶ νὰ φᾶνε. Καὶ ὅμως ἕνα παιχνιδάκι ἀξίζει, σ' αὐτὴ τὴν περίστασι, περισσότερο ἀπὸ ἕνα χριστόψωμο. Βέβαια δὲν θὰ λύσουν τὰ φιλανθρωπικὰ σωματεῖα τὸ κοινωνικὸν αὐτὸ ζήτημα καὶ τὸ πρόβλημα τῆς φτωχολογιᾶς. Ποιός, πότε καὶ πῶς θὰ κανονισθοῦν αὐτὰ τὰ προβλήματα, τὰ συνδεόμενα σὰν μιὰ τραγῳδία τοῦ πεπρωμένου μὲ τὴν ἀνθρωπότητα, εἶναι δύσκολον ν' ἀποφανθῇ κανείς. Μὰ ἐὰν εἶναι ἀδύνατον νὰ βοηθήσωμεν ἀποτελεσματικὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ποὺ μαστίζεται ἀπὸ τὴν φτώχεια, γιατί νὰ μὴ τῆς ἱκανοποιήσωμεν ἔστω καὶ ἐφήμερα μίαν ἀπαραίτητη ψυχική της ἀνάγκη ;

Ἴσως πάλι ποῦν μερικοὶ ὅτι εἶναι μιὰ ἐφήμερη παρηγοριά. Μὰ ἡ παρηγοριὰ κατὰ βάθος εἶναι μιὰ αὐταπάτη καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκη νὰ αὐταπατᾶται.

Τὰ φτωχὰ παιδάκια, οἱ ἀπελπισμένοι, οἱ παρεγνωρισμένοι, οἱ μεγάλοι καὶ οἱ μικροὶ ναυαγοί, γιὰ νὰ ὑπομείνουν μιὰ ζωὴ στερήσεων καὶ διαψεύσεων αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην τῆς αὐταπάτης.

Δυσκολώτερα φεύγει ἀπὸ τὴ ζωὴ ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἔχει στέγη καὶ ψωμί, ἀπὸ κεῖνον ποὺ παύει νὰ αὐταπατᾶται. Πόση ἀνθρώπινη ἀλήθεια περιέχει ὁ στίχος αὐτὸς τοῦ Ρόντεμπαχ: «Θεέ μου ! δόσε μου τὸ ἐπιούσιον ὄνειρον», ποὺ συμπληρώνει τὴν ἐπίκλησι πρὸς τὸν Πατέρα ἡμῶν: «...τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον.»

Τὰ φτωχὰ παιδάκια, θεωρῶντας μὲ ἄπληστο πόθο τὴν βιτρίνα τῶν παιχνιδιῶν δὲν ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνειρον σὰν ἄρτον ἐπιούσιον. Ἱκανοποιοῦνται νὰ τὸ ζητοῦν μιὰ φορὰ τὸν χρόνο—στὶς γιορτὲς τῶν Χριστουγέννων.

Καὶ τὶς ἅγιες αὐτὲς ἡμέρες ἐλεοῦμεν τὰ ἄπορα παιδάκια μὲ τὴν ἐλεημοσύνη τοῦ ὀνείρου, ὅπως τοὺς δίνουμε ψωμὶ καὶ ζεστὰ φορεματάκια.

Τὰ πολύχρωμα ὁράματα τῶν παιχνιδιῶν θὰ σταλάξουν στὶς λαχταρισμένες ψυχοῦλες τῶν φῶς, ἥλιο, χαρὰ καὶ ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς ἀχτῖνες των θὰ ἰδοῦν γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴ ζωὴ γελαστὴ καὶ ὡραῖο τὸν κόσμο.

Τὰ παραμύθια, τὰ τραγούδια, τὰ παιχνίδια —τῆς βιτρίνας καὶ τῆς ζωῆς— ἐγίνηκαν γιὰ χάρι τους, πρὶν ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀνθρώπου, ἀπὸ τὸ αἰώνιο καὶ ἀνώτερο πνεῦμα Ἐκείνου, ποὺ ρυθμίζει τὴν ἁρμονία τοῦ κόσμου.

ΑΙΜ. Κ.

Θέατρα.

(Σήμερον καὶ Αὔριον ἀπογευμ. - ἑσπεριναί)

ΑΛΑΜΠΡΑ (Ὀπερέττα Σαμαρτζῆ). «Ὁ Ἀπάχης Ἀθηνῶν».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Βαβυλωνία Ὅλα» ἐπιθεώρησις.
ΜΟΝΤΙΑΛ (Ἐπιχ. Μακέδου). «Ντελίριο ρεβύ», ὀπερέττα τοῦ κ. Σακελλαρίδη.
ΟΛΥΜΠΙΑ (Ἑλληνικὸν Μελόδραμα). Σήμερον 6 μ.μ. «Φάουστ». Αὔριον 6 μ.μ. «Τροβατόρε».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Ἐλευθ. Μουσικὴ Σκηνή). «Ἡ Ριρίκα μας».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Στὸ Δυτικὸ μέτωπο».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ κόλασις ὑπὸ τὴν θάλασσαν», θαλασσινὸν δρᾶμα.
ΙΝΤΕΑΛ. «Τὸ Γεράκι» μὲ τὴν Ἔλλεν Τσάντλερ.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ νῆσος τῶν χαμένων καραβιῶν» τοῦ Ἰουλ. Βέρν.
ΟΥΦΑ. «Μαμᾶ Κολυμπρὶ» μὲ τὴν Μαρία Ζακομπίνι.
ΠΑΝΘΕΟΝ «Κατηγορουμένη ἐγέρθητι!» μὲ τὴν Γκαμπὺ Μορλαί.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Φίλησέ με Μαρίτσα», ἑλληνικὴ ταινία ἠχητικὴ καὶ ἄδουσα
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ἡ ὡραία ἀπάχισσα» μὲ τὴν Ντολορὲς Κοστέλο.

Συνοικιακά

Α.Ο.Δ.Ο. «Ὡραία ἐξόριστος».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Μαίναρ Ταρζάν».
ΑΡΗΣ. «Ὁ τραγικὸς ἔρως».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἐρωτικὴ φλόγα».
ΕΛΛΑΣ. «Ρὲξ Μπέλ».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Γκώσσο».
ΝΕΟΝ (Ποδονίφτη). «Ἡ ἐξόριστος»
ΠΑΛΛΑΣ. «Νῆσος τοῦ διαβόλου».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ πυροσβέστης».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Λεγεὼν τῶν ξένων».

Πειραιεύς

Α'Τ ΛΑ'Ι'Φ. «Ἡ θεία δίκη».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Θ. Βεάκη - Γονίδη). Ἀπογ. «7.000.000 εἰσόδημα». Ἑσπ. «Κατακτηταί». Αὔριον «Ἁρπαγὴ τῶν Σαββίνων» - «Τριμποῦνος».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Εὔθυμη Μαδρίτη».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Χατζῆ Μουράτ».

Ἀθλητισμὸς

—Τὸ σημερινὸν μὰτς «Ὀλυμπιακοῦ»—«Νίκολσον»

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ποδηλατοδρομίου Νέου Φαλήρου θὰ γίνῃ ἡ δευτέρα συνάντησις τῆς Αὐστριακῆς ἐπαγγελματικῆς ὁμάδος «Νίκολσον» πρὸς τὸν Ὀλυμπιακὸν τοῦ Πειραιῶς. Ἡ Αὐστριακὴ ὁμὰς θὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα μὲ τὴν ἰδίαν σύνθεσιν, μὲ τὴν ὁποίαν ἀντιμετώπισε τὸν Ἀπόλλωνα. Ὁ Ὀλυμπιακὸς θὰ παρασταθῇ μὲ τοὺς 4 Ἀνδριανοπούλους καὶ τὸν Κουράντην ἐπίσης. Ὁ ἀγὼν θὰ ἀρχίσῃ εἰς τὰς 3 μ.μ. καί, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀρίστης ἐμφανίσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἡ ξένη ὁμὰς εἰς τὸν πρῶτον της ἀγῶνα μὲ τὸν Ἀπόλλωνα, θὰ εἶναι ἐνδιαφέρων.

—«Ἕνωσις»—«Νίκολσον»

Αὔριον ἡ «Νίκολσον» συναντᾶται εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ μὲ τὴν Ἕνωσιν Κων)πόλεως εἰς τὰς 3 1)2 μ.μ. Καὶ ἡ συνάντησις αὐτὴ προβλέπεται πολὺ ἐνδιαφέρουσα καὶ τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ θὰ προσελκύσῃ πολλοὺς φιλάθλους.

Τὴν Κυριακὴν ἡ Αὐστριακὴ ὁμὰς δίδει τὴν τελευταίαν της συνάντησιν, τὴν σπουδαιοτέραν ὅλων, πρὸς τὴν πρωταθλήτριαν ὁμάδα τὸν Παναθηναϊκὸν Α. Ο. Ἡ Ἑλληνικὴ ὁμὰς ἔχει πολλὰς ἐλπίδας νίκης.

—Τὸ μὰτς τῶν παλαιμάχων

Αὔριον πρὸ τῆς συναντήσεως Νίκολσον—Ἑνώσεως θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ ὁ προαγγελθεὶς ἀγὼν τῶν παλαιμάχων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὅστις θὰ εἶναι ἀρκετὰ θεαματικός. Ἡ ἀκριβὴς σύνθεσις τῶν ὁμάδων δὲν ἐγνώσθη ἀκόμη, τὰς περισσοτέρας ὅμως ἐλπίδας νίκης ἔχει ἡ ἀθηναϊκὴ ὁμάς. Ὁ ἀγὼν θὰ ἀρχίσῃ εἰς τὴν 1.45' μ.μ. Διὰ τὴν νικήτριαν ὁμάδα ἔχει ἀθλοθετήσει ἐπαμειβόμενον κύπελλον ὁ οἶκος Καραμπάτη—Ἀπεττιάν.

—Ἡ ἑορτὴ τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ»

Μετὰ τὸ σημερινὸν μὰτς Ὀλυμπιακοῦ—Νίκολσον θὰ γίνῃ εἰς τὸ «Ἀκταῖον»—5 μ.μ.—ἡ ἐτησία ἑορτὴ τῶν δώρων τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Ὁμίλου, Φιλάθλων Πειραιῶς, ἡ ὁποία προετοιμαζομένη ἀπὸ καιροῦ πιστεύεται ὅτι θὰ σημειώσῃ ἐπιτυχίαν. Προβλέπεται ὅτι ἡ συρροὴ τῆς Πειραϊκῆς καὶ Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας θὰ εἶναι μεγάλη, διότι τὸ καλὸν σωματεῖον τῆς γείτονος συγκεντρώνει πολλὰς συμπαθείας.

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ
Η ΚΟΛΑΣΙΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ
ΘΑΛΑΣΣΑΝ
ΕΝΑ ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ ἐξελιχθὲν ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης !...
Ἐκλεκτὸν
ΜΙΚΥ-ΜΑΟΥΣ
Ἔναρξις Παραστάσεων
10 π. μ.
ΔΕΟ

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΜΑΘΗΤΩΝ
μανθάνουν τὰς
ΞΕΝΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
εἰς τὴν Σχολὴν
BERLITZ
ἥτις ἔχει ΣΧΟΛΑΣ εἰς ὅλον τὸν κόσμον
Δοκιμαστικὸν μάθημα δωρεάν.
ΑΘΗΝΑΙ 37 ὁδὸς Σταδίου 37
Γραφεῖον Μεταφράσεων εἰς ὅλας τὰς γλώσσας.
ΔΕΟ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Γρηγόριος Κ. Καλλίνικος, ἰατρὸς - Μαρία Ν. Καλλινίκου, δικηγόρος, ἔδωσαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Ἑορτάζοντες καὶ μή

Ὁ κ. Χρίστος Σαδούκας, πολιτικὸς μηχανικός, δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

—Δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Χρίστος Μπαμπαστάθης, καθηγητής.

— Ὁ κ. Χρῆστος Μπούρας, πολιτευτὴς Φθιωτιδοφωκίδος, δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα σήμερον κ. Χρίστον Α. Ζαρίφην, εὔχομαι χρόνια πολλά. Α.Π.

— Ἑορτάζει ὁ κ. Χρίστος Λέκας, πρόεδρος Σαρωνικοῦ.

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα ἀξιότιμον κ. Ἐμμανουὴλ Ζαχαριουδάκην, ἐργοστασιάρχην Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, εὔχομαι ἔτη πολλά. Γ.Μαρ.

—Εἰς τὸν ἑορτάζοντα αὔριον κ. Ἐμμανουὴλ Τσιριμωνάκην, Διευθυντὴν Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου Ἀθηνῶν, εὔχομαι χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχῆ. Α.Χ.

— Αὔριον Σύναξιν τῆς Θεοτόκου, ἑορτάζει ἡ χαριτωμένη θυγάτηρ τοῦ κ. Δημ. Παπούλια Μαρία. Εὐχόμεθα νὰ τοῖς ζήσῃ.

Καταστήματα

— Ἀπὸ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ, ἐπανωφόρια καὶ φορέματα, μία νέα συλλογὴ γιὰ ὅλες τὶς ἡλικίες παρέλαβε τὸ εἰδικὸ κατάστημα Δ.ΤΣΟΥΧΛΟΥ, Ἑρμοῦ 28. Διαρκὴς ἔκθεσις ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΩΝ.

Τὸ κατάστημα ΓΕΩΡΓ. ΣΤ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ Ἑρμοῦ 114 νέος ἀριθ. 48, τηλ. 67-22 εἰδοποιεῖ ὅτι ἀρχίζει ἀπὸ τὰς 15 τρέχ. Δευτέρας τὰς κατ' ἔτος ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ λόγῳ τῶν ἑορτῶν 1000 κομ. περκαλοφάσεδες τῶν 55 πήχεων τὸ τόπι ἀξίας δρ. 650 τὸ τόπι δραχμὰς 425.

Βιβλιογραφία Φέξη

Ἐξεδόθη: Ι.. Θηβαίου: περὶ τοῦ ἀρνητικοῦ διαφέροντος. Ὑπὸ τίτλον: Jus Graecoromanum ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῶν Βασιλικῶν. Οἱ συνδρομηταὶ πληρώνουν εἰς 10 δόσεις.

ΔΙ' ΕΝΑ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΝ

Ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Λωζάννῃ Πανεπιστημίου κ. Κέπετζης, δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν κ. Στυλ. Πρωτονοτάριον, Γεν. Γραμματέα τῆς Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ καθηγητὴν τῆς Φιλοσοφίας τῆς Ἠθικῆς καὶ τοῦ Δικαίου ἐν αὐτῇ, ἐπιδοκιμάζει ἐνθουσιωδῶς τὴν διὰ τοῦ ἐναρκτηρίου του ἀρξαμένην προσπάθειαν διὰ τὴν ἐξύψωσιν τῶν ἠθῶν, ἀπαραίτητον, ὡς λέγει, λόγῳ τοῦ ἐκφυλιστικοῦ κύματος τοῦ ὑλισμοῦ.

Ἐξ ἄλλου, ἐπειδὴ ὁ Πρωτονοτάριος λαμβάνει διαρκῶς προτάσεις ὅπως ἐκτυπώσῃ τὸν ἐναρκτήριόν του, δηλοῖ ὅτι οὗτος ἐδημοσιεύθη σχεδὸν ὁλόκληρος ἐν τῇ «Ἐργασίᾳ» τῆς 5 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ., θὰ περιληφθῇ δὲ ἀντὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὸν προσεχῶς κυκλοφοροῦντα Α' τόμον τοῦ ἔργου του «Φιλοσοφία τῆς Ἠθικῆς καὶ τοῦ Δικαίου ἐν τῇ Πολιτείᾳ».

ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

Τὸ καλύτερον δῶρον ποὺ ἠμπορεῖ τις νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς φίλους καὶ φιλτάτους του εἶνε τὸ βιβλίον τοῦ ἰατροῦ κ. Κ. Λιγυροῦ «Ἡ Χειροπρακτική, ἤτοι ἡ Νέα Θεραπευτικὴ Ἐπιστήμη», ὅπερ ἀνοίγει εἰς τὸν πάσχοντα τὸν δρόμον τῆς θεραπείας καὶ χαρίζει τὴν εὐτυχίαν εἰς κάθε οἰκογενειάρχην.

Πωλεῖται παρὰ τῷ συγγραφεῖ, Νίκης 54α, ἄδετος δρχ. 100 καὶ δεδεμένον δρχ. 125.

ΑΙ ΚΟΣΜΙΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΜΕΓΑΛΗΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΝ"

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ξενοδοχείου «Μεγάλη Βρεττανία» λαμβάνει τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσῃ, ὅτι τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 26 τρ. ἀρχίζουν τὰ χορευτικὰ γεύματα, τὸ δὲ Σάββατον 27 τρ. τὰ χορευτικὰ τέϊα. Αἱ κοσμικαὶ αὗται συγκεντρώσεις θὰ ἐξακολουθήσουν ὡς ἑξῆς :

Καθ' ἑκάστην Τρίτην καὶ Πέμπτην τέϊον μὲ τὴν συνήθη ὀρχήστραν τοῦ ξενοδοχείου· ἑκάστην Τετάρτην καὶ Σάββατον χορευτικὰ τέϊα, μὲ τὴν ἐπίτηδες συγκροτηθεῖσαν ὀρχήστραν ὑπὸ τὸν Κὲρκ καὶ ἑκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν γεύματα μετὰ χοροῦ.

Τὰ τέϊα καὶ τὰ γεύματα θὰ δίδωνται εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ἑορτῶν, ἡ δὲ εἴσοδος θὰ εἶναι ἡ νέα τοιαύτη ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, πατέρα καὶ ἀδελφὸν

ΔΗΜΟΣΘ. Σ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΝ
(Δικηγόρον)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Πέμπτην, 25ην τρέχ. καὶ ὥραν 11ην π.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας (Ζωοδόχου Πηγῆς 7), εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἀθῆναι τῇ 25 Δεκεμβρίου 1930

Ἡ τεθλ. σύζυγος: Ἑλένη Δ. Φαραντάτου. Τὰ τέκνα: Ἰωάννης Δ. Φαραντάτος, Ἄννα Δ. Φαραντάτου, Κάκια Ἀρ. Σκληροῦ, Ντία Ἰω. Φαραντάτου, Ἀριστείδης Ἰσ. Σκληρός. Οἱ ἀδελφοί: Γεράσιμος Σπ. Φαραντάτος, Νικόλ. Σπ. Φαραντάτος, Μόσχα Γ. Φαραντάτου, Ἀριστέα Ν. Φαραντάτου, Μαργίτσα Κ. Φιλιππίδου, Κωνστ. Φιλιππίδης. Οἱ ἀνεψιοί. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	.. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	.. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S.	60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ " "	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Διανομὴ πλεονασμάτων

Εἰς τὸ Λονδῖνον ἔγινε κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, ἡ διανομὴ 30.000 λιρῶν, ἐτησίου πλεονάσματος ἐκ τῶν ἐράνων μιᾶς φιλανθρωπικῆς ἑταιρείας, εἰς τοὺς ἀπόρους τῆς πόλεως. Ἀνωτέρω : ἡ παραλαβὴ τοῦ ποσοῦ ὑπὸ ἀστυνομικῶν ἐκ τῆς Τραπέζης.

Ἡ σκηνὴ μιᾶς ἀποβάσεως

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὴν κινηματογραφικὴν ἀναπαράστασιν τῆς δυσχερεστάτης ἀποβάσεως τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων εἰς τὰ Δαρδανέλλια παρὰ τὸ Ἀκρωτήριον τῆς Ἕλλης. Τὸ ἔργον ἐσκηνοθετήθη τῇ συμπράξει τοῦ Βρεττανικοῦ Ναυαρχείου.

Τὰ Χριστούγεννα τῶν γιαγιάδων

«Ἐπιτροπὴ» ἐκ μελῶν τῆς Λέσχης τῶν Γιαγιάδων τοῦ Λονδίνου ἀσχολεῖται μὲ τὴν προετοιμασίαν τῆς πατροπαραδότου Χριστουγεννιάτικης «πουντίγκας»

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Τὸ σχέδιον Ὑψηλάντη - Κασομούλη καὶ ἡ ἄφιξις τοῦ Ἀβδοὺλ Ἀμποὺδ

Ὁ ὁπλαρχηγὸς Κασομούλης συνεργάζεται μὲ τὸν Ὑψηλάντην. — Ἕνα ἔγγραφον τῆς προπαγάνδας τοῦ Μαυροκορδάτου διὰ τὸν Καρατζᾶν. — Ἑτοιμάζεται ἡ ἀποστολὴ στρατοῦ καὶ πολεμεφοδίων. — Ὁ Ἀβδοὺλ Ἀμποὺδ πασᾶς φθάνει εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. — Ἡ προκήρυξίς του.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ἡ συνεργασία τοῦ ὁπλαρχηγοῦ Νικολάου Κασομούλη καὶ τοῦ Ὑψηλάντη θὰ εἶχε τὰ γόνιμα ἀποτελέσματά της ἂν ὑπῆρχε καιρὸς διαθέσιμος. Στρατιωτικοὶ καὶ οἱ δύο, ὁ ἕνας μὲ τὴν κατάρτισιν ἀξιωματικοῦ ἐπιτελείου ἐκστρατείας καὶ ὁ ἄλλος μὲ τὴν πεῖραν παλαιοῦ ἁρματωλοῦ γνωρίζοντος καὶ τὰ ἐδάφη καὶ τὰ πρόσωπα ἔκαμαν σχέδιον συνεργασίας τῆς δυτικῆς μὲ τὴν ἀνατολικὴν Μακεδονίαν μὲ βάσιν τὴν ἔνοπλον δύναμιν τοῦ Ὀλύμπου.

Τὴν 5ην Ὀκτωβρίου ἔγραφεν ὁ Κασομούλης πρὸς τὸν Παπᾶν ἀπὸ τὴν Ὕδραν :

«Κατὰ τὰς 29 τοῦ παρελθόντος ἀνταμώθημεν μὲ τὸν Ὑψηλάντην εἰς Ἄργος καὶ παρησιάσθημεν δίδοντες καὶ τὰ ἴδια γράμματά σας. Τὴν χαρὰν ὅπου δοκίμασε, δύνασθε νὰ τὴν κρίνετε ἀπὸ τὰ ἴδια γράμματά του, ὁποῦ πρὸς τὴν εὐγενείαν σας στέλνω καὶ τοὺς λοιπούς. Ἡ ἰδιαιτέρα γνώμη του, ὁποῦ μᾶς ὑπαγόρευσεν εἶνε αὐτή. Ἐπειδὴ μεταβαίνει εἰς Τριπολιτσὰν καλεσμένος διὰ σύστημα, μᾶς λέγει, ὅτι πρέπει νὰ φροντίσουν ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ καὶ νὰ στείλουν ἀνθρώπους καὶ εὑρίσκωνται σιμά του διὰ κάθε περίστασιν τοῦ κοινοῦ, ἄνθρωποι εἰδήμονες ὅμως διὰ κάθε λόγον, ὥστε καὶ ἡ ἀντιγραφὴ νὰ μὴ λείψῃ διὰ τὴν ἀντιβοήθειαν. Νὰ φροντίσωμεν ἀκόμη νὰ μὴν ἀπατηθῶμεν ἀπὸ μερικοὺς λαοπλάνους, ὁποῦ ἐνσπείρουν διὰ τὸ φίλαρχον ταραχὰς εἰς τὸ γένος. Νὰ συντρέχωμεν ὁ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου εἰς κάθε βοήθειαν καὶ νὰ τρέχωμεν ἐλεύθερα εἰς κάθε ζήτημά μας.

Τὴν εὐγενείαν σας λοιπὸν ἀνήκει αὐτοῦ κατὰ τὸ παρὸν νὰ σχεδιάσητε, ὅσα χρησιμεύουν διὰ τὸ καλόν. Ὅθεν πρέπει νὰ ἀπεράσετε εἰς Ὄλυμπον καὶ νὰ κάμητε μίαν μικρὰν σύνοδον. Καὶ ἐπειδὴ οἱ καπετάνοι ὑστεροῦνται γραμματικούς, οἰκονομήσατε τὰ μανιφέστα μὲ ἄλλα τόσα γράμματά σας εἰς ὅλους νὰ τοὺς ἐρεθίσετε διὰ νὰ ἐνθουσιασθοῦν. Κάλεσον τὸν Νεόπουλον ἀπὸ τὴν Σιάτισταν καὶ γράψε καὶ εἰς τὸν Ἄνθιμον Γρεβενῶν νὰ ἑτοιμάζηται, ἕως νὰ τοῦ ἔλθῃ καὶ τὸ ἰδιόν του μανιφέστον, ὁποῦ τοῦ ἐβγάλαμεν καὶ κακῇ τύχῃ ἔμεινεν ἀσφράγιστον. Τῆς Ναούσης πρέπει νὰ φροντίσητε περισσότερον ὡς ἀναγκαίας πόλις διὰ τὰ ἄφθονά της ντουφέκια καὶ σπαθιά. Ἐγὼ ἔμεινα νὰ λάβω ὅσα ὁ Ὑψηλάντης θέλει μᾶς προφθάσει κατὰ τὸ παρόν, καὶ οἱ λοιποὶ ἀδελφοὶ τοῦ Μωρέως, ἂν εἶνε δυνατόν. Ἐλυπήθην εἰς τὸ ἄκρον ὅπου οἱ ναῦται τοῦ Ψαρᾶ σᾶς ἄφησαν καὶ δὲν ἐστάθησαν εἰς τὰς ὑποσχέσεις των. Καὶ ἐνῷ μελετήσαμεν ἄλλα, βλέπω θέλομεν φροτίσει δι' ἄλλα. Ὁ Ὑψηλάντης ὁμοίως. Καὶ ἐπειδὴ εἶδα τὴν ἀνάγκην τῆς Κασσάνδρας, συνεργήσαμεν νὰ ὑποχωρήθῃ τὸ Ὄρος νὰ τὰ φυλάξῃ ἄλλας δέκα ἢ εἴκοσι ἡμέρας διὰ τὸ σκοπούμενον καὶ ὕστερον προφθαίνονται ἀπὸ τὸν Ὄλυμπον τὰ ἔξοδα τῶν. Τώρα δὲν ἠξεύρω τί νὰ εἰπῶ τοῦ Ὑψηλάντην. Ἔ, ὑπομονὴ καὶ διορθόνονται.»

Εἶνε προφανὲς ὅτι ὁ Ὑψηλάντης ἤλπιζεν ὅτι μετὰ τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν ποὺ ἐπέκειτο τότε διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ πολιτεύματος καὶ τοῦ κρατικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπερίμενεν ὅτι θὰ ἐξήρχετο ὁριστικῶς ἡ θέσις του καὶ ὅτι θ' ἀπέκτα πραγματικὴν δύναμιν ἀρχηγοῦ τοῦ ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως σχηματιζομένου νέου κράτους, θὰ κατώρθωνε νὰ δημιουργήσῃ σοβαρὰν ἐπαναστατικὴν ἐπιχείρησιν εἰς τὴν Μακεδονίαν διὰ τῶν πολιτικῶν στοιχείων ποὺ ἐπῆγαν ἐκεῖ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ μόνον ἐνίσχυσιν. Διὰ τοῦ Παπᾶ, διὰ τῶν ὁπλαρχηγῶν τοῦ Ὀλύμπου καὶ διὰ τῶν παραγόντων τῆς δυτικῆς Μακεδονίας. Εἰς τὸ γράμμα τοῦ Κασομούλη καθρεπτίζονται αἱ σκέψεις του καὶ εἶνε φανερὸν ἐκ τούτου ὅτι εἶχε γίνει ἐνέργεια πρὸς τοὺς Ἁγιορεῖτας νὰ καταβάλουν τὰ ἔξοδα τῶν πλοίων δι' εἴκοσι ἀκόμη ἡμέρας. Τόσος χρόνος ὑπελογίζετο ὅτι ἀρκοῦσε διὰ νὰ γίνῃ ἡ ὀργάνωσις εἰς τὸν Ὄλυμπον, ποὺ θ' ἀπέβαινε κέντρον τῆς ὅλης κινήσεως τῆς Μακεδονίας καὶ ὁπόθεν θὰ κατεβάλλοντο πλέον ὅλαι αἱ δαπάναι.

Μία λεπτομέρεια τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς μᾶς ὁδηγεῖ εἰς μικρὰν παρέκβασιν. Ὁ Κασομούλης γράφει πρὸς τὸν Παπᾶν: «Νὰ φροντίσωμεν ἀκόμη νὰ μὴ ἀπατηθῶμεν ἀπὸ μερικοὺς λαοπλάνους, ὁποῦ ἐνσπείρουν διὰ τὸ φίλαρχον ταραχὰς εἰς τὸ γένος». Πρόκειται περὶ ὑποδείξεως τοῦ Ὑψηλάντη. Οἱ «λαοπλάνοι» ἦσαν ὁ Μαυροκορδᾶτος καὶ ὁ Καρατζᾶς, ποὺ ἔκαναν πλέον τότε φανερὰ σχεδὸν τὴν προπαγάνδαν των εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα ἐναντίον τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντη καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνακηρύξεως ἑλληνικῆς ἡγεμονίας, ὑπὸ τὸν Καρατζᾶν καθ' ὃν χρόνον ὁ ἀγὼν εἶχεν ἀνάγκην ἐνισχύσεως καὶ ἡ διαπάλη ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ πεδίου μόνον ζημίας καὶ φθορὰν τῶν παραγόντων τῆς ἐπαναστάσεως ἐπροκάλει. Καὶ ἡ ὑπόδειξις ἐκείνη περὶ τῶν «λαοπλάνων» εἶχε τὸν λόγον της, διότι πράγματι αἱ ἐνέργειαι τοῦ Μαυροκορδάτου ἐκτεινόμεναι καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, εἶχαν φθάσει μέχρι τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Χαλκιδικῆς κατὰ τὸν τραγικὸν ἐκεῖνον δι' αὐτοὺς Ὀκτώβριον. Τὸ γνωρίζομεν ἀπὸ τὸ κατωτέρω ἔγγραφον τῆς προπαγάνδας τοῦ Μαυροκορδάτου ὑπογραφὲν ἀπὸ τοὺς Μακεδόνας.

«Ὑψηλότατε καὶ πανεκλαμπρότατε ἡγεμὼν κύριε κύριε Κωνσταντῖνε Καρατζᾶ καὶ Μαυροκορδάτε, δουλικῶς καὶ ὑποκλινῶς προσκυνοῦμεν.

Καὶ μετὰ τὴν δουλικὴν ἡμῶν προσκύνησιν ἀναφέρομεν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐκλαμπρότητα ὅτι ἐλάβομεν τὸ ὑψηλὸν αὐτῆς γράμμα καὶ ἰδόντες ἐχάρημεν μεγάλως, ὅπου ὁ Θεὸς ἐκονόμησε καὶ ἐξαπέστειλε τοιοῦτον ἡγεμόνα, διὰ νὰ βοηθήσῃ καὶ ὑπερασπισθῇ τοὺς ἀδυνάτους Χριστιανοὺς ἐνδυναμώνων αὐτοὺς παντοίαις δυνάμεσι κατὰ τῶν ἀπίστων τυράννων. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ ἀνατολικομεσημβρινῇ Μακεδονίᾳ εὑρισκόμενοι, κατὰ τὴν ὑψηλὴν ὑμῶν προσταγήν, διορίζομεν μὲ κοινὴν γνώμην τὸν Νικόλαον Κασομούλην ἐπίτροπόν μας καὶ παρακαλοῦμεν θερμῶς τε καὶ μετὰ δακρύων νὰ δόσητε εἰς αὐτὸν χεῖρα βοηθείας, ἐπειδὴ εἴμεθα εἰς μεγάλην ἀνάγκην, καθὼς θέλει σᾶς εἰπῇ ὁ ἴδιος ἐκ στόματος, τὸν ὁποῖον τὸν ἔχομεν ὅλοι κοινῶς μικροὶ καὶ μεγάλοι ἰδιόν μας πρόσωπον καὶ τέλειον οἰκοκύρην εἰς τὸ νὰ ἀποφασίσῃ δι' ὅσα τὸν προστάξητε.

Ταῦτα μὲν δουλικῶς καὶ ὑποκλινῶς. 1821 Ὀκτωβρίου 3.

Τῆς ὑμῶν ἐκλαμπρότητος δοῦλοι ὑποκλινέστατοι εἰς τὰς ὑψηλὰς ὑμῶν ἐπιταγὰς ἅπαντες οἱ ἐπίτροποι τοῦ κοινοῦ Μακεδόνες.»

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὅπως εἶνε καταφανὲς ἀπὸ τὴν φρασεολογίαν καὶ τὸ ὕφος του ὀφείλεται εἰς τὸ χέρι ποὺ τὸ ἔγραψε καὶ τὸ ἔγγραφον ποὺ ὑπέγραψαν μερικοὶ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δυτικῆς καὶ τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν Αὔγουστον εἰς τὴν Βυτίναν. Οἱ Μακεδόνες ἀρχηγοὶ ἐκλήθησαν νὰ ὑπογράψουν καὶ τὸ ἔκαμαν ἐλπίζοντες ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τοῦ Καρατζᾶ ὡς ἡγεμόνος θὰ ἐσήμαινε καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγῶνος των. Τὸν Κασομούλην τὸν ὥρισαν ὡς ἀντιπρόσωπον, διότι αὐτὸς ἔτυχε τότε νὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν Ὕδραν. Ἀλλ' ἡ πραγματικὴ βοήθεια δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τοὺς ἔλθῃ παρὰ μόνον ἂν ἐτακτοποιεῖτο ταχέως τὸ πολιτικὸν ζήτημα εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἠδύνατο νὰ δράσῃ ἐλευθέρως ὁ Ὑψηλάντης ἢ ἂν ἡ κυβέρνησις κατενόει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἀγῶνος εἰς τὴν βορείαν Ἑλλάδα.

Εἶχεν ἀποφασισθῆ ὑπὸ τοῦ Ὑψηλάντη καὶ τοῦ Κασομούλη ἡ ἀποστολὴ ὄχι μόνον πολεμοφοδίων ἱκανῶν ἀλλὰ καὶ δυνάμεως τακτικοῦ στρατοῦ, τοῦ ὁποίου ἀρχηγὸς εἶχεν ὁρισθῆ ἀπὸ τὴν πρίγκηπα ὁ Γρηγόριος Σάλλας. Εὐθὺς μόλις θὰ ἔφθαναν αἱ βοήθειαι αὐταὶ θὰ κατελαμβάνετο ὑπὸ τῶν ὁπλαρχηγῶν τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς δυτικῆς Μακεδονίας ἡ ἐπὶ τοῦ Ἀξιοῦ γέφυρα, ἡ κοιλὰς τῶν Θεσσαλικῶν Τεμπῶν καὶ τὰ στενὰ τῆς Καστοριᾶς. Διὰ τῶν θέσεων τούτων αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις θὰ κατεῖχαν τὰ κλειδιὰ τῆς μεταξὺ τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τοῦ Πηνειοῦ χώρας. Ταυτοχρόνως θὰ ἐπαναστατοῦσεν ἡ Νιάουσα καὶ θὰ ἐγίνετο ὁρμητήριον ἐπιθέσεων κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, θὰ κατελαμβάνοντο δὲ φυσικὰ ὀχυρὰ Καστανιὰ καὶ ἡ Σιάτιστα.

Ἀλλ' ἀπρόοπτοι παράγοντες ἐματαίωσαν ἔξαφνα ὅλας αὐτὰς τὰς προσπαθείας καὶ τὰ σχέδια, τοὐλάχιστον διὰ τὴν ἀνατολικὴν Μακεδονίαν. Καὶ οἱ παράγοντες αὐτοὶ ἦσαν ἡ ἄφιξις ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τοῦ μόλις τότε διορισθέντος γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Ρούμελης Ἀβδοὺλ Ἀμποὺδ πασᾶ καὶ ἡ ἀνανδρία τῶν ἡγουμένων τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Ὁ Ἀβδοὺλ Ἀμποὺδ ἦτο ἀπὸ τοὺς ἱκανωτέρους Τούρκους στρατηγούς. Ἄλλοτε ὠμὸς καὶ ἄλλοτε κατὰ τὸ φαινόμενον συμβιβαστικός, κατὰ τὴν ἀνάγκην δὲν ἀπέβλεπε παρὰ εἰς τὴν διὰ παντὸς τρόπου κατάπνιξιν τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τὴν πρόληψιν τῆς ἐκτάσεως τοῦ κινήματος πρὸς τὴν δυτικὴν Μακεδονίαν. Εὐθὺς μόλις ἔφθασεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐξέδωσε προκήρυξιν διὰ τῆς ὁποίας, ἀφοῦ ὡμίλει διὰ τὴν μεγαλοψυχίαν τοῦ σουλτάνου ἀπέναντι τῶν ραγιάδων καὶ διὰ τὴν ἀγνωμοσύνην τῶν τελευταίων τούτων διέταζε γενικὴ στρατολογίαν τῶν Τούρκων ἀπὸ τοῦ 16ου ἔτους μέχρι τοῦ πεντηκοστοῦ διὰ τὴν ἐκστρατείαν, καὶ τῶν πέραν τοῦ πεντηκοστοῦ διὰ τὴν πολιτοφυλακήν.

Μετὰ τοῦτο ἐξεστράτευσε μὲ πολυάριθμον στρατὸν κατὰ τῆς Κασσάνδρας προαποστέλλων κήρυκας διὰ τῶν ὁποίων ὑπέσχετο ἀμνηστείαν εἰς ὅσους θὰ ἐπανήρχοντο εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ σουλτάνου.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ καταστροφὴ τῆς Κασσάνδρας.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
"Ο ΦΑΡΟΣ"
ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΑΙ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ
Διὰ πᾶσαν ὁδηγίαν καμπίνας, εἰσιτήρια καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίας γράψατε ἢ ἀποταθῆτε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ «Ο ΦΑΡΟΣ».
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας 3
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μέγ. Γιαννουλάτου
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα 3 Συμμάχων
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ὁδὸς Συγγροῦ 47

Ἡ Γυναικεία σελὶς

Ἡ ἐξέλιξις τῆς μόδας ἀπὸ τοῦ 1900 μέχρι τοῦ 1930

Στὸ τέλος τοῦ χρόνου συνηθίζουν αἱ ἐφημερίδες νὰ δίδουν τὸν χρονιάτικο ἀπολογισμὸ τοῦ θεάτρου, τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου, τῆς πνευματικῆς παραγωγῆς, τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἂν ἤθελε νὰ κάμῃ τὸ ἴδιο καὶ ἡ ὑποφαινομένη στὸ ἐπίπεδο τῆς ἁρμοδιότητός της δὲν θὰ εἶχε νὰ πῇ πολλά. Ἡ ἀνατολὴ τοῦ 1930 μᾶς εὑρῆκε μὲ κοντὰ φουστάνια. Τώρα ποὺ ὁ χρόνος μᾶς ἀποχαιρετᾷ μᾶς ἀφήνει σὲ μιὰ σωστὴ βαβυλωνία φουστανιῶν κοντῶν καὶ μακρυῶν. Εἶνε τόσο πρόσφατο αὐτὸ τὸ ἀνάστατωμα ὥστε δὲν θὰ εἴχαμε νὰ προσθέσουμε τίποτε τὸ νέον ἐὰν ἐκάναμε μιὰν ἀνασκόπησι τῆς μόδας τοῦ λήγοντος ἔτους. Ἐὰν ὅμως ἀνατρέξωμεν τριάντα χρόνια πίσω καὶ ρίξουμε μιὰ γρήγορη ματιὰ στὴν ἐξέλιξι τῆς μόδας κατὰ τὴν τελευταία τριακονταετία 1900—1930, θὰ εἶχε ἴσως πειὸ ἐνδιαφέρον.

Ἡ μόδα τοῦ 1900 στὴν ὁποίαν ξαναγυρίζει τὸ 1930, ἦταν μακρυὰ φορέματα, ποὺ ἄγγιζαν τὸ ἔδαφος, μὲ οὐρά, ποὺ σερνόταν στὴ γῆ, μὲ μέση βαλμένη στὴ φυσική της θέσι, μὲ μανίκια μακρυὰ καὶ φαρδυά, ψηλὸ λαιμό. Ἡ σιλουέττα ἐκείνη θὰ ἐμοίαζε μὲ τὴ σημερινὴ ἐὰν δὲν ὑπῆρχε μεγάλη διαφορὰ στὴ μόδα τῆς κομμώσεως καὶ τοῦ καπέλλου: Μαλλιὰ μὲ τεράστιο κῶτσο καὶ μὲ μπουμπάρια ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπικάθεται σὰν ταψὶ ἕνα ἰσοπεδωμένο καπέλλο ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι σπαρμένος ὁλόκληρος ἀνθόκηπος.

Ἡ σημερινὴ σιλουέττα μοιάζει μὲ τὴν πρὸ τριακονταετίας σιλουέττα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐμφάνισιν στοὺς δρόμους καὶ στὰ σαλόνια. Ἀλλὰ στὰ σπὸρ ἡ ἐνδυμασία εἶνε τελείως διαφορετική. Ἡ ἀμαζόνα τοῦ 1900 φέρει ποδήρη ἀμφίεσιν, μεσάτη καὶ ψηλὸ καπέλο. Ἡ σημερινὴ ἀμαζόνα φορεῖ ἀνδρικὸ πουκάμισο μὲ γραβάτα, κυλόττα ἱππασίας καὶ ζαμπιέρες, καπελλάκι φέτρ.

Μήπως ἡ μόδα στὰς λουτροπόλεις ; Αἱ γυναῖκες πρὸ τριάντα ἐτῶν ἐκάλυπταν ὁλόκληρο σχεδὸν τὴν ἐπιφάνεια τοῦ σώματος. Τὸ κλασσικὸ κοστοῦμι τοῦ μπάνιου ἦταν ναυτικὴ μπλοῦζα μὲ φανελλένιο ἐπιστήθιο, μὲ μακρυὰ μανίκια καὶ παντελόνια ποὺ ἔφθαναν ὡς τὰ σφυρά. Τὸ ὅλο κοστοῦμι ἦταν φαρδύ, ὥστε νὰ μὴ προδίδωνται αἱ καμπυλότητες τοῦ σώματος καὶ ἀπὸ ὕφασμα μάλλινο χοντρὸ σὲ χρῶμα βαθὺ μπλέ.

Ἡ ἐξέλιξις τῆς μόδας ἀπὸ τοῦ 1900 ἕως σήμερα ἦταν κανονική, ἐκτὸς ἀπὸ μερικὲς ἀποτυχημένες ἀπόπειρες, ὅπως γιὰ τὴν ἐπικράτησι τῆς ζὺπ-κυλότ. Τὰ κοντὰ φουστάνια καὶ ἡ ἀρρενωπὴ ἐμφάνισις τῶν γυναικῶν ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμον, ἦλθε καὶ αὐτὴ μὲ τὴν ὥρα της, μὲ τὰς συνθήκας τοῦ καιροῦ, καὶ ἐπεβλήθη χωρὶς καμμίαν ἀντίστασιν.

* * *

Ἂς ἔλθωμεν τώρα στὴν μόδα τῆς κομμώσεως, τῆς τελευταίας τριακονταετίας. Ἀπὸ τοῦ 1900 μέχρι τοῦ 1925, διατηροῦνται ἀνέπαφα τὰ μακρυὰ μαλλιὰ καὶ ἡ μεταβολὴ τῆς τοποθετήσεως τοῦ κότσου ἦταν τὸ ἅπαντον τῆς μεταβολῆς τῆς μόδας. Τὰ ἑπτὰ πρῶτα χρόνια ὁ κότσος στέκεται στὴν κορυφὴ τῆς κεφαλῆς. Τὰ μαλλιὰ εἶναι τραβηγμένα μὲ χάρι στὰ πλάγια καὶ ἀφήνουν ἀκάλυπτα τὸ μέτωπο καὶ τ' αὐτιά. Ἡ μόνη ποικιλία τοῦ κτενίσματος εἶναι τὸ αἰγκλόν, καὶ ἕνα κτένισμα ποὺ τοποθετεῖ τὸν κότσο σὲ σχῆμα περικεφαλαίας. Τὰ χρόνια αὐτὰ βλέπομεν ἐπίσης τὶς μπουκλίτσες καὶ τὰ κατσαρά, γιὰ τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται τὰ μπιγκουτί.

Μεταξὺ τοῦ 1905 καὶ 1907 τὰ μαλλιὰ γίνονται πιὸ κατσαρὰ καὶ πιὸ φουσκωτά. Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν σημειώνει σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς κομμώσεως ἡ ἐφεύρεσις τῆς ὀντυλασσιόν. Χάρις εἰς αὐτὴν τὸ γυναικεῖο κτένισμα γίνεται πιὸ περίπλοκο καὶ πιὸ ἁρμονικό. Τὸ 1907 ὁ κότσος τοποθετεῖται μεταξὺ τραχήλου καὶ κορυφῆς ἐνῷ τὰ ὑπόλοιπα μαλλιὰ σχηματίζουν ἕνα ἐκτάκτως πολύπλοκο οἰκοδόμημα στολισμένο καὶ φορτωμένο, ποὺ θυμίζει κάπως τὴν ἐποχὴ τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας.

Τὸ 1912 συμβαίνει ἕνα ἀξιοσημείωτον : ὁ κότσος κρύβεται κάτω ἀπὸ τὰ μαλλιά. Τὸ 1914 παρατηρεῖται μία τάσις πρὸς ἐπαναφορὰν τοῦ ἁπλοῦ κτενίσματος μὲ τὶς πλεξίδες στ' αὐτιά, τὸ ρουλὸ κλπ. Ἀμέσως κατόπιν κυριαρχεῖ ἡ βασιλεία τοῦ φλοῦ, ποὺ διαρκεῖ μέχρι τοῦ 1918, ὁπότε μὲ τὸ πνεῦμα τῆς νέας ἐποχῆς, τὴν ἐπίδοσιν τῆς γυναίκας στὸν ἀθλητισμὸ καὶ στὴν ἐργασία, ἐπαναφέρεται τὸ εὔκολο καὶ ἁπλὸ κτένισμα : ὁ κότσος κατεβαίνει στὸν τράχηλο καὶ τὰ ὑπόλοιπα μαλλιὰ εἶναι τραβηγμένα πρὸς τὰ πίσω.

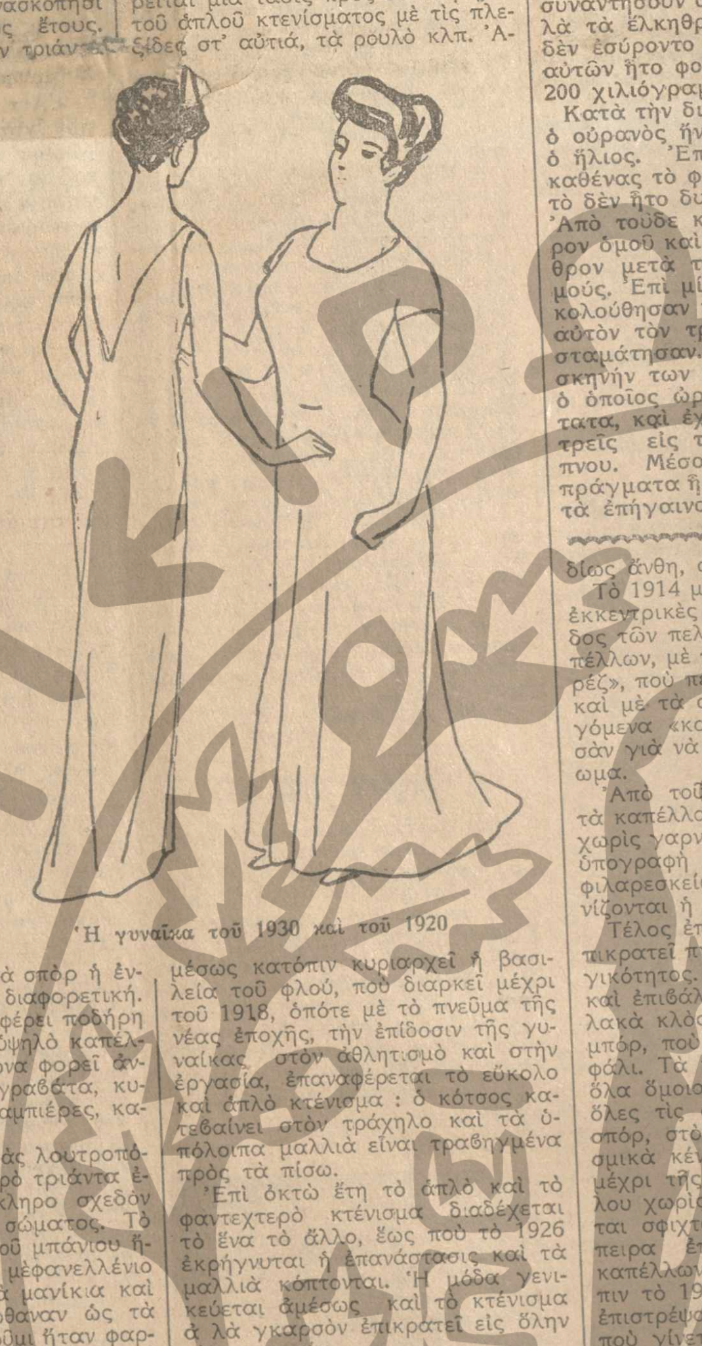

Ἡ γυναῖκα τοῦ 1930 καὶ τοῦ 1920

Ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη τὸ ἁπλὸ καὶ τὸ φανταχτερὸ κτένισμα διαδέχεται τὸ ἕνα τὸ ἄλλο, ἕως ποὺ τὸ 1926 ἐκρήγνυται ἡ ἐπανάστασις καὶ τὰ μαλλιὰ κόπτονται. Ἡ μόδα γενικεύεται ἀμέσως καὶ τὸ κτένισμα ἀ λὰ γκαρσὸν ἐπικρατεῖ εἰς ὅλην τὴν γραμμήν.

Ἀπὸ τοῦ 1926 ἕως σήμερα ἐπικρατεῖ ἡ μόδα τῶν κομμένων μαλλιῶν, μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι τὸ κτένισμα ἔγινε πιὸ κομψὸ καὶ κάθε κεφαλάκι παρουσιάζει ἕνα χαρακτηριστικὸ ποὺ τὸ ξεχωρίζει ἀπὸ τ' ἄλλα.

* * *

Μὲ τὴν μόδα τῆς κομμώσεως ἐξελίσσεται ἀναλόγως καὶ ἡ μόδα τοῦ καπέλλου. Ὅσον καιρὸν εἶχαν αἱ γυναῖκες μακρυὰ μαλλιὰ καὶ κότσους, οἱ δημιουργοὶ τοῦ καπέλλου ἐφεύρισκαν καπέλλα ποὺ μποροῦσαν νὰ σταθοῦν σὰν ἐπιβλητικὴ ἀρχιτεκτονικὴ τῆς κομμώσεως. Τὸ 1900 ποὺ οἱ κότσοι ἐτοποθετοῦντο στὴν κορυφή, τὰ καπέλλα εἶχαν πολὺ ψηλὴ καλόττα καὶ σκληρὸ μπόρ. Ἐφοροῦντο τότε τὰ καπέλλα - πλατό, ποὺ ἐστολίζοντο μὲ πτερὰ ψηλὰ καὶ μὲ κορδέλλες στηριγμένες σὲ σύρματα.

Ἐκεῖνο, ποὺ ἀπασχολοῦσε τὶς μοδίστρες, στὴν ἀρχὴ τοῦ παρόντος αἰῶνος μέχρι τοῦ 1925 ἦταν τὸ μέγεθος τοῦ καπέλλου. Μικρὸ ἢ μεγάλο; Ἡ βασιλεία τοῦ πλατὸ, τοῦ κανοτιὲ καὶ τῆς καπλὶν ἦταν ἐφήμερη. Σύντομοι ἐπίσης ἦσαν αἱ περίοδοι ποὺ ἐφορέθησαν ἡ τόκες, ἡ φόρμες μαρκὶ καὶ καμπριολέ. Τὸ χαρακτηριστικὸ σημεῖον ὅλων αὐτῶν τῶν καπέλλων ἦσαν τὸ φόρτωμά των μὲ διάφορες γαρνιτοῦρες καὶ φανταχτερὰ στολίδια ἰδίως ἄνθη, φτερὰ καὶ κορδέλλες. Τὸ 1914 μᾶς παρουσιάζει τὶς πιὸ ἐκκεντρικὲς φόρμες. Εἶναι ἡ περίοδος τῶν πελωρίων διαστάσεων καπέλλων, μὲ τὰ μακρυὰ φτερὰ «πλερές», ποὺ πέφτουν μέχρι τῶν ὤμων καὶ μὲ τὰ σπαθωτὰ φτερά, τὰ λεγόμενα «κουτό», ποὺ ὑψώνονται σὰν γιὰ νὰ διαπεράσουν τὸ στερέωμα.

Ἀπὸ τοῦ 1916 μέχρι τοῦ 1918 τὰ καπέλλα εἶναι ἁπλᾶ καὶ σχεδὸν χωρὶς γαρνιτοῦρες. Τὸ 1920 μὲ τὴν ὑπογραφὴ τῆς εἰρήνης, ἕνα κῦμα φιλαρεσκείας περνᾷ καὶ ἐπανεμφανίζονται ἡ ἐκκεντρικὲς φόρμες.

Τέλος ἐπικρατεῖ ἡ ἐποχὴ ποὺ ἐπικρατεῖ πνεῦμα πρακτικῆς καὶ λογικότητος. Τὰ μαλλιὰ κόβονται καὶ ἐπιβάλλονται τὰ ἀπέριττα μαλακὰ κλὸς καπέλλα, μὲ τὰ μικρὰ μπόρ, ποὺ χώνονται καλὰ στὸ κεφάλι. Τὰ γυναικεῖα κεφάλια εἶναι ὅλα ὅμοια, καὶ ἐπίσης ὅμοια εἰς ὅλες τὶς ὧρες τῆς ἡμέρας, στὰ σπόρ, στὸν περίπατο καὶ στὰ κοσμικὰ κέντρα. Τὸ κλὸς ἐπικρατεῖ μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ καπέλλου χωρὶς μπόρ, ποὺ προσαρμόζεται σφιχτὰ στὸ κεφάλι. Μιὰ ἀπόπειρα ἐπαναφορᾶς τῶν μεγάλων καπέλλων ἔγινε τὸ 1926 καὶ κατόπιν τὸ 1929, ἀλλὰ ἀπέτυχε. Ἔτσι ἐπιστρέψαμε στὸ μικρὸ καπελλάκι ποὺ γίνεται ἀπὸ μαλακὸ ὕφασμα, ποὺ εἶναι πολὺ χαριτωμένο καὶ καταλήξαμε στὸ τόσο μοντέρνο μπερέ.

ΣΥΖΕΤ

Μία τραγικὴ ἀποστολὴ

Πρὸς τὸν Βόρειον Πόλον

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Σουηδοῦ ἐξερευνητοῦ Σ. Α. Ἀντρὲ

Ἡ ἐπίσημος ἐξιστόρησις τῆς ἐξερευνήσεως, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῆς Σουηδικῆς Ἀνθρωπολογικῆς καὶ Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνευρεθέντων ἡμερολογίων, σημειώσεων καὶ ἐγγράφων.

Τὸ μυστικὸν ποὺ ἐκάλυπτον οἱ πάγοι

21ον

Ἐχύθη ἀρκετὸς ἱδρὼς ἕως ὅτου τοποθετηθοῦν εἰς τὴν ἁρμόζουσαν θέσιν. Τέλος, οἱ τρεῖς σύντροφοι ἀφῆκαν ὀπίσω των τὴν ρωγμήν, ἐνώπιον τῶν ἡπλοῦτο τώρα εὐρὺ πεδίον πάγου. Ἐπὶ δύο ἕως τρία χιλιόμετρα ἐπροχώρησαν μὲ τὰ ἕλκηθρά των, χωρὶς νὰ συναντήσουν οὐδὲν ἐμπόδιον. Ἀλλὰ τὰ ἕλκηθρα ἦσαν βαρέα καὶ δὲν ἐσύροντο εὔκολα. Καθένα ἐξ αὐτῶν ἦτο φορτωμένον μὲ 160 ἢ 200 χιλιόγραμμα.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ὁ οὐρανὸς ἤνοιξε καὶ ἐπρόβαλεν ὁ ἥλιος. Ἐπὶ τρεῖς ὥρας ἔσυρε καθένας τὸ φορτίον του, ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συνεχισθῇ. Ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἔσυρον ὁμοῦ καὶ οἱ τρεῖς τὸ ἓν ἕλκηθρον μετὰ τὸ ἄλλο κατὰ σταθμούς. Ἐπὶ μίαν ἀκόμη ὥραν ἐξηκολούθησαν νὰ ἐργάζωνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, καὶ ἔπειτα ἐσταμάτησαν. Ἐνέπηξαν τότε τὴν σκηνὴν των ἐπὶ ἑνὸς ὀγκοπάγου, ὁ ὁποῖος ὠρθοῦτο καλλιτεχνικώτατα, καὶ ἐχώθησαν ὁμοῦ καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸν κοινὸν σάκκον ὕπνου. Μέσα εἰς τὴν σκηνὴ τὰ πράγματα ἦσαν στενόχωρα, ἀλλὰ τὰ ἐπήγαιναν καλὰ μεταξύ των.

Ὁ Στρίντμπεργκ πρὶν ἀποκοιμηθῇ, ἔγραψε στενογραφικῶς πρὸς τὴν μνηστήν του ἔκθεσιν τῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας. Θὰ ἠδύνατο νὰ διηγηθῇ πολὺ περισσότερα, —λέγει— ἀλλ' εἶναι κατάκοπος καὶ ἔχει ἀνάγκην ὕπνου. Τὸ πρῶτον αὐτὸ γράμμα περὶ τῆς πορείας ἀνὰ τοὺς πάγους, κλείει μὲ ἕνα «Καλὴ νύχτα !» Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχαν γίνει μεσάνυχτα.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἤτοι τὴν 23 Ἰουλ[illegible] ἐξερευνηταὶ ἐξύπνησαν [illegible] 11 ½. Ὁ καιρὸς ἦτο καλὸ[illegible] τὰς πρώτας ὥρας, ὁ ἥλιος [illegible]φανίσθη μέσα ἀπὸ τὰ σύννεφα, [illegible] πάντοτε ἐλαφρὸς νοτιοδυτικὸς ἄνεμος, καὶ ἡ θερμοκρασία ἐτηρεῖτο περίπου εἰς τὸ μηδέν. Ἀργότερα ἔπνευσεν ἄνεμος ἰσχυρότερος, καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ἐβάρυνε. Κατ' ἀρχὰς ἐγευμάτισαν, ἔπειτα διέλυσαν τὴν κατασκήνωσιν, καὶ τέλος ἐφορτώθησαν τὰ ἕλκηθρα. Ἐπέρασαν ἔτσι δύο ὧραι. Μόλις μετὰ τὴν 13ην ὥραν ἠδυνήθη ὁ ὅμιλος νὰ ἐκκινήσῃ.

Καὶ ἡ ἡμέρα αὐτὴ ἀρχίζει μὲ ἐμπόδια. Τὸ πέρασμα ἐπάνω ἀπὸ τὰς ρωγμάς, αἱ ὁποῖαι γίνονται ὁλονὲν πλατύτεραι καὶ ἀπειλητικώτεραι, ὑπῆρξε δύσκολον καὶ ἐπικίνδυνον. Ὁ Ἀντρὲ καὶ ὁ Στρίντμπεργκ διΐσταντο ἀναφορικῶς πρὸς τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ὑπερνικοῦν τὰς ρωγμὰς αὐτάς. Ἐν τέλει συνεφώνησαν νὰ τοποθετοῦν τὰ ἕλκηθρα διαγωνίως ἐπὶ τῆς κουπαστῆς τῆς μικρᾶς λέμβου καὶ νὰ πλέουν ἔτσι ἐπὶ τοῦ νεροῦ, «ἐγχείρημα τολμηρόν», καθὼς γράφει ὁ Ἀντρέ. Μερικὰ ἀνοίγματα τὰ ἐπέρασαν καλὰ δι' αὐτῆς τῆς μεθόδου, ἠκολούθησαν ἔπειτα τὰ ἴχνη μιᾶς ἄρκτου, καὶ τέλος ἐγευμάτισαν πτωχικά. Διάφορα πουλιά, τέσσαρες πιγκουΐνοι, δύο γλάροι τῶν πάγων («παγοφίλα») καὶ ἕνας θαλασσοβάτης προβάλλουν μέσα εἰς τὴν μοναξιάν, ὅπου πάγος, νερὸ καὶ ὁμίχλη συναδελφώνονται πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς φρίκης. Τὸ χιόνι ἦτο ἐδῶ μαλακώτερον ἢ τὴν προηγουμένην ἡμέραν, ἀλλὰ τὰ πεπηγμένα κύματα —τὰ ὁποῖα ὁ Ἀντρὲ ὀνομάζει «ἀτίθασσα ἄτια»— ἦσαν χαμηλότερα. Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα, ἡ ἀποστολὴ ἀνεκάλυψε παγωμένα τέλματα βρόχινου νεροῦ, ἀλλὰ τὸ στρῶμα τοῦ πάγου τῶν δὲν ἦτο στερεόν. Παρ' ὅλα τὰ ἐμπόδια αὐτά, κατώρθωσαν ἐν τούτοις οἱ τρεῖς ἄνδρες νὰ διανύσουν μετὰ τὸ μεσημβρινὸν γεῦμα τῶν ἓν ἕως δύο χιλιόμετρα ἀκόμη.

Τὴν 22αν ὥραν ἡτοιμάσθη ἡ νυκτερινὴ κατασκήνωσις ἐπὶ τοῦ πάγου ὑπὸ τὴν σκιὰν ἑνὸς παγωμένου κύματος, ὕψους 4 μέτρων. Ὁ Στρίντμπεργκ ἔβρασε σοῦπαν ἀπὸ μπιζέλια, ἑτοίμασε γαλέττες καὶ κιμᾶν ἀπὸ κρέας τοῦ κουτιοῦ. «Ἡ σοῦπα δὲν ἄξιζε πεντάρα», ἀποφαίνεται ὁ ἴδιος ὁ μάγειρος, «ὁ δὲ κιμᾶς ἔχει γεῦσιν ἀηδῆ. Σοῦ προκαλεῖ σχεδὸν ἔμετον.» Ἀλλά, φυσικά, ἡ πορεία ἀνὰ τὰς πολικὰς ἐκτάσεις, δὲν εἶναι γλέντι, κ' ἔτσι ἡ σοῦπα, παρ' ὅλα ταῦτα, καταβροχθίζεται παλληκαρίσια. Πρὸς ἀνταμοιβὴν διὰ τὸ κατόρθωμα αὐτό, παρεσχέθη καὶ ὀλίγον βούτυρον. Ὁ Στρίντμπεργκ πρὶν πέσῃ νὰ κοιμηθῇ, γράφει, ὅπως καὶ κατὰ τὴν προτεραίαν, ὀλίγας γραμμὰς εἰς τὴν μνηστήν του. Αὐτὴν τὴν φορὰν κατώρθωσε νὰ διατυπώσῃ μόνον ὀλίγας συντόμους καὶ κομμένας φράσεις. Ἡ ἡμέρα ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὰ κοπιώδης.

Τὴν 24 Ἰουλίου, οἱ τρεῖς ἄνδρες ξεκινοῦν περὶ τὴν 13ην ὥραν ἀπὸ τὴν κατασκήνωσίν των. Ὁ ἄνεμος ἔπνεεν ἀπὸ νότου, παρ' ὅλα ταῦτα ἡ θερμοκρασία κατῆλθεν εἰς 0,5 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν, κατέπεσε δὲ καὶ ὀλίγη χιών. Πάλιν ἐνώπιόν των, ἀνοίγματα τοῦ πάγου, τέλματα μὲ νερόν, παγωμένα κύματα. Ἡ πορεία ἐξηκολούθησε καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν κατὰ μῆκος μιᾶς τοιαύτης ρωγμῆς, ἐπανειλημμένως δὲ ἠναγκάσθησαν οἱ πεζοπόροι νὰ ὑπερπηδήσουν καὶ νὰ διαπλεύσουν ἄπειρα μικρὰ ἀνοίγματα, μετὰ κόπου καὶ κινδύνου. Ὁ Ἀντρὲ διεπίστωσεν ὅτι μικρὸν τέλμα ἐπὶ τοῦ πάγου περιεῖχεν ἁλμυρὸν νερό. Τὰ χειρότερα προσκόμματα ἦσαν τὰ παγωμένα κύματα. Τὰ ἕλκηθρα ἐκλονίζοντο ἐπικινδύνως. ἔπρεπε δὲ νὰ ὠθοῦνται κατὰ τὴν διάβασιν τῶν βουνῶν αὐτῶν, τῶν συγκειμένων ἀπὸ ὑπερύψηλα κομμάτια πάγων, μὲ κίνδυνον μήπως κατασυντριβοῦν. Μὲ τρομακτικὸν κόπον ἐσύροντο τὰ βαρέα αὐτὰ ἕλκηθρα, μολονότι ὁ καιρὸς ἦτο εὐνοϊκός, τὸ δὲ στρῶμα τῆς χιόνος ἐπὶ τοῦ πάγου ἦτο στερεώτερον ἢ τὴν προηγουμένην. Καὶ τοιουτοτρόπως προέκυψε τὸ ζήτημα μήπως θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ ἀπορριφθῇ τμῆμα τοῦ φορτίου, κρινόμενον ὡς ἄχρηστον. Ἀλλὰ δὲν ἐλήφθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασις.

Τὴν 25 Ἰουλίου ἦσαν τὰ γενέθλια τῆς μνηστῆς τοῦ Στρίντμπεργκ. Περὶ τὰ μεσάνυχτα, οἱ τρεῖς μονήρεις ἐξερευνηταὶ ζητωκραυγάζουν τετράκις ὑπὲρ τῆς ἑορταζούσης. Εἰς τὰς 12 ½ τῆς νυκτὸς οἱ τρεῖς σύντροφοι εἶναι ἐξηντλημένοι πλέον ἀπὸ τὴν δεκάωρον πορείαν καὶ σταθμεύουν. Κατασκηνώνουν ἐπί τινος ὀγκοπάγου, ἔχοντος διάμετρον ἑνὸς τοὐλάχιστον χιλιομέτρου. Ὁ τόπος τῆς κατασκηνώσεως εἶναι ἀπροφύλακτος ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ἀλλὰ τὸ χιόνι εἶναι πολὺ στερεό.

Ὁ Στρίντμπεργκ, μολονότι κατάκοπος ἀπὸ τὰ βάσανα τῆς ἡμέρας, γράφει: «Ναί, ὅλο ἐκεῖ στριφογυρίζουν οἱ σκέψεις μου ὅλη μέρα. Περισσεύει ἐδῶ ἄφθονος καιρὸς γιὰ νὰ σκέπτεται κανεὶς ὥστε σοῦ κάνει καλὸ νὰ ἔχῃς τόσο εὐχάριστες ἀναμνήσεις καὶ τόσο χαρούμενες ἐλπίδες γιὰ τὸ μέλλον, καὶ νὰ τὶς ζωογονῇς.» Διακόπτει τὸ γράμμα καὶ τὸ συνεχίζει ἀργότερα, ἐνῷ πιπιλίζει ἐν τῷ μεταξὺ μίαν καραμέλλαν «πρώτης τάξεως λιχουδιά». Συνιστᾷ εἰς τὴν μνηστήν του νὰ μελετήσῃ τοῦ Νάνσεν τὰ σχεδιαγραφήματα, διὰ νὰ λάβῃ μίαν ἰδέαν περὶ τοῦ ὅλου θεάματος γύρω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσίν των. Μόνον πάγος καὶ πάλιν πάγος ὁλόγυρα, παγωμένα κύματα, ρωγμαί, τέλματα ἀπὸ λυωμένο χιόνι τὸ ἕνα πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο. Πρὸς τὸ παρὸν χιονίζει ὀλίγον, ἀλλὰ ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι τοὐλάχιστον διαυγὴς καὶ ὄχι πάρα πολὺ ψυχρὸς ὁ ἀέρας (0,8 ὑπὸ τὸ μηδέν). Εἰς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν Σουηδίαν, εἶναι τώρα θαυμάσιο καλοκαῖρι, σκέπτεται ὁ Στρίντμπεργκ, ἔπειτα ἀποτείνεται καὶ πάλιν εἰς τὴν «Ἄνναν του: Τί παράξενο ποὺ εἶναι νὰ σκέπτεται κανεὶς ὅτι δὲν θὰ εἴμεθα ἴσως πίσω, εἰς τὴν πατρίδα, οὔτε κατὰ τὰ προσεχῆ γενέθλιά σου.

(Ἀκολουθεῖ)

CREMES
POMPEIA
FLORAMYE
L.T.PIVER PARIS

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Διὰ τῆς συμβάσεως τῆς Νέας Σμύρνης ὁρίζονται τὰ ἑξῆς διὰ τὰς τοκοχρεωλυτικὰς ἀποσβέσεις τῶν ὁμολογιῶν:

Ἡ χρεωλυτικὴ ἀπόσβεσις τῶν ὁμολογιῶν γενήσεται ὑπὸ τῆς ἀναδόχου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνθέτου χρεωλυτικῆς ἀποσβέσεως ἐντὸς δεκαπενταετοῦς προθεσμίας εἰς 15 ἐτησίας δόσεις πληρωτέας τὴν 1ην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Ἡ ἀπόσβεσις τῶν ὁμολογιῶν γενήσεται εἰς τὸ ἄρτιον ἤτοι εἰς δραχμὰς 7.500 ἢ φράγκα, δολλάρια, λίρας κλπ. καὶ ἐπὶ τῇ βάσει κληρώσεων ἐφ' ὅσον ἡ τιμὴ αὐτῶν ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις εἶνε ἀνωτέρα τοῦ ἀρτίου, ἐὰν ἡ ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις τιμὴ τῶν ὁμολογιῶν εἶνε κατωτέρα τοῦ ἀρτίου ἡ ἀπόσβεσις αὐτῶν γενήσεται δι' ἐξαγορᾶς ποσοῦ ἀναλόγων ὁμολογιῶν ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις. Ἡ πληρωμὴ τῶν κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν ὡς καὶ ἡ ἐξαγορὰ αὐτῶν ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις ὅταν ἡ τιμὴ των θὰ εἶνε κατωτέρα τοῦ ἀρτίου γενήσονται τῇ φροντίδι τῆς ἐν Παρισίοις Τραπέζης τῆς ἀναδόχου.

Ἡ κλήρωσις τῶν κατ' ἔτος ὁμολογιῶν θὰ γίνεται ἐν Ἀθήναις τὴν 1ην Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ κληρωθέντες ἀριθμοὶ θὰ δημοσιεύωνται ἄνευ ἀργοπορίας εἰς δύο ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τρεῖς τῶν Παρισίων δαπάναις τῆς ἀναδόχου. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν τυχὸν ἐξαγορασθησομένων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ὁμολογιῶν θὰ δημοσιεύωνται ἐπίσης κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον.

Ἡ ἐξόφλησις τῶν οὕτω κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν θὰ γίνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου μετὰ τὴν κλήρωσιν εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἐν Παρισίοις Τραπέζης καὶ τοῖς ἐν Ἀθήναις, ἀνταποκριταῖς αὐτῆς τὰ δὲ τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν θὰ παύωσιν ἰσχύοντα ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, τῆς ἀναδόχου ὑποχρεουμένης 15 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποσβέσεως τῶν ὁμολογιῶν νὰ καταθέτῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρὰ τῇ Τραπέζῃ τὸ ἀναγκαιροῦν ποσόν.

Ὅλαι αἱ ὁμολογίαι αἱ ὁποῖαι θὰ παρουσιασθῶσι πρὸς ἐξόφλησιν ὀφείλουν νὰ φέρουν ἐπ' αὐτῶν τὸ σύνολον τῶν μήπω ἔτι ληξάντων τοκομεριδίων τῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κληρώσεως αὐτῶν. Τὸ ποσὸν ἑκάστου τοκομεριδίου μὴ λήξαντος ἔτι καὶ λείποντος ἀπὸ τὸ στέλεχος τῆς ὁμολογίας κατὰ τὴν παρουσίασιν αὐτῆς πρὸς ἐξόφλησιν θὰ ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῆς ἀξίας.

—Ἀκύρωσις τῶν πληρωθεισῶν ὁμολογιῶν

Αἱ ὡς ἄνω ἑκάστοτε ἐξοφληθεῖσαι ὁμολογίαι ὡς καὶ τὰ κληρωθέντα αὐτῶν τοκομερίδια θὰ ἀκυροῦνται τῇ φροντίδι καὶ δαπάναις τῆς ἀναδόχου καὶ θὰ κρατῶνται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ μὴ παρουσιασθέντα τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῶν ὡς καὶ αἱ πληρωθεῖσαι ὁμολογίαι ἐντὸς τῆς αὐτῆς πενταετοῦς προθεσμίας ἀπὸ τῆς κληρώσεως των παραγράφονται πρὸς ὄφελος τῆς ἀναδόχου.

Η ΥΠΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΕΠΟΙΚΙΣΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα αὔριον Παρασκευὴν ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἰασωνίδης θὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Παπαδάτου καὶ τῶν ἁρμοδίων τῆς Ε.Α.Π. διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἐποικιστικοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα ὅτι ὁ διακανονισμὸς τῆς ὑπαγωγῆς τῶν ἐποικιστικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Α.Π. εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας θὰ γίνῃ μετὰ τὰς ἑορτάς.

* * *

Χθὲς ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἰασωνίδης συνειργάσθη μετὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως κ. Σφακιανάκη διὰ τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς βοηθημάτων εἰς τοὺς συνοικισμοὺς καὶ τὰς ἐνορίας εἰς τὰς ἐντελῶς ἀπόρους οἰκογενείας.

Ἐπίσης τὸν ἐπεσκέφθησαν καὶ τὸν συνεχάρησαν ἡ ὑπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Τραπεζοῦντος κεντρικὴ ἐπιτροπεία Ποντιακῶν Μηλιτῶν καὶ τὰ προεδρεῖα τῆς «Ποάδα», τοῦ «Παμπροσφυγικοῦ συλλόγου ἀρχιτεκτόνων καὶ μηχανικῶν», «Προσφύγων φοιτητῶν», τῶν «Κοινωφελῶν ἔργων Νέας Σμύρνης», τοῦ συλλόγου οἰκιστῶν Νέας Σμύρνης ἡ «Ἄρχα» καὶ ἄλλοι.

ΤΗΝ 1ην ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

ΤΑ ΝΑΥΤΙΚΑ "ΧΡΟΝΙΚΑ,,

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΝΑΥΤΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

48 ΣΕΛΙΔΕΣ, ΜΕΓΑ ΣΧΗΜΑ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

ΕΥΡΥΤΑΤΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΜΑΣ

Τακτικοὶ συνεργάται οἱ ἁρμοδιώτεροι διὰ τὰ κατ' αὐτήν.

ΠΛΗΡΕΣ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΕΞ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ὁμιλοῦν περὶ τῆς Ναυτιλίας μας οἱ κ.κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ, ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΚΟΝΔΥΛΗΣ.

Ἄρθρα τῶν κ.κ. ΣΑΚΚΑΛΗ, ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ, ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΣΤΡΙΓΚΟΥ κ.λ.π.

ΚΑΘΕ ΝΑΥΤΙΛΟΜΕΝΟΣ θὰ εὑρίσκῃ εἰς τὰς σελίδας τῶν

"ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ,,

ὅλα τὰ φλέγοντα ζητήματα τοῦ ἐπαγγέλματός του.

Τὰ «ΝΑΥΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» θὰ εἶνε ὁ πιστὸς ὑπερασπιστὴς ὅλων τῶν ΔΙΚΑΙΩΝ αἰτημάτων καὶ ἀπόψεων.

Ναῦλοι — Ναυπηγήσεις — θαλάσσια ἀτυχήματα — μηχανουργικὴ πρόοδος — ἀσφάλειαι θαλάσσης — ναυτικὲς καμπάνιες — γενικὴ ναυτιλιακὴ κίνησις — ἐπίκαιροι μελέται.

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ναυτικοῦ θὰ γνωρίζῃ ποῦ εὑρίσκεται καὶ ποῦ θὰ κατευθυνθῇ τὸ πλοῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐργάζονται οἱ θαλασσινοί της.

ΚΑΘΕ ΕΜΠΟΡΟΣ θὰ μανθάνῃ ὅλην τὴν κίνησιν τῶν φορτηγῶν πλοίων ποὺ μεταφέρουν ἐμπορεύματα εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας.

ΤΜΗΜΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Τὰ «Ναυτικὰ Χρονικὰ» ἐγκαινιάζουν τὸ ἀνωτέρω τμῆμα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν παντός, ὅστις ἔχει σχέσιν μὲ τὴν θάλασσαν καὶ μὲ τὰς Κρατικὰς Ναυτικὰς ὑπηρεσίας.

Ὁ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ ποὺ θέλει νὰ ταξειδεύσῃ εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τοῦ Κόσμου, θὰ ἔχῃ ἄμεσον τὴν ἀπάντησιν τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου τοῦ ταξειδίου του.

Ὁ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ὁ ἐργάτης, θὰ λαμβάνῃ κάθε πληροφορίαν ποὺ τοῦ χρειάζεται.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Σωκράτους 41, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ.

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΑΝΑΜΕΙΝΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΑ

"ΝΑΥΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ,,

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ (ἀνοικτὸν μέχρι τῆς 8ης μ.μ.)

ΔΑΝΕΙΑ ἐπ' ἐνεχύρῳ ὁμολογιῶν Ἐθνικῶν Δανείων, ὑπὸ συμφέροντας ὅρους

Εἰς τὸν αἰῶνα τῆς ἐπιστήμης

Οἱ Καταστροφεῖς

Μία περιπετειώδης ἱστορία γύρω ἀπὸ τὴν φοβερὰν «Μαύρην Ἀκτῖνα»

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ.—Ὁ Τζὼν Πέρσιβαλ ντ' Ἀρλαὶν, νεαρὸς ἀποικιακὸς ἰατρὸς, γεννηθεὶς εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀλλ' ἀνατραφεὶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐπληροφορήθη ἐκ μιᾶς ἀγγελίας ὅτι ὁ δόκτωρ Πὼλ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ, διαμένων εἰς τὸ Χάνουορθ, ἐπεθύμησε νὰ εὕρῃ ἕνα βοηθὸν ἐντριβῆ εἰς τὰς φυσικάς, χημικὰς καὶ ἠλεκτρομηχανικὰς ἐπιστήμας. Ὁ Τζὼν πηγαίνει εἰς τὸ Χάνουορθ, ὅπου τὸν ὑποδέχονται ἐγκαρδιώτατα ὁ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ καὶ ἡ κόρη του, ἡ γλυκειὰ Βεατρίκη. Παρατηρεῖ ὅτι ἡ ὑπηρέτρια τῆς Βεατρίκης εἶναι μιὰ ἀλλόκοτη Ἰνδή, ἀπαντῶσα εἰς τὸ ὄνομα Σουριγιά, καὶ πληροφορεῖται ὅτι εἶναι ὁ ἕβδομος μνηστὴρ τῆς ἐργασίας ποὺ προσέφερεν ὁ οἰκοδεσπότης.

Οἱ δύο ἄνδρες ἀρχίζουν, μετὰ τὴν πρώτην γνωριμίαν, μίαν ἐνδιαφέρουσαν συνομιλίαν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ὁ δόκτωρ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ ζητεῖ πληροφορίας περὶ τῶν σπουδῶν τοῦ Τζὼν, τὸν ἐρωτᾷ ἐὰν γνωρίζῃ τὰς ἐργασίας τοῦ Φρανσουὰ Πικὸ-Λεντὺκ περὶ τῶν σκοτεινῶν ἀκτινοβολιῶν καὶ, ἐπὶ τῇ καταφατικῇ ἀπαντήσει τούτου, ἐκμυστηρεύεται εἰς αὐτὸν ὅτι εὗρε τὴν «μαύρην ἀκτῖνα».

Ὁ Τζὼν μένει κατάπληκτος, ἀλλ' ὁ συνομιλητής του τοῦ δίδει ἐπιστημονικὰς ἐξηγήσεις τόσον σαφεῖς καὶ τόσον λογικάς, ὥστε καταλαμβάνεται ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν καὶ προσφέρει εἰς τὸν Κλάρις ντ' Οὔλμοντ τὴν ἀφοσίωσίν του καὶ τὴν περιουσίαν του διὰ νὰ συνεχίσῃ τὰς πολυτίμους ἐρεύνας του. Πρὸ τούτου ὅμως ὁ συνομιλητής του θέλει νὰ τοῦ ἐπιδείξῃ μερικὰ ἀπὸ τὰ ἐργαστηριακά του πειράματα.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

»Τὸ πολὺ-πολὺ μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ ἐπὶ τοῦ δέρματος τὶς ἐλαφρὲς ἐκεῖνες φλύκταινες, ποὺ κάνει ὁ ἥλιος, ὅταν ἐκτεθοῦμε σ' αὐτόν, ἢ μᾶλλον τὸ φεγγάρι, ἂν καὶ γιὰ τὶς φεγγαρίσιες αὐτὲς προσβολὲς γελοῦν στὴν Εὐρώπη, ἀδιάφορα ἂν ἐμεῖς οἱ παληοὶ ἀποικιακοὶ τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Κίνας καὶ τῶν Ἰνδιῶν κάτι ξέρουμε καὶ τὶς τρομάζουμε.

«Ὁρίστε, γιὰ ν' ἀρχίσουμε, ἐξηκολούθησεν ὁ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ, μιὰ μποτίλλια γεμάτη νερό. Θὰ τὴν βάλω ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν μόνης τῆς μαύρης ἀκτῖνας.

Ἔθεσεν εἰς κίνησιν τὸν μοτέρ. Εἰς τὸν χάρτινον σωλῆνα ἐφάνηκε πάλιν ἡ σκοτεινὴ ἀκτῖνα. Ἡ μποτίλλια, ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων, διελύθη, ἐνῷ τὸ περιεχόμενόν της ἐξητμίσθη εἰς μίαν μόνην σχεδὸν στιγμήν.

— Ὁρίστε, τώρα, μιὰ ἄλλη μποτίλλια μὲ τὸ ἴδιο περιεχόμενον τῆς πρώτης. Αὐτὴ τὴν φορὰ προσθέτω εἰς τὴν μαύρην ἀκτῖνα μίαν ἴσην πρασίνην ἀκτῖνα.

Μέσα στὴν μποτίλλια τὸ νερὸ ἐθόλωσε, ὕστερα ἔγινε λευκὸ καὶ ἡ μποτίλλια ἐρράγισε.

—Παρατηρῆστε την, εἶπεν ὁ σοφός, σβύνοντας τὶς λάμπες του.

Ὁ Τζὼν ἐπῆρε στὰ χέρια του τὴν μποτίλλια, τὴν ἐξήτασε καὶ εἶδεν ὅτι αὐτὸ ποὺ περιείχετο σ' αὐτὴν δὲν ἦταν νερό, ἀλλὰ ἕνα κομμάτι πάγος.

Κατάπληκτος ὁ νέος ἐγύρισε κ' ἐκύτταξε τὸν Κλάρις, ὁ ὁποῖος ἤρχισε νὰ ἐξηγῇ:

— Ἡ μαύρη ἀκτῖνα ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν πράσινη ἀκτῖνα, προκαλεῖ αὐτὸ τὸ ψῦχος. Πῶς, γιατί; Ὁμολογῶ ταπεινότατα πῶς δὲν τὸ ξεύρω. Θὰ σᾶς κάμω ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ πείραμα, ὄχι ὅμως μὲ μποτίλλια, ἀλλὰ μὲ μιὰ χονδρὴ χημικὴ φιάλη. Κυττάχτε, τὴν γεμίζω κατὰ δύο τρίτα καὶ μεταβάλω τὰς ἀναλογίας τῶν δύο ἀκτίνων, ὀλιγοστεύοντας τὴν ἔντασι τῆς πράσινης λάμπας.

Τὸ νερὸ ἐκόχλαζεν, ἔβραζε μέσα στὴ φιάλη.

—Εἶνε δυσνόητον, ἀκατανόητον, εἶπεν ὁ Τζὼν χαμηλοφώνως.

— Θὰ σᾶς δείξω καὶ κάτι ἄλλο.

— Καὶ ἄλλο;

—Μάλιστα.

Ἐπῆγε κ' ἐπῆρε ἀπὸ μίαν ἐταζέρα μιὰ κρυστάλλινη σφαῖρα, ἑρμητικῶς κλεισμένη μὲ ἕνα βιδωτό, χάλκινο πῶμα.

— Ἡ σφαῖρα αὐτὴ περιέχει ἥλιον, ὑπὸ τὴν πίεσιν τεσσάρων ἀτμοσφαιρῶν. Προσέξατε.

Ἐνῷ μιλοῦσε, ἐτοποθέτησε τὴν σφαῖρα ἐμπρὸς στὴν συσκευή του ἐπάνω εἰς ἕνα ξύλινον τρίποδα.

— Παραμερίσατε, εἶπε. Αὐτὴ ἡ σφαῖρα εἶνε ἀληθινὴ ὀβίδα καὶ αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ κάμω δὲν εἶνε ἀκίνδυνο.

Ἡ Βεατρίκη καὶ ὁ Τζὼν ὑπήκουσαν.

Αἱ δύο ἀκτῖνες ἡνωμέναι, ἐφάνησαν καὶ πάλιν μέσα στὸν σωλῆνα.

Τὸ ἥλιον μέσα στὴν σφαῖρα, ἐπῆρε κατ' ἀρχὰς ἕνα χρῶμα ὀπάλλινον καὶ ὕστερα συνεπυκνώθη εἰς τὸ ἀπάνω μέρος τοῦ δοχείου, ἐνῷ σιγὰ-σιγά, στὸ κάτω μέρος ἐσχηματίζετο ἕνα ἐλαφρὸ ὑγρὸ στρῶμα.

—Πῶς! τὰ ἀέρια ρευστοποιοῦνται; ἐψιθύρισεν ὁ Τζὼν.

— Κυττάχτε! Κυττάχτε! εἶπεν ἡ Βεατρίκη πιάνοντας τὸ χέρι του.

Μέσα στὴ σφαῖρα, τὸ ἥλιον ἐρευστοποιεῖτο, ἀεριοποιεῖτο πάλιν καὶ ἡ σφαῖρα ἐφαίνονταν καθαρή, διαυγής. Γιὰ δεύτερη φορά, τὸ νέφος τῶν ὀπαλλίνων ἀτμῶν, ἐσχηματίσθη πάλιν. Καὶ πάλιν τὸ ρευστοποιημένον ἀέριον ἐπανήρχετο εἰς τὴν ἀερώδη κατάστασίν του...

— Φθάνει! Φθάνει! ἐψιθύρισεν ὁ Τζὼν. Λυπηθῆτε με, διδάσκαλε.

Ὁ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ ἐσταμάτησε τὴν κίνησιν τῶν μηχανημάτων του καὶ ἔβγαλε τὴν μάσκα του. Ἦτο ὀλίγον ὠχρὸς κ' ἐχαμογελοῦσεν ἐνῷ τὰ μάτια του, χωρὶς νὰ θέλῃ, ἔλαμπαν ἀπὸ μιὰν ἀπέραντη ὑπερηφάνεια...

— Μία ἁπλῆ διαφορὰ τῆς δόσεως εἰς τὰς ἀναλογίας τῶν δύο ἀκτίνων προκαλεῖ τὸ ἐντονώτερον ψῦχος ἢ τὴν θερμότητα ποὺ φθάνει μέχρι τοῦ σημείου ποὺ μπορεῖ νὰ μεταβάλῃ εἰς ἀέριον καὶ τὸ σκληρότερον μέταλλον, ἐξήγησε. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ παράγεται μὲ τὴν θέλησίν μου, ἀλλ' ἀγνοῶ τὸ γιατὶ παράγεται, ὅπως ἐπίσης μοῦ διαφεύγει ἡ βαθυτέρα αἰτία ὅλης αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως.

Ἡ Βεατρίκη ἔβγαλε κι' αὐτὴ τὴν μάσκα της. Τὸ ὡραῖον τῆς πρόσωπον ἦταν κάπως ἀλλοιωμένον. Ὁ Τζὼν καθισμένος κοντά της, ὠχρός, ἐσκούπιζε βραδέως τὸ μέτωπό του, ποὺ ἦταν σκεπασμένο ἀπὸ ἐλαφρὸν ἱδρῶτα.

— Εἶνε ἀφάνταστο! εἶπεν ἐπὶ τέλους. Πῆτε μου, σᾶς παρακαλῶ, πῶς κατωρθώσατε νὰ ξεχωρίσετε τὴν ὑπέροχον δύναμιν τῶν δύο τούτων ἀκτίνων, πῶς κατωρθώσατε νὰ τὰς καθυποτάξετε; Γιατὶ ἡ τρομερὴ αὐτὴ μαύρη ἀκτῖνα, ἡ ὁποία ἀποσυνθέτει τὴν ὕλην, δὲν ἀποσυνθέτει τὰ ὀπτικὰ διϋλιστήρια, τὴν λάμπα, τὰ πρίσματα ποὺ χρησιμοποιεῖτε;

— Διότι δὲν ἀναφαίνεται παρὰ κατὰ τὴν ἔξοδον ἀπὸ τὸ τελευταῖον ὀπτικὸν διϋλιστήριόν της, διότι τὴν κατευθύνω ὅπως θέλω. Τέλος, διότι εὗρῆκα ἕνα προφυλακτῆρα κατὰ τῶν ἀποτελεσμάτων της, εἶπεν ὁ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ. Βλέπετε τώρα πόσο ἁπλὸ πρᾶγμα εἶνε κατὰ βάθος. Τόσον ἁπλὸ ὅσον ὁ ἀτμὸς καὶ ὁ ἠλεκτρισμός.

Ἤνοιξε τὸ μετάλλινον κυλινδρικὸν σῶμα τῆς συσκευῆς του καὶ ἔδειξεν εἰς τὸν Τζὼν δύο λάμπας. Ἡ κάθε μία περιεῖχεν ἕνα πρίσμα καὶ ἕνα μετάλλινον νῆμα ἀπὸ τουγγκστένιον, ἑλικοειδές. Καὶ ἐσυνέχισε:

— Ἐδῶ, τὸ πρίσμα εἶνε ἐστραμμένον πρὸς τὰ μέσα καὶ ἐκεῖ πρὸς τὰ ἔξω. Τὸ πρῶτον πρίσμα ἐκπέμπει πρὸς τὸν χειριστὴν τὸ φωτεινὸν φάσμα καὶ συνεπῶς σχηματίζει τὸ σκοτεινὸν φάσμα ἐπὶ εἰδικῆς πλακός, ἀποτελουμένης ἀπὸ χρωματιστὰ γυαλιὰ κολλημένα μεταξύ των. Τὸ δεύτερον πρίσμα ἐνεργεῖ κατ' ἀντίθετον φοράν. Χρησιμοποιῶ ὑπερένταστιν ρεύματος διὰ νὰ πυρακτώσω τὶς λάμπες, ἀποφεύγων ἐν τούτοις τὴν ὑπερβολικὴν θερμότητα, σχηματίζων, μὲ τὸ μέσον ποὺ ἐξασφαλίζει τὴν ἀνάπαυσιν τῶν μεταλλίνων νημάτων, ἐψηγμένον φῶς, ἐὰν ὄχι πραγματικὸν ψυχρὸν φῶς. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὀπτικὰ διϋλιστήρια, ἀποτελούμενα ἀπὸ φύλλον μίκας καὶ ἀπὸ φύλλον χρυσοῦ, τὰ ὁποῖα συγκρατοῦν μεταξύ των τὴν προφυλακτικὴν ὕλην, εἶνε στρογγυλὰ καὶ κινοῦνται περιστροφικῶς. Ἡ μαύρη ἀκτῖνα δὲν ἀποσυνθέτει παρὰ ἕνα ἀσήμαντον τμῆμα τῶν διϋλιστηρίων, τὰ ὁποῖα, ἐν τούτοις, ἔχουν ἀνάγκην συχνῆς ἀλλαγῆς.

— Αὐτὸ εἶνε ὅλο; ἠρώτησε κατάπληκτος ὁ Τζὼν.

— Περίπου! ἀπήντησε μὲ ἀφέλειαν ὁ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ. Σᾶς ἐξήγησα ἐν ὀλίγοις τὴν λειτουργίαν τῆς πρώτης λάμπας, ἐκείνης ποὺ σχηματίζει τὴν μαύρην ἀκτῖνα. Ἡ δευτέρα εἶνε ἀκριβῶς ἴδια ὅπως ἡ πρώτη, ἀλλὰ τὸ πρίσμα, στρεφόμενον πρὸς τὰ ἐμπρός, σχηματίζει φωτεινὸν ἡλιακὸν φάσμα πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀντικειμένου πρὸς τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ κατευθύνωμεν τὴν πρασίνην ἀκτῖνα, ἐν συνδυασμένῃ ἐνεργείᾳ μὲ τὴν μαύρην ἀκτῖνα, τῆς ὁποίας χρησιμεύει ὡς στήριγμα... Μὲ τὸ μέσον μιᾶς πλακὸς κι' ἑνὸς εἰδικοῦ ἐργαλείου, ἐμποδίζω τὸν σχηματισμὸν τῆς μελανῆς ἀκτινοβολίας. Αὐτὰ ὅλα φαίνονται ἁπλᾶ, ἀλλὰ δὲν εἶνε ὅσον φαίνονται καὶ ἐπὶ δέκα πέντε χρόνια ἀνεζήτησα ἀπεγνωσμένως πρὶν κατορθώσω νὰ φθάσω σὲ κάποιο ἀποτέλεσμα. Καὶ δὲν ἐτελείωσα ἀκόμη...

— Μὰ ποῦ θέλετε νὰ καταλήξετε; τὸν ἐρώτησε μὲ ζωηρότητα ὁ νέος ἰατρός.

— Σᾶς τὸ εἶπα, ἀπήντησε μὲ ἁπλότητα ὁ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ: νὰ ἀλλάξω τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου.

Ὁ Τζὼν ἔσκυψε τὸ κεφάλι.

Μία σκέψις τοῦ πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλό, τόσον βιαία, ποὺ φοβήθηκε μήπως τὴν ἀφήσῃ νὰ ἐκφρασθῇ στὰ μάτια του ἢ εἰς τὴν μορφή του.

— Εἶνε τρελλός! ἐσκέφθηκε μὲ τρόμο. Μεγαλοφυής, ἀλλὰ τρελλός! Κι' αὐτὸ τὸ κακόμοιρο τὸ κορίτσι...

Ἐκύτταξε τὴν Βεατρίκη κ' ἐδιάβασε μέσα στὰ μάτια της μιὰ κρυφὴ ἀγωνία. Ὕστερα ἀπ' αὐτὸ ἐδέχθη τὴν ἀπάντησι:

— Ν' ἀλλάξετε τὴν ὄψι τοῦ κόσμου;

— Μάλιστα! εἶπεν ὁ Κλάρις μ' ἕνα χαμόγελο νεανικό. Ν' ἀλλάξω τὴν ὄψι τοῦ κόσμου. Νὰ καταστήσω τοὺς πολέμους ἀχρήστους. Νὰ δώσω στὰ χέρια ἑνὸς διεθνοῦς ἱδρύματος, ἀποτελουμένου ἀπὸ τοὺς διαπρεπεστέρους ἄνδρας καὶ ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰλικρινέστερα διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος, ἕνα ὅπλον τόσον τρομερόν, ὥστε κανεὶς λαὸς νὰ μὴ μπορέσῃ πιὰ νὰ σηκώσῃ σ' ἕναν ἄλλον λαὸν ἀδελφοκτόνο χέρι. Γιατὶ ἀπὸ ὅπου θὰ ἔχῃ περάσει ἡ μαύρη ἀκτῖνα, δὲν θὰ ἔχῃ μείνει τίποτε, οὔτε ἄνθρωποι, οὔτε κτίρια, οὔτε φυτά, οὔτε καὶ μικρόβια ἀκόμη. Ἀποσυνθέτει, στειροποιεῖ, ἐκμηδενίζει. Ὁ Φρανσουὰ Πικὸ - Λεντὺκ ἔλεγεν ὅτι κατεῖχε τὸ μυστικὸν τοῦ θανάτου. Εἶνε λογικὸ αὐτὸ ποὺ ἔλεγε, ἀλλ' ἐκεῖνο εἶνε ἄσθενὲς ἐμπρὸς στὴ δική μου ἐφεύρεσι. Ἡ μαύρη ἀκτῖνα, εἶνε τὸ μυστικὸν τοῦ ἀπολύτου μηδέν. Ἔτσι ἡ φιλολογικὴ ἔκφρασις τοῦ «ἐκμηδενίζω» γίνεται πραγματικότης.

— Μὰ πῶς; ἔκραξεν ὁ Τζών.

(Ἀκολουθεῖ)

ΧΡΟΝΟΥ ΦΕΙΔΟΥ

Γιὰ νὰ ἐπιπλώσετε ἕνα δωμάτιο χρειάζεται χασομέρι ἑνὸς μηνὸς καὶ τρεχάλα ἀπὸ κατάστημα σὲ κατάστημα, ἐνῷ μπορεῖ νὰ τὰ εὕρῃ κανεὶς ὅλα συγκεντρωμένα Στόφαις μεταξωτές, Βελοῦδα μάλλινα μοδέρνα, Σιμελὴ Γκοπελαὶν, Ρὲψ, Στὸρ ὁλοκέντητα καὶ Μερσεριζέ, ὅλα πρωτότυπα καὶ χίλια δυὸ ἄλλα πράγματα δι' ἐπιπλώσεις μόνον εἰς τὸν ΡΥΘΜΟΝ ΒΟΥΛΗΣ 22, ὅπου θὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν σκοτοῦρα μὲ μόνον ἐπίσκεψι.

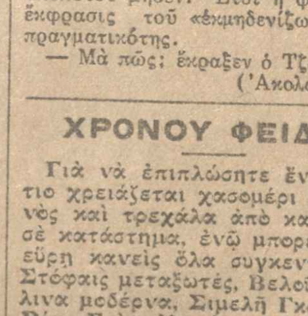

Μία ἐπάλειψις Στέγης διὰ ΤΡΟΠΙΚΟΥ

Δίδει τελείαν στεγανότητα ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἄνω τῶν 300 χιλιάδων τετραγωνικῶν μέτρων ἐπεστρώθησαν εἰς μίαν πενταετίαν ἐν Ἑλλάδι.

Ε. Κ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ & ΣΙΑ

Σταδίου 7 Ἀθῆναι

Μέγαρον Σίγγερ 6 Θεσ)νίκη

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΩΡΑ 1.45' Μ. Μ.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

ΕΠΑΘΛΟΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2.400 ΜΕΤΡΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Τὸ κτηνοτροφικὸν συνέδριον Λαρίσσης

ΛΑΡΙΣΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου τῆς πόλεώς μας συνῆλθε χθὲς τὸ β' πανελλήνιον κτηνοτροφικὸν συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν ὑπερδιακόσιοι ἀντιπρόσωποι κτηνοτροφικῶν ὀργανώσεων ὅλης σχεδὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ πρόεδρος τοῦ πανθεσσαλικοῦ κτηνοτροφικοῦ συνδέσμου ὅστις ἐξελέγη καὶ πρόεδρος τοῦ συνεδρίου ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, εὐχηθεὶς ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκει τὸ συνέδριον.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ νομικὸς σύμβουλος τοῦ πανθεσσαλικοῦ κτηνοτροφικοῦ συνδέσμου κ. Κουκουμπάνης, ὅστις ὡμίλησε διὰ μακρῶν, διεκτραγῳδήσας τὴν κατάστασιν τοῦ κτηνοτροφικοῦ κόσμου, συνεπείᾳ ἰδίως τῆς ἐλλείψεως ἐπαρκῶν προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῆς κτηνοτροφίας, ἐν τέλει δὲ ἐζήτησεν ὅπως ληφθοῦν σχετικὰ μέτρα καὶ τροποποιηθῇ ὁ νόμος περὶ ἐνοικιοστασίου τῶν βοσκῶν.

Ὡμίλησαν κατόπιν ὑπὸ τὸ αὐτὸ περίπου πνεῦμα διάφοροι ἄλλοι ρήτορες, τέλος δὲ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ παριστάμενος εἰς τὸ συνέδριον διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας κ. Καραμᾶνος, ὅστις ἐχαιρέτησεν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως τοὺς συνέδρους καὶ εἶτα ἀνέγνωσε τηλεγράφημα τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Μακεδονίας οἵτινες ἐκφράζουν τὴν λύπην των διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συμμετάσχουν τοῦ συνεδρίου λόγῳ ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν.

Ἀκολούθως ἐτόνισε τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον τῆς κυβερνήσεως ὑπὲρ τοῦ κτηνοτροφικοῦ κόσμου, ἥτις, εἶπεν, ἔλαβε καὶ λαμβάνει σειρὰν προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ αὐτῶν.

Συνεχίζων λέγει, ὅτι εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ πρέπει νὰ βοηθήσουν καὶ οἱ κτηνοτρόφοι, ὀργανούμενοι εἰς συλλόγους, ἑνώσεις καὶ ὁμοσπονδίαν, ἥτις θὰ διευκολύνῃ κατὰ πολὺ τὴν κυβέρνησιν.

Καταλήγων ἐτόνισεν ὅτι πρέπει νὰ ἀφεθοῦν κατὰ μέρος αἱ μικροφιλοδοξίαι ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὁρισμὸν τῆς ἕδρας τῆς Ὁμοσπονδίας, κατὰ τὴν γνώμην του δὲ πρέπει νὰ ὁρισθῇ αὕτη εἰς Ἀθήνας, ὅπου θὰ δύναται νὰ ἐξυπηρετῇ εὐκολώτερον τὰ κτηνοτροφικὰ συμφέροντα.

Αἱ δηλώσεις ἐν τούτοις τοῦ κ. Καραμάνου δὲν ἐκρίθησαν ἱκανοποιητικαί, δι' ὃ καὶ ἐγένετο ὁμοφώνως δεκτὸν τὸ κάτωθι ψήφισμα ἀποσταλὲν τηλεγραφικῶς εἰς τὴν κυβέρνησιν:

«Ἀντιπρόσωποι τῶν συνελθόντων ἐνταῦθα κτηνοτροφικῶν ὀργανώσεων ἀκούσαντες τὰς γνώμας τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας εἰς τὸ σημερινὸν συνέδριον καὶ μὴ θεωρήσαντες ἱκανοποιητικὰς τὰς γενομένας ὑπ' αὐτοῦ δηλώσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν συντελουμένην ἐργασίαν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων κτηνοτρόφων ἀποφασίζουν νὰ ἀποστείλουν ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἐξ ἑκάστης κτηνοτροφικῆς ὀργανώσεως εἰς Ἀθήνας τὴν 15ην Ἰανουαρίου, ἥτις θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας καὶ ἐκθέσῃ τὰς ἀντιλήψεις της προσωπικῶς».

Οἱ ἀντιπρόσωποι: Πανθεσσαλικὴ Ἕνωσις Κτηνοτρόφων Βλαχοδήμος καὶ Βλαχοκώστας, Πανθεσσαλικὸς καὶ Κτηνοτροφικὸς Σύνδεσμος Κλιάφας, Ἕνωσις Ἀκτημόνων Κιλκὶς Ἀργυρίου, Κεφάλας καὶ Καπούλας, Σωματεῖον Κτηνοτρόφων Μακεδονίας Θεσσαλονίκης Ν. Νταβέλης, σωματεῖον σκηνιτῶν Σαρακατσαναίων Μακεδονίας «Ἀναγέννησις» Φαρμάκης, σωματεῖον σκηνιτῶν Σαρακατσαναίων Λαγκαδᾶ Δ. Γεώργιος καὶ Γ. Γ. Κυριάκης καὶ σωματεῖον κτηνοτρόφων νομοῦ Σερρῶν Ἀθ. Κυριάκος.

Ἀπὸ τὰς Καλάμας

ΚΑΛΑΜΑΙ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πόλεώς μας, κατὰ τὴν χθεσινήν του συνεδρίασιν, ἠσχολήθη μεταξὺ ἄλλων καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ σοβαρώτατα τοὺς κατοίκους Καλαμῶν καὶ τὰς ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις. Ἡ ἑταιρεία τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ηὔξησεν ὅλως ἀδικαιολογήτως τὴν τιμὴν τοῦ ρεύματος, πραγματοποιήσασα οὕτως ὑπέρογκα κέρδη, εἰς βάρος τῶν καταναλωτῶν, οἵτινες δι' ὑπομνήματός των ἐζήτησαν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐνέκρινε, κατόπιν προτάσεως τοῦ Δημάρχου, τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα, τὸ ὁποῖον ἐστάλη τηλεγραφικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας:

«Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Καλαμῶν ὁμοφώνως ὑποβάλλει τὴν παράκλησιν, διερμηνεῦον τὴν γνώμην πάντων τῶν δημοτῶν, ὅπως εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ λάβητε ὑπ' ὄψιν τὰ δίκαια τῆς πόλεως καὶ τὰ ἀποκομισθέντα ὑπὸ τῆς ἠλεκτρικῆς ἑταιρείας ὑπέρογκα κέρδη κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν καθορίσητε ταχέως δὲ τιμὴν ρεύματος ὅσῳ τὸ δυνατὸν μικροτέραν.»

— Ἐπὶ τοῦ φορτηγοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀντώνιος» τοῦ ἐφοπλιστοῦ κ. Ἀντ. Γεωργαντῆ, φέροντος μεγάλην ποσότητα ξυλείας, ἐξερράγη χθὲς τὴν νύκτα πυρκαϊά, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπετεφρώθη ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ φορτίον καὶ τὰ ξύλινα μέρη τοῦ ἀτμοπλοίου. Τὸ ἐν λόγῳ ἀτμόπλοιον διηυθύνετο εἰς Τάραντα, κατὰ τὸν πλοῦν ὅμως καὶ εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν περίπου μιλίων ἐκ τοῦ λιμένος μας, ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὸ κῆτος τοῦ σκάφους. Ἕνεκα τούτου ὁ πλοίαρχος διηύθυνε τὸ σκάφος εἰς τὸν λιμένα μας, ὅπως κατορθωθῇ ἡ παροχὴ βοηθείας πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρός. Δύο ρυμουλκὰ καὶ μία ὑδροφόρος, καθὼς καὶ δύναμις χωροφυλακῆς, ἐστάλησαν πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρός. Λόγῳ ὅμως τῆς ἐκτάσεως ἣν εἶχε λάβει τὸ πῦρ καὶ λόγῳ τοῦ εὐφλέκτου τοῦ φορτίου δὲν κατέστη δυνατὸς ὁ ἐντοπισμός του, ἠναγκάσθησαν δὲ οἱ καταγινόμενοι μὲ τὴν κατάσβεσιν αὐτοῦ νὰ καταποντίσουν ἐν μέρει τὸ σκάφος. Τοιουτοτρόπως ἐπετεύχθη ἡ διάσωσις τοῦ ὑπολοίπου μέρους τοῦ ἀτμοπλοίου.

Αἱ προξενηθεῖσαι ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίαι εἰς τὸ φορτίον καὶ τὸ σκάφος δὲν ὑπελογίσθησαν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐπακριβῶς, πάντως ὅμως εἶνε σημαντικαί. Σχετικῶν ἀνακρίσεων ἐπελήφθη τὸ Λιμεναρχεῖον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Π. Στεφανίδην, Θεσσαλονίκην. Δὲν ἐλήφθη ἀκόμη εἰς τὴν Δ)σιν Ἀνταλλαγῆς τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον. Μόλις ληφθῇ θὰ γίνῃ ἡ δέουσα ἐνέργεια.

κ. Ἀλ. Καραθανάσην, Θεσσαλονίκην. Ἡ αἴτησίς σας ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, θὰ συμπεριληφθῆτε δὲ ἐν καιρῷ εἰς τὸ σχετικὸν εὐεργετικὸν μέτρον. Διὰ τὸ ἄλλο ζήτημα μεθαύριον.

κ. Ι. Ἰωσηφίδην, Βέρροιαν. Δὲν ἐξεδικάσθη ἀκόμη ἡ αἴτησίς σας ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Πάντως θὰ ἐκδικασθῇ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

κ. Γ. Πυρ. Βόλον. Ἡ προκήρυξις τοῦ διαγωνισμοῦ δὲν ὑπεγράφη ἀκόμη, ἐν ἀναμονῇ ἐγκρίσεως ζητηθείσης σχετικῆς πιστώσεως. Ἂν θὰ δοθῇ τελικῶς ἢ ὄχι ἡ ἔγκρισις δὲν γνωρίζομεν, πάντως ὅμως ἡ πίστωσις προβλέπεται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐλπίζεται δὲ ὅτι θὰ δοθῇ. Ἀπαιτούμενα προσόντα: Δίπλωμα Νομικῆς ἢ ἀνωτάτης ἐμπορικῆς σχολῆς καὶ ἡλικία μέχρις 27 ἐτῶν. Γίνονται δεκτοὶ ὅμως καὶ τελειόφοιτοι γυμνασίου, ἐπὶ τῇ προόψει πάντοτε ὅτι δὲν θὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων ἐκ τῶν διπλωματούχων Νομικῆς κλπ.

κ. Ρ. Βαθύ. Ἡ ὑπόθεσίς σας συνεζητήθη, δὲν ἐξεδόθη ὅμως ἀπόφασις. Σᾶς συνιστῶμεν νὰ ὑποβάλετε σχετικὴν αἴτησιν, δι' ἧς νὰ ζητῆτε τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως.

κ. Ν. Παΐζην, Ἰθάκην. Γραφέων β' τάξεως δημοσίου χρέους: Ἀπολυτήριον σχολαρχείου ἢ κατωτέρας ἐμπορικῆς σχολῆς, ἐκπλήρωσις στρατιωτ. ὑποχρεώσεων κλπ. συνήθη πιστοποιητικά. Ἐξεταστέα μαθήματα: Ἔκθεσις ἰδεῶν, πρακτικὴ ἀριθμητικὴ καὶ γαλλικὰ καθ' ὑπαγόρευσιν. Γραφέων β'. Ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἀνεγνωρισμένης ἐμπορικῆς σχολῆς, ἀπολυτήριον στρατοῦ κλπ. συνήθη. Ἐξεταστέα μαθήματα τὰ αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω, προαιρετικῶς δὲ εἰς ἄλλας γνώσσας, λογιστικὴν ἢ δακτυλογραφίαν. Ὑπολογιστῶν: Πτυχίον δημοσίας ἢ ἄλλης ἀνεγνωρισμένης ἐμπορικῆς σχολῆς, ἡλικία μέχρις 27 ἐτῶν κλπ. Ἐξεταστέα μαθήματα: Ἔκθεσις ἰδεῶν, ἀριθμητική, γαλλικά, γενικὴ λογιστική, διπλογραφία, καταστιχογραφία, δημόσιον λογιστικόν. Ἀκολούθων: Δίπλωμα Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς, ἡλικία μέχρι 30 ἐτῶν κλπ. Ἐξεταστέα μαθήματα: Ἔκθεσις ἰδεῶν, γαλλικά, ἀριθμητική, δημόσιον λογιστικόν, στοιχεῖα δημοσιονομίας καὶ πολιτικῆς Οἰκονομίας, Ἐμπορικὸν Δίκαιον, στοιχεῖα διπλογραφίας καὶ λογιστικῆς.

κ. Ἠλ. Σπανόν, Ζίτσαν. Ὁμοίως.

κ. Ι. Κουτοῦζον, Ναύπλιον. Γίνεσθε δεκτὸς εἰς τὸν διαγωνισμόν, ἀρκεῖ νὰ εἶσθε κατὰ τὰ λοιπὰ—καὶ δὴ στρατολογικῶς καὶ ποινικῶς—ἐν τάξει.

κ. Α.Α.Θ., Ρίον. Περὶ τίνος διαγωνισμοῦ ὁμιλεῖτε; Μήπως πρόκειται περὶ τῶν διαγωνισμῶν γραφέων, ἀκολούθων καὶ ὑπολογιστῶν Γενικοῦ Λογιστηρίου;

κ. Θ. Νούσιαν, Θεσ)νίκην. Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ διορίσετε δικηγόρον διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ὑποθέσεως. Νὰ ὑποβάλητε—ἐὰν δὲν ὑπεβάλατε ἤδη—σχετικὴν αἴτησιν μετὰ πιστοποιητικοῦ ἰθαγενείας, μέσῳ οἱασδήποτε ἀρχῆς καὶ νὰ μᾶς γράψετε τὰ στοιχεῖα τῆς ὑποβολῆς ἢ στείλατέ την εἰς τὰ γραφεῖα μας νὰ τὴν ὑποβάλωμεν ἡμεῖς, καὶ θὰ παρακολουθήσωμεν τὸ ζήτημα.

κ. Ἀγγ. Τρομπέταν, Ἀργοστόλιον. Δὲν ὑπάρχει ἑλληνικὴ ἔκδοσις. Τὸ πρόγραμμα δημοσιεύεται ἑκάστοτε εἰς εἰδικὸν γερμανικὸν περιοδικόν.

κ. Κ. Λυμπέρην, Αἴγιον. Σκέψις ἔγινε νὰ προκηρυχθῇ ὁ διαγωνισμός, μέχρι σήμερον ὅμως δὲν ἐλήφθη ἀπόφασις.

κ. Α. Β., Λιγκοβάνην. Ἀποστέλλομεν τὸ σχετικὸν φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

κ. Ν. Γεωργιάδην, Παρθένιον. Φυσικὸν εἶναι νὰ ποικίλλῃ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ὡρισμένη ἡ τιμή, ἀλλὰ κανονίζεται ἀναλόγως τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως.

Τὸ ἀδαμαντοπωλεῖον ΟΡ. ΝΗΣΙΩΤΗ, μεταφερθὲν εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ 6, ἐπλουτίσθη μὲ μεγάλην συλλογὴν κοσμημάτων ἀδαμαντίνων μοδέρνων, μικρᾶς καὶ μεγάλης ἀξίας διὰ γάμους καὶ δῶρα. Τμῆμα ὡρολογίων ἠγγυημένων, χρυσῶν, ἀργυρῶν καὶ ἀδαμαντίνων, ὡς καὶ μικροκοσμημάτων. Κοσμήματα καὶ ὅλα τὰ ἀνωτέρω Νουβωτὲ μόλις πρὸ μηνὸς παραληφθέντα. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 6Α.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ, 25 Δεκεμβρίου.

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐρώπην μέσῳ Βελιγραδίου διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρις 7 μ. μ. ὥρας.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς. Διὰ τῆς ἁμ)χίας Σεμπλὸν γίνεται δεκτὴ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11 π. μ., ἡ συστημένη καὶ 12 1)2 ἡ συνήθης. Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημένη καὶ 7 μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Πάτρας, Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 5 πρωϊνῆς, ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 6 ἑσπερινῆς τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν ταχεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως γίνεται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 11.40' π. μ., ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 10.40 π. μ.

«Ἰωάννα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.

«Χρύσω» 10 π.μ. Αἴγιναν, Ἀγκίστριον, Παλ. καὶ Ν. Ἐπίδαυρον.

«Ὕδρα» 11 π.μ. Αἴγιναν, Πόρον, Μέθανα, Ὕδραν, Ἑρμιόνην, Σπέτσας, Ναύπλιον.

Ἰταλικὸν 9 π.μ. Βρινδήσιον.

«Σμύρνη» 10 π.μ. Ἀλεξάνδρειαν.

Ἰταλικὸν 2 μ.μ. Ρόδον, Λεμησόν, Λάρνακα, Μερσίναν.

«Πολικὸς» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, Πανεπιστημίου ἀρ. 53, ἓν διαμέρισμα εἰς τὸν 1ον ὄροφον ἐξ ὀκτὼ κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπίσης 15 δωμάτια διὰ γραφεῖα. Τὰ ἐπὶ τῆς προσόψεως πρὸς 1500 δρχ. ἕκαστον, τὰ δὲ ἐσωτερικὰ πρὸς 1000 δρχ. ἕκαστον.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ διχηγόρῳ κ. Νικολ. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ Χρηματιστηρίου εὐρύχωρον ἡμιϋπόγειον διαμέρισμα. Πληροφορίαι γραφεῖα «Πρωΐας» 12—1 καθ' ἑκάστην.

ΚΛΙΝΙΚΗ Χειρουργικὴ Γυναικολ., Μαιευτικὴ ΣΕΪΡΛΗ - ΡΑΚΙΝΤΖΗ, Ἀχαρνῶν 29. Τηλ. 68-45. ΚΛΙΝΑΙ Α' Β' Γ' θέσ. Τιμαὶ προσιταί.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ πολυτελὴς γκαρσονιέρα ἐπιπλωμένη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσιᾶς 67, 1ον πάτωμα. Ὧραι ἐπισκέψεων 4—7 μ.μ.

UN BEAU LIVRE FRANÇAIS EST LE MEILLEUR CADEAU D' ETRENNES

LIBRAIRIE KAUFFMANN
28 RUE DU STADE
DANS LE PASSAGE

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ

ATELIER CENTRO

Κουτσογιάννης & Χρήστου

ΣΤΑΔΙΟΥ—ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ—ΓΩΝΙΑ

Ἡ κατασκευὴ ὑποδειγμάτων MECCANO χαρίζει τὰς ὡραιοτέρας παιδικὰς ἡμέρας.

Θέλετε νὰ 'δῆτε τὸ παιδί σας εὐτυχές; Θέλετε νὰ ἔχῃ φαντασίαν καὶ ἐπιτηδειότητα; Θέλετε αἱ ἡμέραι του νὰ εἶνε γεμᾶται χαράν; Δωρήσατέ του ἕνα κουτὶ MECCANO... Δὲν ὑπάρχει στὸν κόσμο θαυμασιωτέρα καὶ ἑλκυστικωτέρα ἀπόλαυσις... Μ' ἕνα κουτὶ MECCANO, μπορεῖ νὰ κατασκευάσῃ ἑκατοντάδας ἐργαζομένων ὑποδειγμάτων, γεφυρῶν, ἀεροπλάνων, αὐτοκινήτων, ἀτμομηχανῶν, καὶ θ' ἀποκτήσῃ ἔμπρακτον μηχανικὴν πεῖραν, ἀνεκτίμητον διὰ τὸ μέλλον του.

Τὸ MECCANO εἶνε ἀληθινὴ μηχανικὴ ἐπιστήμη ἐν σμικρῷ. Ὅλα τὰ τεμάχια εἶνε κατασκευασμένα, ὥστε νὰ ἐφαρμόζουν ὁπουδήποτε καὶ νὰ σχηματίζουν ἑκατοντάδας ὑποδειγμάτων κινουμένων. Τὸ MECCANO εἶνε ἡ διασκεδαστικωτέρα ἀπασχόλησις στὸν κόσμο διὰ τὰ παιδιά.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ

MECCANO

MECCANO LIMITED OLD SWAN LIVERPOOL

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ

τὴν μοναδικὴν συλλογήν μας πρὶν ἀγοράσετε τὰ δῶρα σας: Φωτογραφικαὶ μηχαναὶ KODAK, ZEISS AGFA κλπ. Φασαμέν, Δίοπτρα, Βαρόμετρα, Ἐργαλεῖα σχεδιάσεως Κινηματογράφοι παιδικοὶ καὶ PATHE BEBE.

MECCANO

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ

Κ.Λ.Π. Κ.Λ.Π.

ΧΑΜΗΛΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

ΡΑΝΙΟΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 14 ΟΜΗΡΟΥ 8

ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΥΛΩΝ

Θ. ΖΑΧΜΑΝΙΔΗΣ & Σια

4β ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 4β

(Πλατεῖα Κάνιγγος—Στάσις αὐτοκινήτων Κηφισιᾶς). Τηλέφ. 55.77

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΟΣ

ΚΩΚ δι' ὅλας τὰς χρήσεις.

ΚΑΥΣΟΞΥΛΑ — ΞΥΛΑΝΘΡΑΚΕΣ — ΚΑΡΔΙΦ

ΠΕΜΠΤΗ 25 ΔΕΚ)ΒΡΙΟΥ

ΩΡΑ 1.45' Μ. Μ.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

Αἱ Ἐθνικαὶ παραδόσεις

Σαλεντινὰ Χριστούγεννα

Per me si va nei villaggi Greci trascurati...

Χριστούγεννα στὸ Καστρινιάνο ντεῖ Γκρέτσι καὶ στάλλα τριγύρω του χωριὰ τῆς Τέρρα ντ' Ὀτράντο, δὲν εἶναι γιὰ τὸν περαστικὸν ἀπ' ἐκεῖ Ἕλληνα Χριστούγεννα στὴν ξενητειά. Ἀπὸ τὸ ἄδυτον τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας τῶν Σαλεντίνων χωρικῶν, τῆς στολισμένης γιορτινά, τὸ ἴδιο ὅπως εἶναι στολισμένα τὶς Χριστουγεννιάτικες ἡμέρες τὰ δικά μας χωριατόσπιτα, ὡς τὴ φύσι τῶν τριγύρω τοπείων, καὶ πιὸ πολὺ ἀπ' ὅλα, ὡς τὴν κουβέντα τῶν χωρικῶν τὴν Ἑλληνικὴ καὶ θολωμένη μὲ ξένα λόγια, ποὺ τὶς ἀνακάτεψαν χρόνια καὶ γενεές, ἔχετε τὶς ἐντυπώσεις ποὺ σᾶς φέρνουν μὲ τὴν καρδιὰ καὶ μὲ τὴ σκέψι σὲ μιὰ κάποια Ἑλλάδα—ὢ πόσο πιὸ συμπαθητικὴ ἀπ' τὴ χώρα ποὺ ζοῦμε ἐλεύθεροι.

Ὅταν ἔκανα μιὰ δημοσιογραφικὴ περιοδεία στὰ ἑλληνόφωνα χωριὰ τοῦ Σαλέντο —γιὰ τὰ ὁποῖα θὰ γράψω μὲ ἀποκαλυπτικὲς λεπτομέρειες ἄλλοτε— στὸ Καλημερά, ἐγνώρισα τὸν ποιητὴν Χριστουγεννιάτικων τραγουδιῶν Γκιουζέπε Ἀπρίλε, ὁ ὁποῖος μοῦ ἔδωσε μερικὰ κομμάτια τῆς συλλογῆς του, ὥστε μεμυημένος στὸ φιλολογικὸν μέρος, δὲν εἶχα πιὰ παρὰ νὰ ἐξετάσω τὸ Χριστουγεννιάτικο τραπέζι καὶ τὴ λειτουργία τῆς ἐκκλησίας —ποὺ δυστυχῶς ὅμως ἀπὸ 150 χρόνια κ' ἐδῶθε δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴ λειτουργία τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ρώμης, τῆς Νεαπόλεως, τοῦ Μιλάνου, τῆς Φλωρεντίας.

Τὰ Χριστούγεννα στὰ ἑλληνόφωνα χωριὰ τοῦ Σαλέντο (γύρω ἀπὸ τὸ Λίτσε) εἶναι ἡ πληρεστέρα περίληψις ὅλων τῶν θρησκευτικῶν ἑορτῶν —καὶ ἡ κυριωτέρα ἡμέρα χορτασμοῦ πλουσίων καὶ πτωχῶν— καὶ χορτασμοῦ ὄχι τόσον μὲ ἀφθονίαν κρεάτων, ὅσον μὲ γλυκίσματα οἰκιακῆς κατασκευῆς —ποὺ θυμίζουν κάτι ἀπὸ τὶς δίπλες τῶν χωρικῶν μας καὶ ἄλλα ποὺ μοιάζουν σὰν τὰ μελομακάρουνα τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς μας.

Ἀπὸ τὴν παραμονὴ τὰ παιδιὰ τραγουδοῦν κάτι σὰν τὰ δικά μας Κάλλαντα —ἕνα παλαιὸν ἑλληνικὸν ἐπιχώριον πρὸς τὸ Ἅγιον Βρέφος ὕμνον, ποὺ ἦταν ἀπὸ 80—10 γνωστὸς στὸ Μαρτάνι —τὸ σπουδαιότερο ἀπὸ τὰ δεκατρία ἑλληνόφωνα χωριὰ τοῦ Σαλέντο— συμπληρωμένον τώρα καὶ μὲ στίχους τοῦ Ἀπρίλε, τοῦ τελευταίου ἀντιπροσώπου τῆς γενεᾶς τῶν ἐντοπίων λογίων καὶ ποιητῶν, καὶ ἐμψυχωτῶν τοῦ ἑλληνοσαλεντικοῦ τραγουδιοῦ —Μορόζε, Κοκκαλοῦτο, Γκαμπριέλι καὶ τοῦ γνωστοῦ μας εἰς Ἀθήνας Βίτο Παλοῦμπο, καὶ ἴσως προδρόμου τοῦ ἑλληνολάτρου ποιητοῦ Τόντη.

Καλημέρα νὰ σᾶς πῶ
ποὺ ἐγκένη (ἐγεννήθη) ὁ Κριστὸ
. . . .
Ἒ (ἡ) Μαντόνα ἐστεῖ γκεννώντα
κ' ἦρτε τσ' ἔδειξε τ' ἀστέρι
τσαὶ τρεῖς Μάγκοι ὁ κανούντα (τὸ παρακολουθοῦσαν)
Φέραν λίβανο τσαὶ μύρα
φέραν λίβανο καὶ χρυσό.
Τὸ ὀφερέφσαν (προσέφεραν) στὸ Κριστό.
Ἒ Μαντόνα ἐς ὀρατζιούνα (προσευχομένη)
Βτεώρει τὸ Παιντὶ
εἶχε τσείνη τὴ φουρτοῦνα (τὴν τύχη)
στὴν κοιλιά τη νὰ νιαρκοφτῇ (ἐνσαρκωθῇ)

Ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἴδια ὥρα περίπου σᾶς προαναγγέλλει τὸ φθάσιμο τῆς μεγάλης ἡμέρας ἡ ἄφθονη κνίσσα ἀπὸ τηγανιτὸ λάδι ποὺ ἀναθρώσκει ἀπὸ τὸ κάθε τζάκι, ἀπὸ τὸν κάθε χαμηλὸ φοῦρνο ποὺ κατέχει τὸ ἰδιαίτερο διαμέρισμα τοῦ σταύλου —τὸ ἴδιο ὅπως καὶ στὰ δικά μας χωριά. Ἂν θέλετε μάλιστα, δὲν λείπουν καὶ οἱ...ζωντανοὶ Καλικάντζαροι τῶν ἡμερῶν αὐτῶν —ποὺ δὲν εἶναι ἄλλοι παρὰ τὰ παιδιὰ τῆς οἰκογενείας ἢ τῆς γειτονιᾶς ποὺ περιτριγυρίζουν χορεύοντα καὶ ἀλαλάζοντα τὴν κατσαρόλα μὲ τὸ βράζον λάδι μέσα στὸ ὁποῖον γίνονται ἡ Χριστουγεννιάτικες πίττουλε. Καὶ μαζὶ μὲ τὶς σκάστρες ποὺ πετάει τὸ βραστὸ λάδι, μαζὶ μὲ τὸν γιορτινὸ ἦχο τῆς καμπάνας, μαζὶ μὲ τὸ τραγοῦδι τῶν θρησκευτικῶν τροβατόρε ἀκούεται καὶ ἡ φωνὴ τῆς μάτερ φαμίλλιας ποὺ ἀπομακρύνει —μὲ τὴ ματέρνα της ἑλληνικὴ γλῶσσα— τοὺς ἀνήσυχους μικροὺς γύρω ἀπὸ τὴν... μελιστάλαχτον ἑστίαν:

—Ἆαα... ἐσού... Λάργκα πὸ μένα ἐστεῖ... Λάργκα, ὡς ποὺ ἐν ἔγκη μέρα...

Ἐνῷ τὰ ἄλλα θηλυκὰ μέλη τῆς οἰκογενείας καταγίνονται στὶς φορπρόβες τῶν καινούριων τους φορεμάτων, στὸ στρώσιμο τῶν καινούριων τραπεζομάνδηλων καὶ σ' ὅλη τὴν τακτοποίησι τοῦ σπιτιοῦ, γιὰ τὴ μεγάλη ἡμέρα.

Τὸ Χριστουγεννιάτικο τραπέζι στὰ χωριὰ τοῦ Σαλέντο στρώνεται ἀπὸ τὴ νύχτα τῆς παραμονῆς. Καὶ ὁ καθένας καταβάλλει κάθε προσπάθεια νὰ εἶναι πλούσιο ὅσο τὸ δυνατὸν —μὲ φαγιά, γλυκίσματα καὶ φροῦτα 13 πιάτα. Ἐπίσης οἱ χωρικοὶ βάζουν στοὺς σταύλους καὶ στὰ κοτέτσια ἄφθονη τροφὴ γιὰ τὰ ζῶα τους —ἔτσι γιὰ νὰ μὴν παραπονεθοῦν στὸν ἐρχόμενο Χριστό. Μετὰ τὸ τραπέζι πηγαίνουν στὴν ἐκκλησία καὶ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσι τοῦ θρησκευτικοῦ καθήκοντος τὴν ἐπομένη κάθουνται στὸ τραπέζι —στὸ ὁποῖον καθὼς εἶχε μείνει στρωμένο εἶχαν προσέλθει κ' ἔλαβαν μέρος στὸ φαγητὸ αἱ ψυχαὶ τῶν ἀποθαμένων— οἱ χωρικοὶ καὶ μασσοῦν πίττουλες, φράππε καὶ λόγια προσευχῶν πρὸς τὸ Νεογέννητο— τὸ Μπαμπινάϊ.

Μὲ τὰς δυνατὰς αὐτὰς προσευχὰς ἐκφράζουν πρὸς τὸ Θεῖον Βρέφος τὰς παρακλήσεις τους καὶ τὰ παράπονά τους μὲ τὸ καὶ σήμερα ἀκόμη χρησιμοποιούμενον θρησκευτικὸ τραγοῦδι τῶν πρώτων πολεμικῶν Χριστουγέννων— τοῦ 1915— ποὺ εἶναι ἕνας θρῆνος τῶν φιλειρηνικῶν ἐκείνων χωρικῶν διὰ τὰς συμφορὰς τοῦ πολέμου:

Μπαμπονάϊ μου κόμε πάντα
ἦρτε πάλε' ἄνου (ἐπάνου) στὴ γκῆ (γῆ)
τσ' ἐγκενήθη πάνου στάχυρο
στὴ γκροντέντα (σπήλαιον) τὴ φσυχρὴ (ψυχρή)
. . . .
Ἔχει γκουέρρε, πεῖνα χίλια
ἄλλαι γκουάντα σιφορὲ
ποὺ καλοῦτε σοῦ βουτήσει
ἒν ἔχει ἄντο (ἄλλο) 'πὶ σφαέ...
. . . .
Ἐσοῦ φέρε τη στὸν κόσμο
Μπαμπινάϊ τὴ πάτσε ὅλο
ἐσοῦ κάμε νὰ ντιαοῦνε
γκουέρρε, πὰν κακό.
Ἄγγελοί σου κανταλοῦνε
Πάτσε ὡς ἄντρωπος καλὸ
Ἐσοῦ κάμε Μπαμπινάϊ
νὰ βγῇ ὁλήσιο τοῦσο λό.
Κάμε σοῦ παρακαλοῦμε
Μπαμπινάϊ μου ἂν τὴ καρντιὰ
ντοποὺ τόσο πάση (πάθη) πάλε
νὰ γνωρίσῃ ὁλοχαρά.

Μὲ τὰ Χριστουγεννιάτικα Σαλέντικα τραγούδια «Natale Greco-Salentino», ὅπως τὸ θέλῃ ἡ ἐπίσημη γλῶσσα —λαϊκὰ τραγούδια ἢ ποιήματα λογίων διδάσκονται καὶ τὰ παιδάκια τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν οἰκογένειαν— τὸ ἴδιο ὅπως τὸ θέλῃ ἡ γνησία ἑλληνικὴ παράδοσις —ποὺ ζῇ καὶ ἐκεῖ πέρα ἀκόμη.

Μπαμπινάϊ βόν τι ἐ καλοῦντι (τί καλὸ ποὺ εἶσαι)
τ' ἐβαστὰ ἀ μάγια χρουσὰ
ὁ λαιμό: βὸν τί καλοῦντι
μὲ τὰ χείλη ροντινά.
Τσαὶ γκιατί; Ἒ μάμα μοῦπε
τ' εἶσαι Ρήγκα ἢ εἶσαι Κριστὸ
Γιατὶ ἒ φέει (φεύγει) ποὺ πάνου τάχυρο.
Πάει στὸ γκρεάτι (κρεββάτι) τὸ καλὸ
Μοῦπε ἔμαμα τί σοῦ ἔρχεσαι
ἀ τὸ Παραείσο ἐ τοῦ
τσαὶ τί κάνεις τόσε χάρε
τσαὶ βησᾶ (βοηθᾶς) τοὺς Κριστιανοῦ
. . . .
~~Μπαμπινάϊ μου μένα ὁ τάτα~~ (ὁ πατέρας) μου
φύε λάργκα-λάργκα ἐτσεῖ.
ποὺ εἶπε ἐ μάμα τί ἐν ἔχη
μάνκου (ἐγκαταλελειμμένη στὸ σπίτι)
(ὁ σπήτι νὰ στασῇ.
Νὰ σταῇ καλὸ—τσὲ ἀκούει,
γιατὶ ἀπού ἔρχεται ἀπ' ἐτσεῖ
ἐ νὰ μᾶς φέρῃ οὐς σόρντον
νὰ βοράσουμε ὁ φσωμί....

Καὶ ἔτσι μὲ τὰ τραγούδια αὐτά, ποὺ εἶναι ὕμνος καὶ παράκλησις στὸ Νεογέννητο Θεό, τὸ κάθε σπίτι —καὶ τὸ τραγουδοῦν στόματα μικρῶν καὶ μεγάλων— τραγουδάει μαζὶ καὶ τὶς χαρὲς καὶ τὶς λύπες του. Ἔτσι εὐχαριστεῖ ὁ ἕνας τὸν πολυεύσπλαχνο Θεὸ γιὰ τὰ ἀγαθὰ ποὺ μοιράζει μὲ τὴ Γέννησι τοῦ γυιοῦ του, ἔτσι τὸ μικρὸ παιδὶ καθισμένο στὰ γόνατα τῆς μάνας του παρακαλεῖ τὸ Χριστὸ γιὰ τὸν ξενιτεμένον πατέρα του, ἔτσι τὸ γεροντάκι θυμᾶται τὰ παληὰ καλὰ χρόνια καὶ ἡ σκέψι του πετάει στὴν ἐποχὴ τῶν μακρυνῶν προγόνων του —σὲ μιὰ Ἑλλάδα θρυλική.

Τὸ Χριστουγεννιάτικο Δέντρο δὲν πολυσυνηθίζεται στὴ Γκρεκία Σαλεντίνα. Τὸ ἔθιμο αὐτὸ τῶν βορείων λαῶν, μὲ τὸ ἀπαραίτητο κλαδὶ τοῦ ἐλάτου —ποὺ εἶναι ἄγνωστο στὴ γλυκειὰ μεσημβρινὴ χώρα τοῦ Ὄτραντο— δὲν ἔχει φθάσει ὡς ἐκεῖ. Τὰ πλούσια μονάχα σπίτια —κατὰ τὸ ρωμαϊκὸν ἔθιμον— μὲ κοῦκλες καὶ στολίδια ποὺ ἀγοράζουν ἀπὸ γειτονικὰ τους λέτσε στὴ γιορτὴ τῆς Σάντα Λουτσία στὶς 13 Δεκεμβρίου— κάνουν ἀναπαραστάσεις τοῦ Σπηλαίου τῆς Γεννήσεως. Οἱ ἄλλοι ὅμως οἱ φτωχοί, στρώνουν τὸ πλούσιο φτωχικό τους καὶ παρακαλοῦν νὰ τοὺς δίνῃ εὐτυχία ὁ Χριστός, τὸν ὁποῖον τραγουδοῦν μὲ τὴ γλῶσσα τῆς καρδιᾶς τους καὶ τῶν προγόνων τους —τὴν ἑλληνικήν:

...Ὦ Κριστὲ ποὺ κάνεις χάρες
τσαὶ βησᾶ τὶς Κριστιανοῦ.

Εἶναι αὐτὰ τὰ λόγια ποὺ ἀκοῦτε τὶς ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων, μιὰ προσευχὴ ποὺ ἀποτελεῖ τὸ κύκνειον ᾆσμα ἑνὸς σβύνοντος Ἑλληνισμοῦ.

ΔΗΜ. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

Χριστουγεννιάτικες ἑτοιμασίες στὰ χωριὰ τῆς Γκρεκίας-Σαλεντίνα

Ἀκρίβειαν — Ἀντοχὴν Καλαισθησίαν.

Τὸ καλύτερον ΔΩΡΟΝ τῶν ἑορτῶν διὰ Κυρίας εἶναι τὸ Χρονομετρικὸν Ὡρολόγιον «ΣΙΓΓΕΡ», ἠγγυημένον ἐπὶ 15 ἔτη δι' οἱανδήποτε βλάβην του.

Παρελήφθησαν Χρυσᾶ—Ἀργυρᾶ καὶ Ἐπάργυρα.

ΑΦΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΙ

Σταδίου 47—Ἀθῆναι

ΦΟΙΝΙΞ

Σαλοξίνη γιὰ τὰ κρυολογήματα

Κατάσκοποι καὶ ἀντικατάσκοποι

Οἱ ἀφανεῖς ἥρωες ἑνὸς αἰωνίου πολέμου

Μία δραματικὴ ἀφήγησις πολλῶν τραγικῶν ἱστοριῶν

Τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Ριχάρδου Ρόουαν

[Κατάσκοποι, ἀρχικατάσκοποι καὶ ἀντικατάσκοποι· προδόται, μισθοφόροι καὶ πατριῶται· κώδικες, κρυπτογραφήματα καὶ ἀόρατοι μελάναι· λογοκρισία, προπαγάνδα καὶ ἐκβιασμοί—ὁλόκληρος ἡ ἔνδοξος ἱστορία τῆς ἀνθρωπίνης πανουργίας καὶ ἀπάτης παρελαύνει ἀπὸ τὰς σελίδας τοῦ συναρπαστικοῦ βιβλίου τοῦ Ριχάρδου Οὐΐλμερ Ρόουαν. Ἀπὸ τῆς κατασκοπείας τοῦ Μωϋσέως καὶ τῆς λογοκρισίας τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου μέχρι τοῦ Παγκοσμίου Πολέμου μὲ τὰς ἐπιστημονικὰς σχολὰς καὶ κατασκοπείας καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων, ὁ κατάσκοπος ὑπῆρξε—καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι—τὸ φοβερώτερον ἐκ τῶν θανασίμων ὅπλων.

Ἐκ τοῦ πλήθους τῶν βιβλίων τὰ ὁποῖα ἐκδίδονται περὶ κατασκοπείας, ἡ «Πρωΐα» ἐδημοσίευσεν ἤδη κατὰ καιροὺς τὰ ἀριστουργήματα τοῦ εἴδους. Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀρχίζομεν ἀπὸ σήμερον τὴν δημοσίευσιν τοῦ νεωτάτου βιβλίου τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως κ. Ρόουαν, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν πληρεστέραν ἱστορίαν καὶ ἔκθεσιν τῆς τεχνικῆς—περιπετειώδεις σταδιοδρομίας, ἀγνώστους ἢ λησμονημένους ἡρωϊσμούς, ἀφανεῖς ἢ γνωστὰς προσωπικότητας, σατανικὰ τεχνάσματα—ἑνὸς ἐπαγγέλματος τὸ ὁποῖον ἀκμάζει ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

ΤΟ ΑΠΑΙΣΙΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Ἕνα ἀπόγευμα τῆς πρώτης ἀνοίξεως τοῦ 1913, εἰς τὴν Βιέννην, τέσσαρες ἀξιωματικοὶ τοῦ Αὐστριακοῦ ἐπιτελείου ἐστέκοντο παρὰ τὴν θύραν ἑνὸς προθαλάμου ἀκροώμενοι καὶ ἀναμένοντες μὲ τραγικὴν ἔντασιν. Ἐπερίμεναν νὰ ἀκούσουν ἕνα πυροβολισμὸν καὶ ὅταν τὸν ἤκουσαν ἡ ἔντασίς των ἐχαλαρώθη. Ἡ σοβαρότης τῆς ἐκφράσεώς των ὅμως ὄχι. Ὁ πρεσβύτερος, ἕνας συνταγματάρχης, ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ οἱ ἄλλοι τὸν ἠκολούθησαν εἰσελθόντες ἕνας-ἕνας καὶ σωριασμένον εἰς μίαν πολυθρόναν κοντὰ εἰς τὸ παράθυρον εὗρῆκαν ἐκεῖνον ποὺ εἶχε ρίψει τὸν πυροβολισμόν. Ἡ στολή του ἔφερε τὰ διακριτικὰ ἀξιωματικοῦ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου. Ἕνα περίστροφον τοῦ στρατοῦ ἔκειτο εἰς τὰ πόδια του. Ἦτο νεκρὸς καὶ διὰ τῆς αὐτοκτονίας του εἶχεν ἀποτρέψει δι' ἓν ἔτος, πολύτιμον διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ Αὐστροουγγρικοῦ στρατοῦ, τὴν κήρυξιν πολέμου ἐναντίον τῆς Ρωσσίας.

Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἔκαμε τρομερὸν κρότον εἰς τοὺς ἐπισήμους κύκλους τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης καὶ συνεζητεῖτο ἐμπιστευτικῶς ἐπὶ ὁλόκληρον ἐποχὴν τοῦ ἔτους. Ὁ ἀξιωματικὸς ὅστις ηὐτοκτόνησεν ἦτο ὁ συνταγματάρχης Ρέντλ, ἀπεσπασμένος εἰς σπουδαιοτάτην θέσιν τῆς στρατιωτικῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Αὐστροουγγρικῆς Αὐτοκρατορίας. Εἶχεν ἐπιφορτισθῇ μὲ τὴν ἀντικατασκοπείαν καὶ εἶχε προδώσει τὴν πατρίδα του. Ὁ συνταγματάρχης Ζούμποβιτς, ὁ Ρῶσσος στρατιωτικὸς ἀκόλουθος, τὸν ἐδωροδόκει ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ἐὰν δὲ ὁ Ρέντλ ἐδικάζετο ὑπὸ στρατοδικείου καὶ ἐδημοσιεύοντο τὰ πρακτικὰ τῆς δίκης, ὁ πόλεμος μὲ τὴν Ρωσσίαν ἐνεφανίζετο ἀναπόφευκτος. Εἰς τὸν Ζούμποβιτς ἐδόθη ἐξάωρος προθεσμία νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ αὐστροουγγρικὸν ἔδαφος. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἀνέμενον ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ Ρέντλ γιὰ νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι οὗτος ἠννόησε πλήρως τὴν κατάστασιν ποὺ εἶχε δημιουργήσει ἡ προδοσία του. Ἕνας ἐξ αὐτῶν, ἐξαίρετος σκοπευτὴς διὰ περιστρόφου, εἶχεν ἐκλεγῆ διὰ νὰ ξεπαστρέψῃ τὸν συνταγματάρχην ἐὰν τὸ θάρρος του τὸν ἐγκατέλειπε πρόωρως.

Ἐπὶ τέσσαρα τοὐλάχιστον ἔτη ὁ Ρέντλ ἐπώλει συστηματικῶς εἰς τὴν Ρωσσίαν ἐκπροσωπουμένην ὑπὸ τοῦ πειστικωτάτου Ζούμποβιτς. Εἶχε πωλήσει τὰ νέα αὐστριακὰ σχέδια ἐπιστρατεύσεως καὶ εἶχε παραδώσει σχεδιαγράμματα ἀποκαλύπτοντα πλήρως τὰς ὀχυρώσεις τῶν φρουρίων τοῦ Πρζεμύσλ, τῆς Κρακοβίας καὶ ἄλλων. Ἡ δολιότης του ἔφθασε μέχρι τῆς ὑπερβολῆς νὰ καταδώσῃ εἰς τὴν μυστικὴν ἀστυνομίαν τοῦ Τσάρου τοὺς Αὐστροούγγρους πράκτορας, τοὺς ὁποίους ἔστελλεν ὁ ἴδιος εἰς τὴν Ρωσσίαν. Διάφοροι στρατιωτικαὶ ὑπηρεσίαι τῆς Βιέννης ὑπεβλήθησαν εἰς ἀγωνιώδη ἔρευναν. Ἀλλά, ἀφοῦ ὁ Ρέντλ εἶχεν ἐκτελέσει μόνος τὴν θανατικήν καταδίκην του, πολλαὶ δικαιολογίαι εὑρέθησαν ταχέως δι' αὐτόν. Μὲ ὅλην τὴν ἐπιτηδειότητα τῆς ἀριστοτεχνικῆς διπλωματίας τὸ ἐπεισόδιον ἤρχισε νὰ συγκαλύπτεται ὑπὸ τοῦ πέπλου τῆς σιωπῆς.

Οἱ ἀτελῶς πληροφορημένοι ἐπίστευαν ὅτι ὁ Ρέντλ ἀπέθανε διὰ νὰ σώσῃ τὴν πατρίδα του ἐκ τῆς ἥττης· καὶ τοῦτο —ἀνεξαρτήτως τῆς προδοσίας του— φαίνεται ἡ κυριολεκτικὴ ἀλήθεια, δεδομένου ὅτι ἡ Αὐστροουγγαρία μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν μυστικῶν της, ἦτο ἀπελπιστικῶς ἐκτεθειμένη καὶ ἀνέτοιμη καὶ ἔπρεπε νὰ δαπανήσῃ πολλὰ ἑκατομμύρια διὰ νὰ μεταβάλῃ τὰ σχέδια τὰ ὁποῖα ἦσαν πλήρως γνωστὰ εἰς τοὺς Ρώσσους. Τεράστια χαρτοπαικτικὰ χρέη — τὰ ἀνυπέρβλητα αὐτὰ χρέη τιμῆς— ἐλέχθη ὅτι ἐπροκάλεσαν τὴν ἐνδοτικότητα τοῦ Ρέντλ εἰς τὰς ἀτιμωτικὰς συναλλαγὰς τὰς ὁποίας ἐπρότεινεν εἰς αὐτὸν ἡ Πρεσβεία τοῦ Τσάρου. Οἱ ὑπέρμαχοί του ὑπεστήριζον ὅτι, ἐπειδὴ ὁ πόλεμος ἦτο γεγονὸς ἀπίθανον, ὁ Ρέντλ εἶχε πωλήσει εἰς τὴν Ρωσσίαν μόνον ὅσα ἐγνώριζεν ὅτι ἐστεροῦντο ἀξίας πρὶν παρουσιασθῇ εὐκαιρία νὰ χρησιμοποιηθοῦν. Καὶ μέχρι τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1914 τὸν εἶχαν σχεδὸν περιβάλει, μὲ τὰς ψιθυριστὰς ἐκμυστηρεύσεις των, διὰ φωτοστεφάνου ἁγίου. Μέσα ἀπὸ τὴν χρυσωμένην αὐτὴν ὁμίχλην τῆς διπλοπροσωπίας τῆς δωροδοκίας καὶ τῆς προδοσίας ὥρμησαν μὲ πατριωτικὴν ζέσιν οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης νὰ λάβουν τὰ ὅπλα. Μία ρωσσικὴ στρατιὰ ἐκύκλωσε τὸ Πρζεμύσλ, ἀλλὰ ἐκυρίευσε τὸ φρούριον μόνον μετὰ παρατεταμένην πολιορκίαν τὴν 17 Μαρτίου 1915. Προφανῶς τὸ Αὐστριακὸν Γενικὸν Ἐπιτελεῖον εἶχε κάμει πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν ἔτος διὰ νὰ προασπίσῃ τὴν Αὐτοκρατορίαν κατὰ τῆς προδοσίας τοῦ Ρέντλ.

Τώρα, ἐὰν ὁ Ρῶσσος στρατιωτικὸς ἀκόλουθος δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ διαφθείρῃ ἕναν Αὐστριακὸν ἀξιωματικόν, ἡ ἐργασία τὴν ὁποίαν εἶχε κατὰ νοῦν θὰ ἀνετίθετο εἰς κατασκόπους. Μὲ μεγάλην πανουργίαν καὶ ἐπιμονὴν θὰ ἠμποροῦσαν οὗτοι νὰ κλέψουν ἢ νὰ ἀνακαλύψουν ὅλα ὅσα ὁ Ρέντλ εἶχε πρὸς πώλησιν. Ἐν καιρῷ εἰρήνης ἡ κατασκοπεία εἶνε ἕνα εἶδος οἰκονομικοῦ ἀναπληρώματος τῶν ἐνόπλων ἐχθροπραξιῶν. Ἀλλὰ εἰς τὸν πόλεμον ὁ κατάσκοπος εἶνε ὁ βασιλεὺς τῶν θανασίμων ὅπλων, τὸ μόνον ἀρχαῖον ὅπλον τὸ ὁποῖον εἶνε ἀκόμη ἐν χρήσει.

ΤΙ ΚΟΣΤΙΖΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΑΠΟΦΕΡΕΙ Ο ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ

Εἴμεθα συνηθισμένοι εἰς τόσας προοδευτικὰς βελτιώσεις τῶν συρράξεων τῶν νεωτέρων χρόνων, ὥστε αἱ τολμηραὶ καινοτομίαι μιᾶς μεγάλης μάχης παραγκωνίζονται ὡς ἐλαττωματικαὶ καὶ πεπαλαιωμέναι ὑπὸ τῆς ἑπομένης. Παρ' ὅλας ὅμως τὰς μεταβολὰς εἰς τὴν τέχνην τοῦ πολέμου, οὐδέποτε ὁ κατάσκοπος ἐβελτιώθη ἢ ἤλλαξεν οὐσιωδῶς. Ὁ ὀργανισμὸς ποὺ εἶνε γνωστὸς ὡς Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν ἑνὸς στρατοῦ συλλέγει στρατιωτικὰς πληροφορίας ἀπὸ ποικίλας πηγάς, ἀλλὰ ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς τόλμης καὶ τῆς ἐπινοίας τοῦ κατασκόπου ἢ μυστικοῦ πράκτορος. Ὅσον καὶ ἂν εἶνε καλῶς ὠργανωμένος ὁ ὄπισθεν τοῦ κατασκόπου εὑρισκόμενος ὀργανισμός, ἐκεῖνο ποὺ βαρύνει εἶνε ἡ ἀριστοτεχνία τῆς κατασκοπείας. Πληροφορίαι ἐπιτυγχανόμεναι ὑπὸ ἑνὸς ὀξυδερκοῦς μυστικοῦ πράκτορος ἠμπορεῖ ν' ἀξίζουν διὰ τὴν κυβέρνησίν του δέκα χιλιάδες φορὰς τὸ βάρος του εἰς χρυσόν.

Εἰς μίαν πανοῦργον κατάσκοπον κατὰ τὸν Παγκόσμιον Πόλεμον, ἀπεδίδετο ὑπὸ τῶν Γάλλων ἡ ἀπώλεια δεκαὲξ πλοίων μεταφερόντων στρατὸν καὶ τρόφιμα. Ὁ ἆθλος αὐτός, πολὺ καταστρεπτικώτερος ἀπὸ τὸ ἔργον οἱουδήποτε θωρηκτοῦ κατὰ τὸν πόλεμον, ἄγει εἰς τὴν σκέψιν ὅτι οἱ κατάσκοποι εἶνε ὄχι μόνον ἀπειλητικὰ ὄργανα ἑνὸς κράτους, ἱστορικὰ καὶ ἀμετάβλητα, ἀλλ' ἐπίσης σχετικῶς ἀδάπανα. Ἡ ναυπήγησις καὶ τὸ ἁρμάτωμα ἑνὸς θωρηκτοῦ καὶ ἡ διατήρησις αὐτοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ θὰ στοιχίσῃ τοὐλάχιστον εἴκοσι ἑκατομμύρια λίρας στερλίνας· ἐνῷ οἱ καλύτεροι μυστικοὶ πράκτορες—οἱ πατριῶται— θὰ δεχθοῦν ἀπείρως ὀλιγώτερα, εἶνε συνηθισμένοι εἰς ἀμοιβὰς καταπληκτικῶς δυσαναλόγους πρὸς τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους διατρέχουν. Καὶ οἱ κοινοὶ κατάσκοποι, οἱ ἐπαγγελματίαι ἀρνησιπάτριδες καὶ μισθωτοὶ πληροφορηταί, πληρώνονται συχνάκις μὲ εἰρωνικὴν ἀκρίβειαν οὔτε μίαν πεντάραν περισσότερον ἀπὸ ὅσον ἀξίζει τὸ ἄθλιον σαρκίον των. Τῷ 1915 δύο κατάσκοποι αὐτοῦ τοῦ τύπου ἐτυφεκίσθησαν ὑπὸ τῶν Γάλλων. Ἀμφότεροι ὡμολόγησαν τὴν ἐνοχήν των, καταθέσαντες ὅτι εἶχαν εἰσπράξει ποσὰ δεκατεσσάρων λιρῶν ὁ εἷς καὶ ὀκτὼ λιρῶν ὁ ἕτερος διὰ τὰ κατασκοπευτικὰ ἐγχειρήματα τὰ ὁποῖα ἔμελλον νὰ τοὺς στείλουν εἰς τὸν Ἅδην. Ὁ τρομερὸς Σουλμάϊστερ, ὁ ὁποῖος ἐπαγίδευσε μίαν ὁλόκληρον στρατιὰν ἐργαζόμενος ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος καὶ ἐκέρδισεν οὐσιαστικῶς δύο μάχας, δὲν ἔλαβε παρὰ ἕνα μετριώτατον ποσὸν διὰ τὰς ἀνυπερβλήτους αὐτὰς μηχανορραφίας. Ἀληθῶς, οἱ περισσότεροι κατάσκοποι, ὅσον ἐπικίνδυνοι καὶ ἂν εἶνε ἢ ὅσους κινδύνους καὶ ἂν διατρέχουν εἰς τὸ ἔργον των, εἶνε σχετικῶς εὐθηνοί· συνεπῶς οἱ κατάσκοποι εἶνε πάντοτε πολυάριθμοι.

ΕΝ ΚΑΙΡΩ... ΕΙΡΗΝΗΣ

Κράτη τὰ ὁποῖα εἶνε χρεωκοπημένα δὲν θεωροῦν ἑαυτὰ τόσον πτωχὰ ὥστε νὰ προσλάβουν μερικούς. Πρὸς τούτοις, ὅταν δὲν γίνεται πόλεμος οἱ κατάσκοποι εἶνε προθυμότεροι νὰ τεθοῦν ἐπὶ τὸ ἔργον· ὁ κίνδυνος καὶ ἡ πληρωμὴ εἶνε ἀντιστοίχως μικρότεροι. Ἐν τούτοις, ἐν καιρῷ εἰρήνης, οἱ κατάσκοποι καὶ οἱ μυστικοὶ πράκτορες ἐνεργοῦν ὅπως ἀκριβῶς ἐν καιρῷ πολέμου, καὶ μὲ πολὺ περισσοτέραν βεβαιότητα καὶ εὐκινησίαν. Ἐν καιρῷ πολέμου ὑπάρχουν οἱ ἀναπόφευκτοι φραγμοί: τῆς κυκλοφορίας ἡ ὁποία ἐλέγχεται διὰ στρατιωτικοὺς σκοπούς, τῆς λογοκρισίας, ὅλων τῶν νέων μορφῶν ἀντικατασκοπείας —τῆς ὠργανωμένης κατασκοπείας ἐναντίον τῶν κατασκόπων— καθὼς καὶ τῆς εὐφυοῦς ἐπαγρυπνήσεως τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν, αἵτινες ὅλαι συνασπίζονται διὰ νὰ παρεμποδίσουν καὶ τὸν πιὸ ἀποφασιστικὸν κατάσκοπον. Ἐν καιρῷ εἰρήνης ὅμως οἱ ἐχθροὶ γίνονται γείτονες, ἡ χαχυποψία τοῦ κοινοῦ χαλαροῦται μεγάλως· αἱ μεταμφιέσεις του καὶ τὰ στρατηγήματά του, ὅπως λόγου χάριν ἡ προσποίησις ὅτι εἶνε ἐμπορικὸς ταξειδιώτης —αὐτὸ τὸ πεπαλαιωμένον σήμερον τέχνασμα!— εἶνε πολὺ δυσκολώτερον νὰ κινήσουν τὴν δυσπιστίαν. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὡς πρόσχημα, θὰ ἔχῃ μερικὰς νομίμους ἐμπορικὰς περιπλανήσεις. Καί, μετὰ τὴν ἔντασιν καὶ τὴν μέθην τοῦ πολέμου, αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς δουλειᾶς εἶνε πραγματικὴ ψυχαγωγία διὰ πάντα ἐξ ἐπαγγέλματος μυστικὸν πράκτορα.

Τοιουτοτρόπως εἶνε ἀξιοσημείωτον ὅτι ἡ κατασκοπεία δὲν ἐπιζῇ ἁπλῶς τῶν ἐκλιπουσῶν ἐχθροπραξιῶν. Ἔθνη, τὰ ὁποῖα δυναμικῶς μόνον ἀνταγωνίζονται ἄλληλα καὶ τὰ ὁποῖα εὐτυχῶς ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τὴν ἐμπόλεμον κατάστασιν καὶ τὰ ὁποῖα μάλιστα ἠμπορεῖ νὰ ἦσαν ἀφωσιωμένοι σύμμαχοι κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς μόλις λήξαντος ἀγῶνος, θὰ ἀρχίσουν νὰ κατασκοπεύουν ἄλληλα μὲ ὅλην τὴν θέρμην προαιωνίων ἐχθρῶν. Τὰ συντάγματα τῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας ἐνίοτε ἐλαττοῦνται εἰς δύναμιν, οὐδέποτε ὅμως διαλύονται. Οὐδεμία συνθήκη εἰρήνης ἔστειλε τοὺς ἄνδρας των εἰς τὰ σπίτια των χαίροντας. Ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν δὲν εἶχεν ἀκόμη συνταχθῇ, ὅταν ὅλοι οἱ θριαμβεύοντες Σύμμαχοι ἤρχισαν ἀμέσως νὰ κατασκοπεύουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ὡσὰν αὐτὸς νὰ ἦταν ὁ μόνος τρόπος ἐξασφαλίσεως τοῦ μεριδίου τῶν λαφύρων ἑκάστου νικητοῦ.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΑ ΟΜΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἡ κατασκοπεία δὲν εἶνε μόνον ἀσχολία τῶν προξένων, τῶν ἀκολούθων καὶ τῶν δευτερευόντων διπλωματῶν· εἶνε ἐπίσης, ἐν τῇ ὑπούλως ὠργανωμένῃ διενεργείᾳ της, μία παράνομος πρᾶξις εἰσβολῆς. Ἐν τούτοις κυβερνήσεις ἀφωσιωμέναι εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως ἐπιδίδονται εἰς ἀκαταπαύστους σχεδὸν κατασκοπευτικὰς περιπετείας. Ἐάν, λοιπόν, δὲν ὑπάρχῃ ἐκεχειρία εἰς τὸ ἀπαίσιον μέτωπον, ἀλλὰ μόνον μία κρυφὴ συνέχεια τῆς διεθνοῦς κατασκοπείας, αὐτὸ σημαίνει ὅτι οἱ πλεῖστοι ἐξ ἡμῶν ζῶμεν καὶ ἐργαζόμεθα, προσπαθοῦντες νὰ εὐημερήσωμεν καὶ νὰ διατηρήσωμεν ὡρισμένα ἐπίπεδα ἀτομικῆς ἀκεραιότητος, ἐνῷ ἀνεπισήμως ἀλλὰ δημοσίᾳ δαπάνῃ διεξάγεται ὑπογείως ἕνας συνεχὴς πόλεμος πανουργιῶν καὶ μηχανορραφιῶν, μία μονομαχία κατασκόπου καὶ ἀντικατασκόπου, ἡ ὁποία γενικῶς ἀναγνωρίζεται ὡς φυσικὴ καὶ παράνομος συγχρόνως.

Εἰς περίοδον τεσσάρων μηνῶν λήξασαν τὴν 1ην Μαρτίου 1928, δεκαεπτὰ ἄτομα κατεδικάσθησαν ἐπὶ κατασκοπείᾳ εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Σουηδίαν, τὴν Πολωνίαν καὶ τὴν Τσεχοσλοβακίαν. Ἡ Σοβιετικὴ Πρεσβεία ἐν Στοκχόλμῃ, κατόπιν ἀστυνομικῆς ἐρεύνης, ὡμολόγησεν ὅτι δύο ἐκ τῶν ὑπαλλήλων της εἶχον «ἐνεργήσει ἀπρεπῶς» καὶ ἀποξενώσει τὴν Σουηδικὴν φιλίαν. Ὁ Ρῶσσος στρατιωτικὸς ἀκόλουθος, ὁ ὑπολοχαγὸς Ὄρας, καὶ ἕνας γραμματεὺς τῆς Πρεσβείας ἀνεκλήθησαν. Εἰς τὰς ἄλλας περιπτώσεις καταδίκης ἡ ὁμολογία τῆς ἐνοχῆς, οἱ κατάσκοποι ἢ ἀπηλάθησαν ἢ ἐφυλακίσθησαν. Ἀλλὰ σήμερον ἢ αὔριον, ἐὰν κανεὶς πρώην ἀξιωματικὸς τῶν πληροφοριῶν ἢ ἔφεδρος ἀξιωματικὸς εὐνοϊκῶς γνωστὸς εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Πληροφοριῶν, συμβῇ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ λάβῃ τὸν κόπον νὰ εἰδοποιήσῃ αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν, ἀναφέρων ποίας χώρας σκοπεύει νὰ ἐπισκεφθῇ ταχέως θὰ λάβῃ ὁδηγίας. Ἐντὸς κοινοῦ φακέλου, θὰ εὕρῃ ἁπλῶς ἐπὶ κοινοῦ χάρτου δακτυλογραφημένον ἕνα κατάλογον τῶν μυστικῶν ἐκείνων ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται —ἀναλόγως τοῦ κλάδου του— εἴτε εἰς τὸν στρατὸν εἴτε εἰς τὸ ναυτικὸν τῶν κρατῶν τὰ ὁποῖα ἐπισκέπτεται, περὶ τῶν ὁποίων ἡ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν θὰ ἤθελε νὰ ἀποκτήσῃ προσθέτους πληροφορίας. Ἡ μέθοδος τοῦ πράγματος, φυσικά, ἠμπορεῖ νὰ διαφέρῃ ἀλλὰ εἰς ὅλας τὰς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως Δυνάμεις σήμερον τὸ σύστημα εἶνε ἀπολύτως συνήθες. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἐθελοντικὸν χαρακτῆρα, αὐτὸ μόνον ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ μιλιταρισμοῦ τῆς χώρας ἡ ὁποία ἐνεργεῖ τὴν κατασκοπείαν. Ὁ ἔφεδρος ταξειδιώτης ἠμπορεῖ νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ διαπράξῃ καὶ κλοπήν. Ἠμπορεῖ ὅμως αὐτὸ ποὺ καλεῖται νὰ κάμῃ νὰ μὴν ἀποτελῇ πολὺ ἀθέμιτον κατασκοπείαν καὶ νὰ ἀποβλέπῃ κυρίως εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν παρατηρήσεων τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν ἀκολούθων, οἵτινες ἀποκαλοῦνται «διαπεπιστευμένοι κατάσκοποι».

ΛΟΓΩ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΥ ΖΗΛΟΥ!

Ὄχι πρὸ πολλοῦ, μία ἐξαιρετικῶς σπουδαία ναυτικὴ ἐφεύρεσις προσεφέρθη εἰς μίαν εὐρωπαϊκὴν Δύναμιν. Τὸ σεβαστὸν ποσὸν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐφευρέτου ὡς ἀντίτιμον τῆς ἀποκλειστικῶς εἰς αὐτὴν παραδόσεως τῆς ἐφευρέσεως. Ὁ ὑπουργὸς ὅστις θὰ ὑπεχρεοῦτο νὰ προσθέσῃ αὐτὸ τὸ ἑκατομμύριον εἰς τὸν προϋπολογισμόν του καὶ κατόπιν νὰ ἐξεύρῃ τὰ χρήματα ἐτάχθη κατὰ τῆς πληρωμῆς οἱουδήποτε ποσοῦ. Μὲ πνευματώδη κυνισμὸν συνέστησεν: «Ἂς τὴν ἀγοράσῃ καμμία ἄλλη κυβέρνησις. Ἠμποροῦμεν νὰ περιμένωμεν λιγάκι. Οἱ πράκτορές μας γρήγορα θὰ τὴν κλέψουν καὶ τότε ἡμεῖς ἠμποροῦμεν νὰ ἐπωφεληθῶμεν αὐτῆς χωρὶς νὰ μᾶς στοιχίσῃ σχεδὸν τίποτε». Ὁ διεθνὴς αὐτὸς ρεαλιστὴς εἶνε κάθε τι ἄλλο παρὰ ἐγκληματικὸς τύπος, καὶ σήμερον διευθύνει ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τραπεζιτικὰ ἱδρύματα τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ ἡ στάσις του —αὐτὸ συνέβαινε πρὸ τοῦ 1914— ἔναντι τῶν ἐξαιρέτων δυνατοτήτων τῆς κρατικῆς κατασκοπείας φαίνεται ἀξιοσημείωτος. Ὁ κατάσκοπος εὐθηναίνει τὰ πάντα, συμπεριλαμβανομένων, φυσικά, τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τῶν αὐθέντων του· ὁ κατάσκοπος ἔχει τὴν σαρκαστικὴν σπουδαιότητα ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὰς κυβερνήσεις καὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν των μὲ τὰς μεθόδους καὶ τὴν ἠθικότητα τοῦ κόσμου τῶν κακοποιῶν στοιχείων.

Τὰ κράτη, δημοκρατικὰ ἢ ἄλλα, εἶνε θεμελιωμένα ἐπὶ τοῦ νόμου καὶ τῆς τηρήσεως αὐτοῦ. Ἐὰν ὅμως ὡρισμένοι λειτουργοὶ τοῦ κράτους ἔχουν μεγάλον πόθον νὰ μάθουν τὰ μυστικὰ τῶν στρατῶν καὶ τῶν στόλων τῶν ξένων, ποῖον εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα; Ὁ σύγχρονος πόλεμος ἀπαιτεῖ πλήρη ὑπηρεσίαν κατασκοπείας καί, συνεπῶς ἄλλον ἕνα κλάδον διεξάγοντα τὴν ἀντικατασκοπείαν. Κάθε ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐνδέχεται νὰ πολεμήσῃ, πρέπει νὰ ἔχῃ κατασκόπους διὰ νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὰς κατασκοπευτικὰς ἐνεργείας τῶν γειτόνων του, πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα σῶμα ἐκπαιδευμένων καὶ πεπειραμένων πρακτόρων διὰ νὰ ἰσοφαρίζῃ τὴν κατασκοπείαν τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Πόσον εἶνε εὔκολον εἰς τοὺς ἁρμοδίους νὰ συμπληρώσουν τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν πρακτόρων των! Ζητοῦν τὰ μυστικὰ ποὺ θέλουν καὶ διατηροῦν τὴν ὑπηρεσίαν κατασκοπείας ἐντελῶς συγχρονισμένην. Τί συμβαίνει τότε; Οἱ διατασσόμενοι κατάσκοποι ἀρχίζουν νὰ παραβαίνουν τοὺς νόμους τῶν ἄλλων χωρῶν, ἐὰν μὲν εἶνε πόλεμος ριψοκινδυνεύοντες τὴν ζωήν των, ἐὰν δὲ εἶνε εἰρήνη κινδυνεύοντες νὰ φυλακισθοῦν —καὶ νὰ ἀποκηρυχθοῦν. Διότι ὄπισθεν αὐτῶν δὲν ὑπάρχει τίποτε. Αἱ κυβερνήσεις δὲν ἠμποροῦν νὰ συμμετάσχουν εἰς παρανόμους ἐπιχειρήσεις. Θὰ κατεδίωκον ἀμειλίκτως τοὺς ξένους κατασκόπους καὶ εἶνε συνεπῶς ἠναγκασμέναι νὰ τιμωροῦν τοὺς ἰδικούς των ἀγνοοῦσαι τὴν συμφοράν των, ἐὰν οὗτοι ἀνακαλυφθοῦν. Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν κανενὸς ἀνεπιτηδείου ἀκολούθου ἢ προξένου, ὁπότε δὲν δύνανται ἐξ ὁλοκλήρου ν' ἀποκρύψουν τὸν ἔνοχον, ὑπάρχει μία συμβατικότης ἡ ὁποία ἐπιτρέπει εἰς αὐτὰς νὰ τὸν ψέξουν δημοσίᾳ διὰ τὴν κατασκοπείαν του. Ἕνας ἐκπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως ἐπισήμως δηλοῖ ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος της εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸν ἔκαμε νὰ ὑπερβῇ τὰς ὁδηγίας του. Αὐτὴ εἶνε ἡ ὁμοιόμορφος ἀπολογία καὶ ἡ ἔννοιά της οὐδέποτε παρανοεῖται: Εἰς τὸ ἑξῆς γειτονά μου, νὰ εἶσαι βέβαιος, θὰ στέλλωμεν ἐναντίον σου μόνον τοὺς καλυτέρους ἀνθρώπους μας, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἐνοχλήσουν κανένα διότι θὰ φροντίσουν νὰ μὴ συλληφθοῦν!

Richard W. Rowan

"ΤΟ ΔΕΝΔΡΟΝ ΤΟΥ ΑΤΕΛΙΕ,,

Αὔριον Πέμπτην, 25ην τρέχ. καὶ ὥραν 7 μ. μ. εἰς τὴν Λέσχην Καλλιτεχνῶν θὰ δοθῇ ἡ προαγγελθεῖσα ἑορτὴ τοῦ δένδρου τῶν Χριστουγέννων. Μετὰ τὴν ἑορτὴν θὰ ἐπακολουθήσῃ χορός.

Ἡ εἴσοδος ὡρίσθη εἰς δραχ. 50 καὶ διὰ τὰ μέλη τῆς Λέσχης δραχμὰς 25.

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ:

ΓΕΡΟ ΓΛΕΝΤΙ

ΜΟΝΟΝ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

ΘΑ ΓΛΕΝΤΗΣΕΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ

ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ ΟΛΑ

ΠΟΥ ΠΑΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΣΣΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑΙ ΚΑΙ ΒΕΣΠΕΡΙΝΑΙ

Οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν Φλωρεντίαν

Ἡ ξωτανὲς καμπάνες τοῦ Λαυρεντίου Μεδίκου

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ν. Γιοκαρίνη

Ὁ Λαυρέντιος Μέδικος εἶχε γίνει πιὰ σωστὸς τύραννος. Τοῦ ἦσαν ὕποπτα καὶ τὰ φιλήματα τῶν ἐρωμένων του καὶ ἡ ἁγία μετάληψι τοῦ ἐξομολογητοῦ του. Ἡ παληὰ του δημοκρατικὴ πολιτικὴ εἶχε καταργηθῇ διὰ παντός. Δὲν ἄφινε νὰ τὸν πλησιάσῃ κανεὶς καὶ οἱ Φλωρεντῖνοι διηγοῦνταν σὰν παράδοσι τὴν παληὰ του συνήθεια νὰ δέχεται σ' ἀκρόασι τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ, κάτω στὴν αὐλὴ τοῦ παλατιοῦ του, μόνος κατάμονος, μὲ τὸ μανδύα του ριγμένο στὸν ὦμο καὶ τὸν χιτῶνά του ὅμοιο μὲ ὅλους τοὺς χιτῶνας τοῦ λαοῦ. Ἄλλοτε ἔβγαινε στὸ δρόμο μαζὶ μ' ἕναν ἀπὸ τοὺς φτωχοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸν εἶχε πλησιάσει καὶ τώρα τὸν συνοδεύουν πάντα οἱ εὐνοούμενοι καὶ οἱ ὑπηρέται, οἱ σμπίρροι καὶ οἱ δέκα σωματοφύλακες. Καὶ πρῶτος στὴν πομπή, ὁ σπαθοφόρος, κρατῶν τὸ ξίφος στὰ δυό του χέρια σὰν ἐπίδειξι καὶ σὰν σύμβολο.

Τὸ πρόσωπο τοῦ τυράννου φαινόνταν ἀκόμα πιὸ ἀγριεμμένο καὶ πιὸ σκοτισμένο ἦταν τὸ βλέμμα του, ἀπὸ τὴ φυσικὴ ἀγριότητα ποὺ εἶχε ἀπὸ γενετῆς. Ἔνοιωθε γύρω του νὰ τὸν κυκλώνουν οἱ ἐχθροὶ καὶ οἱ ἀντίζηλοι, οἱ σπιοῦνοι καὶ οἱ ἀχόρταγοι, οἱ ἀδικημένοι καὶ οἱ κατατρεγμένοι, οἱ ἀπόγονοι τῶν θυμάτων τῆς Βολτέρας ποὺ ἐρημώθηκε κατὰ διαταγήν του, οἱ συγγενεῖς τῶν ὀρφανῶν κοριτσιῶν, ποὺ τοὺς εἶχε πάρει τὶς προῖκες, οἱ φοβισμένοι ἀπὸ τὰ βασανιστήρια ποὺ γίνονταν δημοσίᾳ, οἱ τρομοκρατημένοι ἀπὸ τὶς ἄδικες κρεμάλες, οἱ φανατικοὶ θρησκόληπτοι ποὺ ἔκλαψαν ἐμπρὸς στὸ μαρτύριο ἑνὸς ἐρημίτη ποὺ τοῦ ἔκαψαν οἱ σωματοφύλακες τὶς πατοῦσες μὲ ἀναμμένα κάρβουνα καὶ τοῦ ἔβαλαν τὰ πόδια στὸ χονδρὸ ἁλάτι.

Γύρω του οἱ ἐχθροὶ ἐπλήθαιναν καὶ οἱ εὐνοούμενοι τὸν ἀπομόνωναν γιὰ νὰ σώσουν τὸ πετσί τους φυλάγοντας τὸν τύραννο. Ὅταν ὁ πατέρας μιᾶς κόρης πλανεμμένης ἀπὸ τὸν πρίγκηπα ἢ μιᾶς συζύγου εὐνοουμένης τοῦ παλατιοῦ ἔδειχνε πῶς εἶχε γνῶσι τοῦ ἀτιμασμοῦ του, οἱ σμπίρροι τὸν ξεκαθάριζαν καὶ κανεὶς δὲν ἔπαιρνε εἴδησι. Ἀπὸ τὴ Ρώμη ἤρχισαν νὰ ἔρχωνται ἡ κατηγορίες τῶν μονσινιόρι ἐναντίον τοῦ Λαυρεντίου, «ποὺ γυρίζει τὶς νύχτες στοὺς σκοτεινοὺς δρόμους καὶ ἐνεδρεύει γιὰ περαστικὲς γυναῖκες στὰ σταυροδρόμια».

Ἕνα ἀπόγευμα τὸν ἐπλησίασε ὁ εὐνοούμενός του ποιητής, ὡσθώθηκε στὶς ἄκρες τῶν ποδιῶν του καὶ τοῦ σφύριξε στ' αὐτὶ πῶς τρεῖς πολῖται μίλησαν ἐναντίον τῆς τυραννίας καθὼς περνοῦσαν τὸ μεγάλο γεφύρι τοῦ Ἄρνου. Τοὺς ἄκουσαν δυὸ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, καθὼς ἔπαιζαν ζάρια στὸ πλακόστρωτο.—Τί διατάσσετε;—Κρεμάλα.

Φόβος καὶ τρόμος εἶχε πιάσει τοὺς Φλωρεντινούς. Ὁ πρίγκηπας-ποιητής, τὸ πριγκηπόπουλο ποὺ εἶχε ἀνατραφῇ βασιλικά, καὶ ἀνέδειξε ἕνα κόσμο ὁλόκληρο γύρω του, αὐτὸς ποὺ ἔκαμε τὴ Φλωρεντία σὰν φάρο πολιτισμοῦ, γραμμάτων καὶ τέχνης, γύρω-γύρω στὴ βάρβαρη Εὐρώπη, περνοῦσε μιὰ ἀλλοιώτικη στιγμὴ τῆς βασιλείας του. Ἡ κυριαρχία του γινόνταν ἀπολυταρχικὴ καὶ ὁ ἁπλός, ὁ γλυκύς, ὁ λαϊκὸς χαρακτήρας ποὺ τοῦ ἔδωσε ἡ μητέρα του Λουκρητία εἶχε ἀλλάξει ἀπότομα. Οἱ εὐνοούμενοι ἀκολουθοῦσαν τὸ νέο ρεῦμα τοῦ χαρακτῆρά του καὶ κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ χαράξῃ ἄλλην κοίτη στὸ χείμαρρο τῆς τυραννίας. Ἀντίθετα μάλιστα, ἕνας ἄνθρωπος ποὺ εἶχε ἀνεβῇ στὴν κορφὴ τῆς ἱκανότητος γιὰ τὴν Κυβέρνησι ἑνὸς κράτους, ὁ Μακιαβέλλης, αὐτὸς ποὺ παράγγειλε στοὺς Γάλλους σὰν αὐθεντία, «πῶς δὲν σκαμπάζουν γρῦ ἀπὸ πολιτική», δικαιολογοῦσε τὴν ἀλλαγὴ τοῦ πριγκηπικοῦ χαρακτῆρος, ὑποστηρίζοντας «πῶς εἶνε χρήσιμο στὸν πρίγκηπα νὰ ξέρῃ καλά, νὰ φέρνεται πότε σὰν ζῶο καὶ πότε σὰν ἄνθρωπος.» Καὶ ἔδινε γιὰ παράδειγμα τὸν Ἀχιλλέα.

Ὁ Λαυρέντιος εἶχε παραμερίσει τὸν ἄνθρωπο καὶ ἡ Φλωρεντία ἔνοιωθε πῶς ἐρχόνταν ἀπὸ μακρυὰ ἡ καταιγίδα ποὺ θὰ τὴν καταστρέψῃ. Ἄδειαζε ὁ τόπος. Οἱ σοφοὶ ποὺ εἶχαν μαζευτῇ ἐκεῖ καὶ ἔδωσαν ὅλη τὴν αἴγλη καὶ τὴ φήμη στὸν πρίγκηπα, τὸν «Μεγαλοπρεπῆ», ἔφευγαν ἕνας-ἕνας σ' ἄλλα βασίλεια τῆς Ἰταλίας. Ἄλλοι στὸ Μιλᾶνο, ἄλλοι στὴ Νάπολι τῶν Ἀραγώνων, ἄλλοι στὴν Παπικὴ Ρώμη. Ἡ Φλωρεντία ἐρημωνόνταν. Εἶχαν μείνει λιγοστοί, σπεῖρα κολάκων γύρω ἀπὸ τὸ Μέδικο, καὶ πρῶτος καὶ καλύτερος ὁ Πολιτιανός, ποὺ χρωστοῦσε ὅλη του τὴ δόξα καὶ τὴ δύναμι στὸν πρίγκηπα. Αὐτὸς τὸν συμμάζεψε κουρελιάρικο παιδὶ καὶ τὸν ἔβαλε νὰ μεταφράσῃ τὴν Ἰλιάδα. Ἦταν τώρα ὁ πρῶτος αὐλοκόλαξ. Καὶ ἂν ἀπὸ τὰ χείλη του ἔβγαιναν ὕμνοι καὶ ὠδαὶ γιὰ τὸν αὐθέντη του, ἔβγαιναν καὶ συκοφαντίαι γιὰ τοὺς ἀντιπάλους καὶ τοὺς ἀντιζήλους. Οἱ Ἕλληνες ἐβρώμισαν τὴ Φλωρεντία, τοῦ ἔλεγε. Ἐπειδὴ ἦλθαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, καὶ χωρὶς κἂν νὰ ξέρουν τίποτε ἀπὸ τὴν σοφία τῶν ἀρχαίων, νομίζουν πῶς αὐτοὶ εἶνε κάτοχοι τῶν σπανιωτέρων θησαυρῶν καὶ ἡμεῖς τῆς κόπρου. Καὶ ὅμως ἀπὸ ἐξ αἰώνων δὲν ὑπάρχει ἕνας Ἕλλην ποὺ νὰ ἔγραψε ἕνα ποίημα ἁπλῶς ἀνεκτικόν. Ὑπάρχουν μάλιστα πολλοὶ ποὺ θέλουν νὰ ὑποστηρίξουν πῶς δὲν ἔχεις στὶς φλέβες σου αἷμα βασιλικό, πῶς εἶσαι καὶ σὺ σὰν τὸν ἔμπορο τὸν πατέρα σου, τὸ γερω-Κόσιμο, καὶ πῶς ἡ γενεά σου εἶνε ἑλληνική, μὲ τὸ ὄνομα Ἰατροὶ ποὺ γίνηκαν Ἰταλικὰ Μέδικοι.

Οἱ Ἕλληνες ποὺ εἶχαν ἔλθει ἀπὸ τὸ Βυζάντιο, ποὺ ἔμειναν καὶ ρίζωσαν μετὰ τὴν εἴσοδο τοῦ Ἰωάννου Παλαιολόγου στὴ Φλωρεντία γιὰ τὴν ἕνωσι τῶν ἐκκλησιῶν, οἱ πρόσφυγες κατόπιν τῆς ἁλώσεως, οἱ περιπλανώμενοι ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Πελοπόννησο, εἶχαν σκορπισθῇ. Ἡ εὔνοια τοῦ Πρίγκηπος εἶχε περάσει. Ὁ δάσκαλός του ὁ Ἀργυρόπουλος πεινοῦσε στὴ Ρώμη καὶ πωλοῦσε τὰ βιβλία του γιὰ νὰ ἐξοικονομῇ τὴν τροφή του. Ἔμεινε μόνο ὁ λαός· οἱ γενάτοι Βυζαντινοὶ μὲ τοὺς χιτῶνές τους καὶ τοὺς σκούφους, αὐτοὶ ποὺ ἦσαν περίγελως τῶν παιδιῶν καὶ ζητιάνοι γιὰ τοὺς γηγενεῖς. Καμμιὰ συμπάθεια καὶ καμμιὰ ἀγάπη. Δὲν ἤξεραν καμμιὰ δουλειά, δὲν ἤξεραν κἂν ἰταλικά, καὶ δὲν ἤξεραν μήτε τὸν Πλάτωνα, μήτε τὸν Ἀριστοτέλη. Ἔφθασαν ἐκεῖ λείψανα τῆς μεγάλης καταιγίδος ποὺ σάρωσε τὴν φυλήν των καὶ γύρευαν μιὰ στιγμὴ εὐτυχίας, στὸν τόπο ποὺ φημιζόνταν σὰν ἐπίγειος παράδεισος. «Πάρε κε κουέστα τέρρα σία ἰλ Παραντίσο.» Καὶ ζοῦσαν σὰν παράσιτα στὴν Φλωρεντία, ὅπου οἱ πρῶτοι συμπατριῶται των ἔφεραν τὸ φῶς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Ὁ κατατρεγμός τους ἐρχόνταν καὶ ἀπὸ τὴν Αὐλὴ καὶ ἀπὸ τὸν Λαό. Κανεὶς δὲν ἤθελε νὰ δείξῃ τὴν παραμικρότερη συμπάθεια. Κανεὶς δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ τοὺς προστατεύσῃ. Ὁ Ἕλλην καρδινάλιος τῆς Ρώμης ἦταν μακρυά. Ὁ Μιχαὴλ Μαρούλης ποὺ παντρεύτηκε τὴν κόρη τοῦ καγγελλαρίου ἔγραφε ποιήματα Λατινι-

κὰ καὶ ξεχνοῦσε κάθε ἑλληνικό. Τὸ συμβόλαιο τῆς Ἄννας Νοταρᾶ μὲ τὴ Δημοκρατία τῆς Σιέννας γιὰ τὴν ἐγκατάστασι προσφυγικοῦ ἑλληνικοῦ συνοικισμοῦ δὲν ἐπραγματοποιήθη. Δὲν ἤξεραν πιὰ ποῦ νὰ στραφοῦν καὶ ποῦ ν' ἀκουμπήσουν. Ἡ Αὐλὴ τοὺς κατέτρεχε, οἱ πολῖται τοὺς περιφρονοῦσαν. Ὅσοι μπόρεσαν ἔφυγαν μακρυά. Ἄλλοι στὴ Γαλλία, ἄλλοι στὴν Ἀγγλία καὶ ἄλλοι γύρισαν πίσω στὴ Τουρκοκρατούμενη πατρίδα. Ἔμεινε στὴ Φλωρεντία ὁ Λαός, οἱ ἄγνωστοι, ἡ μᾶζα τῶν προσφύγων, οἱ ἄσημοι καὶ οἱ ταπεινοί. Καὶ ἔγιναν δοῦλοι τῶν δούλων. Ἔγιναν ἕνα μὲ τοὺς Φλωρεντίνους, ξέχασαν τὶς συνήθειες, ἔκοψαν τὰ γένεια, πέταξαν τὸ σκοῦφο τοῦ Βυζαντίου, ἔμαθαν ἰταλικά, ξέχασαν τὰ λίγα ἑλληνικὰ ποὺ ἤξεραν. Γλεντοῦσαν οἱ Φλωρεντῖνοι, γλεντοῦσαν καὶ οἱ Ἕλληνες. Ἐκρύβοντο οἱ γηγενεῖς, ἐκρύβοντο καὶ οἱ πρόσφυγες. Μεγάλες θρησκευτικὲς γιορτὲς γίνονταν κάθε τόσο, καὶ οἱ Ἕλληνες ἦσαν ἀπὸ τοὺς πρώτους. Δομενικανοὶ καὶ Φραγκισκανοὶ ἱεροκήρυκες ἐκήρυτταν στὶς δημόσιες πλατεῖες κ' ἐμαστίγωναν τὴν πολυτέλεια τῶν πριγκήπων ἢ τὴν ἀσέβεια τῶν ἰσχυρῶν, ἢ τὴν κακὴ διοίκησι τῆς Παπωσύνης, πρῶτοι οἱ Ἕλληνες συγκατένευαν. Περνοῦσαν τὰ ἄλογα τοῦ πρίγκηπος ντυμένα μὲ χρυσοκέντητα κάτασπρα βελοῦδα, καὶ βλαστημοῦσε ὁ λαός, βλαστημοῦσαν καὶ οἱ Ἕλληνες. Πέθανε ἡ ὡραία Σιμονέττα, ἡ ἐρωμένη τοῦ Ἰουλιανοῦ Μεδίκου, ὁ λαὸς ἐκαλεῖτο νὰ πενθήσῃ δημοσίᾳ. Πρῶτοι οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ πένθος. Ἐψιθυρίζοντο οἱ ἔρωτες τοῦ Πολιτιανοῦ μὲ τὴν γυναῖκα τοῦ Μαρούλη, τὴν κόρην τοῦ καγκελλαρίου, οἱ Ἕλληνες τὸ θεωροῦσαν βέβαιο καὶ μετέφραζον τοὺς ἑλληνικοὺς στίχους ποὺ εἶχε ἀπευθύνει: «ἦν ἤτουν τὸν ἔρωθ' ἦν καὶ ὠνειροπόλουν». Ὁ Λαὸς ἦτο ἐναντίον τοῦ πρίγκηπος ἀπὸ φόβον. Οἱ Ἕλληνες ἦσαν ἐναντίον του ἀπὸ ἐκδίκησιν. Ἦσαν ἐναντίον ὅλων τῶν τυράννων καὶ ἀνίχνευαν τὴν καταγωγήν τους γιὰ νὰ τοὺς ἀφαιρέσουν τὴν αἴγλην. Ὁ πατέρας τοῦ Λαυρεντίου ἔλεγαν ὅτι ἦταν ἕνας ἀσήμαντος ἔμπορος, ποὺ ἐδέχετο νὰ τοῦ ἀφιερώνουν αἰσχρὰ συγγράμματα καὶ νὰ τὸν ζωγραφίζουν ὡς Βασιλέα Μάγον. Ὁ Ἀλφόνσος τῆς Ἀραγώνας ἦταν νόθος, ὁ Σιγισμόνδος Μαλατέστας νόθος. Ὁ Φραγκῖσκος Σφόρτσα νόθος. Καὶ ὁ Φεράντε τῆς Ἀραγώνας νόθος καὶ ἀπὸ πατέρα νόθο. Καὶ ὅταν ὁ Πάπας Πῖος ἔλεγε ὅτι δὲν κάνει ἡ καταγωγὴ τὸν βασιλέα, ἀλλὰ ἡ μόρφωσις, ἔλεγαν καὶ γιὰ τὸν Πῖο ὅσες ἐπερίσσευαν ἀπὸ τὶς κατηγορίες γιὰ τοὺς πρίγκηπας.

Οἱ Ἕλληνες εἶχαν γίνει ἕνα μὲ τοὺς Φλωρεντίνους στὶς κρυφὲς τους ἐπιθυμίες. Γιαυτὸ καὶ ἡ Αὐλὴ δὲν εὕρισκε τρόπο νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ Βυζαντινὸ αὐτὸ προσφυγισμὸ ποὺ τὴν ἐνοχλοῦσε καὶ γινόνταν κίνδυνος. Οἱ σπιοῦνοι μετέδιδον πῶς οἱ ἐχθροὶ τῶν εὐνοουμένων βρίσκονται ὅλο μὲ Βυζαντίνους καὶ ὅλο συνωμιλοῦσαν. Ὁ ἄσπονδος ἐχθρὸς τοῦ εὐνοουμένου Πολιτιανοῦ, ὁ Σανατζάρο εἶχε πάντα γύρω του δέκα «ἰνέρτι Γκραικοῦλι» ποὺ δὲν ἤξερε κανεὶς πῶς ζοῦσαν.

Ὁ Πάτσι, ὁ περίφημος Πάτσι, ἄσπονδος ἐχθρὸς τῶν Μεδίκων, ὁ Σαλβιάτι καὶ ὁ Μπαντίνι οἱ φίλοι του, μάθαιναν ἑλληνικὰ ἀπὸ νέους κάθε μέρα Βυζαντινούς, κ' ἔδιναν πρόφασι πῶς δὲν εὑρίσκονταν πιὰ στὴ Φλωρεντία ἕνας Ἕλληνας ποὺ νὰ ξέρῃ ἀνεκτικὰ τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς. Γι' αὐτὸ ἦταν προτιμότερο νὰ παίρνῃ κανεὶς τὴ σοφία ἀπὸ πολλούς, ὅπως ἡ μέλισσα τὸ μέλι ἀπὸ χιλιάδες λουλούδια.

* * *

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ ὅλη η ἀρχοντιὰ [illegible] συνάχθηκε στὴ Σάντα Μαρία ντὲλ Φιόρε, ὅπου ἡ θρησκευτικὴ τελετὴ θὰ ἐγίνονταν μὲ τὴ μεγαλύτερη δυνατὴ μεγαλοπρέπεια. Ὁ κλῆρος εἶχε προετοιμασθῆ καὶ ὁ δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὴν ἐκκλησία εἶχεν ἀνθοστολισθῆ γιὰ τὸ διάβα τῆς πριγκηπικῆς πομπῆς. Ὁ ναὸς ἦταν ὁλόκληρος ἕνας ἀνθὼν χάριν τῆς Παναγίας ποὺ ἐτιμᾶτο στ' ὄνομα τοῦ Λουλουδιοῦ, καὶ χάριν τοῦ «ἐκ τοῦ Κρίνου καρποῦ τῆς κοιλίας της».

Ἐμπρὸς ἐβάδιζε μουσικὴ ἀπὸ πίφερα καὶ σάλπιγγες καὶ ἀμέσως ἠκολούθει ὁ σπαθοφόρος, κρατῶν στ' ἁπλωμένα του χέρια τὸ πριγκηπικὸ ξίφος. Ἤρχετο κατόπιν ὁ Λαυρέντιος Μέδικος, ὁ ἀδελφός του Ἰουλιανὸς Μέδικος, ὁ Πολιτιανός, ὁ Φικῖνος, ὁ ποιητὴς τῆς Μιράντολας, ὁ ἀλήτης γελωτοποιὸς Πούλτσι καὶ δυὸ τρεῖς ἄλλοι αὐλοκόλακες. Ἀκολουθοῦσαν εἰς πυκνὰς μάζας οἱ σπιοῦνοι καὶ οἱ σωματοφύλακες καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ δρόμου. Ὁ Λαυρέντιος φοροῦσε πολυτελῆ χιτῶνα ἀντίθετα πρὸς τὴ συνήθειά του. Χαιρετοῦσε τοὺς Φλωρεντίνους ποὺ σταματοῦσαν στὸ κατῶφλι τῆς πόρτας των καὶ ὅταν ἔφτασε μπρὸς στὴν ἐκκλησία, τὸ πλῆθος ποὺ εἶχε πλημμυρίσει τὸ Ναὸ ἔμεινε σιωπηλό. Καθὼς ἔμπαινε, χαιρετοῦσε καὶ τὸ πλῆθος κουνοῦσε τὸ κεφάλι χωρὶς καμμιὰ ἄλλη ἐκδήλωσι. Ὁ Λαυρέντιος στάθηκε κάτω ἀπὸ τὸ θρόνο μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφό του καὶ γύρω του οἱ εὐνοούμενοι. Ὁ σπαθοφόρος ἀκούμπησε στὸ πλακόστρωτο τὴν αἰχμὴ τοῦ ξίφους, ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν πρίγκηπα.

Ἀπὸ τὸ ἁρμόνιο ἐχύθηκαν οἱ ἦχοι τῆς ἐκκλησιαστικῆς μελῳδίας καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος τριγυρισμένος ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ χοροῦ, στάθηκε κατάντικρυ στὴν ἁγία Τράπεζα, ὅπου ἀκινητοῦσαν πεντακόσιες φλόγες ἀφιερωμένων ζωγραφιστῶν κατάλευκων λαμπάδων. Ἔσκυψε τὸ κεφάλι του καὶ ἡ σιωπηλὴ προσευχή του ἔκαμε ὅλο τὸ πλῆθος νὰ κατεβάσῃ τὸ μέτωπο, ἐνῷ ἡ γυναῖκες γονάτισαν. Μιὰ ἀπόλυτη σιγὴ ἐβασίλευε. Ὁ Λαυρέντιος καὶ ὁ ἀδελφός του Ἰουλιανὸς προσηύχοντο μὲ τὸ σαγόνι ἀκουμπισμένο ἐπάνω στὴ χρυσῆ πόρπη ποὺ ἔδενε τὸ χιτῶνά τους στὸ στῆθος.

Καὶ ξάφνου μέσα στὴν ἀπέραντη σιγή, μιὰ τρομερὴ κραυγὴ ἀντήχησε ἕως ἐπάνω στοὺς θόλους καὶ ἀνάμεσα στὶς πανύψηλες κολῶνες τοῦ Ναοῦ. Μιὰ κραυγὴ ἀνεξήγητη καὶ παράδοξη: Ἕνας Φλωρεντινός, γνωστὸς σὲ ὅλους, εἶχε φωνάξει δυνατά: «Τὸ θέλει ὁ Θεός». Καὶ ὅλη ἡ μᾶζα τῶν πιστῶν συνεκλονήθη. Ἡ γυναῖκες σηκώθηκαν τρομαγμένες, οἱ σωματοφύλακες ἐσπρωξαν τὰ πλήθη, ἄνθρωποι ἀπὸ κάθε γωνία προχωροῦσαν σπρώχνοντας, πρὸς τὸν θρόνο, ἐνῷ ὁ Λαυρέντιος καὶ ὁ Ἰουλιανὸς κυττοῦσαν κατάπληκτοι τὴν κίνησι τοῦ πλήθους, ποὺ ἦταν σὰν κῦμα ἀνθρώπινο. Σὲ λίγο, κραυγές, φωνές, διαμαρτυρίες, διαταγές, κλάμματα καὶ βογγητά, γέμισαν τὴν ἐκκλησία, ἐνῷ ἀντηχοῦσαν τὰ κτυπήματα τῶν σπαθιῶν καὶ γύρω ἀπὸ τοὺς πρίγκηπας σφίγγονταν οἱ σωματοφύλακες. Ἄδικη προστασία. Οἱ ἐπαναστάται ἦσαν πολλοί. Ξεφύτρωναν ἀπὸ κάθε μᾶζα πλήθους, καὶ οἱ σπιοῦνοι, οἱ σμπίροι καὶ οἱ σωματοφύλακες ἔπεφταν χωρὶς νὰ πολεμήσουν, κρατῶντας τὴν κοιλιά τους, ποὺ εἶχε ἀνοιχτῆ μὲ στιλέτο.

Ὁ Λαυρέντιος ἅρπαξε τὸ ξίφος του καὶ ὁ ἀδελφός του πῆρε τὸ στιλέτο του μὲ τὴ χρυσῆ λαβή. Κατάντικρύ του ὁ Γιάκοπο Πάτσι τέντωσε τὸ ξίφος ἐναντίον τοῦ σωματοφύλακος ποὺ τοῦ ἔφρασσε τὸ δρόμο. Δυὸ τρεῖς σπαθιὲς καὶ ἔπειτα μὲ τὸ στιλέτο τοῦ ξέσχισε ὅλο τὸ πρόσωπο ἀπὸ τὸ μέτωπο ἕως τὸ σαγόνι. Ἐπάνω ἀπὸ τὸ πτῶμά του πέρασαν οἱ ἐπαναστάται καὶ οἱ πρίγκηπες κόντευαν νὰ κυκλωθοῦν, καθὼς ὑποχωροῦσαν πρὸς τὸ ἱερόν. Μιὰ σπαθιὰ σώριασε χάμου τὸν Ἰουλιανό. Ὁ Λαυρέντιος προτάσσοντας τὸ ξίφος, πάλευε καὶ ὑποχωροῦσε καὶ ὅταν κατώρθωσε νὰ περάσῃ τὴν πόρτα τοῦ ἱεροῦ, τὴν ἔσπρωξε καὶ ἔσυρε τὸ μεγάλο της μάνταλο. Εἶχε σωθῆ.

Μέσα στὸ ναό, ἡ σφαγὴ βάσταξε μισὴ ὥρα. Καὶ ὅταν κατόπιν σταμάτησε τὸ κακό, εἶχαν μείνει τὰ πτώματα τῶν θανατωθέντων, μαζὶ μὲ τὸν Ἰούλιο Μέδικο καὶ μερικοὶ βαρειὰ τραυματισμένοι ποὺ βογγοῦσαν μὲ τὸ πρόσωπο ξεσχισμένο, μὲ τὰ ἔντερα χυμένα στὸ πλακόστρωτο, μὲ τὶς τρομερώτερες πληγές. Ὁ Λαυρέντιος γύρισε στὸ Παλάτι τῆς Βία Λάργκα. Ἡ πρώτη του λέξι ἦταν: Ἐκδίκηση.

Ὅλος ὁ στρατὸς εὑρέθη ἐπὶ ποδός. Ἡ διαταγὴ ἐδόθη ἀπεριόριστη. Ἔρευνα στὰ σπίτια καὶ τιμωρία ὅλων τῶν γνωστῶν ἐχθρῶν τοῦ πρίγκηπος. Καὶ τὴν διαταγὴ ἀνέλαβαν νὰ τὴν ἐκτελέσουν οἱ εὐνοούμενοι.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ στὴ Φλωρεντία διεκόπησαν οἱ ἦχοι τῶν ἁρμονίων εἰς τοὺς ναοὺς καὶ ἡ καμπάνες δὲν πρόλαβαν νὰ ἀντηχήσουν. Φλωρεντῖνοι καὶ Ἕλληνες, ὅσοι δὲν ἦσαν φίλοι τοῦ Πρίγκηπος καὶ ὅσοι δὲν ἦσαν φίλοι τῶν εὐνοουμένων του, κρεμάστηκαν στὰ παράθυρα τῶν σπιτιῶν των καὶ σὰν σκιὲς φαντασμάτων ἐπρόβαλαν ταλαντευόμενες στὸ κενὸν τῶν φωτισμένων δωματίων, σὰν ζωντανὲς καμπάνες τοῦ θρήνου. Καὶ τὸ πτῶμα τοῦ Γιάκοπο Πάτσι τὸ ἔσυραν οἱ στρατιῶτες στοὺς δρόμους, ἐνῷ τὰ αἵματα ἄφιναν κηλίδες στὸ πλακόστρωτο, γιὰ νὰ θυμίζουν καὶ νὰ σωφρονίζουν ἐκείνους ποὺ δὲν ἐγνώριζαν πόσο εἶνε παντοδύναμος ὁ Λαυρέντιος Μέδικος ὁ Μεγαλοπρεπής.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

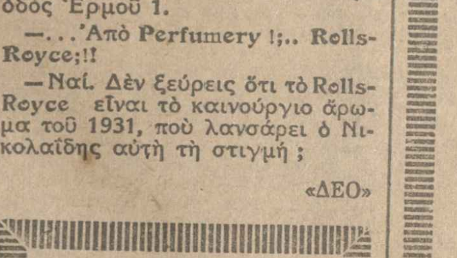

ΠΕΣ ΜΟΥ ΑΛΙΚΗ...

—...γιατί σὲ βλέπω σήμερον πολὺ εὐχαριστημένη;

—Θέλεις νὰ μάθῃς, Μαίρη, τὸ γιατί;

—Ναί, θέλω.

—Νὰ ὁ Νῖκος μοῦ εἶχεν ὑποσχεθῆ γιὰ δῶρον τοῦ Νέου Ἔτους ἕνα Rolls Royce. Καὶ σήμερα τὸ πρωΐ μοῦ τ' ἀγόρασε ἀπὸ τὸ Hermes-Street Perfumery, ὁδὸς Ἑρμοῦ 1.

—...Ἀπὸ Perfumery!;.. Rolls-Royce;!!

—Ναί. Δὲν ξεύρεις ὅτι τὸ Rolls-Royce εἶναι τὸ καινούργιο ἄρωμα τοῦ 1931, ποὺ λανσάρει ὁ Νικολαΐδης αὐτὴ τὴ στιγμή;

«ΔΕΟ»

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

Διὰ τὰς ἑορτὰς τὰ καλύτερα καὶ ἐκλεκτότερα δῶρα θὰ τὰ εὕρητε εἰς τοῦ

ΖΑΒΟΡΙΤΟΥ

Πλατεῖα Συντάγματος

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΩΝ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΜΕ ΑΓΝΑ ΥΛΙΚΑ ΤΣΟΥΡΕΚΙΑ ΕΚΛΕΚΤΑ

«ΚΗΡΥΞ»

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Περὶ ἀναβολῆς τῆς ἡμέρας τῆς διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς πλήρωσιν μιᾶς θέσεως ὑπολογιστοῦ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 424 Παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 6 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. δημοσιευθεῖσαν συμπλήρωσιν τῆς Πρυτανείας εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3091)885 τῆς 14 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. προκήρυξιν αὐτῆς περὶ πληρώσεως μιᾶς θέσεως ὑπολογιστοῦ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀναβάλλομεν τὴν ἡμέραν τῆς διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου διὰ τὴν 15 Ἰανουαρίου 1931 καὶ ὥραν 10 π. μ.

Αἰτήσεις διὰ τὸν ὡς ἄνω διαγωνισμὸν γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 13 Ἰανουαρίου 1931.

Ὁ Πρύτανις
Κ. ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΣ

ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΡΩΤΟΙ

ΕΙΣ

ΦΘΗΝΙΑ

ΓΟΥΣΤΟ

ΠΛΟΥΤΟΝ

ΔΩΡΩΝ

ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

50ΕΤΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ ΜΑΣ

ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ

ΤΗΛΕΦ. 57—87 ΣΤΑΔΙΟΥ 9

ΚΑΖΙΝΟ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΤΡΑΙΝΩΝ ΤΟΥ ΚΑΖΙΝΟΥ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ:

Ἀναχωρήσεις ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ:

ΤΡΙΤΗΝ 23 Δεκεμβρίου 7,20' μ. μ. — ΤΕΤΑΡΤΗΝ 24 Δεκεμβρίου 7,20' μ. μ. — ΠΕΜΠΤΗΝ 25 Δεκεμβρίου 3,05 μ. μ. — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 26 Δεκεμβρίου 3,05' μ. μ. — ΣΑΒΒΑΤΟΝ 27 Δεκεμβρίου 7,20' μ. μ. — ΚΥΡΙΑΚΗΝ 28 Δεκεμβρίου 3,05' μ. μ. — ΔΕΥΤΕΡΑΝ 29 Δεκεμβρίου 7,20 μ. μ. — ΤΡΙΤΗΝ 30 Δεκεμβρίου 7,20' μ. μ. — ΤΕΤΑΡΤΗΝ 31 Δεκεμβρίου 7,20 μ. μ. — ΠΕΜΠΤΗΝ 1ην Ἰανουαρίου 1931, 3,05' μ. μ. — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 2 Ἰανουαρίου 7,20 μ. μ. — ΣΑΒΒΑΤΟΝ 3 Ἰανουαρίου 7,20' μ. μ. — ΚΥΡΙΑΚΗΝ 4 Ἰανουαρίου 3,05 μ. μ. — ΔΕΥΤΕΡΑΝ 5 Ἰανουαρίου 7,20' μ. μ. — ΤΡΙΤΗΝ 6 Ἰανουαρίου 3,05' μ. μ. — ΤΕΤΑΡΤΗΝ 7 Ἰανουαρίου 3,05' μ. μ. — ΠΕΜΠΤΗΝ 8 Ἰανουαρίου 7,20' μ. μ.

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Τὰ εἰδικὰ τραῖνα τοῦ Καζίνου ἀναχωροῦν 40' λεπτὰ ἐνωρίτερον.

Ἀναχωρήσεις (ΕΠΑΝΟΔΟΣ): Ἡ διαδρομὴ Ἀθηνῶν—Λουτρακίου εἰς 2 1)2 ὥρας. Ἐκ Λουτρακίου καθ' ἑκάστην τὴν 4ην πρωϊνήν.

Ἀδιάλειπτος συγκοινωνία καὶ δι' αὐτοκινήτων πολυτελείας.

Ἄνετος διαμονὴ ἐν Λουτρακίῳ.—Θέρμανσις τελεία.—Πλουσιώτατον ρεστωράν.

ΡΟΥΛΕΤΤΑ, ΣΕΜΕΝ ΝΤΕ ΦΕΡ, ΜΠΑΚΑΡΑΣ, ΤΟΥ ΒΑ

Α.Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗ
ὁδὸς ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 51 (Μέγαρον Πεσμαζόγλου) ΤΗΛ. 73—17.

Ἀνακαινισθὲν παρέλαβε ὅλα τὰ νεώτερα σπεσιαλιτέ. Ἐκτέλεσις συνταγῶν μετ' ἀπολύτου ἀκριβείας. Χημικαὶ καὶ μικροσκοπικαὶ ἀναλύσεις οὔρων. Ἀντιδραστήρια.— Ἀπολυμάνσεις. — Ἀποστειρώσεις Εἴδη καλλυντικῶν.

ΛΟΥΤΡΑ ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΔΑΜΒΕΡΓΗ
Συνιστώμενα παρὰ τῶν ἐξοχωτέρων ἰατρῶν
Χρῆσις κατ' οἶκον καὶ κατὰ τὸν ΧΕΙΜΩΝΑ.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΟΔΗΓΙΑΣ

LES LOTIONS
GELLÉ FRÈRES
PARIS
NARTA
CE QUE FEMME VEUT
ET QUE NOIRE
POUR ÊTRE AIMÉE

Ζητεῖτε τὸ νέον ἄρωμα «ΝΑΡΤΑ» διὰ τὰ μαλλιά σας εἰς τὰ Μυροπωλεῖα καὶ Φαρμακεῖα

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ & Σια

ΑΘΗΝΑΙ, Ἀθηνᾶς 27.

SPIRO BALASKAS
ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΣΠΥΡΟΣ
ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ

ΤΩΝ ΚΑΠΑΡΝΤΙΝΩΝ ΚΑΙ ΑΔΙΑΒΡΟΧΩΝ

ΣΤΑΔΙΟΥ 52 (ΚΑΤΩΘΙ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ.—ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 68—16

ΧΡΕΙΑΖΕΣΘΕ ΑΣΠΙΡΙΝΗΝ

Ἀπαιτεῖτε πάντοτε αὐτὴν τὴν γνησίαν συσκευασίαν μὲ τὴν χυανόλευκον ταινίαν, διότι μόνον αὐτὴ περιέχει τὴν ἀληθινὴν Ἀσπιρίνην.

ASPIRIN
BAYER

ΤΑΠΗΤΕΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ: διότι οὐδέποτε χάνει τὴν ἀξίαν του.
ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ: διότι ἔχει καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν.
ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ: διότι εἶναι ἀπαραίτητον δι' ἐπίπλωσιν.
ΥΓΙΕΙΝΟΝ: διότι προφυλάσσει ἀπὸ πᾶσαν ὑγρασίαν.
ΑΙΩΝΙΟΝ: διότι ἔχει Μαθουσάλειον βίον.

ΔΩΡΟΝ

Τοιούτους θὰ εὕρητε μόνον στὸ κεντρικὸν πρατήριον τῆς

ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΑΠΗΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1 Ἐδουάρδου Λῶ, Ἀθῆναι (Πλ. Ἁγ. Γεωργίου Καρύτση)

Λόγῳ τῶν Ἑορτῶν, διαθέτει 2,000 τεμάχια μὲ θαυμάσια σχέδια καὶ χρωματισμοὺς καταλλήλους διὰ δῶρα καὶ μὲ τιμὰς ἐργοστασίων της.

= ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ =

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΠΕΛΑΤΕΙΑΝ ΤΗΣ ΝΑ ΜΗ ΑΦΗΣΗ ΤΑΣ ΑΓΟΡΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

Λόγῳ τῆς προβλεπομένης συρροῆς ἀγοραστῶν, δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τηρηθῇ ἡ ἀπόλυτος τῶν πελατῶν περιποίησις.

ΠΡΟΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΙΝ ΤΗΣ ΠΕΛΑΤΕΙΑΣ ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ PRIMAVERA

ΜΕ ΟΛΩΣ ΝΕΑ
ΚΑΙ ΕΚΛΕΚΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΣΑΣ

ΔΩΡΑ - ΔΩΡΑ

Τὸ πρακτικώτερον Πρωτοχρονιάτικο δῶρον διὰ τὰ παιδιά σας εἶναι ἓν κυτίον πολυτελείας Μπισκότων τοῦ περιωνύμου Ἀγγλικοῦ Οἴκου

HUNTLEY & PALMERS

Μεγάλη ποικιλία ὡραίων κυτίων εὑρίσκονται εἰς ὅλα τὰ καλὰ ἐδωδιμοπωλεῖα.

Διὰ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν ἀρίστην ποιότητα, ἐπιμείνατε εἰς τὴν Μάρκαν ΠΑΛΜΕΡΣ

ΤΑ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΞΑΝΘΗΣ
ΖΟΥΛΙΑΜΗ
ΕΠΕΚΡΑΤΗΣΑΝ
ΝΙΡΒΑΝΑ
ΓΚΛΟΡΙΑ ΕΞΤΡΑ
ΒΕΤΟ

Εἰς μεγάλην συλλογήν, αἱ γνωσταὶ

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ

ΠΡΑΤΗΡΙΑ
ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ & Σια
Ὁδὸς Σταδίου 58Α

Τραπεζα Χιου Α. Ε.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ Ἐν ὄψει εἰς Δραχμὰς καὶ ξένον νόμισμα ... 3 1)2 0)0

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ μέχρι Δρχ. 100.000 ἢ Ξ. νόμισμα μέχρι τοῦ ἰσοτίμου τῶν 100.000 4 3)4 0)0

Ἀγορὰ καὶ πώλησις χρεωγράφων. — Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων.

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΟΣ

ΚΑΡΥΔΑΤΟΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ "CRISTAL„

Ἀποκλειστικὴ Ἀντιπροσωπεία «Η ΠΕΙΡΑΪΚΗ»

Γωνία Μάγερ καὶ Μαιζῶνος 10 (Πλατεῖα Βάθης). Τηλέφ. 56—77.

Τὸ ἀ)π «Καπλὰν» κατέπλευσε διὰ 4ην φορὰν εἰς τὸν λιμένα μας μὲ φορτίον Ρωσσικοῦ ἀνθρακίτου.

Ἐπωφεληθῆτε τῆς ρωσσικῆς προσφορᾶς τοῦ Ἀνθρακίτου μὲ 30 % εὐθηνοτέραν τιμήν. Μὴν σᾶς φοβίζῃ ἡ εὐθηνὴ τιμὴ μὲ τὴν ποιότητα, ἐφ' ὅσον βλέπομεν ὅτι τὸ ἴδιον γίνεται καὶ μὲ τὰ σιτηρά. Μὴν ἀκούετε λόγια, ὅτι ὁ Ρωσσικὸς Ἀνθρακίτης καπνίζει, μυρίζει, καταστρέφει κ.τ.λ. Τὸ κατάστημα προσφέρει δρ. 10.000 εἰς ἐκεῖνον ὅστις θέλει ἀποδείξῃ χημικῶς τὴν ἀκρίβειαν τῶν λεγομένων του.

Χημικὴ ἀνάλυσις Ρωσσικοῦ Ἀνθρακίτου:

ΚΑΛΟΡΙ 8400

Τέφρα ... 3.02 %
Πτητικὰ ... 4.25 %
Θεῖον ... 1.36 %
Ἄνθραξ καθαρὸς ... 91.37 %
100.00 %

Τὸ Κατάστημα ἀπεφάσισε νὰ πωλήσῃ μέχρι 50 κιλῶν διὰ νὰ δοκιμάσουν οἱ κ.κ. πελάται. Ὁμοίως εἰς τὴν ἀποθήκην μας θέλετε εὕρῃ ὅλα τὰ εἴδη τῆς Καυσίμου ὕλης, ἤτοι: ΚΑΥΣΟΞΥΛΑ, ΚΩΚ, ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΑΣ, ΞΥΛΑΝΘΡΑΚΑΣ.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΜΟΝΤΙΑΛ ΝΤΕΛΙΡΙΟ

ΡΕΒΥ-ΟΠΕΡΕΤΤΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	.. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	.. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

"ΟΝΟΜΑ ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ„

ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἡ μεγάλη καὶ παγκόσμιος τῶν Χριστουγέννων ἑορτὴ πληροῦται καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ ὀνόματος ἐκείνου εἰς ὃν ἀναφέρεται. Οἱ τυχὸν κατὰ τὴν νύκτα τῆς γεννήσεώς του εὑρεθέντες ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεὲμ καὶ ἰδόντες ἐν τῇ φάτνῃ τὸ βρέφος, δὲν ἠδύναντο, ἀνθρωπίνως κρίνοντες, νὰ φαντασθῶσιν ὅτι ἡ ἀνθρωπότης εἰς αἰῶνας αἰώνων θὰ ἐστρέφετο πρὸς αὐτὴν νοερῶς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος τῆς γεννήσεώς του. Καὶ ἂν ἐσκέπτοντο ὅπως ἐσκέφθη ὁ καχύποπτος τύραννος τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδης, θὰ ἐνόμιζον ὅτι τὸ ἐν τῇ φάτνῃ βρέφος θὰ ἦτο ἓν τῶν πολλῶν, ἅτινα ἐκεῖνος διενοήθη νὰ κατασφάξῃ. Διότι τὰ ἔκτακτα γεγονότα, τὰ ὁποῖα προηγήθησαν ἢ συνώδευσαν τὴν γέννησίν του εἰς ὀλίγους ἦσαν γνωστά. Ἡ Μαρία καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἐγνώριζον καλῶς ὅτι εἰς τὴν φάτνην δὲν κατέκειτο σύνηθες παιδίον. Ἐκτὸς αὐτῶν πρῶτοι ἀλλὰ καὶ μόνοι ηὐτύχησαν οἱ ἁπλοῖ ποιμένες τῆς Βηθλεὲμ νὰ πληροφορηθῶσι παρ' Ἀγγέλων τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος, ν' ἀκούσωσι τὸν ὕμνον τῶν Ἀγγέλων καὶ νὰ ἴδωσι τὸ παιδίον κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ οἱ Μάγοι ὁδηγηθέντες παρὰ τοῦ ἀστέρος προσεκύνησαν τὸ παιδίον ἐν Βηθλεέμ.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν ηὐδόκησε νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν κόσμον ὑπὸ τόσον ταπεινωτικὰς περιστάσεις, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι, οἱ ὁπωσδήποτε γνωρίζοντες τὰ περὶ αὐτὸν τελούμενα, δὲν ἠδύναντο νὰ φαντασθῶσι τὸ ἀπερινόητον πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν μεγαλεῖον τοῦ βρέφους τῆς Βηθλεέμ. Ὁ χριστιανὸς ποιητὴς ἐν ὑπερόχῳ ὕμνῳ ἐκφραστικώτατα παρέστησε τὰς περὶ τὴν γέννησιν αὐτοῦ θαυμασίως συνδυασθείσας ἀντιθέσεις:

«Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον,
οὐρανὸν τὸ σπήλαιον
θρόνον χερουβικὸν τὴν Παρθένον
τὴν φάτνην χωρίον
ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος
Χριστὸς ὁ Θεός...»

Μυστήριον ἀληθῶς ἀνερεύνητον ἀπετέλει τὸ γεγονὸς τοῦτο ὅτι τὸ γήϊνον καὶ σκοτεινὸν τῆς Βηθλεὲμ σπήλαιον ἀντικατέστησε τὸν οὐρανόν, ἐγένετο κατοικητήριον τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἀπαύστως δοξαζομένου Θεοῦ, ὅτι ἡ ἁγία Παρθένος ἀντικατέστησε τὸν Θρόνον τῶν Χερουβείμ, βαστάσασα τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Θεοῦ σαρκωθέντα, ὅτι τέλος ὁ ἀχώρητος, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὡς Θεός, ἀνεκλίθη ὡς ἄνθρωπος ἐν τῷ μικρῷ τόπῳ τῆς φάτνης· ἐν αὐτῷ περιωρίσθη ὡς βρέφος ὁ ἄπειρος καὶ ἀπερίγραπτος Θεός.

Ζωηρότερον καὶ ἐκφραστικώτερον ὁ Ρωμανὸς μελῳδὸς παρέστησε ταῦτα διὰ τοῦ θαυμασίου ὕμνου του:

«Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει
καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει,
Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι,
μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι·
δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη
παιδίον νέον ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.»

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς ἐγεννήθη ὡς ἄνθρωπος ἐκ τῆς Παρθένου, εἰς τὸν ἀπρόσιτον ἡ γῆ προσήγαγε τὸ σπήλαιον, Ἄγγελοι μετὰ τῶν ποιμένων δοξολογοῦσι τὸν Θεόν, οἱ δὲ μάγοι ὁδοιποροῦσι πρὸς τὴν Βηθλεέμ, ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἀστέρος, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, ἐπιλέγει ὁ ποιητής, ὁ προαιώνιος Θεὸς ἐγεννήθη ὡς βρέφος.

Ἀλλ' ἡ ταπείνωσις τοῦ Σωτῆρος δὲν ἐξεδηλώθη μόνον κατὰ τὴν γέννησίν του καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ὡς ἀνθρώπου ἐπιφάνειάν του. Τὸ ὅλον ἀπολυτρωτικόν του ἔργον ὑπῆρξε δι' αὐτὸν ἔργον ἐσχάτης ταπεινώσεως, ἀποληξάσης εἰς τὸν Σταυρικὸν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ θάνατον, καθ' οὗ ἐθριάμβευσε διὰ τῆς ἀναστάσεώς του. «Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς (=τῆς τοῦ Πατρὸς) ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.» Ἀκριβῶς δὲ ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος εἶπε περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερύψωσεν αὐτὸν «καὶ ἐχαρίσατο ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα» (Φιλιπ. 2,9) ὅτι ἔθηκεν αὐτὸν «ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος, ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι» (Ἐφεσ. 1,21).

Τῷ ὄντι ποῖον ὄνομα δύναται νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ; Ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ τὸ σύνολον τῶν ἐννοιῶν καὶ τῆς σημασίας αὐτοῦ. Τὸ ὄνομα τοῦτο ὑπέρκειται παντὸς ὅ,τι δύναταί τις νὰ συλλάβῃ διὰ τῆς φαντασίας του. Εἶναι τὸ ἅγιον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ὄνομα, κατὰ τὴν μεγαλοπρεπῆ ἔκφρασιν τοῦ Παύλου, ἀνώτερον παντὸς ὀνόματος, ὀνομαζομένου οὐ μόνον κατὰ τὴν παροῦσαν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν μέλλουσαν ζωήν, τὸ ὄνομα εἰς τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἰδίου Παύλου, «πᾶν γόνυ κάμπτει ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων» (Φιλ. 2,10), τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον προεῖπεν ὁ Ἄγγελος εὐαγγελιζόμενος τὴν γέννησίν του πρὸς τὴν Μαριὰμ «τέξῃς υἱὸν καὶ καλέσῃς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος τὸν Θρόνον Δαυῒδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος» (Λουκ. 1,31-34).

Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀντηχεῖται καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ εἰς τὴν οἰκουμένην ὁλόκληρον, τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι δὲ τοῦτο καὶ μόνον ἱκανὸν νὰ ἐκφράσῃ πᾶν ὅ,τι αἰσθάνεται ἡ Χριστιανωσύνη ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ Σωτήρ, ὁ ἀπαλλάξας τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας «καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία —ἔλεγεν ὁ Πέτρος πρὸς τοὺς καταπλήκτους Ἰουδαίους— οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πράξ. 4,12). Ἀπεκάλυψε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν ἄνθρωπον ὄχι μόνον περὶ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, περὶ τοῦ προορισμοῦ του, τοῦ σκοποῦ τῆς ὑπάρξεώς του, διεφώτισε τὸν προορισμόν του καὶ ζήσας αὐτὸς ὡς ἄνθρωπος, ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐδίδαξε τὴν τελειοτάτην ἠθικήν. Ἡ διδασκαλία του, ἐκπηγάσασα ἐξ αὐτῆς τῆς αὐτοαληθείας, διέγραψε τὸ τέλειον ἠθικὸν ἰδεῶδες καὶ καθώρισε τοὺς αἰωνίους κανόνας τῆς ἠθικῆς ζωῆς. Ἐξέλαμψεν εἰς τὸν κόσμον ὡς φῶς καὶ διεσκόρπισε τὰ σκότη τῆς πλάνης καὶ τῆς ἁμαρτίας, ἐχάραξε τὸν φωτεινὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς, ἔλυσε πάντα τὰ δυνάμενα ν' ἀπασχολήσωσι τὸν ἄνθρωπον προβλήματα καὶ καθωδήγησεν αὐτὸν πρὸς τὸν Θεόν, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸν εἶχεν ἀπομακρύνει ἡ ἁμαρτία. Καθώρισε σχέσιν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸν Θεὸν ὡς τέκνων πρὸς τὸν Πατέρα καὶ διήλλαξεν αὐτούς, ἔθηκε τὴν ἀγάπην ὡς βάσιν τῆς ζωῆς καὶ τῶν σχέσεων τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους, μετέβαλεν ἄρδην τὴν ὄψιν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐξύψωσε τὴν οἰκογένειαν καὶ κατήργησε τὴν δουλείαν καὶ προσέδωκεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ αὐτῆς ἔννοιαν, διὰ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ του ἔργου, διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν θαυμάτων του ἀνεμόρφωσε καὶ διεμόρφωσε τὰ πάντα. Τὸ ὄνομά του ἀπέβη σύμβολον ἱερὸν καὶ ἅγιον διὰ τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτόν, κυριαρχεῖ εἰς τὰς ψυχὰς των, βασιλεύει καὶ θὰ βασιλεύῃ εἰς τοὺς αἰῶνας, διότι τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

«Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (Ἑβρ. 13,8). Ἀσάλευτος παραμένει πάντοτε εἰς τὸ ὕψος τῆς θείας του δόξης, μάταιαι δὲ ὑπῆρξαν αἱ ἀπόπειραι τῆς διαμφισβητήσεως τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἢ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς θείας του διδασκαλίας δι' ἀνθρωπίνης διδασκαλίας. Πρὸ μικροῦ ἀκόμη ὁ Ἰνδὸς Κρισναμοῦρτι, διακομισθεὶς εἰς Ἀθήνας ὑπό τινων ἐκμεταλλευτῶν του, ἐζήτησε νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς δῆθεν κατεῖχε. Ἀλλ' ὅ,τι ὀρθὸν μεταξὺ τῶν παραλογισμῶν του εἶπεν, ἦσαν συντρίμματα τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας, τῆς ἀληθείας τῆς σωζομένης εἰς τὰ θεόπνευστα καὶ θεοχάρακτα βιβλία τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔθηκε τὴν θείαν σφραγίδα τῆς τελειότητος εἰς τὴν διδασκαλίαν του, ἡ ὁποία πάντοτε ἀνυπέρβλητος παραμένει καὶ ἀπρόσβλητος. Αὔριον θὰ λησμονηθῇ ὁ Κρισναμοῦρτι, ὡς ἐλησμονήθησαν τόσοι καὶ τόσοι θελήσαντες νὰ ἐμφανισθῶσιν ὡς διδάσκαλοι ἀληθείας, διαφόρου τῆς ἀποκαλυφθείσης ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀλλ' οὗτος παραμένει ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὡς βασιλεὺς τῶν αἰώνων, πρὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁποίου κάμπτει πᾶν γόνυ καὶ προσκυνεῖ καὶ λατρεύει αὐτόν. Ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ἐπίστευσαν καὶ πιστεύουσιν εἰς αὐτόν, ἐφωτίσθησαν τὸν νοῦν, εὗρον εἰρήνην τῆς ψυχῆς των καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς. Διότι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή. Τίς εἰλικρινῶς εἰς αὐτὸν πιστεύων καὶ τὰς ἀρχάς του εἰς τὴν ζωὴν ἐφαρμόζων δὲν αἰσθάνεται τὴν ἀγαλλίασιν ἐκ τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἀληθείας, τὴν χαρμονὴν ἐκ τῆς ζωῆς; Τίς δὲν πανηγυρίζει τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ὑπερμεγίστου γεγονότος τῆς Γεννήσεως καὶ ἐμφανίσεως αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ; !

Ὁ Ἀγγελικὸς ὕμνος «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», δὲν ἀντήχησεν ἅπαξ μόνον ἵν' ἀκούσωσιν αὐτὸν οἱ ἁπλοῖ ποιμένες τῆς Βηθλεέμ. Ἐπαναλαμβάνεται ἀνὰ τοὺς αἰῶνας καὶ ἀντηχεῖ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν. Ἀρχαῖος Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας ἐνθουσιωδῶς χαιρετίζων τὸ γεγονὸς τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος, ὁ Γρηγόριος Θεολόγος ἀνέκραξε: «Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε· ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ καί, ἵνα ἀμφότερα συνελὼν εἴπω, εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, διὰ τὸν ἐπουράνιον εἶτα ἐπίγειον... πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας»! Ὁ δὲ Ἰωάννης Χρυσόστομος, ὁ ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἀγωνισθεὶς νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἰδιαιτέραν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων —πρὸ αὐτοῦ, ὡς γνωστόν, παρ' ἡμῖν, ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἑωρτάζετο αὕτη τὴν 6 Ἰανουαρίου, ὡς ἑορτὴ τῆς Ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἐν τῷ κόσμῳ— εὐλόγως ἐκάλει αὐτὴν «πασῶν ἑορτῶν σεμνοτάτην καὶ φρικωδεστάτην... μητρόπολιν πασῶν τῶν ἑορτῶν». Ἐντεῦθεν ἡ ἐξ αὐτῆς μεγάλη καὶ ἀνέκφραστος χαρὰ τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου. Ὅσον περισσότερον βαθὺ καὶ ἁγνὸν εἶναι τὸ θρησκευτικὸν χριστιανικὸν αἴσθημα, τόσον μεγαλυτέρα καὶ εἰλικρινεστέρα ἡ χαρὰ ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῶν γενεθλίων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Λέγεται ὅτι ἔξοχός τις ζωγράφος, ἐπὶ ἔτη ἐργασθεὶς ὅπως παραστήσῃ τὸ θεῖον πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς διακόσμησιν τοῦ καλλιτεχνήματός του παρέθηκε μικρόν τι πλοιάριον εἴς τινα γωνίαν τῆς εἰκόνος, συμβολίζον τὴν Ἐκκλησίαν. Κατηνάλωσε δὲ πολὺν χρόνον ὅπως ἐναρμονίσῃ τὴν προσθήκην ταύτην πρὸς τὴν ὅλην παράστασιν. Ὅταν ὅμως ἐξέθηκε τὴν εἰκόνα καὶ παρηκολούθησεν ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τὰς κρίσεις καὶ παρατηρήσεις τῶν θεατῶν, εἶδε καὶ ἤκουσεν ὅτι οὗτοι παρεσύροντο ἐκ τοῦ ἀριστοτεχνικοῦ ἐκείνου διακοσμήματος, θαυμάζοντες αὐτὸ καὶ ἀποσπῶντες τὴν προσοχήν των ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν τὴν νύκτα ἀπέσβυσε τὴν προσθήκην ἐκείνην, ὅπως οἱ θεαταὶ τῆς εἰκόνος στρέφωσιν ἀποκλειστικῶς τὴν προσοχήν των εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεανθρώπου.

Πρὸς αὐτὸ προσκαλεῖ πάντοτε ἡ Ἐκκλησία τὰ τέκνα της νὰ ἔχωσιν ἀποκλειστικῶς ἐστραμμένην τὴν προσοχήν των, πρὸς τὸν Σωτῆρα, πρὸς τὸ ἰδεῶδες πάσης τελειότητος. Καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, προβάλλει πάντοτε, ἐξαιρέτως δὲ διὰ τῆς ἑορτῆς τῆς ἀναμνήσεως τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ. Παρ' αὐτῶν δ' ἐξαρτᾶται νὰ εἶναι ἄξιοι τοῦ ὀνόματος τούτου καὶ νὰ αἰσθάνωνται τὴν σημασίαν τοιαύτης ἱερωτάτης ἀναμνήσεως.

+ Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

"Ἄστρον λαμπρὸν τοὺς ὁδηγεῖ"

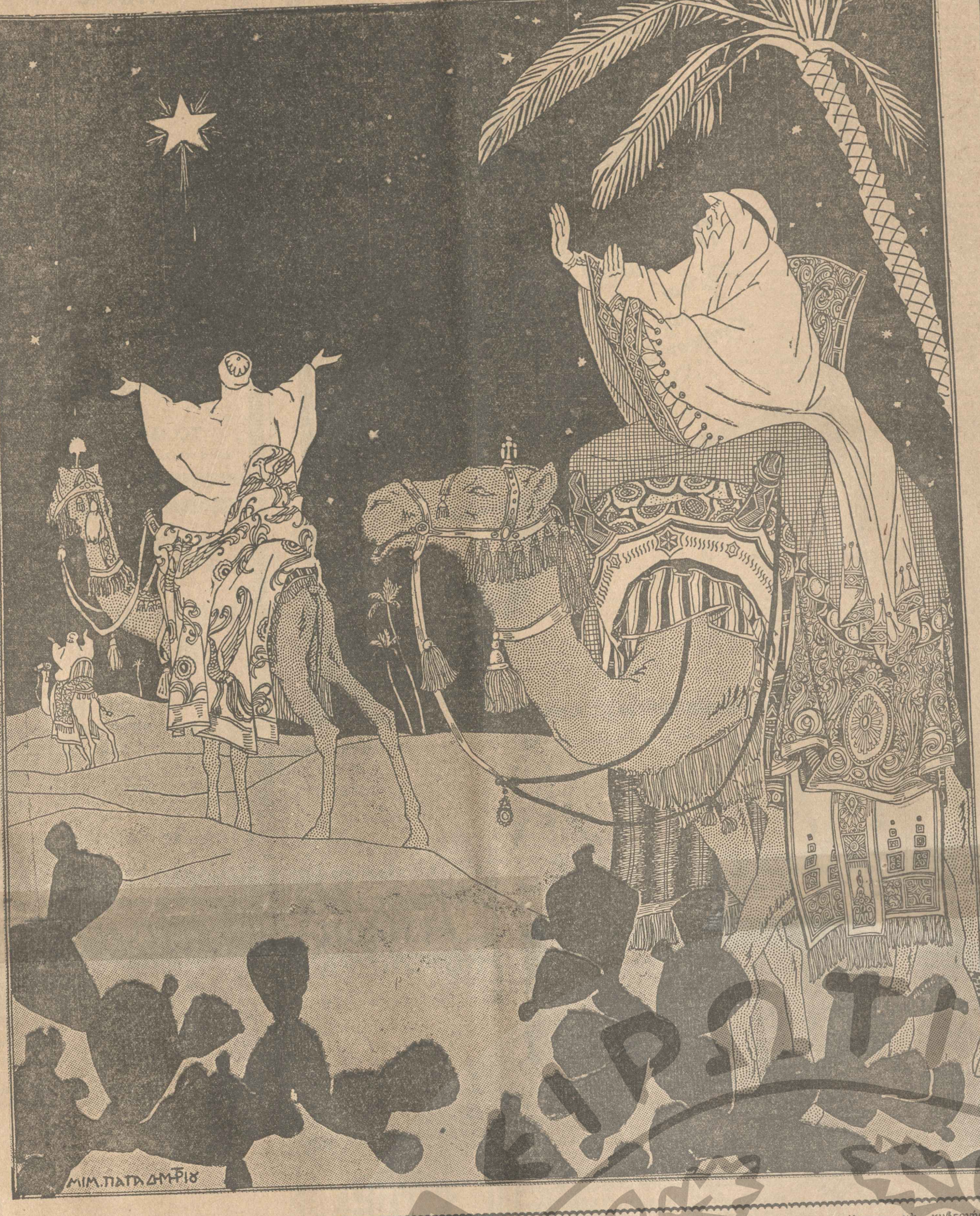

Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τὰ βασίλεια τῆς γῆς

Ἡ Σχολὴ τῶν Μάγων

Διήγημα τοῦ Γάλλου συγγραφέως Jules Lemaitre ἀπὸ τὸ βιβλίον του «Στὸ περιθώριο τῶν παληῶν βιβλίων»

Ὅταν οἱ ποιμένες ἀποτραβήχθηκαν, οἱ τρεῖς Μάγοι ἔμειναν μόνοι μὲ τὸ Βρέφος, τὴ Μαρία καὶ τὸν Ἰωσήφ.

Ἦταν ὁ Γασπάρ, ποὺ τὸ βασίλειό του βρισκότανε στὴν Ἀφρική· ὁ Μελχιόρ, ποὺ εἶχε τὸ βασίλειό του στὴν Εὐρώπη· κι' ὁ Βαλτάσαρ, ποὺ ἐβασίλευε ποιὸς ξέρει σὲ ποιὰ χώρα.

Ἡ Μαρία τοὺς εἶπε:

—Θὰ πεινᾶτε, βέβαια. Θέλετε νὰ φᾶτε μαζί μας;

Οἱ Μάγοι ἐδέχθηκαν τὴν πρόσκληση. Ἡ Μαρία τοὺς ἐσερβίρισε ψωμί, λίγο τυρὶ καὶ σῦκα· ὁ Βαλτάσαρ ἔστειλε κ' ἔφερε κρασὶ ποὺ εἶχε στὰ μπαγάζια του κι' ὅλοι ἔφαγαν μὲ ὄρεξη.

Σὰν ἀποφάγανε, ὁ μαραγκὸς Ἰωσήφ, ξαναμμένος λίγο ἀπὸ τὸ κρασί, εἶπε στοὺς τρεῖς Μάγους:

—Δὲν εἶναι θάμμα αὐτὸ ποὺ γίνετ' ἐδῶ τώρα; Αὐτὸ τὸ μωρουδάκι εἶναι ὁ Μεσσίας, ποὺ τὸν ἐρχομό του ἐπρομάντεψαν οἱ Προφῆτες· εἶναι λοιπὸν πιὸ δυνατὸ ἀπ' ὅλους τοὺς βασιλιάδες· κι' ὅμως, βλέπετε, γεννήθηκε μέσα σ' ἕνα σταῦλο καὶ κοιμᾶται μέσα σ' ἕνα παχνί, πάνω στ' ἄχυρα. Εἶστε βασιλιάδες κ' οἱ τρεῖς σας κι ὅμως ἔρχεσθε νὰ φᾶτε στὸν ἴδιο σταῦλο μ' ἐμᾶς, λίγο τυρί, ψωμὶ καὶ τὰ φροῦτα ποὺ μᾶς ἐπρόσφεραν οἱ βοσκοί· οἱ φτωχοὶ μᾶς θρέφουν.

Τῶν μάγων εἶχεν ἀπαλύνει ἡ ψυχή, ἔνοιωθαν νὰ γλυκαίνῃ ἡ καρδιά τους. Τὸ Βρέφος εἶχε βυζάξει κ' ἐκοιμόταν. Τὸ βῶδι ἀναμασσοῦσεν· ὁ γάϊδαρος ἐζύγωνε κ' ἔπαιρνε μποῦκες ψωμιοῦ ἀπὸ τὴν παλάμη τοῦ βασιλιᾶ Μελχιόρ. Ἡ Μαρία χαμογελοῦσε. Ἦτανε ζεστασιὰ ἐκεῖ μέσα κι ἁπλωνόταν ἡ καλωσύνη.

Ὁ Ἰωσὴφ ξανάπε πάλι, μὲ τὰ μάγουλα κοκκινισμένα καὶ λαμπερὰ τὰ μάτια:

—Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶν' ἀδέρφια· ὅλ' οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἴσοι, γιατ' εἶναι ὅλοι παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, πλούσιοι καὶ φτωχοί, βασιλιάδες ἢ χεροκόποι. Αὐτὸ ἦρθε νὰ φανερώσῃ στὸν κόσμο τὸ Βρέφος. Καὶ σὲ λίγο δὲ θὰ ὑπάρχουνε πιὰ πλούσιοι οὔτε φτωχοί, οὔτε σκλάβοι, οὔτε τύραννοι. Ὁ Ἰησοῦς θὰ θεμελιώσῃ τὴ βασιλεία τῆς δικαιοσύνης, τὴν πολιτεία ὅπου θἆμαστε ὅλοι εὐτυχισμένοι, ἀφοῦ ὅλοι ἀγαπιώμαστε.

Ἡ Μαρία τὸν ἔκοψε δειλὰ-δειλά:

—Θἆναι ὡραῖα ἔτσι καὶ πρέπει νὰ πασχίσουμε νὰ γίνῃ αὐτό. Μὰ θ' ἀξιωθοῦμε ποτὲς νὰ τὸ ἰδοῦμε; Μοῦ φαίνεται, φίλε μου, πῶς ἡ βασιλεία τοῦ Ἰησοῦ δὲ θἆναι αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

Μά, χωρὶς νὰ τὴν ἀκούσῃ, ὁ μαραγκὸς ἐξακολουθοῦσε νὰ προφητεύῃ τὴ βασιλεία τῆς ἀδερφοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης.

Ὁ βασιλιᾶς Βαλτάσαρ τὸν ἄκουγε μὲ περιέργεια, τοῦ βασιλιᾶ Μελχιὸρ τοῦ ξέφυγαν κάμποσα δάκρυα καὶ τὸ Γασπάρ, τὸ Νέγρο βασιλιᾶ, τὸν ἔπιασαν ἀναφυλλητά...

* * *

Ὅταν ὁ Νέγρος βασιλιᾶς ἐγύρισε στὸ βασίλειό του, ἐσύναξε τὸ λαό του μπροστὰ στὴν καλύβα του κ' εἶπε κλαίγοντας:

—Σᾶς φέρνω ἕνα μεγάλο νέο. Εἴμαστε ὅλοι ἀδέρφια, εἴμαστε ὅλοι ἴσια, δὲν εἶμαι πιὰ βασιλιᾶς, εἶστ' ἐλεύθεροι. Ἀδέρφια, νἄχουμ' ἀγάπη ἀνάμεσό μας.

Οἱ Νέγροι ἐστάθηκαν μερικὲς στιγμὲς μὲ τὸ στόμ' ἀνοιχτό, μὴ μπορῶντας νὰ καταλάβουν. Μὰ σὰν ἐμπῆκε στὸ μυαλό τους πῶς κάτι ἐκατάλαβαν, ἔκαμαν γυαλιὰ-καρφιὰ τὴν καλύβα τοῦ βασιλιᾶ καὶ τῶν κυριώτερων ἀρχηγῶν, ἅρπαξαν ὅ,τι βρῆκαν μέσα, ἤπιαν ὅ,τι πιοτὰ ὑπῆρχαν κ' ἐπῆραν τὶς γυναῖκές τους.

Κι ὁ βασιλιᾶς Γασπὰρ ἔλεγε, κλαίγοντας πάντα ἀπὸ καλωσύνη κι ἀγάπη:

—Γενῆτε εὐτυχισμένοι, φτωχά μου παιδιά!

Μὰ ἔγιναν μαλλιώματα καὶ σκοτωμοὶ ποιὸς νὰ πρωτοαρπάξῃ· ὕστερα, ἐπειδὴ κανένας δὲν ἐδούλευε στὰ χωράφια, ἦρθεν ἡ πεῖνα.

Τότε ἕνας δραστήριος Νέγρος, ποὺ τὸν ἔλεγαν Γλὴ-Γλή, ἐσύναξε γύρω του τοὺς πιὸ δυνατοὺς Νέγρους καὶ τὸν ἔκαναν αὐτόνε βασιλιᾶ.

Ὁ Γλὴ-Γλὴ ἔκοψε τὸ κεφάλι τῶν παληῶν ἀρχηγῶν, ἔρριξε τὸ Γασπὰρ σ' ἕνα μπουντροῦμι, ἔκαμε μερικὲς ἐπιδρομὲς στὶς γειτονικὲς φυλὲς κι ἅρπαξε κάμποσα τρόφιμα καὶ ξανάβαλε σὲ τάξη τὸ βασίλειο τῶν μαύρων.

Μὰ ἐσχηματίσθηκεν ἕνα κόμμα τῶν δυσαρεστημένων, ποὺ ἀπολευθέρωσαν τὸν Γασπὰρ καὶ τὸν παρακάλεσαν νὰ κυβερνήσῃ τὴ χώρα.

Ὁ καλὸς βασιλιᾶς εἶχε βάλει γνώση στὴ φυλακή του. Ἐξεκίνησεν ἐναντίον τοῦ Γλὴ-Γλή, τὸν ἐνίκησε, ἐπρόσταξε νὰ τοῦ κόψουν τὸ κεφάλι, τὸν ἔφαγεν, ἔσφαξεν ὅλους τοὺς ὀπαδούς του, ὡς τὸν τελευταῖο, καὶ ξανάβαλε, κι αὐτός, σὲ τάξη τὴ χώρα, γιὰ κάμποσα χρόνια, αὐτὴ τὴ φορά.

Κ' ἐφύλαξε μιὰ κακὴν ἀνάμνηση τοῦ ταξειδιοῦ του στὴ Βηθλεέμ.

* * *

Γυρνῶντας στὶς χῶρές του, ὁ βασιλιᾶς Μελχιὸρ εἶπε μέσα του:

—Ἂν ὅλ' οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἴσοι, μὲ ποιὸ δικαίωμα ἐγὼ εἶμαι βασιλιᾶς; Τοὐλάχιστο νἆμαι μὲ τὴ συγκατάθεση ὅλων τῶν ὑπηκόων μου. Ἤ, καλύτερα, νὰ κυβερνιοῦνται μοναχοί τους ἢ ἀπὸ ἀντιπροσώπους ποὺ θὰ ἐκλέγουν.

Παρακάλεσε λοιπὸν τοὺς ὑπηκόους του νὰ ἐκλέξουν μιὰ Βουλή. Οἱ περισσότεροι οὔτε καὶ τὤχανε σκεφθῆ ποτέ. Δὲν τοὺς ἔνοιαζεν ἄλλο παρὰ νἄχουνε νὰ τρῶνε σὰν πεινοῦσαν καὶ νὰ πληρώνουν ὅσο μπορεῖ μικρότερους φόρους. Κ' ἔτσι μόνον ἕνα μικρὸ μέρος τοῦ λαοῦ ἔβγαλε τοὺς βουλευτές του· κ' ἐδιάλεξεν ὅσους ἤξεραν καλύτερα νὰ λένε ψέμματα καὶ ποὺ ἔδιναν τὶς μεγαλύτερες ὑποσχέσεις· τόσο ποὺ ἡ Βουλὴ βρέθηκε νἆναι ὅλο ἀπὸ ἀνθρώπους ταραξίες, ἀχόρταγους κ' εἶχαν πάρει τὰ κεφάλια τους ἀέρα.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τὸ πῆραν δουλειὰ νὰ μιλοῦν ἀκούραστα γιὰ ἐλευθερία, ἰσότητα, ἀδερφοσύνη, δικαιοσύνη, ἀνθρωπότητα, γιὰ πρόοδο καὶ πολιτισμό. Καὶ καταπιάσθηκαν μὲ τὴν εὐτυχία τοῦ λαοῦ.

Κατάργησαν ὅλους τοὺς παληοὺς θεσμούς, πολιτικοὺς καὶ θρησκευτικούς, ὅπου οἱ ἄνθρωποι εὕρισκαν ἀπαντοχὴ καὶ προστασία. Καταδίκασαν σὲ φυλάκιση, σ' ἐξορία ἢ σὲ θάνατο ὅλους ὅσους ὑποπτεύοντανε πῶς ἦταν ἀφωσιωμένοι στὸ πρώην καθεστώς. Κι ὅλ' ἡ χώρα ἔπεσε στὰ νύχια τῶν ἀντιπροσώπων τῆς χειρότερης μερίδας τοῦ λαοῦ καὶ τῆς πελατείας τους. Καὶ τἄδικα στοὺς ἰδιῶτες ἤτανε πιὸ πολλά, ἡ κακορροιζικιὰ πιὸ μεγάλη κ' ἡ τυραννία πιὸ σκληρὴ παρὰ πρῶτα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 8ην σελίδα)

Ο ΛΑΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ

ΜΕΡΙΚΑ ΛΟΓΙΑ

ΔΙΑ ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΜΑΣ ΑΙΣΘΗΜΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΦΩΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Πολλὲς φορές, ἡ τυπικότης τοῦ Ρωμιοῦ στὴν ἐκτέλεση τῶν θρησκευτικῶν του καθηκόντων, μιὰ τυπικότης στεγνή, στενόκαρδη, δεισιδαιμονική, χωρὶς φῶς καὶ ἀέρα, σὲ ξεγελᾷ, καὶ σὲ κάνει ἴσως νὰ πιστέψῃς, πὼς τοῦ λείπει ὁλότελα τὸ γνήσιο, τὸ ζωογόνο θρησκευτικὸ αἴσθημα. Κι' ὅμως τὸ συμπέρασμα αὐτὸ εἶναι σφαλερό. Βέβαια, στὶς μεγάλες ἐκκλησιαστικὲς γιορτές, δὲν ὑπάρχει πιὰ ἡ συγκέντρωση ἡ ἀρχική, τὸ ἀδερφικὸ σμίξιμο τῶν πιστῶν. Μά, τέτοιο πρᾶγμα εἶναι κάπως δύσκολο στὶς μεγαλοπόλεις, ὅπου ὅλον τὸν χρόνο τὸ καθένας τραβᾷ μοναχικὸς τὴ στράτα του, ἀγριεμένος καὶ καχύποπτος ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Στὶς ἐπαρχίες, οἱ γιορτὲς εἶναι πιὸ ἔντονες, καὶ στὰ χωριὰ πιὸ ἐγκάρδιες. Παρ' ὅλα ὅμως αὐτά, ἡ τυπικότης κυριαρχεῖ ἐδῶ, σὲ ζητήματα τῆς λατρείας, ὅσο σὲ κανέναν ἄλλον ἴσως χριστιανικὸ λαό. Ἡ ζεστασιὰ τοῦ πατριωτισμοῦ, ποὺ εἶχε γιὰ πολὺ ζωογονήσει, τὰ τελευταῖα χρόνια, τὴν ἐκκλησία, εὐρύνοντας τὴ δράση της καὶ φέρνοντάς την σ' ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τὴν καθημερινὴ ζωὴ τῶν πιστῶν, ἔσβυσε. Καὶ ξαναγυρίσαμε στὴ στέγνη καὶ στὴν ἐρημιά, στὴ μονότονη ἐπανάληψη κινημάτων καὶ φράσεων, ὅταν τὰ λόγια παίρνουν σημασία μαγικῶν ρήσεων, ἀκατανοήτων, τὰ κινήματα καταντοῦν σχήματα δεισιδαιμονικά, κι' ὅταν ἡ γάργαρη πηγὴ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος κουφοκυλᾷ μέσα σ' ἀνήλιαγα βάθη.

Κι' ὅμως, τὸ αἴσθημα τὸ θρησκευτικὸ δὲν ἔλειψε ἀπὸ τὸ σημερινὸ Ρωμιό, μήτε στὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς, μήτε ἀργότερα. Καὶ συχνά, ἔπαιρνε ἔκφραση ἔντονη, καθαρή, μορφὴ πλέρια. Δὲ χρειάζεται καὶ πολλὴ σκέψη, γιὰ νὰ μαντέψῃ κι' ὁ πιὸ ξένος στὴν ψυχή μας τὴν ὕπαρξή του. Σὲ κάθε διάσελο, σὲ κάθε χαμηλὴ βουνοκορφή, σὲ κάθε εἰρηνική, κρυμμένη ρεμματιά, πότε ἀπάνω σὲ ἄγριους, μαύρους κάβους, πότε τὸν ἴσκιο τῶν πλατάνων καὶ τῶν ἀγριοκαρυδιῶν, ὑψώνεται πάντα ἕνα μικρὸ ἐρημοκκλησάκι. Τὤχτισε κάποιος, κάποτε, σὲ παλιὰ ἢ σὲ τωρινὰ χρόνια, πότε γιὰ τάμα, πότε ἀπὸ ἁπλὴ εὐλάβεια. Ὅπως ὁ ἀρχαῖος Ἕλληνας, ἔτσι κι' ὁ νεώτερος, νοιώθει μέσα στὴν εἰρηνική, ἀγαθή του φύση, τὴν ὕπαρξη τῶν ὑπερκοσμίων, τῆς καλωσυνεμένης, μητρικῆς Παναγιᾶς, ἢ τῶν ἁγίων, ποὖναι ἀνάμεσό του καὶ τοῦ Θεοῦ, κ' εἶναι ταπεινοί, εὐγενικοὶ δουλευτάδες, καλόβολοι φίλοι κι' ἀγαθοὶ προστάτες. Δὲν τοὺς ξεχνᾷ. Πανηγυρίζει στὶς γιορτές τους, κι' ἅμα χαίρεται ὁ ἴδιος πλούσια τὴ ζωή, τυλιγμένος μὲς στὴν πατρική του φύση, νοιώθει ἀπάνω του τὸ στοργικὸ χαμόγελό τους, καὶ τὸ φλοῖσβο ἀπὸ τὸ καλόκαρδο γέλοιο τους. Δὲν εἶναι ἡ φύση ἡ ἑλληνικὴ κλεισμένη, βαρειά, ὑγρὴ καὶ σκοτεινή, μονότονη ἀπὸ τὴν τυραννικὴ βουβὴ ἔκταση ἀπέραντων κάμπων, δὲν ἔχει σμάλαγην ἀγριάδα καὶ βλοσυρὴ δύναμη. Ἔτσι, δὲν τείνει ὁ Ἕλληνας πρὸς τὰ ὕψη γιὰ λυτρωμό, ὅπως ὁ Γότθος, δὲ σωρεύει κυκλώπειους ὀγκολίθους γιὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸ θεό του. Ὡς κ' ἡ θάλασσα ἀκόμα ἔχει καλωσύνη καὶ γαλανὴ φαιδρότητα, οἱ πλαγιὲς τῶν βουνῶν εἶναι μαλακές, τὰ δάση μας μοσκοβολοῦν, τὰ ρυάκια κυλοῦν ὁλοκάθαρα, ἀπ' τὶς πηγὲς ἀναβρύζει κρύο, κρουσταλλο νερό, ὁ ἀέρας ἔχει ζωὴ καὶ φρεσκάδα, κι' ὅπου ἂν φτάνῃ τὸ μάτι, ὁ γελαστὸς ὁρίζοντας ἀνοίγει τὴν πατρικὴ ἀγκαλιά του. Μέσα ἐδῶ εἶναι ὁ Θεός, ἡ Παναγιά, ὁ Χριστός, οἱ Ἅγιοι κ' οἱ ἄγγελοι, γύρω μας, στ' ἀπόσκια, στὶς κορφές, στὰ ρόδινα σύννεφα τῆς αὐγῆς, στὸ ψιθύρισμα τοῦ ἀνέμου. Ἔτσι, κ' ἡ συφορά, τὸ κακό, ἀναδεύει τὸν οὐρανό μας καὶ τὴ γῆ μας:

Σημαίνει ὁ Θιός, σημαίνει ἡ γῆς, σημαίνουν τὰ [ἐπουράνια,
σημαίνει κ' ἡ ἁγιὰ Σοφιά, τὸ μέγα μοναστήρι...

Τέτοιο χαλασμὸ κόσμου, γιὰ τὸ πάρσιμο τῆς Πόλης, μόνο βαθειὰ θρησκευτικὴ ψυχὴ μποροῦσε νὰ τὸν ἐκφράσῃ. Βουΐζουν ἀπὸ θόρυβο σημάντρων οἱ δυὸ αὐτοὶ στίχοι, λὲς κι' ἀναστατώθηκε γῆ καὶ οὐρανός, κ' ἔχει φτάσει ἡ συντέλεια. Δὲ χωρίζεται ἐδῶ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ θεῖο. Μαζὶ κι' ἀπὸ θνητοὺς κι' ἀπὸ ἀθανάτους βγαίνει τὸ ὀλέθριο μήνυμα, βογγᾷ ἡ γῆ, βογγοῦν τὰ οὐράνια. Κάτι φοβερό, κάτι ξένο πρὸς τὴν ἁρμονία θεῶν καὶ ἀνθρώπων, πρόβαλε τὴ βάρβαρη ὄψη του καὶ σκοτείνασε τὸν ἥλιο.

Ἡ Δέσποινα ταράχτηκε, κ' ἐδάκρυσαν οἱ εἰκόνες.

Σὰ νὰ δακρύζουν μάννα, ἀδέρφια, ἀπὸ ἀδόκητη συφορά. Δὲν εἶναι ὑπερύψηλοι, ἀπροσπέλαστοι οἱ θεοί. Εἶναι σπιτικοί μας, δικοί μας, σύντροφοι στὴ χαρὰ καὶ στὴ θλίψη. Κι' ὁ σκλάβος, ποὖχει ἀνδρισμό, ὁ ἁπλὸς ἄνθρωπος, θὰ παρηγορηθῇ καὶ θὰ παρηγορήσῃ τοὺς θεούς του:

«Σώπασε, κυρὰ Δέσποινα, καὶ μὴν πολυδακρύζῃς,
πάλι μὲ χρόνους, μὲ καιρούς, πάλι δικά μας εἶναι..»

* * *

Στὴ λαϊκὴ συνείδηση, στὴ φαντασία τοῦ λαοῦ, ποὺ εἶναι πλάστης, γεμίζουν οἱ διάφορες τοποθεσίες μὲ ὑπερκόσμιες, δαιμονικὲς μορφές. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἡμέρα, ἔχει κ' ἡ νύχτα τὶς ἀξιώσεις της. Δίπλα στὸ Θεό, τὸ πνεῦμα τῆς ἀρνήσεως, μὲ τὴν τιτανικὴ δύναμή του. Στοιχειά, τελώνια, νεράϊδες, ἀνασκελάδες, χαμοδράκια, γήτευροι, κάηδες, βερβελοῦδες, καλλικάντζαροι, ἀπειρία μορφῶν ὑπερφυσικῶν πλημμυροῦν τὶς ἐξοχές, σκαρφαλώνουν στὶς καμινάδες τῶν σπιτιῶν, κρύβονται στὶς σκοτεινὲς ἀγκωνές. Τὸ «κακό», ὁ «πειρασμὸς» ἔχει πάρει σαφῆ ἔκφραση, ποὺ πίσωθέ της, σὰ φωτεινὸ φόντο, ἁπλώνεται ἡ θρησκευτικὴ συνείδηση. Χρειάστηκε ἕνας Ὅμηρος, μιὰ ἀρχαία ἑλληνικὴ «Βίβλος», γιὰ νὰ πάρῃ ὁ «κόσμος», ἡ «ἁρμονία» τὴν ὑψηλὴ της ἔκφραση, νὰ γίνῃ «Τάξις». Κι' ὡς τόσο ἐπιζοῦν οἱ πανάρχαιες ἀνολύμπιες μορφὲς κ' ὕστερα ἀπὸ τὰ ἔπη, καὶ τὸ σκοτεινὸ βασίλειο δὲ σβύνει ὁλότελα ἀπ' τὴ φαντασία ἑνὸς θρησκευτικοῦ καὶ ζωντανοῦ λαοῦ, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι.

Ἔτσι καὶ σ' ἐμᾶς: στὸ πεῖσμα τῶν χριστιανικῶν δοξασιῶν, ὁ παπᾶς, μὲ τὴν ἁγιαστοῦρα του θὰ διώξῃ τοὺς καλλικαντζάρους, ὅταν ἁγιαστοῦνε τὰ νερά. Μέσα ἀπὸ τὶς γραφὲς θὰ βγῇ ἡ «σολομωνική». Τροπάρια, πανάρχαιες εὐχὲς καὶ ρήσεις πατέρων κι' ἁγίων, θὰ χρησιμεύσουν γιὰ ἐξορκισμοὺς καὶ γιὰ μαγικὲς θεραπεῖες. Καλοῦμε «δεισιδαιμονία» ὅ,τι εἶνε κατώτερο ἴσως, πάντως ὅμως γνήσιο θρησκευτικὸ αἴσθημα, καὶ πρὸ παντός: αἴσθημα ζωντανό, ἀκοίμητο, συνείδηση ζοφερὴ ἴσως, ἀλλὰ ἔντονη ἑνὸς τεράστιου πλέγματος αἰτιῶν καὶ ἀποτελεσμάτων, ἑνὸς συνδέσμου τῆς ζωῆς μας μὲ ὅ,τι ὑπάρχει ὁλόγυρα, ἔμψυχο εἴτε ἄψυχο.

* * *

Μέσα στὸ διάστημα τῶν ἑκατὸ τελευταίων χρόνων τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου, ἔχουμε πρὸς τούτοις καὶ περίεργες θρησκευτικὲς ἐκδηλώσεις ἀτόμων, πλούσιες καὶ ποικίλες στὴν ἐμφάνισή τους, ποὺ πείθουν πόσο βαθὺ εἶναι τὸ θρησκευτικὸ αἴσθημα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Δὲν ἔχω βέβαια χῶρο ἐδῶ, ἀλλ' οὔτε καὶ μποροῦν ν' ἀναπτυχθοῦν ἀπὸ τὶς στῆλες μιᾶς ἐφημερίδος τέτοια θέματα. Γι' αὐτό, μήτε γιὰ μιὰ θρησκευτικὴ μορφὴ σὰν τοῦ Καΐρη, μήτε γιὰ μιὰ θρησκευτικὴ συνείδηση σὰν τοῦ Μακράκη μποροῦμε νὰ μιλήσουμε. Ἄλλωστε ὅλοι ξέρουμε, πώς, ἀνεξάρτητα ἀπὸ πλάνες, ἢ καὶ στενοκεφαλιές — καὶ μάλιστα τοῦ δευτέρου —, οἱ δυὸ αὐτοὶ ἄνθρωποι εἶναι ἄξιοι καὶ προσοχῆς καὶ σεβασμοῦ.

Ὅ,τι κάνει γενικώτερα αἴσθηση εἶναι τοῦτο: τὴ στιγμὴ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, μόνο στὸ Μωριά, στὴ Ρούμελη καὶ στὰ νησιά, ὑπῆρχαν ἀπάνω ἀπὸ πεντακόσια μοναστήρια! Ὁ ἀριθμὸς εἶναι καταπληκτικός. Τὸ περίεργο εἶναι ὡς τόσο τοῦτο: καμμιὰ πενηνταριὰ ἢ ἑβδομηνταριὰ ἀπὸ τὰ μοναστήρια αὐτὰ εἶχαν πολλοὺς καλογέρους. Τ' ἄλλα, τὰ περισσότερα, ἦταν μοναστήρια ἰδιωτικά. Τἄχτιζε ἕνας χριστιανός, ὕστερα ἀπὸ κανένα ὄνειρο ποὺ εἶδε, ἢ ἐπειδὴ βρῆκε κάποιο εἰκόνισμα, τ' ἀφιέρωνε, κι' ἀποτραβιόταν ἐκεῖ μοναχός, ἢ μὲ τὴν οἰκογένειά του.

Ἕνας τέτοιος ἦταν λ. χ. ὁ Δημήτριος Τσουνόπουλος, ἀπὸ τὴ Ναυπακτία. Ἀξίζει νὰ ποῦμε σύντομα τὴν ἱστορία του. Αὐτὸς εἶδε στ' ὄνειρό του τὸν Ἅη Δημήτρη. Βρῆκε μιὰν εἰκόνα του κ' ἔχτισε τὸ Μοναστῆρι τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στὴν Κουτουλίστα τῶν Κραβάρων. Ἀποτραβήχτηκε ἐκεῖ μὲ τὴ γυναῖκα του καὶ μὲ τὶς δυὸ του κόρες, μ' ἕναν ἄλλο συχωριανό του, ποὺ ὠνομάστηκε Ζωσιμᾶς καὶ μὲ τοὺς γυιοὺς τοῦ Ζωσιμᾶ. Ὁ Τσουνόπουλος ἔγινε μοναχός, πῆρε ὄνομα Δαμιανὸς κ' ἐγκατεστάθη ἡγούμενος στὸ Μοναστῆρι. Μὰ ἦταν ἀλλόκοτος τύπος ἀνθρώπου. Σὲ λίγο, χτιζει ἕναν ψηλὸ πύργο στὴν αὐλὴ τῆς Μονῆς. Ἀνεβαίνει ἀπάνω, δίνει διαταγὴ νὰ καρφώσουν τὴν πόρτα, καὶ γίνεται στηλίτης. Μ' ἕνα σκοινὶ, ἀνέβαζε στὸ δῶμα ψωμὶ καὶ νερό. Κάθησε πολὺ ἐκεῖ ἀπάνω, μῆνες χρόνια. Μιὰ νύχτα, κατεβαίνει, μὲ τὸ σχοινὶ, ἀνοίγει κρυφὰ τὴν ὀξώπορτα τοῦ Μοναστηριοῦ καὶ χάνεται. Δὲν ἤξερε κανεὶς τί ἀπόγινε. Περνοῦν μῆνες πάλι, χρόνια. Εἴμαστε στὶς παραμονὲς τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἕνας καλόγερος, ὁ Δαμιανὸς, ξεσηκώνει τὰ χωριά, ὁρκίζει φιλικούς. Πῆρε ἀπ' τοὺς πρώτους τὸ ντουφέκι στὴν ἐπαρχία του. Καὶ σκοτώθηκε στὴν ἔξοδο τοῦ Μεσολογγιοῦ.

Ἄλλος, περίεργος τύπος, γεμᾶτος θρησκευτικὸν ἐνθουσιασμό, ἦταν ἕνας Παῦλος Δρίνης. Αὐτὸς βρῆκε, στὰ 1850, ἔρημο ἕνα μοναστῆρι, δυόμισυ ὧρες μακρυὰ ἀπὸ τὴν Κορώνη, τὴ Χρυσοκελλαριά. Σ' ἕνα φαράγγι μέσα ἦταν ἡ μονή, «κατοικία τῶν λύκων». Μονόχειρ ὁ Δρίνης, πῆρε ἕνα χτίστη μαζί του, ἕνα χαλκιᾶ, καὶ μόνασε. Ἐπεσκεύασε τρία κελλιά, διώρθωσε ἕναν ἀμπελῶνα, ἐξεχέρσωσε χωράφια, ἐσύστησε ποίμνιο ἀπὸ αἰγοπρόβατα, ἀγόρασε ἕνα ζευγάρι βόδια, κατεσκεύασε μιὰ βρύση, φύτεψε διακόσιες ἐλιές, ἄνοιξε δρόμους ὡς τὸ μοναστῆρι, ἀγόρασε βιβλία ἐκκλησιαστικὰ κ' ἔκαμε ἐκεῖ μέσα βιβλιοθήκη. Ἡ ἐρημιὰ κ' ἡ χερσάδα γίνηκε παράδεισος. Ἀλλὰ τὸ μοναστῆρι ἦταν «διαλελυμένο». Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ταμεῖο βούτηξε λοιπὸν τὰ «ἐκχερσωθέντα κτήματα», κ' ἔστειλε τὸν Παῦλο Δρίνη ἀπὸ κεῖ ποὺ ἦρθε.

Τρίτος, ἄξιος μεγάλης προσοχῆς ἄνθρωπος ἦταν ὁ Χριστόφορος Παναγιωτόπουλος, ὁ «Ἁγιοπατέρας» ἢ «Παππουλάκος», πασίγνωστος γιὰ τὶς ταραχὲς ποὺ προκάλεσε στὰ 1850—52. Αὐτὸς ξεκίνησε ἀπὸ ἕνα ἰδιόκτητο μοναστῆρι, τὴν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου, στὰ Ἀρμπουνὰ τοῦ Δήμου Κλειτορίας τῶν Καλαβρύτων. Ὅλη ἡ Πελοπόννησος ἀναστατώθηκε στὸ πέρασμά του. Χιλιάδες ἔτρεχε ὁ λαὸς πίσω του. Μιλοῦσε πέντε ὧρες κατὰ συνέχειαν μέσα στὴ βροχὴ πολλὲς φορές, καὶ τὰ πλήθη τὸν ἄκουγαν. Ὅσο κυριαρχοῦσε στὸ Μωριᾶ, δὲν ἀκούστηκε ζωοκλοπή, ἢ ἔγκλημα. Συχνά, ὕστερα ἀπὸ τὸ διάβα του, διάφορα κλοπιμαῖα ξαναβρίσκονταν στὶς πλατεῖες, ἢ στὶς πόρτες τῶν ἐκκλησιῶν. Μιλοῦσε ἁπλᾶ, σταρᾶτα, μὲ χωριάτικη λογική. Μὰ τοῦ βάλανε πολιτικὲς τρικλοποδιές. Τὸν ἐφερμάρισαν σὰν ἀγρίμι. Τοῦ κάκου τὸν πίστεψε ὅλος ὁ Μωριᾶς γιὰ Ἅγιο, γιὰ Προφήτη Ἠλία. Οἱ Μανιάτισσες πῆραν μὲ τὰ λιθάρια τ' ἀποσπάσματα ποὺ ἦρθαν νὰ τὸν πιάσουν. Μὰ τὸ Κράτος εἶνε πάντα πανίσχυρο ἀπέναντι τῶν ἀόπλων. Ὁ Παππουλάκος πιάστηκε μὲ μπαμπεσιά, καὶ ρίχτηκε στὶς φυλακὲς τοῦ Ρίου. Πρὶν σαπίσῃ ἐκεῖ μέσα, τὸν στείλανε νὰ πεθάνῃ σ' ἕνα μοναστῆρι τῆς Σαντορήνης.

Τὸ ὠργανωμένο Κράτος, ἔχει ὠργανωμένη, κ' ὑποταγμένη σ' αὐτὸ Ἐκκλησία. Ἔξω ἀπὸ τοὺς κόλπους της, δὲν ὑπάρχει σωτηρία, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀλήθεια. Καὶ γιὰ νὰ τ' ἀποδείξῃ, σὲ σφίγγει στοργικὰ στὴν ἀγκαλιά της, ὡς ποὺ νὰ σοῦ γίνουνε λυῶμα τὰ κόκκαλα. Τὸ θρησκευτικὸ αἴσθημα, γιὰ νὰ φουντώσῃ, θέλει λευτεριά. Τί σημασία ἔχουν τὰ παραστρατήματα; Μήπως κ' ἡ ἴδια ἡ ἐκκλησία, δὲν ἔχει παραδεχτῆ τάχα, φανερὰ ἢ κρυφά, ἕνα σωρὸ παρεκκλίσεις ἀπὸ τ' ἀρχικὰ τὰ δόγματα; Ὁ Παππουλάκος ἀπηγόρευε στοὺς ὀπαδούς του νὰ ὁρκίζωνται, βασισμένος στὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ. «Τέσσεροι βαγγελιστάδες — εἶπε σ' ἕνα λόγο του στὴν Καλαμάτα τῷ 1851 — ἔγραψαν τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπανε: Οὐ μὴ ὀμόσει τὸ ὄνομα Κυρίου, οὔτε ἐπὶ τὸν οὐρανὸν, οὔτε ἐπὶ τῆς γῆς, οὔτε στ' ἀστέρια, οὔτε στὸ κεφάλι σου, γιατὶ τὸ Θεὸ δὲν τὸν εἶδες...., οὔτε στὸ κεφάλι σου, γιατὶ οὔτε μιὰ τρίχα, οὔτε μαύρη, οὔτε ἄσπρη μπορεῖς νὰ κάμῃς, καὶ δὲν τ' ὁρίζεις. Καὶ τοῦτον τὸν Νόμο τὸν ἀκοῦμε ὅταν λέμε στὴν ἐκκλησία τὸ Βαγγέλιο ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ, ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκου. Ἅμ τὸν ὅρκο, βρέ, ποὺ σᾶς λένε οἱ κοιτὲς νὰ κάμετε, ἐκ τοῦ κατὰ ποίου Νόμου εἶνε;...» Ὁ ἀγράμματος ἐκεῖνος χωριάτης ἦταν περισσότερο καὶ στὸ νόημα καὶ στὸ γράμμα τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας, ἀπὸ τοὺς διῶκτας του. Κι' ὅμως ἡ ἐκκλησία ἀποδέχτηκε ἐξ ἀνάγκης, σιωπηρά, τὸν ὅρκο τῶν δικαστηρίων, γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ ἀλλιῶς. Κι' ἀποδέχεται ἀκόμη, χωρὶς γογγυσμούς, τὶς «θαυματουργὲς» εἰκόνες, μάταια πασχίζοντας νὰ συγκαλύπτῃ τὴν εἰδωλολατρικὴ σημασία τους.

Μικροπράγματα εἶνε αὐτά; Ἔστω! Ὁπωσδήποτε, τὸ θρησκευτικὸ αἴσθημα χρειάζεται λευτεριὰ γιὰ ν' ἀνδρωθῇ, γιὰ νὰ πλάσῃ τὶς μορφὲς ποὺ γυρεύει. Τὸ πνίξανε ὅμως στὰ ἑκατὸ χρόνια τῆς «ἐλευθερίας», οἱ νόμοι κ' οἱ κανόνες. Καλύτερος ἦταν ὁ παλιός, ἀγράμματος, φτωχὸς παπᾶς, ποὺ τὸν παρέσυρε τὸ ρεῦμα τῶν λαϊκῶν δοξασιῶν, ἀπὸ τὸ σημερινὸ ἡμιμαθῆ κ' ἐπηρμένο θεολόγο, ποὺ σπούδασε, γιὰ νὰ μάθῃ νὰ μὴν πιστεύῃ. Ὁ σημερινὸς ἱερωμένος, ἀνίκανος νὰ δώσῃ τροφὴ στὸ λαϊκὸ θρησκευτικὸ αἴσθημα, ταμπουρώθηκε μέσα σὲ τύπους, ὅπου ἀναπαύεται ἡδονικὰ ἡ σοφία του. Ἀλλὰ...

«...οἱ λόγοι σας, οἱ τόσον στίλβοντες,
δι' ὧν τὰ ῥάκη σεῖς τῆς ἀνθρωπότητος
κοσμεῖτε μικρολόγος, εἶνε ἀτερπεῖς,
ὡς φθινοπώρου ὁμιχλώδης ἄνεμος,
ὅστις θροεῖ διὰ τῶν φύλλων τῶν ξηρῶν.»

Ξέρω, βέβαια, πὼς μιὰ ἀναζωογόνηση τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, ποὺ σούρωσε τώρα κι' ἀρρώστησε, ἀπαιτεῖ ἀγῶνες δύσκολους, κι' ἀποκάθαρση τῆς ἐκκλησίας. Ξέρω, πὼς ἡ λευτεριά, ποὺ ζητοῦμε σημαίνει θυσίες, κινδύνους ἀτόμων, αὐταπάρνηση. Ξέρω, πὼς πρέπει ἡ ἀναγέννηση ν' ἀρχίσῃ τώρα ἀπ' ἀλλοῦ. Ὄχι πιὰ ἀπὸ τὸ λαὸ ποὺ ἔχασε καὶ παράδοση καὶ συνεκτικοὺς ἠθικοὺς δεσμούς. Ἀλλὰ φαντάζομαι, πὼς τὸ ξέρουν αὐτὸ κι' ὅσοι ὁπωσδήποτε ἀναγνωρίζουν πόσος πλοῦτος εἶνε γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἡ θρησκευτικὴ συνείδηση. Καὶ τὸ νοιώθουν ἀκόμη πιὸ ἰσχυρά, ὅσοι βλέπουν τὶς γιορτὲς νὰ περνοῦν ἄχαρες, χωρὶς ν' ἀδερφώνουν τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἐρημικούς, τοὺς ἀφίλους, ποὺ ἔχουν φτωχὴ ψυχὴ καὶ πικρὸ χεῖλι...

ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

Ὡραῖον καὶ πρακτικὸν δῶρον εἶναι ἕνα ΣΑΛΙ κεντημένο «ΡΙΑΤΙ».

Πληθώραν σχεδίων καὶ χρωματισμῶν παρέλαβε μόνον τὸ κατάστημα νεωτερισμῶν Θ. Θεοφανοπούλου, Ἑρμοῦ 41.

Ἡ Σχολὴ τῶν Μάγων

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

Κ' ἐπειδὴ ὁ καλοκάγαθος Μελχιὸρ ἄρχιζε νὰ ἐκφράζῃ ἀμφιβολίες γιὰ τὸ ἔργο του, τὸν ἐκαθαίρεσαν καὶ τοὔκοψαν τὸ κεφάλι.

* * *

Γυρίζοντας καβάλλα στὴν πρωτεύουσά του, ὁ βασιλιᾶς Βαλτάσαρ συλλογιζόταν:

—Γιὰ νάρθῃ ἕνας Θεὸς νὰ ὑποφέρῃ καὶ νὰ πεθάνῃ γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, θὰ πῇ πὼς εἶναι κακοί, κι αὐτὸ δὰ τὤξερα. Δὲν ὑπάρχει ἀγάπη ἀνάμεσό τους· καὶ στὴ δύναμη καὶ στὴ γνώση δὲν εἶναι καθόλου ἴσοι· πολλοὶ ὑπάρχουν ποὔναι ἀπαίδευτοι καὶ κουτοί. Θὰ κρατήσω λοιπὸν τὴν ἐξουσία μου, ὄχι μονάχα γιατὶ μ' ἀρέσει, μὰ καὶ γιὰ τὸ συμφέρο τῶν ὑπηκόων μου. Καὶ θὰ ἐργασθῶ νὰ κάμω τὴν πατρίδα ἰσχυρὴ καὶ μεγάλη, ὥστε νάχουν κι αὐτοὶ ὄφελος καὶ δόξα. Ἂν ἡ δημοσία τάξη κ' ἡ εὐημερία τῆς πατρίδας δὲ φτάνουν νὰ προλάβουν ὅλες τὶς ἀδικίες κι ὅλα τὰ βάσανα, σίγουρα ὅμως τὰ λιγοστεύουν. Ἐξ ἄλλου, ἀπὸ τὸ ταξεῖδι μου αὐτὸ γυρίζω μ' ἕνα καινούριο αἴσθημα, μὲ καρδιὰ πιὸ πονετική. Αὐτὴ ἡ ἰδέα πὼς ἡ ἐξαγορὰ ὅλων μας ἔγινεν ἀπὸ τὸν ἴδιο Θεὸ καὶ γι' αὐτὸ εἴμαστε ὅλοι ἴσοι, μοῦ χαμήλωσε τὴν περηφάνια καὶ θὰ βαλθῶ νὰ κυβερνῶ μ' ἐπιείκεια, ὅσο θὰ τὸ ἐπιτρέπῃ τὸ κοινὸ συμφέρο. Καὶ θὰ διαδώσω στοὺς ὑπηκόους μου ἐκείνη τὴν ἄλλη ἰδέα, πὼς ἡ τέλεια δικαιοσύνη θὰ βασιλεύσῃ σὲ μιὰν ἄλλη ζωὴ κι αὐτὴ πρέπει ὅλοι νὰ περιμένουν. Θὰ βάλω νὰ τοὺς γίνῃ αὐτὴ ἡ διδασκαλία, ὄχι γιὰ νὰ τοὺς ξεγελάσω κ' ἔτσι νὰ μὴν ἔχω ἀνάγκη νὰ κοιτάζω τὸ καλό τους, μὰ γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσω νὰ ὑπομένουν τ' ἀναπόφευκτα βάσανα.»

Κ' ἔτσι λοιπὸν ὁ Βαλτάσαρ ἔγινεν ἕνας βασιλιᾶς μετρημένος, μὲ συνείδηση, καρδιὰ καὶ μυαλό. Ἔδωσε στοὺς ὑπηκόους του ὄχι τὴν Ἐλευθερία, ποὔναι μιὰ λέξη μόνο, μὰ πολλὲς ἐλευθερίες...

* * *

Μιὰ μέρα —θἄχαν περάσει καμμιὰ τριανταπενταριὰ χρόνια ἀπὸ τὸ ταξεῖδι του στὴ Βηθλεέμ— ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας του ἐπῆγε καὶ τοῦ ἀνάφερε πὼς κάτι ξένοι ἀλῆτες ἐξεσήκωναν τὸ λαὸ στὰ σταυροδρόμια, τάζοντάς του γιὰ τὴν ἐπαύριο τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἐκατάλαβε πὼς θἄτανε μαθητὲς τοῦ Ἰησοῦ κ' ἐπρόσταξε στὴν ἀρχὴ νὰ τοὺς πιάσουν γιὰ νάχῃ καιρὸ νὰ σκεφθῇ.

Ἄλλωστε, τοὺς ἐφέρθηκε πολὺ καλά. Ἐμίλησε κάμποσες φορὲς μαζί τους. Τοὺς ἀνάγκασε νὰ συμφωνήσουν κι αὐτοὶ πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ λογαριάζουν τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, πρὶν περάσουν μιὰ χιλιάδα χρόνια· τοὺς ἔδωσε φρόνιμες συμβουλὲς γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς νέας θρησκείας καὶ τοὺς ἐκατάφερε νὰ διορθώσουν γνωστικὰ τὸ Εὐαγγέλιο μὲ τὴν Ἐκκλησία.

Κ' ἐπῆγε κι ὁ ἴδιος μὲ τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ἀσφαλίσθηκε πὼς οἱ ἱερεῖς τῆς παληᾶς θρησκείας τῆς χώρας του θ' ἀκολουθοῦσαν, χωρὶς πολλὲς δυσκολίες, τὸ παράδειγμά του.

* * *

Ἐπέθανε σὲ βαθειὰ γηρατεία. Ἡ διαθήκη του εἶχε κι αὐτὸν τὸν ὅρο:

«Τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ διαπιστωθῇ ἁρμοδίως πὼς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι καλοὶ καὶ εἶναι ἴσοι στὶς ἀρετὲς καὶ τὴ μόρφωση, παρακαλῶ ὅποιον ἀπὸ τοὺς διαδόχους μου θὰ βασιλεύῃ τὴν ἐποχὴν ἐκείνη νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸ Θρόνο καὶ νὰ δώσῃ σ' αὐτὴ τὴ χώρα τὴν καθολικὴ ψηφοφορία καὶ τὴν κοινοβουλευτικὴ δημοκρατία.»

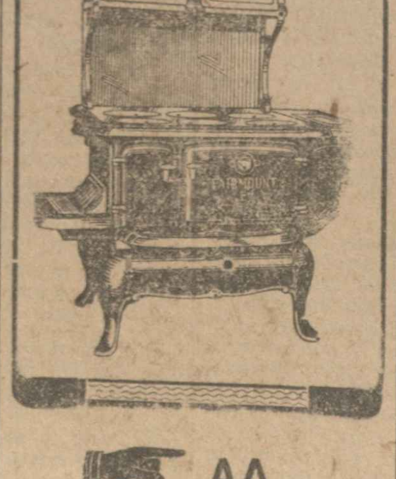

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ

Ἐπὶ 20 ἡμέρας θὰ χαρισθοῦν ἀπὸ 825 μέχρι 2.295 δραχμάς.

Τηλεγράφημα:

LCO Demolate-Athens From December 20 to January 10 allow 15 o)o on all our FAIRMOUNT E and F Ranges and attachments

FAIRMOUNT

Καὶ οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν λαβόντες τιμὰς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τύπων ΚΟΥΖΙΝΩΝ FAIRMOUNT ἂς λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκτακτον ἔκπτωσιν ἐκ 15 % ἥτις ἰσχύει μέχρι τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1931 διὰ τὰς ἐν παρακαταθήκῃ ὑπαρχούσας Κουζίνας. Γεν. Ἀντ. Ι. Ν. ΔΗΜΟΛΑΚΗΣ. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 86 (εἴσοδος Ἀγυιᾶς 1) Ἀθῆναι.

☞ ΑΛ

Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Πέτρου Κριάλη, Σοφοκλέους 7 (στοὰ Πάππου).

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
Ταχίστη διεκπεραίωσις τῶν συναλλαγῶν σας.
Συμφέροντες ὅροι
Ἀσφάλεια χρημάτων
"Γ ΚΡΕΚΑ"

MARMON

Τὰ πλέον ἐξειδικευμένα ἐργοστάσια τοῦ κόσμου εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτοκινήτων μὲ 8 κυλίνδρους εἰς τὴν γραμμήν.

Τὸ Μαρμὸν μοντέλο R εἶναι τὸ πολυτελὲς ὄχημα τῆς μεσαίας κατηγορίας. Κινητὴρ μὲ 8 κυλίνδρους εἰς τὴν γραμμήν, ἰσχυρόν, ἀσφαλές, ὀλιγοδάπανον, ἐντελῶς ἀθόρυβον. Δοκιμάσατε τὰ 4 νέα μοντέλα Μαρμὸν εἰς 4 κατηγορίας τιμῶν: Τὸ μοντέλο R τὸ «869», τὸ «879» καὶ τὸ Big Eight. Τὰ μόνα αὐτοκίνητα μὲ ραδιόφωνον.

Γεν. Ἀντιπρ. Ἀνων. Ἑταιρ. Αὐτοκινήτων.

"ΣΤΑΝΙΛΑΣ,,

Ἀθῆναι Στουρνάρα 39. Θεσσαλονίκη Τσιμισκῆ 49.

«ΜΗΝΥΤΩΡ»

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Θ. ΤΣΑΜΟΥΡΤΖΗ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Πειραιῶς 25Α
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Ὁδὸς ΤΣΙΜΙΣΚΗ 52

Διαθέτει τὰ ΠΙΑΝΑ STEINWAY UND-SONS.—BOSENDORFER.—C. RONISCH GRUNERT.—HUPFELD ἅτινα, καθὸ κατασκευασμένα συμφώνως τῶν κλιματολογικῶν ὅρων τῆς χώρας μας καὶ δὴ τῇ ὑποδείξει τοῦ Εὐαγ. Τσαμουρτζῆ, σπουδάσαντος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὰ μεγαλύτερα ἐργοστάσια κλειδοκυμβάλων τῆς Εὐρώπης, τυγχάνουν ἠγγυημένα, δυνάμενα λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς ἀντοχῆς των νὰ καθέξωσι θέσιν κειμηλίων ἐν ἑκάστῃ οἰκογενείᾳ, συγχρόνως δέ, ὡς ἐκ τῆς ἀρίστης ἀποδόσεώς των, νὰ ἱκανοποιήσωσι τὰς ἀπαιτήσεις κάθε καλλιτέχνου καὶ παντὸς λάτριος τῆς Μουσικῆς.

Πωλεῖ ΠΙΑΝΟΛΑΣ καὶ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ τοῦ ἐργοστασίου Ludwig-Hupfeld, τὰ τελειότερα εἰς τὴν ἀναπαραγωγὴν τοῦ χρωματισμοῦ καὶ εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὰ ΦΩΝΟΓΡΑΦΑ APOLLO τὰ ἀπαράβλητα εἰς τὴν ἁπαλότητα τῆς φωνῆς των.

ΤΙΜΑΙ μετρητοῖς καὶ μὲ δόσεις αἱ αὐταί. Παρέχει δὲ πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τὰς πληρωμάς.

Διαφ. «ΦΟΙΝΙΞ»

VITAGON

ΑΡΙΣΤΟΝ ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ

διὰ τοὺς ἀδυνάτους τοὺς ἀναρρωνόντας, τοὺς κοπιάζοντας πνευματικῶς καὶ σωματικῶς. Εὔγευστον, ἀρωματικόν, ἐπαναφέρει τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν εὐεξίαν.

"ΠΑΣΤΕΡ,,

ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ

Ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως διαφημίσεων ἐν τοῖς Κινηματογράφοις ΑΤΤΙΚΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ ΤΡΙΑΝΟΝ

ΔΕΟ

25 ΣΤΑΔΙΟΥ 25

ΨΑΛΤΗ

Ἐπισκεφθῆτε τὰ Ἔπιπλα τῆς Βιομηχανίας μας.

Πλούσιαι Συλλογαὶ θαυμασίων Ἐπίπλων μεγάλης ἀξίας εἰς χαμηλὴν τιμήν.

ΨΑΛΤΗ

«ΓΚΡΕΚΑ»

ΛΕΩΦ. ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ 97
ΤΗΛ. 21-24
ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗ ΖΩΩΝ
97
ΔΕΟ

Διευθυντὴς-Κτηνίατρος
Ν. ΣΥΓΚΕΛΛΑΚΗΣ
Γίνονται δεκτοὶ ἐσωτερικοὶ ἀσθενεῖς.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρός

Εἰδικὸς δερματολόγος συφιλιδολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς Ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Γερανίου ἀριθ. 12. Ὁμόνοια.

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΣ ΓΝΗΣΙΑ
ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ TAILLES ΚΑΙ GRAVES

Εἶναι τοῦ Ἐργοστασίου «ΕΣΠΕΡΙΑ», Παλαιὸν Φάληρον

ΠΟΡΣΕΛΑΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΑΡΓΥΡΑ
ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΗ

Τῶν πλέον ὀνομαστῶν ἐργοστασίων πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους εἰς τὸ

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΠΕΡΙΑ,,
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΜΕΓΑΡΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ, ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΤΙΤΑΝ

ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ ΑΠΑΙΤΕΙ ΠΡΙΝ ΑΓΟΡΑΣΗΤΕ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

Νὰ ἐπισκεφθῆτε τὰ πρατήριά μας, νὰ ἐξετάσητε τὴν ποιότητά μας καὶ νὰ παραβάλητε τὰς τιμάς μας.

ΤΟ ΙΔΙΚΟΝ ΜΑΣ ΕΙΝΕ ΝΑ ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΩΜΕΝ

ΑΘΗΝΑΙ, Αἰόλου 94 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Φίλωνος 49 & Μπουμπουλίνας

ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΟΝ ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Σ. ΜΑΡΚΟΥ & Ι. Μ. ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
20—Ὁδὸς Ἑρμοῦ—20 Τηλέφωνον 58-46
ΤΕΩΣ ΜΑΡΚΟΥ & ΤΣΑΜΠΟΥΛΑ
Ἐπαναλαμβάνον τὰς ἐργασίας του ὑπὸ τὴν νέαν διεύθυνσίν του
ΕΚΠΟΙΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΟΥ
ΜΕ ΕΚΠΤΩΣΙΝ 30 % ΜΕ ΕΚΠΤΩΣΙΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΓΕΙΑ
ΒΙΛΛΑ ΣΟΛΑΡΙΑ ΝΤΑΒΟΣ-ΝΤΟΡΦ ΕΛΒΕΤΙΑΣ

Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλβετίᾳ Ἑλληνικὸν Θεραπευτήριον στηθικῶν νοσημάτων. Θέσις προνομιοῦχος. Μεγαλοπρεπέστατον οἰκοδόμημα ἓξ ὀρόφων ἐπικοινωνούντων δι' ἠλεκτρικοῦ ἀναβατῆρος. Μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις. Δωμάτια εὐρύχωρα, ἡλιόλουστα, πλουσίως ἐπιπλωμένα, μὲ ἰδιαιτέρους ἐξώστας (βεράντας). Πλῆρες νοσοκομειακὸν προσωπικόν. Τροφὴ ἄφθονος καὶ ἐξαιρετική. Κουζίνα Ἑλληνική. Πλήρης οἰκογενειακὴ περιποίησις τοῦ ἀσθενοῦς. Βιβλιοθήκη, αἴθουσα μουσικῆς, ραδιόφωνον κ.λ.π. Τελεία κλιματοθεραπεία, ἣν ἀποδίδει τὸ μοναδικὸν κλῖμα τοῦ Νταβὸς καὶ ἡ θαυμασία ὑγειονομική του ὀργάνωσις. Συνεργασία μετὰ τῶν διασημοτέρων ἰατρῶν. Ἐφαρμογὴ τῶν τελευταίων συστημάτων θεραπείας. ΤΙΜΑΙ ΙΔΕΩΔΩΣ ΧΑΜΗΛΑΙ ΑΠΟ 180—240 ΔΡΧ. ΗΜΕΡΗΣΙΩΣ ΜΟΝΟΝ!!!

Ζητήσατε Κανονισμοὺς τοῦ Θεραπευτηρίου μας δωρεάν.

Ἐπιστολαί: Maison de santé «Hygia» Davos—Dorf Suisse

Τηλεγραφήματα Hygia—Davosdorf

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 5-39

Ἀσθενεῖς, ὑποβαλλόμενοι ἐγκαίρως εἰς θεραπείαν κερδίζετε χρῆμα καὶ χρόνον.

ΚΑΜΝΕΙ ΕΥΡΩΣΤΑ ΒΡΕΦΗ
Glaxo

STILFAUST & Co. NEW-YORK

SAVON FAUST POUR BAINS

Τὸ καλύτερον, τὸ εὐθηνότερον καὶ τὸ μεγαλύτερον ὅλων.

180 Gramm, μὲ ἄρωμα rose, violette, jasmin, lavende, chypre et à l'eau de COLOGNE.

Πωλεῖται εἰς τὰ μεγάλα Καταστήματα, Φαρμακεῖα & Μυροπωλεῖα

ΜΟΝΟΝ ΔΡ. 16 ΕΚΑΣΤΟΝ ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

Χονδρικὴ Πώλησις παρὰ τῷ Ἀντιπροσώπῳ ΣΤΥΛ. ΜΠΑΧΑΡΙΑ, Σταδίου 23.

ΑΓΓΛΕΛ

ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΓΡΑΒΑΤΕΣ ΜΑΝΔΥΛΙΑ

Εἰς πλουσίαν συλλογὴν καὶ τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ.

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 57 — Λιμπονᾶ 10

ΚΗΡΥΞ.

Ὅταν οἱ Φράγκοι ἐκρατοῦσαν τὸ Μωριᾶ

Τὸ λαοῦτο τοῦ Ἀγγέλου

Ἱστορία ἑνὸς ἀρχοντόπουλου τῆς Μονομπασιᾶς

Στὸ παλάτι τοῦ πρίγκηπα Γυλιάμου ἀντηχοῦσαν ἡ χαρούμενες φωνὲς καὶ τὰ τραγούδια τῶν καλεσμένων. Ὁ πρίγκηπας εἶχε γυρίσει ἀπὸ τὴν πολιορκία τῆς Μονομπασιᾶς—τὸ «σέτζιο» ποὺ βαστοῦσε δεκατρεῖς τώρα μῆνες—καὶ ἡ γυναῖκα του, ἡ ντάμα Καριντάνα, ἀπὸ τὸ μαρκεζᾶτο τὸ λομβαρδιανὸ τοῦ νησιοῦ τοῦ Νεγροπόντε, ἤθελησε νἆνε αὐτὰ τὰ Χριστούγεννα πρωτάκουστα σὲ χαρὲς μέσα στὸ πριγκηπᾶτο.

Ὁ πρίγκηπας εἶχε φθάσει ἀπὸ τὸν πόλεμο τῆς Μονομπασιᾶς μαζὶ μὲ τὸν μεσσὶρ Τζιφφρέ, τὸ βαρῶνο τῆς Καρύταινας, τὸν ἀνηψιό του. Καὶ ὁ μεσσὶρ Τζιφφρὲς εὑρῆκε στὸ παλάτι τῆς Ἀνδραβίδας τὴν ὤμορφη γυναῖκα του, τὴν Ἰζαμπέλλα, τὴν κόρη τοῦ Μεγάλου Κύρη τῆς Ἀθήνας, τοῦ ξακουστοῦ Γουΐδου Ντελαρός, ποὺ βοηθοῦσε καὶ αὐτὸς στὸ σέτζιο τῆς Μονομπασιᾶς, ὅπως βοηθοῦσανε τὸν πρίγκηπα καὶ τὰ τρία τὰ Μαρκεζᾶτα τοῦ Νεγροπόντε καὶ ἡ Βενετία μὲ τὶς δύο τὶς νάβες καὶ τὰ τἄλλα δύο τὰ κάτεργα ποὔχε στείλει. Ὁ πρίγκηπας εἶχε φέρει μαζί του ἀπὸ τὸν πόλεμο κ' ἕνα Ρωμηόπουλο ἀρχοντόπουλο, τὸν ἀνηψιὸ τοῦ Σοφιανοῦ, ἀπὸ τὰ πρῶτα σπίτια τοῦ κάστρου ποὔμενε πιστὸ στὴ βασιλεία τῶν Ρωμαίων κ' ἐγνώριζε γιὰ βασιλέα τὸν Κυρ-Γιάννη Δούκα, τὸν Βατάτζη, ποὺ κρατοῦσε τὴν Νίκαια μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ διώξῃ μιὰ μέρα τοὺς Λατίνους ἀπὸ τὴν Πόλη τοῦ Κωνσταντίνου.

Ἦταν αὐτὸ τὸ ἀρχοντόπουλο ὁ Λέων Σοφιανός. Ὡραῖο παλληκάρι μὲ πυκνὰ κατάμαυρα μαλλιά, μὲ μάτια ποὺ πετοῦσαν φλόγες, καλοδεμένο, λιγνὸ καὶ ψηλό, λιγόλογο, θερμὸ πάντοτε ἀπὸ περήφανη τόλμη. Εἶχε βγῆ μιὰ μέρα ἀπὸ τὸ κάστρο μὲ κάμποσους Ρωμαίους γιὰ νὰ χτυπήσῃ τοὺς Φράγκους βαρώνους. Περικυκλωμένο ἀπὸ τοὺς ἱππότες χτυπήθηκε γενναῖα ὡς ποὺ τοὔμεινε στὸ χέρι τὸ μισὸ σπαθί. Τὸν ἔπιασαν καὶ ὁ πρίγκηπας Γυλιάμος τὸν ἐκράτησε στὴ δική του τὴ φύλαξη, ὅπως ἔστεκε γιὰ τὸν ἀνηψιὸ τοῦ ἄρχοντα Σοφιανοῦ. Κι' ὅταν οἱ βαρῶνοι κ' οἱ ἱππότες καὶ ἡ ὡραῖες ἀρχόντισσές των ἐχόρτασαν, περισσότερο ἀπὸ τὴ χαρὰ ποὺ βρεθῆκαν μαζὶ τὴ βραδυὰ τῆς μεγάλης γιορτῆς, παρὰ ἀπὸ τὸ πλούσιο τραπέζι, ὁ πρίγκηπας Γυλιάμος εἶπε σ' ἕνα παιδόπουλο νὰ φωνάξῃ τὸ νέο τὸ Σοφιανὸ στὴ συντροφιά τους.

Ὅταν μπῆκε, κοντοστάθηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ κ' ἐχαιρέτισε εὐγενικά, ἀλλὰ περήφανα.

— Κόπιασε, καλό μου ἀρχοντόπουλο—εἶπεν ὁ πρίγκηπας—νὰ καθήσῃς μαζί μας. Ὁ γλυκός μας ἀφέντης ὁ Χριστός, ποὺ σὰ σήμερα γεννήθηκε στὴ φάτνη, θέλησε νὰ σὲ παραδώσῃ στὰ χέρια μου. Μὴ λυπᾶσαι γι' αὐτό. Ἡ καλοτυχίες κ' ἡ κακοτυχίες τῶν πολέμων εἶνε γιὰ τοὺς εὐγενικοὺς καὶ τοὺς ἀντρειωμένους κ' εἶσαι ἐσὺ καὶ τὤνα καὶ τἄλλο, καλό μου ἀρχοντόπουλο.

Ἡ ντάμα Ἰζαμπέλλα, ἡ κυρὰ τῆς Καρύταινας, μόλις ἀντίκρυσε τὸ Ρωμηόπουλο, ἄκουσε τὴν καρδιά της νὰ χτυπᾷ σὰν τὸ ποδοβολητὸ ἀκράτητου φαριοῦ πολεμικοῦ. Ἦτανε πάρα πολὺ νέα—ἴσως μικρότερη ἀπὸ τὸ Λέοντα—ξανθὴ καὶ δροσερὴ σὰν τριαντάφυλλο νιόβγαλτο στὸ πρῶτο φίλημα τοῦ Ἀπριλιάτικου ἥλιου. Εἶχε πάρει τὸ μεσσὶρ Τζιφφρὲ χωρὶς νὰ τὸν ξέρῃ καὶ χωρὶς νὰ τὸν ἀγαπήσῃ. Στὰ παλάτια τοῦ Μεγάλου Κύρη τοῦ πατέρα της, στὴν Ἀθήνα, εἴτε στὴ Θήβα, μεγάλωνε, ὀρφανὴ ἀπὸ μητέρα, καὶ ὠνειρευότανε νὰ πάρῃ ἕναν ἱππότη νέο, ἀτρόμητο, ποὺ νὰ τὴν ἀγαπᾷ ὅπως ἀγαποῦσαν οἱ ἱππότες τῶν τραγουδιῶν. Στὸν πύργο τῆς Καρύταινας ὁ μεσσὶρ Τζιφφρὲς τῆς μιλοῦσε ὅλο γιὰ τὴ γενιά του τὴν εὐγενικὴ τῶν Ντεμπρυγιέρ, γιὰ τοὺς φίλους του, τοὺς ἄρχοντες τῆς Καμπανίας, γιὰ τὰ καστέλλια τῶν κόντηδων Καμπανέσηδων καὶ γιὰ τὴ βασιλικὴ τὴν πολιτεία, τὸ Παρίσι, ὅπου εἶχε τὸ θρόνο του ὁ ρήγας τῶν Φράγκων, ὁ ἅγιος Λουδοβῖκος. Κ' ἡ Ἰζαμπέλλα τἄκουγεν ὅλ' αὐτὰ σὰ μισοκοιμισμένη καὶ ὠνειρευότανε πάντα ἕναν ὡραῖο ἱππότη ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τὴν ἀγαπήσῃ περισσότερο καὶ ἀπὸ τὰ κυνήγια τῶν βαρώνων τῆς μακρυνῆς Καμπανίας καὶ τὰ καστέλλια τῶν κόντηδων τῆς Προβέντζας καὶ τὰ βασιλικὰ τὰ ξεφαντώματα τοῦ Παρισιοῦ. Καὶ μόλις ἀντίκρυσε τὸ σκλαβωμένο ἀπὸ τὸν πόλεμο τῆς Μονομπασιᾶς ἀρχοντόπουλο τῶν Ρωμαίων, τῆς ἐφάνηκε πὼς ὁ ἱππότης ποὺ ἐπρόσμενε βρισκόταν μπροστά της...

Ὁ Λέων ἐκάθησε σ' ἕνα χαμηλὸ σκαμνί, στὴν ἄκρη τοῦ τραπεζιοῦ. Ἀπαντοῦσε εὐγενικά, ἀλλὰ ἀνόρεχτα στὶς ἐρωτήσεις τῆς νάμας Καριντάνας καὶ τῆς κυρᾶς τοῦ βαρώνου τῆς Βελίγοστης καὶ τῶν βαρώνων. Ὁ νοῦς του ἔτρεχε πίσω στὴ Μονομπασιά. Τί νἄλεγε ὁ θεῖος του ὁ ἄρχοντας Σοφιανός, ποὺ ἔπεσε ἔτσι κακότυχα στὰ χέρια τῶν Φράγκων; Ἔνοιωθε ὅτι στὸ τραπέζι τοῦ πρίγκηπα τῆς Ἀχαΐας ἦταν ἕνα ζωντανὸ λάφυρο καὶ κάτω ἀπὸ τὶς εὐγενικότητες τῶν κυράδων καὶ τῶν βαρώνων ἐκαταλάβαινε τὴν εὐχαρίστησί τους γιὰ τὴ Χριστουγεννιάτικη τὴ χαρὰ νἄχουν πιασμένον ἕναν Ρωμαῖο ἀπὸ γενιὰ ἀρχοντική. Τὸ αἷμα τοῦ ἔκαιγε τὰ μάγουλα καὶ τ' αὐτιά, ἡ καρδιά του σφιγγότανε καὶ τὰ μάτια του ἐθόλωναν. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀντίκρυσε τὴ ματιὰ τῆς ντάμας Ἰζαμπέλλας καρφωμένη ἐπάνω του μὲ μιὰν ἀνέκφραστη συμπάθεια. Ὅλο τὸ αἷμά του μαζεύτηκε στὴν καρδιά του. Τὴν εἶδε νὰ κατακοκκινίσῃ κ' ἐχαμήλωσε τὴ ματιά του. Ἂν ἤτανε βολετὸ ν' ἄνοιγε ἡ γῆ νὰ τὸν κρύψῃ...

* * *

Ἡ νύχτα εἶχε προχωρήσει καὶ τὰ παιδόπουλα ἐκερνοῦσαν ἀδιάκοπα τὸ γλυκὸ κρασὶ ποὺ εἶχε φέρει τελευταῖα ἀπὸ τὴ Καμπανία ὁ μεσσὶρ Θωμᾶς, ὀνομαστὸς γιὰ τὴ γενναιότητά του καὶ στὸ σπαθὶ καὶ στὸ ποτῆρι. Ὁ μεσσὶρ Θωμᾶς εἶχε κουβαλήσει, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κρασί, κ' ἕναν τραγουδιστή, γιὰ νὰ καλοκαρδίζῃ τὴ συντροφιὰ τοῦ πρίγκηπα τὶς ἥσυχες βραδυὲς τοῦ μαλακοῦ χειμῶνα τῆς Ἀχαΐας. Τὸν ἐκάλεσαν τώρα γιὰ νὰ τοὺς τραγουδήσῃ. Στρώθηκε κοντὰ στὴ γωνιά. Οἱ βαρῶνοι ἄνοιξαν τριγύρω καὶ ἡ ἀρχόντισσες ἐμαζεύτηκαν κοντὰ στὴ φωτιὰ ποὺ ἐσπιθοβολοῦσε χαρωπά, συδαυλισμένη ἀπὸ ἕνα παιδόπουλο. Ὁ Λέων ἐστρώθηκε καὶ αὐτός, σὲ βαθειὰ συλλογή, κοντὰ στὸ τραγουδιστή.

Καὶ ἄρχισε ἐκεῖνος νὰ τραγουδᾷ ἕνα τραγοῦδι—γλυκὸ καὶ παράξενο τραγοῦδι χριστιανικό. Κάθε χρόνο —ἔλεγε τὸ τραγοῦδι—τὴ βραδυὰ τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, ἔχουν οἱ ἄγγελοι σύναξη στὴ Βηθλεέμ. Μαζεύονται τριγύρω ἀπὸ τὴ φάτνη, ποὺ δέχτηκε τὸν ἀφέντη τοῦ κόσμου ἐτούτου καὶ τοῦ ἄλλου καὶ ἡ φτεροῦγες των, καθὼς ἀναδεύονται ἁπαλά, σκορπᾶνε στὸν κόσμο σὰν κάποια γλυκειὰ μουσική. Κ' ἕνας ἄγγελος—ὁ πρῶτος ποὺ εἶχε κατεβῆ ἀπὸ τὰ οὐράνια γιὰ νὰ ἰδῇ νὰ γεννιέται ὁ βασιληᾶς τοῦ Κόσμου μέσα σ' ἕναν στάβλο — ξεχωρίζει τότε ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ζυγιάζεται μὲ ἁπλωτὲς τὶς ὁλόλευκες φτεροῦγες του πάνω ἀπὸ τὴ φάτνη καὶ παίζει στὸ λαοῦτο του ἕναν σκοπὸ τόσο μεθυστικό, ποὺ ὅποιος ἄνθρωπος τύχῃ καὶ τὸν ἀκούσῃ νοιώθει τὴν ψυχή του ν' ἀνεβαίνῃ στὴν εἰρήνη τῶν οὐρανῶν. Κι' ὅποιος αὐτὴ τὴ στιγμὴ ζητήσῃ ὅ,τι ποθεῖ ἡ καρδιά του ἀπὸ τὸν ἀφέντη μας τὸ Χριστό, ὁ πόθος του γίνεται.

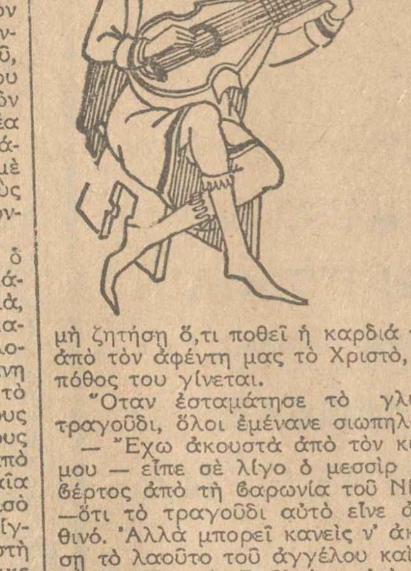

Ὅταν ἐσταμάτησε τὸ γλυκὸ τραγοῦδι, ὅλοι ἐμένανε σιωπηλοί.

— Ἔχω ἀκουστὰ ἀπὸ τὸν κύρη μου — εἶπε σὲ λίγο ὁ μεσσὶρ Ροβέρτος ἀπὸ τὴ βαρωνία τοῦ Νίκλι —ὅτι τὸ τραγοῦδι αὐτὸ εἶνε ἀληθινό. Ἀλλὰ μπορεῖ κανεὶς ν' ἀκούσῃ τὸ λαοῦτο τοῦ ἀγγέλου καὶ ἂν δὲ βρεθῇ στὴ Βηθλεὲμ αὐτὴ τὴν ἅγια βραδυά. Πρέπει ὅμως νἆνε πολὺ καθαρός, ἢ νἄχῃ κάμει κάποιο μεγάλο καλό, ἢ...

Ὁ μεσσὶρ Ροβέρτος ἐσταμάτησε συλλογισμένος.

— Ἢ τί ἄλλο, ἀρχοντά μου;—ρώτησε ὁ πρίγκηπας.

— Ἢ ν' ἀγαπᾷ πολύ.

Οἱ βαρῶνοι ἐγέλασαν πλατειά, ζεσταμένοι ἀπὸ τὸ γλυκὸ τὸ κρασί. Ἡ ἀρχόντισσες, ἄλλες χαμογέλασαν, ἄλλες ἐκάρφωσαν τὴ ματιά τους στὴ φωτιὰ τῆς γωνιᾶς. Ἡ ντάμα Ἰζαμπέλλα ἔτρεμε καθὼς ἐχαμήλωνε τὰ μάτια της μόλις ἀντίκρυσε τὴ ματιὰ τοῦ ἀρχοντόπουλου τῶν Ρωμαίων στηλωμένη ἐπάνω της.

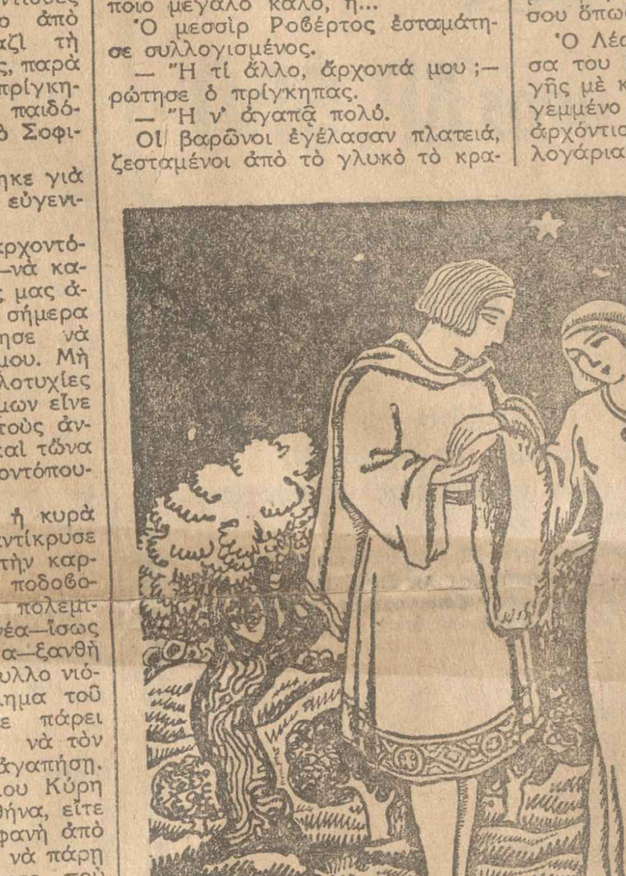

* * *

Καὶ ἡ νύχτα ἐπροχωροῦσε εἰρηνικὰ στὸν ἥσυχο Χριστουγεννιάτικο οὐρανὸ τοῦ εὐλογημένου πριγκηπάτου τῆς Ἀχαΐας. Σιγά-σιγὰ ἡ ἀρχόντισσες ἔφευγαν ἀπὸ τὴ συντροφιά· οἱ βαρῶνοι ἄδειασαν τὰ τελευταῖα ποτήρια· ὁ πρίγκηπας Γυλιάμος ἐσηκώθηκε μὲ τὴ ντάμα Καριντάνα καὶ βγῆκε, ἀκολουθῶντας τὰ παιδόπουλα ποὺ κρατοῦσαν δαδιά. Ἡ ἀρχόντισσα τῆς Καρύταινας εἶχε βγῆ κι' αὐτὴ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ ὁ Λέων ποὺ εἶχε τὰ μάτια του καρφωμένα ἐπίμονα στὴ φωτιὰ καὶ βρισκότανε σὲ παράξενη ταραχή. Ὅταν ἐκύτταξε τριγύρω του, ἀπομένανε στὴ μεγάλη τὴ σάλα μόνον ὁ τραγουδιστής, ποκοιμισμένος πιὰ πάνω σὲ μιὰ προβειά, δίπλα στὴ γωνιά, δυό-τρία παιδόπουλα ποὺ σηκώναν τὸ τραπέζι καὶ τὰ σκαμνιὰ καὶ δυὸ ἱππότες τοῦ Τέμπλου μὲ τοὺς παράξενους κοντοὺς χιτῶνες ποὔχαν στὸ μέρος τῆς καρδιᾶς καὶ στὴ ράχη κεντημένον ἕναν κόκκινο σταυρό. Σ' αὐτῶν τὴ φύλαξη εἶχε παραδώσει ὁ Γυλιάμος τὸν εὐγενικὸ τὸ σκλάβο του. Καὶ αὐτοὶ τὸν ἐκάλεσαν μὲ πολλὴ καλωσύνη νὰ κατεβῇ μαζί τους στὸ «σπιτάλι» τοῦ Τέμπλου ποὺ ἦταν τόσο κοντὰ στὸ παλάτι τοῦ πρίγκηπα καὶ ὅπου θἄμενε ὅσο νὰ τελειώσῃ ὁ πόλεμος, ἢ νὰ πάρθῃ πίσω ἀπὸ τὸ θεῖο του μὲ ἄξια γι' αὐτὸν ξαγορά.

Ὅταν ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸ παλάτι στὸ δρόμο τὸν πλακόστρωτο, ὅπου ἀντιλαλοῦσαν, μέσα στὴ σιωπὴ τῆς νυχτός, τὰ σπηρούνια κάποιου βαρώνου ποὺ εἶχε πιὰ χαθῆ μὲ τοὺς ἀνθρώπους του πίσω ἀπὸ τὴν πρώτη γωνιά, ὁ Λέων ἀνάσανε βαθειά. Ἤτανε συννεφιασμένος ὁ οὐρανὸς ἀλλ' ἡ νυχτιὰ ἦταν ἥσυχη καὶ δὲν ἔμοιαζε γιὰ χειμωνιάτικη. Σὲ λίγο οἱ δύο ἱππότες τοῦ Τέμπλου σταμάτησαν μπροστὰ στὴ βαρειὰ δρύινη πόρτα τοῦ «σπιταλιοῦ». Χτύπησαν καὶ κάποιος τοὺς ἄνοιξε. Ἦταν κ' ἐκεῖνος ἱππότης τοῦ Τέμπλου. Ἄλλος ἕνας, μὲ τὸν ἴδιο σταυροφόρο χιτῶνα, κρατῶντας ἕνα λυχνάρι ποὺ ἐκάπνιζε ἀποπνικτικά, τοὺς ἔδειξε ἀμίλητος τὸ δρόμο πρὸς τὰ δωμάτιά τους. Τὸ Λέοντα τὸν ἄφηκαν σ' ἕνα δωμάτιο μικρό, ὅπου ἐκουφόκαιε ἀκόμη στὴ γωνιὰ κάποιο κούτσουρο.

Ὅταν ἔμεινε μόνος, ἐκάθησε στὸ κρεββάτι του καί, μὲ τὸ κεφάλι στὶς παλάμες καὶ τοὺς ἀγκῶνες του στὰ γόνατά του, συλλογιζότανε τὴ Μονομπασιά, τὸ σπίτι του, τὸν πόλεμο, τοὺς Φράγκους ποὺ κρατοῦσαν τὸν Μωρέα, τὸν βασιλέα τῶν Ρωμαίων ποὺ ἦταν διωγμένος ἀπὸ τὴν Πόλη, τὴν πατημένη ἀπὸ τοὺς Λατίνους. Καὶ μέσα σ' ὅλ' αὐτὰ ἐπερνοῦσε ἡ μορφὴ τῆς νέας ξανθῆς ἀρχόντισσας ποὺ τὸν ἐκυττοῦσε μὲ τόση τρυφερὴ συμπάθεια στὴ σάλα τὴ μεγάλη τοῦ δείπνου. Κάτι τὸν ἔσπρωξε νὰ σηκωθῇ. Βγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο. Ἕνα λυχνάρι ἐφωτοῦσε μιὰ σάλα γυμνή. Μιὰ σκάλα πέτρινη ἦταν στὴν ἄκρη της. Μηχανικὰ ὁ Λέων κατέβηκε. Βρέθηκε μπροστὰ σὲ μιὰ πόρτα μισόκλειστη. Ἄνοιξε καὶ βγῆκε σὲ μιὰν αὐλή. Μιὰ ἐκκλησία ἐμαυρολογοῦσε στὸ σκοτάδι, σὲ μικρὴν ἀπόσταση. Ἡ πόρτα της ἦταν μισάνοιχτη καὶ ἐφέγγιζε. Ἐπροχώρησε καὶ μπῆκε, ἐνῷ ἡ καρδιά του χτυποῦσε τρελλά.

Ἦταν ἡ καινούργια ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, πολὺ μικρότερη τῆς Ἁγίας Σοφίας ποὺ ἦταν ἡ καθεδρικὴ τῶν Φράγκων τῆς Ἀνδραβίδας. Τὴν εἶχε κτίσει ὁ Γυλιάμος κ' εἶχε θάψει στὴ μέσῃ τὸν πατέρα του, τὸν Γοδεφρίδο, πρῶτο πρίγκηπα τῆς Ἀχαΐας, καί, στὰ δεξιά του, τὸν ἀδελφό του, Γοδεφρίδο κι' αὐτόν, ποὺ ἦταν ὁ ἀφέντης τοῦ Μωρέως πρὶν ἀπ' αὐτόν. Ἀριστερὰ εἶχε ἀφήσει τόπο γιὰ ν' ἀναπαυθῇ καὶ αὐτὸς ὅταν θὰ τὸν ἐκαλοῦσε ὁ Θεός.

Στεκόταν ὁ Λέων στὴ μέσῃ τῆς ἐκκλησιᾶς, ὅταν ἄκουσε ἄξαφνα κάποιο βῆμα ἀλαφρὸ ἀπὸ μιὰ σκοτεινὴ πλευρά. Δυὸ κανδῆλες ἐκαίγαν μπροστὰ στὸ βωμὸ καὶ στὸ τρεμάμενο τὸ φῶς τους ἐφάνηκε ἡ ἀρχόντισσα Ἰζαμπέλλα, τῆς Καρύταινας ἡ κυρά. Τοῦ φάνηκε ὅτι ὠνειρευότανε κ' ἔφερε τὰ χέρια του στὰ μάτια του.

— Ἀρχοντά μου—ἄκουσε μιὰ γλυκύτατη φωνὴ ποὺ καταστάλαζε σὰν τὴ δροσιὰ στὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς του—ἀρχοντά μου, ἔλα μαζί μου νὰ σοῦ δείξω τὸ δρόμο γιὰ τὸ λιμάνι τοῦ κάστρου τῆς Γλαρέντζας. Βιάσου νὰ φτάσῃς ἐκεῖ πρὶν νὰ ξημερώσῃ. Ἡ στράτες εἶνε ἔρημες καὶ θὰ βρῇς στὸ λιμάνι καράβι Γενοβέζικο γιὰ τὰ νησιά. Ἀρχοντά μου...—ἡ φωνή της ἔτρεμε σὰν νὰ πνιγόταν ἀπὸ λυγμό—φύγε νὰ γυρίσῃς στοὺς δικούς σου ὅπως ποθεῖς...

Ὁ Λέων ἔτρεμε σύγκορμος. Μέσα του ἐπάλευε ὁ πόθος τῆς φυγῆς μὲ κάτι ποὺ τὸν κρατοῦσε μαγεμμένο κοντὰ στὴν ὡραία τὴν ἀρχόντισσα τὴν ξανθή, ποὺ δὲν ἐλογάριαζε τὴν τιμή της καὶ τὴ ζωή της γιὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ φύγῃ.

Ἐγονάτισε καὶ τῆς ἅρπαξε τὰ χέρια καὶ κόλλησε τὰ χείλη του στὰ λεπτότατα τὰ δάχτυλά της. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ μιὰ μελῳδία οὐράνια ἐγέμισε τὴν ἔρημη τὴν ἐκκλησία, τὶς ψυχές τους, τὸν κόσμο, τὸν οὐρανό, τὰ πάντα. Ὁ ἄγγελος τῆς Βηθλεὲμ ἔπαιζε τὸ λαοῦτο του καὶ ἡ θεία ἡ μουσικὴ ἤτανε σὰν ν' ἀνάβλυζε ἀπὸ τὴν καρδιά τους.

Τινάχτηκε ὄρθιος ξαφνικά. Ἐκείνη τὸν ὡδήγησε ἀπὸ μιὰν ἄλλη θύρα στὴ στράτα τὴ σκοτεινὴ ποὺ τραβοῦσε κατὰ τὸ λιμάνι τῆς Γλαρέντζας. Πρὶν νὰ χωριστοῦν, ἐζήτησανε κάτι σιωπηλὰ καὶ οἱ δυό τους, ἀπὸ τὸν ἀφέντη τὸ Χριστό. Ἡ οὐράνια μουσικὴ τοῦ λαούτου ἐγλύκαινε πάντα τὴν εἰρηνικὴ Χριστουγεννιάτικη νυχτιά.

Κι' ὅταν αὐτὸ τὸ ἀγγελικὸ λαοῦτο ἀκουσθῇ, ποιὸς θυμᾶται πιὰ τοὺς πολέμους, τοὺς βαρώνους, τοὺς βασιληᾶδες, τὸν κόσμο καὶ τὰ βάσανά του;

Ν. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

Ὑποδήματα Γυναικεῖα μὲ τιμὰς Ἐργοστασίου τὸ ζεῦγος δραχ. 185 Ἀδελφοὶ ΠΙΤΥΛΑΚΗ Ἐμμ. Μπενάκη 13α.

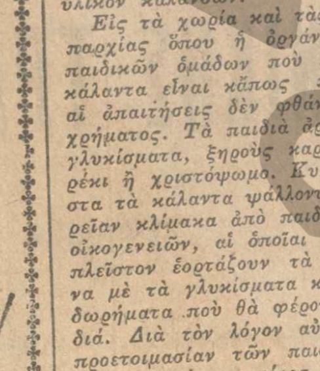

ΑΓΓΛΙΚΑ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

PULLOVER KOSMOS

25 ΣΤΑΔΙΟΥ 25

ΦΟΙΝΙΞ

Χριστουγεννιάτικα ἔθιμα

Τὰ κάλαντα ποὺ τραγουδᾷ ὁ λαός μας

Ὡραῖα δημιουργήματα τῆς λαϊκῆς Μούσης

Τὰ κάλαντα εἶναι γιὰ ὅλους μας μία ὡραία παιδικὴ ἀνάμνησις. Ἂν δὲν τὰ ἔχωμεν πῆ εἰς τοὺς δρομάκους τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθημεν, τὰ εἴπαμε ἐμπρὸς εἰς τὴν πόρτα τῆς κρεββατοκάμαρας τῶν γονιῶν μας περιμένοντας τὸν πρωτοχρονιάτικον μποναμᾶ ἢ τὸ Χριστουγεννιάτικον φιλοδώρημα. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι τὰ κάλαντα εἶναι κάτι περισσότερον ἀπὸ ἁπλῆ παιδικὴ ἐκδήλωσις, εἶναι μία ἀνοικτὴ πλευρὰ τῆς φυλετικῆς μας ψυχολογίας.

Θὰ ἠμποροῦσε νὰ τὰ χωρίσῃ κανεὶς εἰς δύο στάδια. Ἔχομεν τὸ στάδιον τῆς προετοιμασίας καὶ τὸ στάδιον τῆς ἐκτελέσεως ἢ τὸ παρουσίασμα. Ἡ προετοιμασία εἶναι δύο εἰδῶν. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος πρέπει ἡ ὁμὰς ποὺ θὰ τραγουδήσῃ νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἕνα παιχνίδι, ἕνα ἔργο χειροτεχνίας ἀπὸ τὰ πιὸ φανταχτερά. Τὸ ἐπικρατέστερο εἶναι ἕνα πλοῖο, ἰδίως πολεμικὸ τὸ ὁποῖον μπορεῖ νὰ εἶναι χονδροειδὲς κατασκεύασμα τῆς πρὸ τῶν ἑορτῶν ἑβδομάδος, ἠμπορεῖ ὅμως νὰ εἶναι καὶ ἔργο λεπτό, θαῦμα ἐπιμελείας καὶ γούστου.

Στὰ νησιὰ τῶν Κυκλάδων καὶ στὸ Ἀρχιπέλαγος γενικώτερα τὸ πλοῖο αὐτὸ κατασκευάζεται μὲ πολλὴν ἐπιμέλεια. Τὰ παιδιὰ ποὺ τὰ φτιάνουν εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γυμνασιόπαιδες, ποὺ πηγαίνουν ἀπὸ τὸ καλοκαῖρι στοὺς νταρσανάδες καὶ μελετοῦν τὴ ναυπηγικὴ τῶν καραβιῶν. Κάποτε τὰ πλοῖα αὐτὰ γίνονται μὲ σκάφος ἀπὸ ἐπιδέξια πλανισμένο δοκάρι. Ἄλλοτε ὅμως ὁ σκελετὸς τοῦ πλοίου γίνεται ὅπως τῶν ἀληθινῶν καὶ τὰ πολεμικὰ ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὰ παιδικὰ χέρια εἶναι μινιατοῦρες πλοίων γνωστῶν, μινιατοῦρες ἐπιτυχέστατες καὶ ἀπολύτως ἀξιοθαύμαστες.

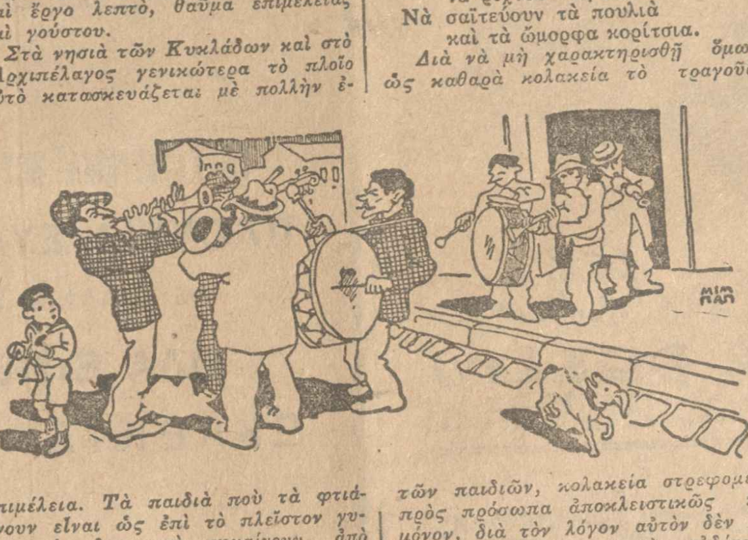

Αὐτὴ ἡ χειροτεχνικὴ ἐπίδοσις ἔχει τὴν ὀμορφιά της αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν καὶ τὰ κάλαντα δὲν εἶναι κάποτε παρὰ μιὰ ἀφορμὴ ἢ καλλίτερα μιὰ πρόφασις. Γιατὶ ὅσο καὶ ἂν τὰ καράβια αὐτὰ νὰ εἶναι ἔργα τῶν παιδικῶν χεριῶν, ἔχουν κάποια ἔξοδα τὰ ὁποῖα πρέπει κάποιος πατέρας νὰ καταβάλῃ. Τὸ παιδὶ ὅμως παίρνει θάρρος καὶ τὰ ζητεῖ μόνο μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι τὸ πλοῖο ποὺ θὰ κατασκευασθῇ προορίζεται γιὰ τὰ κάλαντα, τὰ ὁποῖα πάντως θ' ἀποδώσουν τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων καὶ ἔτσι ἡ πατρικὴ καταβολὴ ἔχει τὸ χαρακτῆρα μικροῦ δανείου, ἄσχετον ἂν αὐτὸ δὲν ἐπιστρέφεται ποτέ. Εἶναι ὅμως πάντα μιὰ πρόφασις καλὴ καὶ τὰ κάλαντα στηρίζουν ἄπειρες φορὲς μικρὲς παιδικὲς ἀπαιτήσεις.

Ὅταν ὅμως τὸ πλοῖο ἑτοιμασθῇ καὶ σημαιοστολισθῇ ἑορτάσιμα, ἀρχίζει ὁ ἰδιοκτήτης κυρίως τοῦ πλοίου τὰς συνεννοήσεις διὰ τὸν καταρτισμὸ τῆς ὁμάδος ποὺ θὰ πῇ τὰ κάλαντα. Εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς παρῳδίας πολιτικῶν συνεννοήσεων. Πολλοὶ παράγοντες ἔχουν τὸ λόγο τους. Οἱ φιλίες, οἱ ἔχθρες, χίλια δύο σχολικὰ περιστατικά, ὑπολογισμοί. Φυσικὰ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου σὰν ἄνθρωπος ποὺ προσφέρει τὸ σημαντικὸ κεφάλαια στὴν ὑπόθεσιν ἀρχηγεύει καὶ ἔχει μορφὴ κάποτε τυραννική. Ταλαίπωρα παιδάκια, ἄλλοτε γιατὶ δὲν ἐκολάκεψαν ὅσο θἄπρεπε τὸν πλοιοκτήτη, ἄλλοτε γιὰ ἄλλες ποικίλες ἀφορμές, ἀποκλείονται καὶ ἀναγκάζονται κι' αὐτὰ νὰ σχηματίσουν μικροπαρεοῦλες μ' ἕνα σιδερένιο τρίγωνο καὶ νὰ περιέρχωνται νὰ λένε τὰ κάλαντα. Φυσικὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλονται κατὰ τὴν συγκρότησιν τῶν ὁμάδων καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ καλλίφωνοι ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι ἀπαραίτητοι καὶ ἀποτελοῦν στοιχεῖα βασικὰ τῆς ὁμάδος.

Ὅταν καταρτισθῇ ἡ ὁμὰς καὶ ἀρχίσουν αἱ συσκέψεις, τότε ἀποκαλύπτεται ἡ παιδικὴ πονηρία εἰς ὅλην της τὴν ἔκτασιν. Ἡ πρώτη μέριμνα εἶναι νὰ καταρτισθῇ ὁ κατάλογος τῶν μαγαζιῶν. Ποτὲ μιὰ ὠργανωμένη ὁμὰς δὲν ξεκινᾷ στὴν τύχη καὶ στὰ κουτουροῦ. Ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς πλουσίους καὶ φροντίζει μὲ χιλίους δυὸ τρόπους νὰ διαδόσῃ πὼς ἡ ἐμφάνισίς της θὰ εἶναι κάτι ἐξαιρετικό. Ὅλα αὐτὰ γίνονται μὲ καθαρὸ κερδοσκοπικὸ σκοπό. Ἡ διανομὴ καθορίζεται ἀπὸ πρὶν καὶ μόνος ποὺ λησμονεῖται εἶναι ὁ πατέρας τοῦ πλοιοκτήτου καὶ τὸ δάνειον ποὺ εἶχε κάμει. Ἡ πρόθεσις πάντοτε ἐκείνων ποὺ ὀργανώνουν τὰς ὁμάδας διὰ τὰ κάλανδα εἶναι αἱ ὁμάδες αὐτὲς νὰ εἶναι ὅσον ἠμποροῦν ἀρτιώτεραι εἰς ἐμφάνισιν. Ἂν ὑπάρχουν παιδιὰ ποὺ ξέρουν κιθάρα ἢ μαντολῖνο, αὐτὰ κρίνονται ἀπαραίτητα καὶ προσκαλοῦνται.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἔχει καθ' αὑτὸ σημασίαν εἶναι ὅτι αὐτὰ τὰ κάλαντα ὡς ἀπευθυνόμενα πρὸς πρόσωπα ἢ σπίτια ἢ μαγαζιὰ νὰ ἔχουν ἕναν ἢ δύο στίχους ποὺ ν' ἀναφέρεται τὸ ὄνομα, εἰς τρόπον ὥστε ἡ εὐχὴ νὰ ἔχῃ προσωπικὸν κάπως χαρακτῆρα. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ μικροὶ ἐλπίζουν νὰ συγκεντρώσουν περισσότερον χρῆμα.

Ἡ λαϊκὴ μοῦσα πλουσιωτάτη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἔχει ἑτοιμάσει εἰς τὰς σημερινὰς γενεὰς πλούσιον ὑλικὸν καλάνδων.

Εἰς τὰ χωριὰ καὶ τὰς μικρὰς ἐπαρχίας ὅπου ἡ ὀργάνωσις τῶν παιδικῶν ὁμάδων ποὺ λέγουν τὰ κάλαντα εἶναι κάπως πρωτόγονος, αἱ ἀπαιτήσεις δὲν φθάνουν μέχρι χρημάτων. Τὰ παιδιὰ ἀρκοῦνται εἰς γλυκίσματα, ξηροὺς καρπούς, τσουρέκι ἢ χριστόψωμο. Κυρίως μάλιστα τὰ κάλαντα ψάλλονται εἰς εὐρεῖαν κλίμακα ἀπὸ παιδιὰ ἀπόρων οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἑορτάζουν τὰ Χριστούγεννα μὲ τὰ γλυκίσματα καὶ τὰ φιλοδωρήματα ποὺ θὰ φέρουν τὰ παιδιά. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἰς τὴν προετοιμασίαν τῶν παιδιῶν λαμβάνουν συχνότατα μέρος καὶ αἱ μαννάδες, αἱ ὁποῖαι φροντίζουν ὥστε τὰ παιδιὰ νὰ εἶναι κυρίως καθαρὰ καὶ ὑποδημένα, ὥστε νὰ κινοῦν τὴν συμπάθειαν καὶ ὄχι τὴν ἀηδίαν. Ἄλλως τε εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔθιμον ἀποδίδεται ξεχωριστὴ σημασία.

Χριστούγεννα, πρωτόγεννα,
πρώτη χαρὰ στὸν κόσμο
Γιὰ βγᾶτε, δέτε, μάθετε
ὅπου Χριστὸς γεννᾶται.

Ὑπάρχουν ἐκδόσεις κάπως λογιώτεραι, ὅπως λ.χ.:

Καλὴν ἑσπέραν, ἄρχοντες,
ἂν εἶν' ὁρισμός σας
Χριστοῦ τὴν θείαν γέννησιν
νὰ πῶ στ' ἀρχοντικό σας.

Ἀναλόγως τοῦ προσώπου ἔχουν πρόχειρον πάντοτε ἕνα ὡραῖο τραγοῦδι. Ἰδίως εἰς τὰ παιδιὰ δὲν διαφεύγει διόλου ἡ γυναικεία φιλαρέσκεια καὶ γι' αὐτὸ ὅταν ἀπευθύνωνται πρὸς γυναῖκας λένε συνήθως ἐπαινετικώτατα δίστιχα:

Κυρὰ ψηλή, κυρὰ λιγνή,
κυρὰ καμαροφρύδα,
Πῆρες τὰ ρόδ' ἀπ' τὴ ροδιά,
τ' ἀσπράδι' ἀπὸ τὸ χιόνι
Πῆρες καὶ τὸ ματόφρυδο
ἀπὸ τὸ χελιδόνι.

Ἐπίσης τὰ μεγάλα παλληκάρια τοῦ σπιτιοῦ πρέπει νὰ ἐξυμνηθοῦν, πρέπει νὰ κολακευθοῦν, ὥστε τὸ φιλοδώρημα ὁπωσδήποτε νὰ ἐνισχυθῇ.

Ἔλα κι' ἂς τὸ παινέσουμε
τοῦτο τὸ παλληκάρι,
Ὁπὤχει πλάτες γι' ἅρματα
κι' ἁρμοὺς γιὰ τὸ λιθάρι
Καὶ χέρια γοργογύριστα
νὰ ρίχνουν τὴ σαΐτα
Νὰ σαϊτεύουν τὰ πουλιὰ
καὶ τὰ ὤμορφα κορίτσια.

Διὰ νὰ μὴ χαρακτηρισθῇ ὅμως ὡς καθαρὰ κολακεία τὸ τραγοῦδι τῶν παιδιῶν, κολακεία στρεφομένη πρὸς πρόσωπα ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, διὰ τὸν λόγον αὐτὸν δὲν λησμονοῦνται ποτὲ μερικοὶ οὐδέτεροι ἔπαινοι, οὐδόλως ἀπευθυνόμενοι πρὸς πρόσωπα ἀλλὰ πρὸς τὸ σπίτι ἢ τὸ σύνολον.

Σὲ τοῦτο τὸ σπίτι τὸ ψηλὸ
πέτρα νὰ μὴ ραΐσῃ
Κι' ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ
χρόνια πολλὰ νὰ ζήσῃ.
Νὰ λυσοδένῃ τὸ πουγγί,
τ' ἀργυροξομαλιασμένο.

Τὰ παιδιὰ ὅμως ἔχουν τὰς ἀμφιβολίας των καὶ ὅπως ἡ παράδοσις λέγει καὶ κατὰ τοὺς παλαιοτέρους καιρούς, κατὰ τοὺς ὁποίους τὰ ἔθιμα αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἦσαν περισσότερον σεβαστά, ὑπῆρχαν οἱ ἀπρόθυμοι νὰ δώσουν τὸ μικρὸν φιλοδώρημα εἰς τὰ παιδιά. Αὐτὸ φυσικὰ ἦταν ἡ κρυφὴ των ἀνησυχία καὶ ἐπειδὴ ὑπέστησαν προφανῶς μερικὰς ἀπογοητεύσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους, ἐσκέφθησαν νὰ τὰς προλάβουν μὲ ὡρισμένα τραγούδια τὰ ὁποῖα ἐθύμιζαν εἰς τοὺς νοικοκυραίους τὰ χρέη των:

Ἀφέντη μου εὐγενικέ,
ποὔχεις μεγάλη χάρη
Ποὺ σ' ἔχομε στὸν τόπο μας
σὰν τὸ λαμπρὸ φεγγάρι.
Ἄνοιξε τὸ πουγγάκι σου
τὸ μαργαριταρένιο.
Ἂν ἔχῃς γρόσια, δός μας τα
ἂν ἔχῃς καὶ παράδες
Ἂν ἔχῃς καὶ γλυκὸ κρασί,
βγάλε νὰ μᾶς κεράσῃς.

Μὲ παρόμοια τραγούδια καὶ ὑπὸ τὴν γενικὴν εὐθυμίαν δίδονται τὰ γλυκά, οἱ καρποὶ καὶ κάποτε τὸ χρῆμα.

Συμβαίνει ὅμως πολλὲς φορὲς νὰ μὴ δοθῇ τίποτε καὶ τότε οἱ τραγουδισταὶ ποὺ τραγουδοῦν τὰ κάλαντα ἔχουν ἀνάλογον τρόπον ν' ἀντιμετωπίζουν παρομοίαν ἀπροθυμίαν. Δὲν ἔχουν καμμίαν δυσκολίαν νὰ σατυρίσουν τὰ πρόσωπα ποὺ δὲν συγκινοῦνται οὔτε ἀπὸ τὰς μεγάλας αὐτὰς ἑορτὰς καὶ τοὺς ἀπαγγέλλουν χαρακτηριστικοὺς ἀφορισμούς:

Ἀφέντη μου στὴν κάπα σου
χίλιες χιλιάδες ψεῖρες
ἄλλες γεννοῦν, ἄλλες κλωσσοῦν
κι' ἄλλες αὐγὰ μαζώνουν.

Ἐπακολουθεῖ τρεχάλα διότι ὁ ἀφέντης δὲν εἶναι διατεθειμένος ν' ἀκούῃ στὸ ἀρχοντικό του παρόμοια πράγματα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως τὰ παιδιὰ ἔχουν φύγει καὶ εὔχονται ἀλλοῦ τὰ καλὰ Χριστούγεννα μὲ τὰ ὡραῖα τραγούδια ποὺ συνέθεσε ἡ λαϊκὴ μας μοῦσα.

Κ. ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ ζωὴ

Χριστούγεννα στὴ φυλακὴ

Διήγημα τοῦ κ. Π. Παπαχριστοδούλου

Ἡ κυρὰ Αὐγούστα, μιὰ γυναῖκα περασμένη, στὸν κόσμο μιὰ φιλενάδα ἀπόχτησε, ὅπως καὶ μιὰ κόρη. Ὅσο ἀγαποῦσε τὸ παιδί της, ἄλλο τόσο ἀγαποῦσε τὴ γειτόνισσά της τὴ Δέσπω τὴ νεοπαντρεμένη, ποὺ μερόνυχτα μπαίνοντας τὸ πορτί της, ποὺ αὐλίζονταν μὲ δαῦτο, δίχως νὰ τὴν παίρνῃ χαμπάρι κανένας, ἔπινε μαζί της τὸν καφέ, κουβέντιαζε μὲ τὶς ὧρες, καὶ περνοῦσε τὸν καιρό της σὰ μάννα μὲ τὸ παιδί. Θαρρεῖς τὴ Δέσπω καὶ τὴν εἶχε μεγαλώσει ἀπὸ μωρό. Τέτοια ἀγάπη φούσκωνε στὰ στήθια της γιὰ δαύτην.

Ξημέρωνε δὲν ξημέρωνε, ἄνιφτη ἀκόμα, μὲ τὴν μαντήλα στὸ κεφάλι, ἔμπαινε τὸ ἀκλείδωτο πορτὶ στὸν τοῖχο, ἔτρεχε στὴν κουζίνα της, ἀνακάτευε, πασπάτευε, ἔψηνε τὸν καφέ της καὶ πάλι ξαναγύριζε σπίτι της, ὥσπου θὰ ξυπνοῦσε ἡ Δέσπω ἡ γειτόνισσά της νὰ ξαναμπῇ πάλι τὸ πορτί της γιὰ ν' ἀρχίσῃ τὴν κουβέντα ὡς τὸ μεσημέρι. Τὸ παιδί της, τὸ κορίτσι της, τὸ ξαπόστελνε στὴ δουλειά του, στὸ γραφεῖο του. «Ἡ Ἑλένη μου πάει, Δέσπω μου, δουλειὲς δὲν ἔχω, ἂς τὰ ποῦμε τώρα».

Ἡ Δέσπω ὁλομόναχη στὸ σπίτι της — ὁ ἄντρας της σιδηροδρομικός, ποτὲ ἔλειπε, πότε ἐρχόταν — τὴν εἶχε τὴν κυρὰ Αὐγούστα δεξὶ χέρι καὶ συντροφιά. Δῶ Αὐγούστα, κεῖ Αὐγούστα. Ὅσα καλὰ τῆς ἔστελνε —καὶ τί δὲ στέλνουν οἱ σιδηροδρομικοὶ— ἡ κυρὰ Αὐγούστα τἄξερε μὲ τὸ νὶ καὶ μὲ τὸ σίγμα. Ἤξερε τὰ βούτυρά της, ἤξερε τὰ καλὰ ψάρια ποὺ τῆς κουβαλοῦσαν ἀπὸ τὴ Στυλίδα, ἤξερε τὰ κρεμασμένα λουκάνικα ἀπὸ τὴ Θήβα, τὸ Δαδιώτικο κρασὶ καὶ τὸ Ἀμπελακιώτικο, ἤξερε τοὺς λαγοὺς ἀπὸ τὸ Δομοκὸ καὶ τὰ Ὀρφανά, ἤξερε τὶς τραβέρσες ποὺ τῆς ἔστελνε μὲ τὸ τραῖνο ὁ ἄντρας της, κομμένες μὲ τὸ πριόνι γιὰ τὴ σόμπα, ἤξερε, καὶ τί δὲν ἤξερε... Ἡ Δέσπω ὅλα τῆς τὰ μολογοῦσε χαρτὶ καὶ καλαμάρι. Καὶ ποτὲ δὲν ἔβγαινε τὸ πορτὶ νὰ μπῇ στὸ δικό της σπίτι, χωρὶς νὰ βαστᾷ μαζί, γιὰ ἕνα πιάτο λαγό, γιὰ ἕνα καλάθι κάρβουνα, γιὰ λίγα κρεμμύδια, γιὰ τίποτε ἄλλο δανεικὸ κι' ἀγύριστο. Τί εὐτυχισμένη γειτόνισσα! Τὸ κοτέτσι τῆς Δέσπως πάντα γεμᾶτο· κέντε - δέκα κοτόπουλα βρισκόντανε γιὰ τὸ καλό. Δὲν εἶχε κρέας; Ἔσφαζε ἡ Δέσπω τοῦ ἀντρός της ἕνα πουλάκι. Ἡ κυρὰ Αὐγούστα τὸ μαδοῦσε μάνι - μάνι, τὸ τοίμαζε, τὸ βάζαν στὴ φωτιὰ ὡς ποὺ νὰ πῇς δυὸ λόγια ἔβραζε. Τὸ μεσημέρι ξεκοκκάλιζαν τὸ πουλί, τραβοῦσαν Ἀμπελακιώτικο, πέφταν στὴν κουβέντα, ἐρχόνταν ὁ ὕπνος. Μὲ τὸ ξύπνημα ὁ καφὲς καϊμακλίδικος πάλι ἄνοιγε τὴν ὄρεξι κ' ἔδιωχνε τὸ μαχμουρλίκι.

Ἔτσι ἡ κυρὰ Αὐγούστα, καλότυχη, καλοπερνοῦσε γιὰ συντροφιὰ τῆς Δέσπως ποὺ ὁ ἄντρας της τῆς εἶχε πῇ:

— Κύττα μὲ δυὸ μάτια τὴ γειτόνισσά μας γιὰ νὰ τὴν ἔχῃς συντροφιά, μιὰ καὶ γὼ ταξειδεύω νύχτα καὶ μένεις μοναχή σου.

Καὶ ἡ Δέσπω τὴν κυττοῦσε μὲ δέκα μάτια. Τὴν μπούκωνε κι' αὐτὴν καὶ τὸ κορίτσι της, γιὰ νὰ τὴν φυλάνε, νὰ τὴν συντροφιάζουν.

* * *

Ἡ κυρὰ Αὐγούστα ὅλα τὰ καλὰ τἄχε δικά της κι' ὅμως — περίεργο πρᾶμα — τἄθελε πιὸ δικά της. Ἤθελε, ποὺ λέει ὁ λόγος, κ' ἕναν κόκορα δικό της, στὴν αὐλή της μέσα, νὰν τὴν ξυπνᾷ. Ὅλα τἄχε δικά της, ὅμως ἤθελε μιὰ μπουρλιὰ λουκάνικα κρεμασμένα — νὰ κάβῃ ἐλόγου της ἕνα-ἕνα τοῦ παιδιοῦ της — ἀπὸ τὸ ταβάνι τῆς τὸ χαμαδό. Τί διάβολος τῆς μπῆκε κι' αὐτὴ καλὰ-καλὰ δὲν καταλάβαινε. Μόνο ἔνοιωθε ἕναν πειρασμό, νὰ βάλῃ τὸ χέρι της σὲ ξένα πράματα: νὰ ξεσκαλώσῃ λουκάνικα, νὰ ξεκρεμάσῃ μιὰ κόττα μαδημένη, ποὺ σίτευε, ν' ἁρπάξῃ μιὰ τσαβέλλα σῦκα.

Κι' ὅλο πηγαίνοντας μπροστὰ στὴν Παναγιά, προσκυνοῦσε μὲ κατάνυξι καὶ παρακαλοῦσε: «Παναγούλα μου, σῶσε, Θεοτόκο, γλύτωσέ με». Μὰ τὸ κακὸ περίσσεψε καὶ ἡ δύναμι τῆς ψυχούλας της χάθηκε καὶ τὴν κυρίεψε ὁ διάβολος λυσσασμένος. Καὶ μιὰ νύχτα — σὰ ξενύχτησε ὅλη συλλογή, πιασμένη στὰ τσεγγέλια τοῦ διαβόλου— νύχτα, ποὺ νὰ μὴν ἔσωνε, σηκώθηκε κατὰ τὴν ὥρα ποὺ λαλοῦσαν τὰ κοκόρια, καὶ βάζοντας πάνω της ἕνα μαῦρο παλιὸ σάλι, βγῆκε στὴν αὐλή, μπῆκε τὸ πορτί της, προχώρησε στὴν αὐλὴ τῆς ἀγαπημένης της Δέσπως, πῆγε κατὰ τὸ κοτέτσι της καὶ κάνοντας τὸ σταυρό της — Παναγία φύλαγε — ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ κοτετσιοῦ, ἅπλωσε στὰ μισοσκότεινα τὸ χέρι της καὶ ἀπὸ τὸ φτερὸ ἅρπαξε ἕνα πουλερικό.

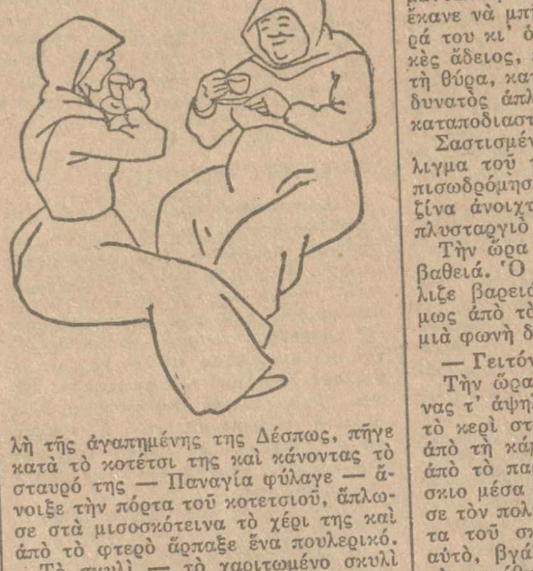

Τὸ σκυλί — τὸ χαριτωμένο σκυλὶ τῆς Δέσπως, ὁ Μπλὰκ — γαύγισε λιγάκι, μὰ ἔννοιωσε τὴν κυρὰ Αὐγούστα καὶ σώπασε, κουνώντας τὴ νουρά. Τὸ πουλερικὸ ἔκραξε φοβισμένο, μὰ τὰ δάχτυλά της τοῦ τὸ τύλιξαν τὸ λαρύγγι καὶ σώπασε.

Ἡ καρδιὰ τῆς Αὐγούστας χτύπησε δυνατά. Ταράχτηκε ἡ ψυχή της. Μὰ κλειόντας τὴ θύρα τοῦ κοτετσιοῦ, δρασκέλισε στὰ νύχια τὴν αὐλή, πέρασε τὸ παραπόρτι καὶ γλήγωρη μπῆκε στὴν αὐλή της μὲ τρεμάμενη καρδιά, μὲ φοβισμένο πρόσωπο, μὲ χέρι τρεμάμενο. «Οὐ στὴν ὀργή, εἶπε, πῶς μὲ κυρίεψε ὁ διάβολος, μωρή....»

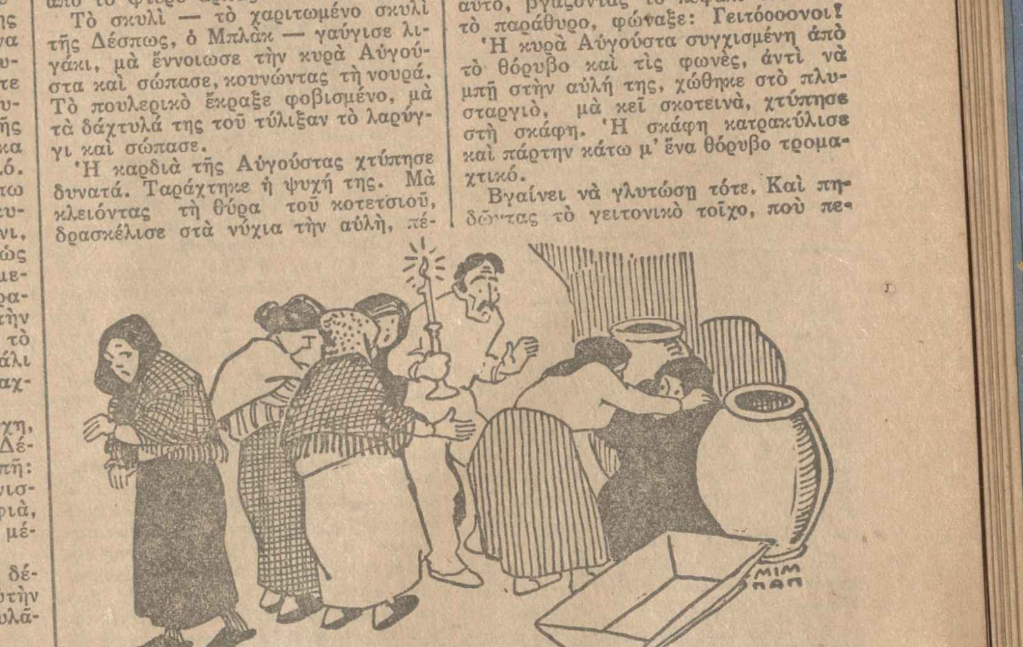

Μπαίνοντας στὴν κουζίνα της, ποὺ ἀπὸ καιρὸ δὲν εἶδε τζάκι ἀναμμένο, ἄναψε τὸ καντῆλι της καὶ ὑψώνοντας τὸ πουλερικό, εἶδε φοβισμένο μέσα στὰ χέρια της τὸν κόκορα τῆς Δέσπως τῆς ἀγαπημένης της, τῆς φιληνάδας καὶ κόρης της.

Τώρα φοβήθηκε. Τί νὰ κάνῃ; Δὲν ἔχασε καιρὸ· τοὔστριψε τὸ κεφάλι, μὴ σκούξῃ, ἄρχεψε νὰ τὸνε μαδᾷ, κι' ὡς τὰ ξημερώματα τὸν καθάρισε καὶ τὸν ἔκρυψε κι' ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ παιδιοῦ της μέσα στὸ ντολάπι.

Τὴν ἄλλη μέρα, μὲ τὴ συνείδησι βαρυά, πάλευε νὰ δίνῃ παρηγοριὲς στὴ γειτόνισσά της, πίνοντας τὸν καφέ, γιὰ τὸ χάσιμο τοῦ κόκορα, ποὺ δὲ λάλησε, ποὺ δὲ κοκορεύτηκε, ὅπως κάθε πουρνό.

— Μὴ σούφυγε, μωρή, παιδί μου, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃς; Μπᾶ σὲ καλό σου! Κάποιο κακὸ χέρι θἄβαλε τὴν οὐρά του... Ἐσὺ νἆσαι καλά, παιδί μου, κι' ἄντρας σου, ποὺ σοῦ στέλνει τοῦ Θεοῦ τὰ καλά.

— Ἔ, δὲν πειράζει, δὲ λέω, μὰ γιατί, κοτζάμ' κόκορας νὰ χαθῇ.

Ποῦ νὰ βάλῃ μὲ τὸ νοῦ της ἡ κυρὰ Δέσπω πὼς εἶχε μπροστά της τὸν κλέφτη!

Μὰ ὁ κόκορας εὐχὴ δὲν εἶχε. Σὰν τὸν ἔβρασε τὴν ἄλλη μέρα, τὸν κατέβασε ἀπὸ τὴ στιά. Κι' ὅταν τὸ μεσημέρι κόντεψε — ὥρα ποὺ νάρθῃ τὸ παιδί της — ἡ γραμματεὺς — τὸν ξανάβαλε σὲ δυνατὴ φωτιὰ νὰ ζεσταθῇ. Καὶ μπαίνοντας τὸ πορτὶ πάλι τῆς γειτόνισσάς της πιάστηκε στὰ λόγια. Αὐτὸ ἔφτανε. Ὁ τέντζερες πῆρε δύναμι καὶ ἀπὸ λόγο σὲ λόγο δικό της, αὐτὸς χαρχάλευε, κάηκε τὸ ζουμί, κόλλησε τὸ κοκόρι κ' ἔγινε κάρβουνο. Ὡς ποὺ νὰ μπῇ ἡ κόρη της τὴν πόρτα, τὸ κακὸ ἔγινε: ὁ κόκορας βρέθηκε κάρβουνο. Πάει κι' ὁ τέντζερες! Βρωμοκόπησε καὶ τὸ σπίτι.

— Γοῦ στὴν ἁμαρτία! εἶπε μέσα της. Κρῖμα στὸ κρῖμα μου! Τὸ κλεμένο δὲν ἔχει εὐχή.... εἶπε θυμοσοφικὰ καὶ τὤφαγε καὶ κάθησε συλλογισμένη. Μπροστὰ στὴν κόρη ἔκλαψε καὶ λιγάκι γιὰ τὴ... ζημιά.

* * *

Ὁ καιρὸς περνοῦσε. Κάποτε ἡ Δέσπω ἀνήξερη θυμότανε καὶ τὸν κόκορα. «Ἐσὺ νἆσαι καλά, παιδί μου, τῆς ἔλεγε ἡ κυρὰ Αὐγούστα, ἐσὺ κι' ὁ ἄντρας σου. Ἕνας κόκορας τί θὰ πῇ...»

Ἔφτασαν τώρα τὰ Χριστούγεννα. Τὴν προπαραμονὴ ἀπὸ τὴ Στυλίδα, νάσου κ' ἔφτασε ἕνα μικρὸ γουρουνόπουλο τοῦ γαλάτου στὴ Δέσπω. Ἔφτασε σφαμένη καὶ καθαρισμένη καὶ ἡ γαλοπούλα ἀπὸ τὴν Ἄμφισσα. Ἦρτε καὶ ἡ νταμιτζάνα ἀπὸ τ' Ἀμπελάκια. Ἦρτε καὶ τὸ καλάθι τὰ φροῦτα ἀπὸ τὸ Βόλο. Τὸ σπίτι ὁλοκάθαρο καὶ στρωμένο. Ἡ κυρὰ Αὐγούστα καλοτύχισε πάλι τὸ ἀντρόγυνο, μακάρισε τὴν τύχη τῆς Δέσπως καὶ πῆρε τὸν καφὲ της ζεστὸ ζεστὸν ἀπὸ τὸ χέρι τῆς ἀγαπημένης της γειτόνισσας.

— Πολυχρονεμένοι, παιδί μου, καὶ μὲ τὸ καλὸ τὴ γέννησι τοῦ Χριστοῦ, εὐχήθηκε.

— Μὲ τὸ καλό, θειὰ Αὐγούστα, καὶ μεθαύριο, σοῦ τὸ λέγω, θὰ φᾶμε μαζί. Θὰ περάσουμε τὰ Χριστούγεννα δῶ στὸ σπίτι μου. Ὁ Θεὸς ἔστειλε ὅλα τὰ καλά.

— Εὐχαριστῶ, παιδί μου, εὐχαριστῶ!

Σὰν κύλησε ἡ προπαραμονὴ καὶ σκοτίδιασε καὶ οἱ κουβέντες μὲ τὴ Δέσπω τέλειωσαν, καὶ τἄστρα ἔλαμψαν στὸν οὐρανὸ θαρρεῖς παγωμένα, ἡ κυρὰ Αὐγούστα σὰν ἀποκοίμησε τὴν κόρη της, πῆγε στὸ στρῶμα της νὰ πέσῃ.

Ὅπως πάντα, ἔκανε τὴν προσευχή της. Εἶπε κάτι λόγια μυστικὰ ἀνάμεσα στὰ χείλια της καὶ μπῆκε στὸ πάπλωμα ἀπὸ κάτω.

Κουκουλωμένη παραδόθηκε στὸν ὕπνο, μὰ ξαφνικὰ πέρ' ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα κι' ἀναπάντεχα ἀγουροξύπνησε. Κάτι τὴν τάραξε τὸν ὕπνο. Ἀγρυπνημένη ἔπεσε σὲ συλλογή. Συλλογίστηκε πολλά. Κι' ὅταν βγῆκε τὸ φεγγάρι κι' ὁ οὐρανὸς ἔφεξε, ἔνοιωσε ἀπὸ τὸ παράθυρό της φῶς ἀχνὸ νὰ τὴν τραβᾶ. Πῆρε δύναμι καὶ μονομιᾶς πετάχτηκε ἀπὸ τὸ στρῶμα της. «Παναγιά μου, βόηθα», κι' ἔκανε τὸ σταυρό της. Τυλίχτηκε τὴ γοῦνα της — μιὰ παληόγουνα ζεστὴ — καὶ βγῆκε στὸν αὐλόγυρο.

Ὅλα κοιμόνταν μέσα στὴν ἀπέραντη σιγαλιά. Τἄστρα τρεμόσβυναν στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, ποὺ σὰν φέτα πεπονιοῦ, ἔχυνε τὸ φῶς του χλωμό, μὰ ἱκανὸ ν' ἀδυνατήσῃ τὰ ἀμέτρητα καντήλια τ' οὐρανοῦ. Τὸ σκυλὶ τῆς Δέσπως γαύγισε. Ἡ κυρὰ Αὐγούστα πηγαίνοντας κατὰ τὸ πορτί, σκούντησε τὴ μικρὴ πορτοῦλα του, καὶ ἀντικρύζοντας τὸ σκυλί, τὸ ἡμέρωσε μὲ χάδια. Ὕστερα μπαίνοντας τὴν αὐλὴ τῆς γειτόνισσάς της προχώρησε κατὰ τὴν κουζίνα, ὅπου κρεμότανε τὸ γουρουνόπουλο σὰ μαγεύτρα σὲ φεγγαροφώτιστο οὐρανό, σὰν ξορκίστρα.

Μὲ τρεμάμενα χέρια ξεσκάλωσε τὸ μάνταλο μ' ἕναν τρόπο ἐπιτήδειο καὶ ἔκανε νὰ μπῇ. Μὰ τότε ἔβαλε τὴν οὐρά του κι' ὁ διάβολος. Κάποιος τενεκὲς ἄδειος, ποὺ βρισκότανε πίσω ἀπὸ τὴ θύρα, κατρακύλισε. Ἕνας θόρυβος δυνατὸς ἁπλώθηκε μὲ τὸ κύλιγμά του καταποδιαστός.

Σαστισμένη ἀπὸ τ' ἀναπάντεχο κύλιγμα τοῦ τενεκέ, ἡ κυρὰ Αὐγούστα πισωδρόμησε, κι' ἀφίνοντας τὴν κουζίνα ἀνοιχτή, πῆγε νὰ κρυφτῇ στὸ πλυσταργιὸ πλάγι.

Τὴν ὥρα τούτη ἡ Δέσπω κοιμότανε βαθειά. Ὁ ἄντρας κουρασμένος ροχάλιζε βαρειά. Δὲν πῆραν εἴδησι. Ὅμως ἀπὸ τὸ πλαγινὸ σπίτι ἀκούστηκε μιὰ φωνὴ δυνατή:

— Γειτόνοι, κλέφτες! Γειτόοοονοι!

Τὴν ὥρα τούτη, ὁ ἄρρωστος γείτονας τ' ἀψηλοῦ σπιτιοῦ, ξάγρυπνος, μὲ τὸ κερὶ στὸ χέρι, ἐβγῆκε μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὴ κάμαρά του. Καὶ σκύβοντας ἀπὸ τὸ παράθυρο, ἀγροίκησε ἕναν ἤσκιο μέσα στὴ γειτονικιὰ αὐλή, ἄκουσε τὸν πολὺ θόρυβο, καὶ τὰ γαυγίσματα τοῦ σκυλιοῦ καὶ ταράχτηκε. Γι' αὐτό, βγάζοντας τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ παράθυρο, φώναξε: Γειτόοοονοι!

Ἡ κυρὰ Αὐγούστα συγχισμένη ἀπὸ τὸ θόρυβο καὶ τὶς φωνές, ἀντὶ νὰ μπῇ στὴν αὐλή της, χώθηκε στὸ πλυσταργιό, μὰ κεῖ σκοτεινά, χτύπησε στὴ σκάφη. Ἡ σκάφη κατρακύλισε καὶ πάρθην κάτω μ' ἕνα θόρυβο τρομακτικό.

Βγαίνει νὰ γλυτώσῃ τότε. Καὶ πηδῶντας τὸ γειτονικὸ τοῖχο, ποὺ πεσμένος ἔστεκε, ρίχτηκε μέσ' τὴν αὐλὴ —μιὰν αὐλὴ στενόμακρη καὶ πῆγε νὰ χωθῇ κάπου, κάπου νὰ τρυπώσῃ ὡς ποὺ νὰ περάσῃ ἡ κακιὰ ὥρα.

— Παναγίτσα μου σῶσε, ψιθύριζε.

Τὴν ἴδια ὥρα ἡ γειτονιὰ ξύπνησε. Ἡ Δέσπω κι' ὁ ἄντρας της μὲ τὴ λάμπα στὸ χέρι βγῆκαν στὴν αὐλή. Ὁ ἄρρωστος ἀπὸ ψηλὰ στὸ παράθυρο τοὺς μιλοῦσε δυνατά:

— Κατὰ κεῖ, κατὰ κεῖ!

Ἀπὸ πιὸ πλαγινά, ὁλάκερη φαμελια σκώθηκε θορυβῶντας. Ἕνα σούσουρο, ἕνα κακό. Μόνο ἡ κυρὰ Αὐγούστα δὲ φαινότανε.

—Κυρὰ Αὐγούστα, κυρὰ Αὐγούστα, τῆς φώναξε ἡ Δέσπω. Ἡ κυρὰ Αὐγούστα οὔτε ξύπνησε, οὔτε φάνηκε. Τοῦ κάκου.

Τὸ παιδὶ τῆς ἄλλης γειτόνισσας, ποὺ ἀγουροξύπνητο μπῆκε ἀπὸ τὸν χαλασμένο τοῖχο μὲ τὸ καντῆλι, κι' αὐτὸ γύρευε μέσ' τὴν αὐλὴ τὸν κλέφτη. Ἔτσι ψάχνοντας παντοῦ, ἄκουσε ἕνα μικρὸ θόρυβο μέσ' ἀπὸ τὸ πλυσταργιό, στὴν αὐλὴ ξέμακρα.

— Ἐδῶ εἶνε, φώναξε, ἐδῶ εἶνε. Ἐλᾶτε!

Ἡ κυρὰ Αὐγούστα, κάνοντας νὰ κουρνιάσῃ σὲ μιὰ γωνιά, σάλεψε τ' ἀχεῖρα καὶ ἔδωσε εἴδησι πὼς κεῖ μέσα, στὸ ὑστερνό της καταφύγιο, σάλευε ζωντανὸς ἄνθρωπος. Ἐκεῖ τὴν βρῆκαν χωμένη σὲ μιὰ γωνιά.

— Ἐγὼ εἶμαι μπρὲ παιδιά, εἶπε μὲ σιαγόνα τρεμάμενη, ἐγώ. Γι' ἀστεῖα τὄκανα λέγω, παιδιά.

Ἡ Δέσπω, ὁ κὺρ Νικόλας ὁ γείτονας, τὰ τρία του παιδιά, ὁ σιδηροδρομικός, ἡ θειὰ ἡ Εὐάνθω ἀπὸ πλάγι, ὁ ἄρρωστος ἀπὸ πάνω μὲ τὸ κερὶ στὸ χέρι, ἐκεῖ τήνε βρῆκαν νὰ μιλᾷ τρεμάμενη τ' ἀστεῖα της λόγια:

— Ἐγὼ εἶμαι, μπρὲ παιδιά. Γι' ἀστεῖα τὄκανα σᾶς λέγω...

Ἡ Δέσπω δὲν πίστευε τὰ μάτια της. Σαστισμένη δὲ μίλησε. Ξαφνιασμένη γιὰ τ' ἀναπάντεχο πὄβλεπε, γύρισε τὸ πρόσωπό της καὶ κίνησε νὰ φύγῃ.

— Τί ἤθελες πέρα μεσάνυχτα, κυρὰ Αὐγούστα, στὰ ξένα σπίτια; τὴν ρώτησαν μ' ἕνα στόμα ὅλοι.

— Τίποτε μπρὲ παιδιά μου, τίποτα. Λίγο οἰνόπνευμα ἤθελα, καὶ μπῆκα νὰ πάρω μοναχή μου. Τὸ παιδί μου πονοκεφαλᾷ καὶ τὸ χρειάζομαν. Σχωρέστε με, παιδιά μου... ἔλεγε τρεμάμενη.

Ἔτσι τὴν ἔβγαλαν ἀπὸ τὸ πλυσταργιό. Τὴν πέρασαν τὸν πεσμένο τοῖχο, τὴν ἔμπασαν στὴν αὐλὴ τοῦ σιδηροδρομικοῦ καὶ τὴν παράλαβε ἡ ἀστυνομία ποὺ ἔτρεξε στὶς φωνές.

— Ἀφῆστε με μπρὲ παιδιά μου, δὲν εἶχα κακὸ στὰ νοῦ μου, γὼ τίμια γυναῖκα.

—Τάραξες τὴν δημοσία ἡσυχία, κυρά μου· θὰ πᾶμε στὸ Τμῆμα.

* * *

Ὅλη τὴ μέρα κείνη — σὰν ξημέρωσε — ἡ κυρὰ Αὐγούστα τὴν πέρασε στὴν ἀνάκρισι. Ξημέρωνε Χριστούγεννα καὶ μακρυὰ ἀπὸ τὸ σπίτι της, μέρα χρονικιά, μακρυὰ ἀπὸ τὸ τραπέζι τῆς ἀγαπημένης της γειτόνισσας τὸ Χριστουγεννιάτικο, ποὺ τώρα τὸ νειρευότανε ζωντανὸ μπροστά της, ἔχυνε δάκρυα πικρά, γιὰ τὸ κακὸ ποὺ ἔβαλε στὸ νοῦ νὰ κάνῃ στὴν ὑπόληψί της.

Πήγαινε νὰ ξεσκαλώσῃ ἀπὸ τὸ τσεγγέλι τῆς γειτόνισσάς της τὸ γουρουνόπουλο, ποὺ τὸ λαχτάρισε δικό της, στὸ σπίτι της κρεμασμένο, καὶ ἔπεσε στὸ λάκκο ποὺ τὴν ἔσυρε ὁ διάβολος — ἡ πονηρεμένη της ψυχή.

— Τώρα ἐξηγῶ, ἔλεγε ἡ γειτόνισσάς της ἡ Δέσπω, τί ἔγινε ὁ κόκοράς μου. Τώρα καταλαβαίνω.... καὶ ἡ ἀχάριστη νὰ μὴν ἔτρωγε....

Κι' ἀπὸ τὴν ἡμέρα κείνη τῆς ἔκλεισε τὸ πορτί της. Μὰ καὶ ἡ κυρὰ Αὐγούστα κακοπέρασε, Χριστούγεννα μέρα. Ἔμεινε κράτησι στὸ ὑπόγειο τῆς ἀστυνομίας... στὴ φυλακή.

Ὅσο ζῇ δὲ θὰ ξεχνᾷ τὴ μέρα τούτη, ποὺ τὴν ἔσειρε ὁ διάβολος.

ΠΟΛ. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΠΟΥ ΘΑ ΚΑΝΗ ΝΑ ΣΑΣ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ....

ΕΝΑ KODAK

....διότι ἐξασφαλίζει τὴν εὐχαρίστησι στὸν κάτοχό του γιὰ ὁλόκληρα χρόνια. Διότι διατηρεῖ πάντοτε ζωντανὲς τὶς ἀναμνήσεις...

...Καὶ εἶνε τόσον εὐθηνό!

ΔΩΡΗΣΑΤΕ ΕΦΕΤΟΣ ΕΝΑ KODAK

Γράμματα ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν

Πῶς ἀνακαλύπτονται αἱ ἀντιφασιστικαὶ συνωμοσίαι

Ἡ μυστικὴ ὀργάνωσις μὲ τὰς μυριάδας τῶν πρακτόρων ἐπιστρατευομένων εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις τῆς Ἰταλίας, ἀκούει βλέπει καὶ παρακολουθεῖ πᾶσαν συνομιλίαν καὶ πᾶσαν πρᾶξιν τῶν πολιτῶν.

Ἡ προσεχὴς δίκη τῶν ἀντιφασιστῶν

ΡΩΜΗ, Δεκέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Μία νέα πολιτικὴ ὑπόθεσις θὰ ἐκδικασθῇ προσεχῶς ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου. Πρόκειται περὶ συνωμοσίας ἐναντίον τοῦ καθεστῶτος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνέχονται ἡ χήρα ντὲ Μπόσις, ὁ υἱός της, ἡ Ὄλγα Τεντόρι καὶ οἱ Μπενεντέτι, Τζελμέτι, Μάρκι, ὁ Βεντσιγκουέρα καὶ ὁ καθηγητὴς Ρέντι.

Μόνον ὁ υἱὸς τῆς χήρας Μπόσις θὰ δικασθῇ ἐρήμην.

Οἱ κατηγορούμενοι ὀφείλουν νὰ δώσουν λόγον κατὰ τὸ κατηγορητήριον τῆς ἀποπείρας των, ὅπως ἀνατρέψουν τὸ ὑφιστάμενον σήμερον ἐν Ἰταλίᾳ καθεστώς, προκαλοῦντες ἔνοπλον ἐξέγερσιν καὶ ἐμφύλιον σπαραγμόν.

Οἱ κατηγορούμενοι ἀπεκαλύφθησαν καὶ συνελήφθησαν ὑπὸ ὅλως ἐξαιρετικὰς περιστάσεις.

Ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν τῆς Κυβερνήσεως ἀνήγγειλεν ἐσχάτως, ὅτι συνελήφθησαν ἄτομά τινα δράσαντα ἄλλοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος καὶ κατηγορούμενα ἐπὶ ἀντιφασιστικῇ προπαγάνδα.

Τὸ ἐν λόγῳ ἀνακοινωθὲν ἐσημείωνεν ὅτι ἡ ἀνακάλυψις των ὀφείλεται εἰς τὴν ΟΒΡΑ καὶ ἀπεκάλυπτεν οὕτω τὴν ὕπαρξιν εἰδικοῦ τμήματος τῆς Διευθύνσεως τῆς ἀσφαλείας, τμήματος τὸ ὁποῖον ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικόν του πολλὰς παρομοίας συλλήψεις. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐπροξένησε ζωηρὰν ἐντύπωσιν εἰς τὴν Κοινὴν Γνώμην.

Η ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΟΒΡΑ

Ἡ ΟΒΡΑ εἶναι «ὀργάνωσις ἐπιβλέψεως πρὸς δίωξιν τῶν ἀντιφασιστῶν» καὶ διευθύνεται ἀπὸ ἐκτάκτους ὑπαλλήλους τῆς ἀσφαλείας, ἔχοντας εἰς τὴν διάθεσίν των ὄχι μόνον ἀστυνομικοὺς ἀλλὰ καὶ μέγαν ἀριθμὸν πληροφορητῶν ἀνηκόντων εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ ἀσκοῦν τὰ πλέον διαφορετικὰ ἐπαγγέλματα: εἶναι ἰατροί, δικηγόροι, δημοσιογράφοι, μηχανικοί, τραπεζιτικοὶ ὑπάλληλοι, ἔμποροι, θυρωροί, ἄνθρωποι ποὺ, ἀκριβῶς λόγῳ τοῦ ἐπαγγέλματός των, εἰσχωροῦν εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις καὶ πληροφοροῦν τὴν Διοίκησιν τῆς ΟΒΡΑ περὶ ὅλων ὅσα ἀκούουν νὰ λέγωνται καὶ ὅσα βλέπουν νὰ γίνωνται.

Δι' αὐτὸ καὶ αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας προσφέρουν εἶναι πολύτιμοι εἰς τὴν ΟΒΡΑ.

Εἰς τὴν ὀργάνωσιν αὐτὴν ὀφείλεται καὶ ἡ ἀνακάλυψις τῆς συνωμοσίας τὴν ὁποίαν παρεσκεύαζον ὁ καθηγητὴς Σαλβέμινι, [illegible] Ταρκιόνι καὶ ὁ Τσιάνκα, εὑρι[illegible] πόλεων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ [illegible]ατηγορουμένης [illegible] ἀντιφασιστα[illegible] αἰτίων ἅτινα συντε[illegible] καὶ τῶν [illegible]ων ἅτινα [illegible] μὲ ἀκρότατα μετρ[illegible]. Ἐξέδ[illegible] περιοδικὸν μὲ τὸν τίτλον «Συν[illegible]» καὶ «Ἐλευθερία» καὶ ἀπέστελλον λαθραίως εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν καὶ κυρίως εἰς τὸ Μιλάνον ἀπειράριθμα ἀντίτυπα. 24 ἄτομα, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀναλάβει τὴν διανομὴν τῶν ἐντύπων εἰς ὡρισμένους κατοίκους τοῦ Μιλάνου, συνελήφθησαν καὶ εὑρίσκονται εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Ρώμης, ἐν ἀναμονῇ τῆς δίκης των ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους.

Ἡ αὐτὴ ὁμὰς εἶχε προετοιμάσει κίνημα, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ ἐκραγῇ τὴν 28 παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ἐπέτειον τῆς καθόδου εἰς Ρώμην τῶν φασιστικῶν λεγεώνων.

Ἓν ἀεροπλάνον ἐπαναστατῶν θὰ ἵπτατο ὑπεράνω τῆς Ρώμης καὶ θὰ ἔρριπτε βόμβας ἐναντίον τῆς ἐπαύλεως Τορλόνια, ὅπου κατοικεῖ ὁ κ. Μουσολίνι. Τὴν νύκτα ὅμως τῆς παραμονῆς ὁ λοχίας τῆς ἀεροναυτικῆς ὑπηρεσίας, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀναλάβει τὴν ἀποστολήν, κατηγγέλθη καὶ συνελήφθη.

ΤΟ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΝ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁμάδα τῶν φιλελευθέρων τῶν συλληφθέντων ἐσχάτως, πρόκειται περὶ ἀτόμων μὲ ἰδέας μοναρχικὰς καὶ καθολικάς, ἀποβλεπόντων εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῆς δικτατορίας καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ. Κατηγοροῦνται ὅτι συνέταξαν καὶ διένειμαν λιβέλλους ἐναντίον τοῦ φασισμοῦ. Εἶναι, φαίνεται, οἱ συγγραφεῖς ἑνὸς δελτίου τιτλοφορουμένου ἡ «Ἐθνικὴ Συμμαχία», τοῦ ὁποίου ἀπὸ τοῦ παρελθόντος θέρους ἐκυκλοφόρησαν ἐννέα ἀριθμούς.

Κάθε ἀριθμὸς τῆς «Ἐθνικῆς Συμμαχίας» ἐξετυπώνετο εἰς 800 ἀντίτυπα διανεμόμενα εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Οἱ παραλῆπται προσεκαλοῦντο νὰ κάμουν 6 ἀντίγραφα καὶ νὰ τὰ διανείμουν εἰς τοὺς φίλους των. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς φίλους αὐτοὺς δὲν ἦσαν ἀπολύτως ἥσυχοι ὅταν ἔλαβον τὰ ἔντυπα εἰς τὴν κατοικίαν των καὶ ἔσπευσαν νὰ τὰ παραδώσουν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Εἷς ἐκ τῶν κατηγορουμένων ὁ καθηγητὴς Ρέντι, συνεργάτης τῶν «Ἡμερησίων Νέων» τοῦ Σικάγου εὑρέθη κάτοχος τῆς γραφομηχανῆς, ἡ ὁποία ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀντιφασιστικῶν ἐντύπων. Ἡ μηχανὴ διὰ τὴν πολυγράφησιν των ἀνεκαλύφθη μετὰ τὴν γενομένην ἔρευναν εἰς τὴν κατοικίαν τῆς κ. ντὲ Μπόσις, κρυμμένη κάτω ἀπὸ τὸ στρῶμα τῆς κλίνης της.

Ἡ κ. ντὲ Μπόσις, Ἀμερικανὶς τὴν καταγωγὴν καὶ χήρα τοῦ περιωνύμου Ἰταλοῦ μεταφραστοῦ τῶν ἔργων τοῦ Σέλεϋ, εἶχε τὸ σαλόνι της ἀνοικτὸ διὰ τὸν κόσμον τῶν διανοουμένων. Λόγῳ τῆς μεγάλης της ἡλικίας (67 ἐτῶν) καὶ τῆς ἐπισφαλοῦς της ὑγείας, μετεφέρθη ἀπὸ τῆς φυλακῆς εἰς μίαν κλινικὴν ὅπου φρουρεῖται ἀγρύπνως ὑπὸ 3 ἀστυνομικῶν.

Ὁ Βιντσιγκουέρα, παλαιὸς συντάκτης τῆς «Στάμπας» τοῦ Τουρίνου, συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν καθ' ἣν στιγμὴν ἔρριπτεν εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον ἕνα πακέτο ἀντιφασιστικὰ ἔντυπα. Φαίνεται [illegible] τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐντύπων αὐτῶν ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ τὸ ταχυδρομεῖον τοῦ Βατικανοῦ.

Ἄλλαι συλλήψεις ἐγένοντο εἰς τὴν Σαρδηνίαν, ὅπου ἕνα ἀεροπλάνον ἦτο ἕτοιμον νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀπόπειραν τοῦ Μπασανέζη, ὅστις τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ Μιλάνου τὰς ἀντιφασιστικάς του προκηρύξεις.

Ἡ ΟΒΡΑ ἐργάζεται ἐντατικῶς.

ΤΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Εἴχαμεν τελευταίως ἕνα πολὺ συμπτωματικὸν παράδειγμα τούτου. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλὰς συνῆψαν συμφωνίαν στενωτάτου περιεχομένου, εἰς τὴν ὁποίαν προσπαθοῦν τώρα νὰ συμπεριλάβουν καὶ τὴν Βουλγαρίαν. Ἡ βαθυτέρα πρόθεσις αὐτῆς τῆς συμφωνίας ὑπῆρξε μία σκέψις ἐλευθερώσεως ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ὅλων τῶν Δυνάμεων, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἰταλίας. Ἐὰν ὁ Τεβφὶκ Ρουσδῆ ἐπῆγεν εἰς τὸ Μιλάνον, τὸ ἔκαμε πρὸ πάντων διὰ νὰ ἐξηγηθῇ, ἂν ὄχι διὰ νὰ δικαιολογηθῇ. Ἀλλὰ ὁ ἰταλικὸς Τύπος, διὰ λόγους τακτικῆς, παρουσίασε τὴν κίνησιν αὐτὴν ὡς μεγάλην ἐπιτυχίαν τῆς Ἰταλίας καὶ ὁ γαλλικὸς Τύπος τὸν ἐπίστευσεν ἐπὶ λέξει.

Πράγματι, μεταξὺ ὅλων τῶν Κρατῶν τὰ ὁποῖα συνήθως ὑπάγονται εἰς τὴν ἰταλικὴν ὁμάδα, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ρωσσίας, δὲν ὑπάρχει σήμερον καμμία θετικὴ συμφωνία ἡ ὁποία νὰ δύναται νὰ ὁμοιασθῇ, ἐγγύθεν ἢ πόρρωθεν, πρὸς συμμαχίαν. Καὶ θὰ προσθέσωμεν ὅτι τὰ Κράτη ταῦτα διατηροῦν τὰ μὲν ἔναντι τῶν δέ, παρὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα ποὺ τὰ προσεγγίζουν πρὸς ἄλληλα, μεγίστην ἐλευθερίαν σκέψεως. Πῶς γίνεται, ἐπὶ παραδείγματι, ὥστε ὁ παρισινὸς Τύπος, ὁ ὁποῖος μὲ τόσην προσοχὴν ὑπογραμμίζει ὅλους τοὺς λόγους ἀπαισιοδοξίας καὶ ἀνησυχίας, νὰ μὴν ὁμιλήσῃ σχεδὸν περὶ τῆς δημοσίας καὶ κατηγορηματικῆς μομφῆς τὴν ὁποίαν προσῆψεν ὁ πρόεδρος Χίντενμπουργκ εἰς τὰ μέλη τοῦ «Χαλυβδίνου Κράνους», τὰ ὁποῖα μετέβησαν εἰς Ρώμην;

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι δὲν ἔχει κανεὶς τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλῇ, εἰς τὴν σημερινὴν Εὐρώπην, περὶ δικτύων συμμαχιῶν, παραπλησίων πρὸς τὰ προπολεμικά. Οἱ Γάλλοι, οἱ Ἰταλοί, οἱ Γερμανοὶ ἔχουν ὅλοι, διὰ διαφόρους λόγους, συμφέρον νὰ μᾶς κάμουν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὑπάρχουν τέτοιαι συμμαχίαι. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν συμβαίνει. Βλέπομεν συγκλίνοντα συμφέροντα καὶ διπλωματικὰς ἐνεργείας αἱ ὁποῖαι συζεύγνυνται. Ἀλλὰ δὲν βλέπομεν τίποτε τὸ ὁποῖον νὰ δύναται, ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως, νὰ μειώσῃ τὴν ἐγκυρότητα τοῦ Συμφώνου ἢ νὰ παραλύσῃ τὴν ἐνέργειάν του.

WILLIAM MARTIN

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΝ ΘΕΙΪΚΟΥ ΧΑΛΚΟΥ

Ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς διακηρύττει ὅτι τὴν 26ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1931, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 π.μ., ἐνεργηθήσεται εἰς τὰ Γραφεῖα του (Μητροπόλεως 9Α) δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν 1000 μέχρι 1400 τόννων θειϊκοῦ χαλκοῦ συμφώνως τῇ σχετικῇ διακηρύξει, ἧς οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθὼς καὶ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν προσερχόμενοι εἰς τὰ ὡς ἄνω Γραφεῖα τοῦ Α.Σ.Ο.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Α.Σ.Ο.)

ΔΙΑ ΔΩΡΑ
ΕΧΟΜΕΝ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑΝ
ΣΥΛΛΟΓΗΝ
ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ
ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΜΠΑΧΑΡΙΑ
23 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 23

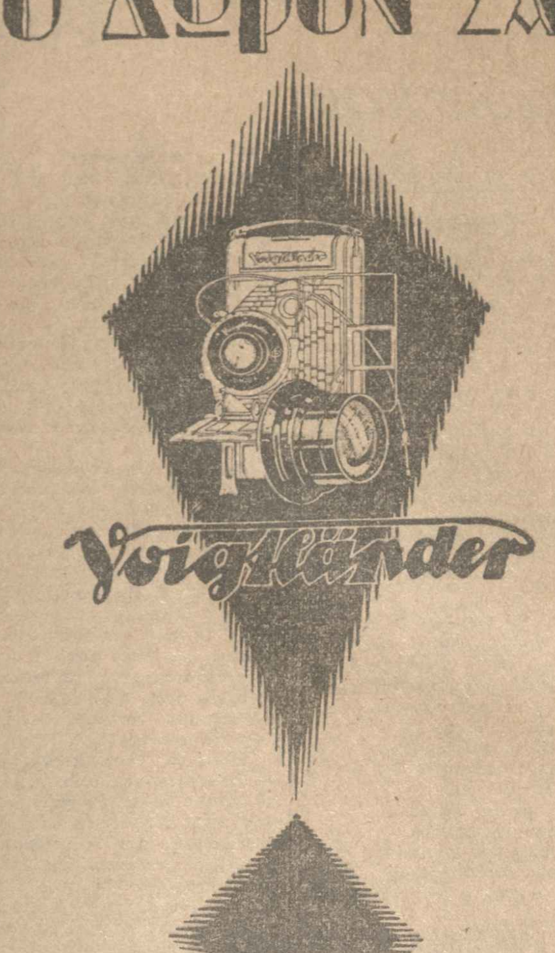

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΣΑΣ

Ἡ ἀνωτέρα Μάρκα
ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ: Φ. Φ. ΡΩΣΣΗΣ
Γ' Σεπτεμβρίου 28 Ἀθῆναι

Μεταξὺ ὅλων τῶν
ὡρολογίων
Πρῶτον τὸ ΖΕΝΙΘ
Κ. ΒΛΑΣΙΔΗΣ
9— Ὁδὸς Πεσμαζόγλου—9
ZENITH

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ
ΜΕΤΑΞΩΤΑ
„ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ„
ἀπὸ φυσικὴν
Μέταξαν
ΖΗΤΕΙΤΕ
ΤΑ
ΚΡΕΠ ΝΤΕ ΣΙΝ { LUXE, EXTRA-EXTRA, ΕΛΛΑΣ
ΚΡΕΠ { ΑΤΘΙΣ, ΚΑΠΡΙΣ, FAVORI
ΚΡΕΠ { ΣΑΤΕΝ, ΜΑΡΟΚΑΙΝ, ΡΟΜΑΙΝ
ΖΩΡΖΕΤ { ΠΕΡΛ, EXTRA, A!
ΜΟΥΣΕΛΙΝ
ΒΟΥΑΛ
ΦΟΥΛΑΡ
RADIUM
ΤΑΦΤΑΔΕΣ
ΚΡΕΠΟΝ
ΣΕΜΙΖΙΕ (ΡΙΓΕ)
ΕΜΠΡΙΜΕ
(ΔΙΑΦΟΡΑ)
ΜΑΛΛΟΜΕΤΑΞΑ
(ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΩΝ)
Κ.Λ.
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
Ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1930
ὧραι συναλλαγῶν μετὰ τοῦ κοινοῦ
9 π. μ. ἕως 5 μ. μ.
ΣΥΝΕΧΩΣ
Τὰ Σάββατα: 9 π. μ. ἕως 12.30 μ.μ.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΝΕΤΤΗ - ΠΕΙΡΑΙΑ
(ΜΕΓΑΡΟΝ ΚΑΝΕΤΤΗ)
ΓΩΝΙΑ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ & ΡΕΠΟΥΛΗ
(ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΝ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΥΛΛΟΝ)
ΠΑΛΤΑ ΕΤΟΙΜΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΕΤΟΙΜΑ
ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ — ΚΑΠΕΛΛΑ — ΚΟΥΚΟΙ — ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ — ΕΚΛΕΚΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΔΙΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΚΑΙ ΠΑΛΤΑ—ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ — ΠΥΖΑΜΑΙ — ΠΟΥΛΟΒΕΡ — ΚΑΛΤΣΕΣ — ΓΡΑΒΑΤΕΣ — ΤΙΡΑΝΤΕΣ ΚΤΛ. ΚΤΛ. ΚΤΛ.
ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ
ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΤΣΕΠΗ
Γιὰ τὸ πιὸ μέτριο πορτοφόλι
ὅπως καὶ
γιὰ τὰ πιὸ ἀπαιτητικὰ γοῦστα
ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΠΩΛΕΙ ΤΑ ΠΙΟ ΣΤΕΡΕΑ ΕΙΔΗ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ
ΟΧΙ ΠΑΛΑΙΑ ΣΤΟΚ ! ! ! ΟΧΙ ΕΙΔΗ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗΣ ΜΟΔΑΣ ! ! !
ΟΛΑ ΕΙΝΕ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΜΟΔΑΣ
ΕΚΛΕΚΤΑ - ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ
ΔΙΟΤΙ
ΟΛΑ ΕΙΝΕ ΝΕΑ
10.000 ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΠΡΟΣ ΔΡ. 650

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΟΣ
ΚΑΡΥΔΑΤΟΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ "CRISTAL„
Ἀποκλειστικὴ Ἀντιπροσωπεία «Η ΠΕΙΡΑΪΚΗ»
Γωνία Μάγερ καὶ Μαιζῶνος 10 (Πλατεῖα Βάθης). Τηλέφ. 56—77.
Τὸ α)π «Καπλὰν» κατέπλευσε διὰ 4ην φορὰν εἰς τὸν λιμένα μας μὲ φορτίον Ρωσσικοῦ ἀνθρακίτου.
Ἐπωφεληθῆτε τῆς ρωσσικῆς προσφορᾶς τοῦ Ἀνθρακίτου μὲ 30 % εὐθηνοτέραν τιμήν. Μὴν σᾶς φοβίζῃ ἡ εὐθηνὴ τιμὴ μὲ τὴν ποιότητα, ἐφ' ὅσον βλέπομεν ὅτι τὸ ἴδιον γίνεται καὶ μὲ τὰ σιτηρά. Μὴν ἀκοῦτε λόγια, ὅτι ὁ Ρωσσικὸς Ἀνθρακίτης καπνίζει, μυρίζει, καταστρέφει κ.τ.λ. Τὸ κατάστημα προσφέρει δρ. 10.000 εἰς ἐκεῖνον ὅστις θέλει ἀπόδειξη χημικῶς τὴν ἀκρίβειαν τῶν λεγομένων του.
Χημικὴ ἀνάλυσις Ρωσσικοῦ Ἀνθρακίτου:
ΚΑΛΟΡΙ 8400
Τέφρα 3.02 %
Πτητικὰ 4.25 %
Θεῖον 1.36 %
Ἄνθραξ καθαρὸς 91.37 %
100.00 %
Τὸ Κατάστημα ἀπεφάσισε νὰ πωλήσῃ μέχρι 50 κιλῶν διὰ νὰ δοκιμάσουν οἱ κ.κ. πελάται. Ὁμοίως εἰς τὴν ἀποθήκην μας θέλετε εὕρῃ ὅλα τὰ εἴδη τῆς Καυσίμου ὕλης, ἤτοι: ΚΑΥΣΟΞΥΛΑ, ΚΩΚ, ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΑΣ, ΞΥΛΑΝΘΡΑΚΑΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ. 423.147.267
Πᾶσαι αἱ Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΡΓΟΣ
ΠΥΡΓΟΣ
ΠΑΤΡΑΙ
ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
ΝΑΥΠΛΙΟΝ
ΑΙΓΙΟΝ
ΚΑΛΑΜΑΙ
ΣΥΡΟΣ
ΧΙΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
ΒΟΛΟΣ
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ
ΛΑΡΙΣΣΑ
ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΧΑΝΙΑ
ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΧΑΛΚΙΣ
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΚΑΒΑΛΛΑ
ΠΡΕΒΕΖΑ
ΚΑΡΔΟΒΑΣΙ
ΒΑΘΥ
ΝΑΞΟΣ
ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΦΑΡΣΑΛΑ
ΙΣΤΙΑΙΑ
ΦΛΩΡΙΝΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΑΜΑΛΙΑΣ
ΛΑΜΙΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD
4 LONDON WALL BULDINGS EC 2
Μεθ' ὑποκαταστημάτων ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
Ταμιευτήριον μέχρι 100.000 δρ. 4 1)4 ο)ο ἀπηλλαγμένον φόρου

ΧΟΡΟΙ
Γιὰ νὰ εἶσθε μοδέρνοι
ΣΤΑ ΝΤΑΣΙΝΓΚ
ΣΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ
Τὰ μαθήματα χοροῦ
ΣΤΟ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ
ΚΩΣΤΑ ΜΑΡΑΓΚΟΥ
Καραγεώργη 6, πλατ. Συντάγματος, ἀπὸ 9ης πρωϊνῆς μέχρι μεσονυκτίου.
Ἐκλεκταὶ χορευτικαὶ συγκεντρώσεις

HELLENIC BANK TRUST COMPANY
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ . . . . . ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.500.000.-
Δέχεται καταθέσεις καὶ ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζιτικὰς ἐργασίας ὑπὸ λίαν εὐνοϊκοὺς ὅρους
Οἱ ἔχοντες συναλλαγὰς καὶ συμφέροντα ἐν Ἀμερικῇ, δύνανται ν' ἀποτείνωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν HELLENIC BANK TRUST Co, 51 MAIDEN LANE, NEW YORK, U. S. A., εἴτε πρὸς τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα (Τμῆμα Ἐργασιῶν Ἀμερικῆς), ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα αὐτῆς.
Τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Πρακτορεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (51 MAIDEN LANE) καὶ τὸ ἐν Σικάγῳ Γραφεῖον της (33 S. CLARK STREET) ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΔΙΒΙΕ
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς
Τὸ ἀτμόπλοιον
"RASHID„
Τὴν Τρίτην 30 Δ)βρίου, 3 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ.
Ναῦλοι ἠλαττωμένοι δι' Ἀλεξάνδρειαν:
(Συμπεριλαμβανομένων τῶν σχετικῶν φόρων ἑλληνικῶν καὶ αἰγυπτιακῶν).
Α' θέσεως μετὰ τροφῆς Δραχ. 2.558
Β' θέσεως μετὰ τροφῆς 1.791
Γ' θέσεως ἄνευ τροφῆς 464
Δεχόμεθα ἐπίσης ἐμπορεύματα διὰ τοὺς ἄνω λιμένας καθὼς καὶ διὰ τοὺς λιμένας ΚΥΠΡΟΥ, ΣΥΡΙΑΣ, ΜΑΛΤΑΣ, ΙΣΠΑΝΙΑΣ, ΑΓΓΛΙΑΣ, ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΙΝΔΙΩΝ, ΑΒΥΣΣΗΝΙΑΣ, ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ, ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ καὶ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, δι' ἐκδόσεως φορτωτικῶν ἐκ Πειραιῶς διὰ τοὺς ἄνω λιμένας.
Πράκτορες ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΙ
Ἐν Ἀθήναις: Ὁδὸς Σταδίου 58 (Γωνία Σανταρόζα) Τηλ. 52-56.
Ἐν Πειραιεῖ: Λεωφόρος Μιαούλη 28. Τηλ. 84.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀπόφασις

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 45.167 ἐ. ἔ. ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Δημοσίων Κτημάτων) περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου μισθώματος κτιρίου διὰ τὸ Κατάστημα τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, ἀναβάλλομεν τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοπρασίας ἀπὸ τῆς 29 τρέχοντος μηνὸς εἰς τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1931, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π. μ. καὶ ὁρίζομεν ὡς ἀνώτατον ὅριον προσφορᾶς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 55.000 (πενήκοντα πέντε χιλιάδων μηνιαίως), ἰσχυούσης κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου διακηρύξεως δημοπρασίας, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 429 φύλλον τοῦ παραρτήματος τῆς τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας διακηρύττει ὅτι τὴν 21ην Ἰανουαρίου 1931, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 10—12 π.μ., ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Νομαρχιακῷ καταστήματι μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν τριετῆ μίσθωσιν οἰκήματος χρησιμοποιηθησομένου διὰ κατάστημα τῶν γραφείων τῆς Νομαρχίας.

Τὸ οἴκημα δέον νὰ μὴ ἀπέχῃ πλέον τῶν τριακοσίων μέτρων ἀπὸ τῶν πλατειῶν Ὁμονοίας ἢ Συντάγματος ἢ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ νὰ σύγκειται ἐκ δέκα πέντε περίπου εὐρυχώρων δωματίων ὡς καὶ τῶν λοιπῶν παρακολουθημάτων.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων καὶ συμφωνιῶν προσερχόμενοι εἰς τὸ Α' Γραφεῖον τῆς Νομαρχίας καθ' ἑκάστην (πλὴν τοῦ Σαββάτου).

Ὁ Νομάρχης
Γ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΑΚΤΙΝΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
MASSAGE—ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ
Δρ ΙΑΤΡΟΣ ΛΙΑ ΦΑΡΜΑΚΙΔΟΥ
Τ. βοηθὸς τῶν καθηγητῶν Grashey ἐν Μονάχῳ, Belot ἐν Παρισίοις. Γωνία ὁδῶν Θεμιστοκλέους — Γραβιᾶς ἀριθ. 15.
Θεραπεύει: Παχυσαρκίαν, ἀναιμίαν, ἀδενοπάθειαν, νευρασθένειαν, ρευματισμούς, τριχόπτωσιν, ὑπερτρίχωσιν, ἀκμὴν (μπιμπίκια), οὐλὰς κλπ. 10—12 καὶ 4—7.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Β. ΚΑΛΚΑΝΗ—Α. ΜΑΓΚΑΚΗ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ (Τσαμαδοῦ 25) 1—2 μ. μ. ΑΘΗΝΑΙ Σταδίου 37 α καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Νέα τμήματα τελειοφοίτων καὶ τμηματικῶν ἐξετάσεων.

ΣΑΡΔΗΣ—ΒΙΒΛΙΑ
Κανεὶς δὲν τὸν φθάνει εἰς τὴν καλαισθησίαν τῆς βιβλιοθετικῆς. Κάμετε μίαν δοκιμὴν καὶ θὰ πεισθῆτε. Ἐμμανουὴλ Μπενάκη 11 (Ἔναντι τῆς ὁδοῦ Φειδίου).

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ Χρηματιστηρίου εὐρύχωρον ἡμιυπόγειον διαμέρισμα. Πληροφορίαι Γραφεῖα «Πρωΐας» 12—1 καθ' ἑκάστην.

ΚΑΣΤΑΝΑ Déguisés καὶ Φοντὰν Σοκολατάκια, τὰ ἐκλεκτότερα Φιστικιοῦ, Φρούτου, Πραλίνας καὶ Βελανιδάκια ἡ ὀκᾶ δρχ. 72. Κάστανα γλασὲ δρχ. 80. Φροῦτα 64. Μπισκότα ἀμυγδάλου, Μπεζέδες, Πτὶ Φοὺρ κλπ. Πλοῦτος εἰς ποικιλίαν. ΜΠΑΖΑΡ, Στοὰ Ἀρσακείου. Δοκιμάσατε. Ἐκτὸς τοῦ Τσέρυ καὶ τὸ Σαρτρὲζ μας εἰς χῦμα.

CARLO ERBA S. A.
MILANO-ITALIA
CARLO ERBA
PRODOTTI FARMACEUTICI SPECIALI
CARLO ERBA
MILANO
MAGNESIA JONIZZATA
ERBA
dolcificata e all'anice
Ἀντιπρόσωπος - Ἀποθηκάριος
ΠΟΛΥΚ. ΜΙΡΑΛΕ
ΑΠΕΛΛΟΥ 1-ΑΘΗΝΑΙ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΓΡΑΦΕ—ΣΒΥΝΕ

Ἀθῆναι, 24—12—1930.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι εὐχαρίστως ἔμαθον ἐκ τῶν ἐπισήμων ἀνακοινωθέντων τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑκατονταετηρίδος, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ ὑπεύθυνος τῆς ἀπαλείψεως τῶν σεπτῶν ὀνομάτων τῶν Δωδεκανήσων ἐκ τοῦ μνημείου τοῦ Ξάνθου!

Καὶ ἀφοῦ οὕτως ἔχει, προσεκάλεσα ἀμέσως τὸν ἐκτελέσαντα τὸ ἔργον καλλιτέχνην, ὅστις μεθαύριον Σάββατον —πρώτην ἐργάσιμον ἡμέραν— θὰ ἐπαναγράψῃ τὰ σεπτὰ καὶ ἔνδοξα ὀνόματα εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ μνημείου μέρος καὶ ἀκριβῶς ὅπως καὶ πρότερον, ἵνα οὕτως ἐκλείψῃ ἡ δυσφορία καὶ ἀγανάκτησις, παύσῃ δὲ καὶ ἡ τόση ἐκεῖ καθ' ἑκάστην συγκέντρωσις κόσμου καὶ τὰ ἄπειρα σχόλια.

Παρακαλῶν σας, ὅπως, εὐαρεστούμενοι, δημοσιεύσητε ταύτην, διατελῶ ὑμῖν

Μετὰ πάσης τιμῆς
Δρ ΣΚΕΥΟΣ ΖΕΡΒΟΣ

ΟΙ ΑΔΙΚΗΘΕΝΤΕΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Πολὺ ὀρθῶς γράφετε εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1799 φύλλον τῆς «Πρωΐας» ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος προαγωγὴ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, οἵτινες καίτοι εἶχον προταθῆ ὑπὸ τῶν καθ' ἱεραρχίαν προϊσταμένων των, ὡς προακτέοι κατ' ἐκλογήν, παρελείφθησαν ἐν τούτοις ἐκ τῶν τελευταίων προαγωγῶν, διότι ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς, κατὰ παράβασιν οὐσιώδους διατάξεως τοῦ νόμου 3616 «περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ προβιβασμῶν» δὲν συνεκάλεσε τοὺς ἀνωτέρους διοικητάς, ἀλλ' ἔκρινεν αὐτοὺς ἀντιθέτως, ὡς προακτέους κατ' ἀρχαιότητα.

Τοῦτο ἀσφαλῶς θὰ ἔπραττεν οἱαδήποτε κυβέρνησις σεβομένη τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ἀλλ' ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, ὄχι μόνον τοῦτο δὲν ἔπραξεν ἀλλὰ καὶ τοὺς προσφυγόντας εἰς τὴν δολιμέλειαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐπιτυχόντας τὴν ἀκύρωσιν, δι' αὐτούς, τῶν πινάκων τοῦ ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ συμβουλίου, δὲν προβιβάζει.

Γεννᾶται ὅθεν τὸ εὔλογον ἐρώτημα: Τίνι τρόπῳ δύνανται νὰ ἐπιτύχωσιν οἱ οὕτω ἀδικηθέντες τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς προσγενομένης αὐτοῖς ἀδικίας, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ποῖος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ σκοπὸς τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ;

Τακτικὸς Ἀναγνώστης.

ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Πρωΐας», Ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν (βασίμως) ἔμαθα τὰ κάτωθι:

Ἡ καταστροφὴ τῆς πρὸ τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων ὡραίας ἀπὸ τοπογραφικῆς ἀπόψεως πλατείας, διὰ νὰ κατασκευασθῇ ἡ Κυκλώπειος Μάνδρα τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, βαρύνει μέχρι τοῦδε τὴν ράχιν τοῦ Ἕλληνος Λαοῦ ὅστις λέγεται καὶ Δημόσιον Ταμεῖον μὲ 8.000.000 δρχ. Ναὶ ὀκτὼ ἑκατομμύρια δραχμάς. Θὰ τρομάξῃ βέβαια ὁποιοσδήποτε τ' ἀκούσῃ καὶ ἔχει ἴδῃ τὸ ἔργον. Εἰς τὸν ἀμφιβάλλοντα περὶ τούτου οἱ ἁρμόδιοι θὰ τὸν πληροφορήσωσι.

Καὶ ἀπὸ τὰ λάθη τὰ καθημερινὰ τῆς κρατούσης τάξεως ἀνθρώπων: Κοντὰ εἰς αὐτὴν τὴν ἔκπληξιν ἔρχεται καὶ ἡ κατ' αὐτὰς ἀρξαμένη κατεδάφισις τοῦ πρὸ τῶν προπυλαίων τῶν Ἀνακτόρων μέρους τοῦ τερατώδους (κατὰ τοὺς ἀρχιτέκτονας) τούτου ἔργου, διὰ τὴν... ἐκ νέου κατασκευήν, σύμφωνα βεβαίως μὲ τὰς ὑποδείξεις τοῦ βραβευθέντος διὰ τὸ ἔργον ἀρχιτέκτονος. Πρόκειται περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ὕψους τοῦ... τείχους καὶ καταρρίπτονται ἄρτι τεθέντες ὀγκόλιθοι καὶ λοιπὰ διὰ νὰ τεθοῦν πάλιν χαμηλότερα. Καὶ τὸ λαθάκι αὐτὸ θὰ πληρωθῇ ἄνω τῶν 500.000 δραχμῶν.

Μετὰ τιμῆς
∴

Ἀθῆναι 9—12—30

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΟΥΡΑΙΟΥΣ

Φιλτάτη «Πρωΐα»,

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὡς κρατικὸς γεωργικὸς ὑπάλληλος καὶ ἀπό τινων ὡς τοιοῦτος τῆς ΑΕΕΧΠΑ, περιοδεύων ἀνὰ τὰ διάφορα χωρία τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Θεσσαλίας, εἶχον διαβλέψει τὸν ἐκ τῶν ἀρουραίων μέγιστον κίνδυνον καὶ εἶχον συστήσει τὰ ἐν καιρῷ ἐνδεικνυόμενα μέτρα. Πέρυσι μάλιστα εἶχον δημοσιεύσει εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐκδιδομένας ἐφημερίδας τὸν καλύτερον καὶ οἰκονομικώτερον τρόπον καταστροφῆς τῶν ἀρουραίων μὲ ἔκκλησίν μου πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως ἁρμοδίους καὶ μή, νὰ κηρύξωμεν σταυροφορίαν καὶ νὰ θεωρήσωμεν ἕκαστος ἑαυτὸν καὶ πάντες ἀνεξαιρέτως ὡς ἀπολύτων ὑποχρέωσιν τὴν καταστροφὴν τῶν ἀρουραίων κλπ.

Τοιαῦτα ἀντίτυπα τῶν δημοσιευμάτων μου ἐταχυδρόμησα πρὸς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας, Γραφεῖα Ἐποικισμοῦ, Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια, Ἑνώσεις Συν)σμῶν τῶν Νομῶν Ἀττικοβοιωτίας, Φθιωτιδοφωκίδος καὶ Λαρίσης, ἀλλὰ ἀτυχῶς ἔκρουσα τὰς θύρας μὴ ἀκουόντων... καὶ ἤδη ὁ πτωχὸς καὶ ἀγρίως φορολογούμενος γεωργικὸς πληθυσμὸς καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν καὶ πάντες οἱ ἄλλοι κάτοικοι τῶν ἄνω περιφερειῶν, καλούμεθα νὰ πληρώσωμεν τὴν ἀκηδίαν τῶν ἁρμοδίων.

Μεθ' ὑπολήψεως
Φανατικὸς Φίλος σας

Θῆβαι 1—12—30

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ

Φίλη «Πρωΐα»,

Εἰς τὸ σημερινὸν «Ἐλεύθερον Βῆμα» εἰς τὴν στήλην Σημειωμάτων, ἀναγράφεται ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ Δελτίον Στατιστικῆς τοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ 1930 παρουσιάζει μείωσιν δραχ. 657.535 χιλιάδων ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ τοιοῦτον τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐκ τούτου δὲ ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς συνάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις παρ' ἡμῖν βελτιοῦται.

Νομίζω ὅτι οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι μᾶλλον ἐπίτασιν τῆς ὑφισταμένης παρ' ἡμῖν κρίσεως δεικνύουσι, διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ ἐξαγωγή μας δὲν ηὐξήθη κατ' ἴσον ποσόν, καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» δι' εὐνοήτους λόγους ἀποφεύγει νὰ δώσῃ συγκεκριμένους ἀριθμοὺς ἀναφέρον μόνον τὴν αὔξησιν ἐξαγωγῆς τοῦ καπνοῦ, ἡ μείωσις τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου μας ἀποδεικνύει τὴν ἐλάττωσιν τῆς καταναλωτικῆς μας ἀντοχῆς ἥτις δὲν δύναται βέβαια νὰ εἶνε συνέπεια οἰκονομικῆς εὐπορίας.

Φιλικώτατα
Μ. Π.

ΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Τὰ περιφερειακὰ ἐποπτικὰ συμβούλια τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, εὐθὺς ὡς κενωθῇ θέσις δημοδιδασκάλου δι' ὁποιονδήποτε λόγον εὐθὺς τὴν πληροῦν ἐκ τῶν ἤδη ἐξελθόντων ἐκ τῶν διδασκαλείων, καταδικάζοντα οὕτω τοὺς εἰς τὰ νέα μέρη ὑπηρετοῦντας εἰς παντοτεινὴν ἐξορίαν διότι τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον ἐπειδὴ αἱ θέσεις ἔχουν πληρωθῆ ἐλάχιστας ἐνεργεῖ μεταθέσεις. Καλὸν καὶ συγχρόνως καὶ δίκαιον θὰ ἦτο καὶ εὐχάριστον διὰ τοὺς νεοδιοριζομένους τὰ συμβούλια κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ σχολικοῦ ἔτους νὰ διορίζουν τούτους προσωρινῶς, κατὰ δὲ τὴν λῆξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον νὰ τοὺς μονιμοποιῇ μεταθέτον ἅμα αὐτοὺς ἀμοιβαίως μὲ τοὺς εἰς τὰ νέα μέρη ὑπηρετοῦντας.

Ζαχάρω, 10—12—1930.

Μετὰ πάσης τιμῆς
ΣΠΥΡ. ΓΕΝΤΙΜΗΣ

ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Φιλτάτη «Πρωΐα»,

Θὰ ἐπιτρέψητε καὶ εἰς ἐμὲ νὰ ἐκφέρω τὴν ταπεινήν μου γνώμην διὰ τὸ περίφημον ζήτημα τῆς ἀγραμματωσύνης.

Συμφωνῶ πληρέστατα μὲ τοὺς συναδέλφους τῆς Καβάλλας, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο κατήντησε ζήτημα δημοσιογραφικόν, ἐνῷ εἶνε κυρίως ζήτημα ἐπιστημονικὸν καὶ δὴ ψυχολογικὸν καὶ παιδαγωγικόν, τὸ ὁποῖον ἔχει φυσικὰ καὶ τὸν καλὸν ἢ κακὸν κοινωνικὸν ἀντίκτυπον ἀναλόγως τῆς λύσεως ἡ ὁποία θὰ δοθῇ εἰς αὐτὸ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως. Εἶνε ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν τῆς παιδείας μας καὶ εἰς αὐτὸ πρέπει νὰ στραφῇ ὅλων ἡ προσοχή, καὶ τῶν ἁρμοδίων καὶ τοῦ Τύπου, ἂν θέλῃ πραγματικὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν πατρίδα μας.

Καὶ ἐξηγούμεθα δι' ὀλίγων: εἶνε βεβαιωμένον ψυχολογικῶς, ὅτι ἕκαστον παιδίον ἔχει τὴν ἀτομικότητά του, τὰς κλίσεις του, τὰς προδιαθέσεις του καὶ εἶνε προωρισμένον νὰ παίξῃ τὸν ἰδιαίτερον ρόλον του μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἕκαστος ἄνθρωπος διαφέρει ἀπὸ τὸν ἄλλον ἄνθρωπον καὶ δὲν δύναται νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον κατὰ τὸν ἴδιον μὲ αὐτὸν τρόπον. Ἡ γενικωτάτη αὐτὴ ἀρχὴ οὐδόλως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς παιδείας μας. Δὲν ὑπάρχει ἡ λεγομένη διαφοροποίησις τῶν σπουδῶν. Τὰ παιδιὰ ὅλα φοιτῶσιν εἰς ἑνὸς τύπου σχολεῖα. Οὐδεὶς ποτε ἠσχολήθη μὲ τὰς κλίσεις των, οὐδεὶς τὰ συνεβούλευσε νὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλο στάδιον ἐκτὸς ἀπὸ τὰς κλασσικὰς σπουδάς. Οὕτως ἀνερμάτιστα, ἀκαθοδήγητα ἀποφοιτῶσι τῶν κλασσικῶν γυμνασίων καὶ τρέπονται ὅλα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Δὲν εἶνε φυσικὰ ὅλα κατάλληλα διὰ τὰς ἐν αὐτῷ σπουδάς καὶ οὕτω παρουσιάζεται μέγας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγραμμάτων.

Ἂς ἀτομικοποιηθῇ ἡ παιδεία μας, ἂς διαφοροποιηθοῦν αἱ σπουδαί, ἂς ἱδρυθοῦν γραφεῖα ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ (orientation professionnelle), ὅπως ἔχουν ἱδρυθῇ εἰς ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη καὶ τότε τὸ ζήτημα τῶν ἀγραμμάτων θὰ λείψῃ. Τότε καὶ οἱ ἀγράμματοι θὰ συνεισφέρουν ἀναλόγως τῶν κλίσεών των εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον καὶ δὲν θὰ θεωρῶνται ὡς ἄχθος τῆς κοινωνίας. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα δὲ τοῦτο πρέπει νὰ ὀργανωθοῦν καὶ αἱ ἐξετάσεις ἔν τε τοῖς σχολείοις καὶ τῷ Πανεπιστημίῳ ἀντὶ νὰ εἶνε ἁπλῆ ἔκθεσις ἀπομνημονευθεισῶν γνώσεων.

Πρέπει ἀκόμη νὰ ὁρισθῇ καὶ ἡ ἔννοια τῆς ἀγραμματωσύνης. Διότι, ἂν διὰ ταύτης νοοῦμεν τὴν ἔλλειψιν γραμματικῶν γνώσεων, ὁμολογοῦμεν ὅτι τὰ 40 ο)ο τῶν φοιτώντων εἰς τὰ γυμνάσια ὑστεροῦν ἀπὸ ἀπόψεως γνώσεων γραμματικῶν, ἂν δὲ διὰ ταύτης νοοῦμεν τὴν ἔλλειψιν γενικῆς μορφώσεως, δυνάμεθα νὰ βροντοφωνήσωμεν, ὅτι τὰ 90 ο)ο ἔχουσιν ἀρτιωτάτην γενικὴν μόρφωσιν.

Ὅσον διὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδεώδη συμφωνοῦμεν πληρέστατα μὲ ὅσα ἐδήλωσεν ὁ ἀξιότιμος κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἰς τὴν «Ἑστίαν».

Ἂν λοιπὸν θέλωμεν νὰ θεραπευθῇ τὸ κακόν, δὲν πρέπει νὰ περιοριζώμεθα εἰς μεμψιμοιρίας, ἀλλὰ νὰ συνεισφέρωμεν ὅλοι τὴν θετικὴν συνδρομήν μας διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς παιδείας μας ἐπὶ ἐξηκριβωμένων ἐπιστημονικῶν βάσεων.

Μετὰ πολλῆς ἐκτιμήσεως
τακτικός σας ἀναγνώστης
Ἐκπαιδευτικός

17—12—1930.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ

Εἰς τὴν Πολυκλινικὴν μετεφέρθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὁ τέως ἀξιωματικὸς τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ κ. Ἄρης Γρηγοράκης φέρων ἐλαφρὸν τραῦμα διὰ σφαίρας περιστρόφου εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα.

Ὁ τραυματισθείς, μετὰ τὴν ἐπίδεσιν τοῦ τραύματός του, μετεφέρθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σολωμοῦ 69 οἰκίαν του.

Ὁ κ. Γρηγοράκης ἠρνήθη νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν ἀφορμὴν τοῦ τραυματισμοῦ του.

ΝΤΟΛΟΡΕΣ ΚΟΣΤΕΛΛΟ
καὶ
ΚΟΝΡΑΔ ΝΑΓΚΕΛ
Στὸ
ΤΡΙΑΝΟΝ
μὲ τὴν
ΩΡΑΙΑΝ ΑΠΑΧΙΣΣΑΝ
ΕΓΚΛΗΜΑ
ΕΡΩΣ
ΟΡΓΙΑ
ΕΞΑΓΝΙΣΜΟΣ
ΤΙΜΑΙ: 15—10
Πρωϊναὶ παραστάσεις: 10 Π. Μ. — 2 Μ. Μ.
Γενικὴ εἴσοδος Δρχ. 8.—
ΔΕΟ

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ
ΤΑ ΖΕΠΠΕΛΙΝ ! !
ΤΑ ΖΕΠΠΕΛΙΝ ! !
Σκηναὶ
ΑΓΩΝΙΑΣ
ΦΡΙΚΗΣ
ΤΡΟΜΟΥ
Τὸ Λονδῖνον βομβαρδίζεται ἀπὸ τὰ τρομερὰ αὐτὰ τέρατα. Ὑπέροχοι ἀερομαχίαι ἄνωθεν τοῦ Λονδίνου.
ΤΟ ΓΕΡΑΚΙ
Ἕνα αἰσθηματικὸ δυνατὸ δρᾶμα, ποὺ θὰ γοητεύσῃ, θὰ συναρπάσῃ.
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΙΝΤΕΑΛ
ΔΕΟ

ΟΛΥΜΠΙΑ—ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ
Πέμπτη 25 Δεκεμβρίου
ὥρα 6. μ. μ.
ΦΑΟΥΣΤ
μὲ ΑΝΑΡΥ, ΔΕΛΕΝΔΑΝ, ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΝ, ΚΑΨΑΛΗΝ.
Παρασκευὴ 26 Δ)βρίου
ὥρα 6 μ. μ.
ΤΡΟΒΑΤΟΡΕ
μὲ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΝ, ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ, ΛΩΡΗ ΚΑΨΑΛΗΝ
Τιμαί: 15, 25, 35, 50.
ΔΕΟ

Τὸ
ROLLS - ROUCE
εἶναι
ὁ Βασιλεὺς
τῶν αὐτοκινήτων.
Τὸ μοντέρνο
ἄρωμα τοῦ 1931
Τὸ
ROLLS - ROUCE
εἶναι
ὁ Βασιλεὺς
τῶν ἀρωμάτων
καὶ τὸ λανσάρουν
αὐτὴν τὴν στιγμὴν
τὰ καταστήματα ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Hermes Street, Ἑρμοῦ 1, ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας 2, ὁδὸς Μητροπόλεως 42.
Δοκιμὴ ΔΩΡΕΑΝ
«ΔΕΟ»

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ
Ἡμμυημένης προελεύσεως
SWANSEA (England) Ἀγγλίας
Παραδίδονται καὶ εἰς σάκκους
ΚΩΚ
Διὰ Καλοριφὲρ, Κουζίνας κλπ.
Ν. Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ & Σία
Σμύρνης 8 Τηλ. 65-24

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑΝ

ΕΠΑΡΚΕΙΑ ΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΣΙΤΑΙ

Ἡ χθεσινὴ κίνησις εἰς τὴν κεντρικὴν ἀγορὰν καθὼς καὶ εἰς τὰς λαϊκὰς ἀγορὰς ὑπῆρξεν ἀρκετὰ ζωηρά. Ἡ κίνησις ἤρχισεν ἀπὸ τὰς πρωϊνὰς ὥρας καὶ ἐξηκολούθησεν ἀμείωτος εἰς ζωηρότητα μέχρι τῶν ἑσπερινῶν ὡρῶν.

Ἐν συγκρίσει μὲ τὴν κίνησιν τῶν προηγουμένων ἐτῶν δὲν ὑπῆρξε μικροτέρα καίτοι τὰ ἀγοραζόμενα ἦσαν μικροτέρας ποσότητος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπάρκειαν αὐτὴ ὑπῆρξε πλήρης εἰς ὅλα τὰ εἴδη τροφῆς, αἱ δὲ τιμαὶ ὄχι μόνον δὲν ὑπερέβησαν τὸ σύνηθες τιμολόγιον ἀλλὰ καὶ εἰς πλεῖστα εἴδη ἐξέπεσαν.

Ἐκ τῆς ἀγορανομίας παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι ἐσφάγησαν 800 βόες, 1000 ἀγελάδες, 1500 μόσχοι, 2 χιλ. αἶγες, 4 χιλ. πρόβατα, 2500 ζυγούρια, 500 μιλιώρια, 600 τράγοι, 650 κριοί, 100 βούβαλοι, 3 χιλ. χοῖροι, 30 χιλ. ἀμνοί, 5 χιλ. ἀμνοὶ γάλακτος, 100 ἐρίφια γάλακτος, περὶ τὰς 6 χιλ. κοτόπουλα, 4 χιλ. κόττες καὶ 5.500 ἰνδιάνοι.

Ἐπραγματοποιήθησαν δὲ αἱ ἑξῆς τιμαί:

Γαλοποῦλαι ἐσφαγμέναι καὶ καθαρισμέναι πρὸς δρχ. 50 ἕως 60 ἡ ὀκᾶ, μοσχάρι 32, μπριζόλες καὶ κιμᾶς 36, φιλέττο δρχμ. 40, κρέας χοιρινὸ δρχμ. 36 ἕως 38 ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τοῦ σφαγίου, σκέτο δρχμ. 44, ἀρνάκι τοῦ γάλακτος δρχμ. 46—48, ἀρνὶ μεγάλο 36, δαμάλι 27 ἕως 30, λουκάνικα τοῦ ἀέρος δρχμ. 32, καπνιστὰ δρ. 36, ἀπὸ τὰ ψάρια μπαρμπούνια ἀπὸ δρχμ. 36 ἕως 86, λιθρίνια ἀπὸ 35 ἕως 80, συναγρίδες 100, φαγκριὰ 70—80, καραβίδες 20, λαυράκια 50—60 κλπ.

Ἀπὸ τὰ φροῦτα τὰ μανταρίνια ἐτιμῶντο πρὸς λεπτὰ 20 ἕως 60, αἱ μπανάνες δρχμ. 20 ἕως 30 ἡ ὀκᾶ, τὰ μῆλα Καλλιφορνίας δρχμ. 18 ἕως 22, τὰ φιρίκια 9 ἕως 14 καὶ τὰ Τσακώνικα ἀχλάδια δρχμ. 10—13.

Ἀπὸ τὰ λαχανικὰ τὸ κουνουπίδι δρχμ. 3 ἕως 4,50, τὰ λεμόνια λεπτὰ 20 ἕως 45 ἕκαστον, μελιτζάνες δρχμ. 4 ἕως 5, ντομάτες ἐγχώριες δρχμ. 3 ἕως 4.50, Ἀλεξανδρείας 4 ἕως 5 κλπ.

Εἰς τὰς λαϊκὰς ἀγοράς, ὡς πάντοτε, ὑπῆρξε μία διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον.

Ἐπίσης ἀρκετὴ κίνησις παρετηρήθη εἰς τὰ ζαχαροπλαστεῖα ὅπου κυρίως ἐπωλοῦντο κουραμπιέδες καὶ χριστόψωμα.

ΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΑΛΒΑΝΙΚΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΙ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Τιράνων, ἡ ἐκεῖ ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Ἀλμπένια», ἐπικρίνουσα ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Κρατικὴ λῃστεία» τῆς ἐφημερίδος «Δημοκρατία» τοῦ Ἀργυροκάστρου, γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Δημοκρατία», ὡς ἐπαρχιακὴ ἐφημερίς, δὲν εὑρίσκεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ πολιτικῶν κύκλων καὶ ὡς ἐκ τούτου κάμνει ἐνίοτε λάθη, τὰ ὁποῖα βλάπτουν τὴν ἐξωτερικήν μας πολιτικήν. Τοιοῦτον λάθος ἀποτελεῖ καὶ τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον.

»Ἡ «Δημοκρατία» ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ἐγχωρίου Τύπου, διότι οὗτος δὲν ὑπερασπίζεται, λέγει, τὰ συμφέροντα τῶν Ἀλβανῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἡ συνάδελφος δὲν ἔχει δίκαιον καὶ ἰδοὺ διατί:

»Ἐξ ὅσων γνωρίζομεν, ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, τὴν φορὰν αὐτὴν εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἀποφασισμένη νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀλβανικῶν περιουσιῶν εὐνοϊκῶς δι' ἡμᾶς· ἀλλὰ μία πολεμικὴ ἐκ μέρους μας πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀλβανικῶν περιουσιῶν, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ παρὰ ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα, ὡς συνέβη δὰ τὸν ἑλληνικὸν Τύπον, ὅταν οὗτος ἐπετέθη ἐναντίον μας διὰ τὴν καταδίκην ὑπὸ τοῦ Πολιτικοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἑλληνοφώνων.

»Θ' ἀπενέμετο πρὸ πολλοῦ χάρις εἰς τοὺς καταδικασθέντας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ὡς ταπείνωσις ἡμῶν πρὸ τῶν ἀπειλῶν τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου, οὗτοι δὲν ἀπεφυλακίσθησαν παρὰ τὴν 28ην Νοεμβρίου καὶ ἀφοῦ αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἔπαυσαν τὴν πολεμικήν των.

»Μία, λοιπόν, πολεμικὴ ἐκ μέρους μας δὲν δύναται παρὰ νὰ ἐπιβραδύνῃ τὴν εἰλικρινῶς ἀποφασισθεῖσαν λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων μας.

»Ἡ συνάδελφος, λοιπόν, «Δημοκρατία» πρέπει νὰ παύσῃ τὰς ἐπικρίσεις της καὶ ἀντὶ νὰ δημιουργῇ ἐμπόδια, νὰ βοηθήσῃ διὰ τὴν ἀλβανοελληνικὴν προσέγγισιν, ἡ ὁποία, ὡς καλῶς γνωρίζει καὶ αὐτή, θ' ἀποβῇ ἀναμφιβόλως πρὸς ὄφελός μας.»

Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΔΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΤΗΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοινώθη ὅτι οἱ ἀγορασταὶ κτημάτων τοῦ Δημοσίου δικαιοῦνται νὰ καταβάλλουν εἰς ὁμολογίας τῶν δύο Ἀναγκαστικῶν Δανείων καὶ τοῦ Προσφυγικοῦ τοῦ 1926, ὑπολογιζομένας εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν, οὐχὶ μόνον τὰς δόσεις τοῦ τιμήματος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῶν τόκους πρὸς 8 ο)ο ἐτησίως, ἐκτὸς ἂν ἐν τῇ διακηρύξει τῆς ἐκποιήσεως ἤθελεν ὁρισθῇ ὅτι οἱ τόκοι θὰ καταβάλλωνται εἰς μετρητά.

Οἱ τόκοι ὑπερημερίας ὅμως καὶ τὰ πρόσθετα τέλη ἐκπροθέσμου πληρωμῆς θὰ καταβάλλωνται μόνον εἰς μετρητά.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΩΝ

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων ἐκτάκτων ἱπποδρομιῶν ἔχει καταρτισθῆ ὡς ἑξῆς:

Πρώτη ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Λήμνου δρ. 20.000. Ἵπποι Ἑλληνικοὶ μὴ καθαρόαιμοι. Ἀπόστασις 1200 μέτρων. 1) Τριτσιμπίδας 58 κ., 2) Ἀχιλλεὺς 58 κ., 3) Μαρίτσα 56 1)2 κ., 4) Φάουστ 56 κ., 5) Παλληκάρι 48 κ., 6) Τυχερὸς 46 1)2 κ., 7) Γόης 45 1)2 κ.

Δευτέρα ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Ματαρίας δρ. 15,000. Ἵπποι Ἀραβικοί. Ἀπόστασις 1000 μ. 1) Κατακὶτ 60 κ., 2) Τέρμινους 53 1)2 κ., 3) Μπισσὰν 55 1)2 κ., 4) Σαρλὼ 54 1)2 κ., 5) Σιρὰμ 51 κ., 6) Σαϊξπὴρ 48 κ., 7) Σαμπὶρ 46 1)2 κ., 8) Τόκιο 45 1)2 κ., 9) Μανταλὲν 46 κ., 10) Τζεϊλὰν 45 κ.

Τρίτη ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Σαλαμῖνος δραχ. 20,000. Ἀπόστασις 2200 μ. Ἵπποι Ἑλληνικοὶ καθαρόαιμοι καὶ Ἀγγλοαραβικοί. 1) Ἀλκυὼν 58 κ., 2) Ροζαμπέλλα 51 κ., 3) Μπὸμπ-Μέλτων 51 κ., 4) Σαχὶν Σὰχ 49 κ., 5) Ἄρης 48 κ., 6) Μεϊντ ὄφ Ἤζεντ 45 1)2.

Τετάρτη ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Χριστουγέννων δραχ. 50,000. Ἵπποι Ἀραβικοί. Ἀπόστασις 2400 μ. 1) Ἀουαντ 61 κ., 2) Γκιὰντ 54 1)2 κ., 3) Μογκοὺλ 52 κ., 4) Οὐαλὶντ 52 κ., 5) Ἀφσὺφ 51 1)2 κ., 6) Ἀμπουνταλὰλ 51 κ., 7) Ζαζοὺρ 51 κ., 8) Σουάλιμ 50 1)2 κ., 9) Ἄριστος 50 κ., 10) Σάμλακ 50 κ., 11) Διάβολος 48 1)2 κ., 12) Μερσὰντ 47 1)2 κ., 13) Χαλὴμ 46 1)2 κ., 14) Ἰνκόγνιτο 46 1)2 κ., 15) Μπαγτιὰρ 46 κ., 16) Μογάννι 45 κ., 17) Μαοχοὺρ 45 κ.

Πέμπτη ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Ρόδου δραχ. 20.000. Ἵπποι Ἀραβικοί. Ἀπόστασις 1400 μ. 1) Ζαζοὺρ 61 κ., 2) Ἰνκόγνιτο 57 κ., 3) Μπαγτιὰρ 56 κ., 4) Ἀντὲμ 53 1)2 κ., 5) Κατακὶτ 52 1)2 κ., 6) Τέρμινους 51 1)2 κ., 7) Κίλεμπο 50 1)2 κ., 8) Ράντι 49 1)2 κ., 9) Μπισσὰν 48 1)2 κ., 10) Νόουαρ ἔλ Φοὺλ 48 κ., 11) Πετὶ Μπλὲ 45 1)2 κ., 12) Βέτο 45 κ.

Ἕκτη ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Προμηθέως δρ. 25000. Ἵπποι Ἀγγλικοί. Ἀπόστασις 1600 μ. 1) Ὄζα 62 κ., 2) Μπαγδὰτ 54 κ., 3) Ροζμπὲλ 51 1)2 κ., 4) Αὐτόλυκος 43 κ., 5) Λὰ Κάϊγ 41 κ., 6) Χὸτ Φλέϊμ 40 1)2 κ., 7) Ρὸκ Σὸλτ 40 1)2 κ., 8) Ποσείδων 40 κ., 9) Ντὸλλ 40 κ., 10) Μονοτάδα 40 κ.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἱπποδρομιῶν τῆς Κυριακῆς θὰ δημοσιευθῇ αὔριον τὸ ἀπόγευμα.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης, ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀπεφάσισε νὰ καλέσῃ τὴν διάσκεψιν τοῦ ἀφοπλισμοῦ ὅπως συνέλθῃ τὸ προσεχὲς ἔτος εἰς τὴν αὐστριακὴν πρωτεύουσαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βομβάης ὅτι ὁ διοικητὴς τοῦ Πεντζὰμπ ἔπεσε θῦμα ἐγκληματικῆς ἀποπείρας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. —Τηλεγραφοῦν ἐκ Ραμπὰτ ὅτι ὁ Μπάλμπο ἀνεχώρησεν ἐκ Κενίτρα, ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τὰς γαλλικὰς ἀρχὰς διὰ τὴν γενομένην ὑποδοχὴν καὶ ἔφθασεν εἰς Βιλατσισνέρος, συνεχίζων τὴν διαδρομὴν Ἰταλίας - Βραζιλίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. —Τηλεγραφοῦν ἐκ Σαγκάης, ὅτι καθολικοὶ Κινέζοι ἱεραπόστολοι ἀπέθανον ἀφοῦ ὑπέστησαν μαρτύρια εἰς χεῖρας λῃστῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. — Αἱ ἀνησυχίαι ἐν σχέσει πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ κ. Πουανκαρὲ καθησύχασαν, ἡ δὲ ὑγεία του ὁλονὲν βελτιοῦται.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24. — Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἀναρρώσας τελείως ἐκ τῆς τελευταίας του ἀσθενείας, μεταβαίνει εἰς Σάντριγγαμ ὅπως συναντήσῃ τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασίλισσαν. Ὁ Δοὺξ καὶ ἡ Δούκισσα τῆς Ὑόρκης ἀνεχώρησαν ἐπίσης σήμερον εἰς Νόρφολκ, ὅπως διέλθουν τὰ Χριστούγεννα μετὰ τῶν Βασιλέων.

ΤΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἑορτῶν θὰ μελετήσουν τὰ εἰς τὰς ἁρμοδιότητάς των ὑπαγόμενα νομοσχέδια προκειμένου ταῦτα νὰ κατατεθοῦν εἰς τὴν Βουλήν, ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν της.

Ἓν τῶν νομοσχεδίων τούτων θὰ εἶναι περὶ ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας. Διὰ τούτου θὰ κωδικοποιηθοῦν αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ἀνασκαφῶν, μουσείων, ἀμοιβῶν τῶν ἀνακαλυπτόντων ἀρχαιότητας κλπ. Δι' ἑτέρου νομοσχεδίου περὶ διοργανώσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας διαβαθμίζονται οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς αὐτὴν ὑπάλληλοι.

Κατὰ τὸ ἄνω χρονικὸν διάστημα θὰ καταρτισθῇ τελικῶς ὁ γυμναστικὸς κῶδιξ περὶ ἐνδοσχολικῆς καὶ ἐξωσχολικῆς γυμναστικῆς, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ διακανονισμὸς τῆς νέας ὀργανώσεως τῶν διαφόρων σχολικῶν γυμναστηρίων. Διὰ τοῦ κώδικος θὰ διακανονισθῇ ἐντελῶς καὶ ἡ ἐποπτικὴ τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν διαφόρων γυμναστικῶν σωματείων.

Ἕτερον νομοσχέδιον, μετὰ τὸν τελικὸν καταρτισμὸν τοῦ ὁποίου θὰ ἀσχοληθῇ ἡ ὑπηρεσία, εἶναι τὸ περὶ βιβλιοθηκῶν.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου διαρρυθμίζεται ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας τῶν βιβλιοθηκῶν, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἀγοράζουν αἱ ἴδιαι βιβλία.

Τέλος καταρτίζεται ἄλλο νομοσχέδιον περὶ σχολικῶν ἐφοριῶν. Δι' αὐτοῦ διοργανοῦνται σχολικαὶ ἐπιτροπεῖαι καὶ ἱδρύονται εἰς ἕκαστον σχολεῖον ἀνὰ μία ἐπιτροπή, ἥτις θὰ ἐπιμελῆται γενικῶς τὴν καθαριότητα καὶ τὴν συντήρησιν τῶν νέων σχολικῶν κτιρίων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ μελετῶσα τὴν κατάρτισιν αὐτοῦ ἐπιτροπὴ συνεχίζει τὸ ἔργον της, ἐλπίζει δὲ νὰ περατώσῃ τοῦτο μέχρι τέλους Ἰανουαρίου. Εὐθὺς ὡς περατωθῇ ὁ καταρτισμὸς τοῦ νέου πανεπιστημιακοῦ ὀργανισμοῦ θὰ ὑποβληθῇ οὗτος εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν μελέτην του θὰ ἐπιφέρῃ ὅσας νομίζει τροποποιήσεις καὶ θὰ ὑποβάλῃ τοῦτον εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἔγκρισιν.

ΟΙ ΤΑΜΕΙΑΚΟΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ

Συνεπείᾳ τῆς ἀνακαλυφθείσης καταχρήσεως εἰς τὸ Ταμεῖον ἐνσήμων, οἱ ταμειακοὶ ὑπάλληλοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συνελθόντες συνέταξαν ψήφισμα εἰς τὸ ὁποῖον τονίζουν ὅτι αἱ καταχρήσεις καὶ ἐν τῇ δημοσίᾳ διαχειρίσει κυρίαν μὲν αἰτίαν των ἔχουν τὰς νοσηρὰς παρορμήσεις τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ κατ' ἔκτασιν δύναντο νὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον ἂν ὁ ἔλεγχος τῶν ἐντεταλμένων τὴν φύλαξιν τοῦ δημοσίου χρήματος ἠσκεῖτο αὐστηρὸς καὶ πλήρης.

»Ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑποβοηθήσουν τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ὑψηλὴν προσπάθειαν τῆς ἠθικῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ τόπου καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Ταμειακοῦ κλάδου εἰς τὴν παλαιὰν τὸ τιμίαν παράδοσιν, παρακαλοῦν αὐτὴν ὅπως εὐαρεστουμένη συστήσῃ Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ.κ. Γ. Μαλτζαβίνου, Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν κ.κ. Α. Ξύδη καὶ Χ. Κουρέντα ἵνα ἐπιληφθῇ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς καταστάσεως τοῦ Ταμειακοῦ κλάδου, ἀναζητοῦσα τοὺς καταλλήλους ὑπαλλήλους διὰ νὰ συγκροτήσουν τὸ σῶμα τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δημοσίων ὑπολόγων, τὴν διοίκησιν τῆς Ταμειακῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἐπιλογὴν τῶν δεδοκιμασμένης ἐντιμότητος Ταμειακῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰς θέσεις τῶν μεγάλων διαχειρίσεων.

»Οἱ Ταμειακοὶ ὑπάλληλοι πιστεύουν, ὅτι ἐναντίον τῆς ἀκαθέκτου τάσεως τῶν κακοπίστων στοιχείων τοῦ κλάδου ἔδει νὰ ἀντιταχθῶσιν ὑπάλληλοι τοιοῦτοι, ἐμφανίζοντες ἐκτὸς τῆς γνώσεως προσώπων καὶ πραγμάτων καὶ τῆς ἀναμφισβητήτου ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος καὶ τὸ σθένος τοῦ χαρακτῆρος, ὅπως ἀντιμετωπισθῇ ἀποτελεσματικῶς ἂν ἤθελε δοθῇ εἰς αὐτοὺς πρωτοβουλία πᾶσα ἐν τῷ μέλλοντι ἀπόπειρα ἐπιβουλῆς τοῦ δημοσίου χρήματος».

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΩΠΑΪΔΙΚΟΥ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδέχθη χθὲς τοὺς βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς Θηβῶν, Λεβαδείας καὶ Λοκρίδος καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν καλλιεργητῶν Κωπαΐδος, τῶν ὁποίων ἤκουσε τὰς ἀντιλήψεις ἐπὶ τῶν ἐπιμάχων μετὰ τῆς Ἑταιρίας ζητημάτων.

Ταυτοχρόνως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεκοινώνησε μετὰ τοῦ ἀναμένοντος εἰς ἑτέραν αἴθουσαν ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρίας, εἰς τὸν ὁποῖον μετεβίβασε τὰς ἀνωτέρω ἀντιλήψεις. Οὕτω δὲ ἐπῆλθε συμφωνία διὰ τὸ τρέχον γεωργικὸν ἔτος ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

Τὸ γεώμορον ὡρίσθη διὰ μὲν τὰ σιτηρὰ ἀντὶ τῶν 21—29 ὀκάδων τῶν καταβαλλομένων μέχρι τοῦδε κατὰ στρέμμα εἰς 21—24 ὀκάδας διὰ δὲ τὸν βάμβακα τῶν ποτιστικῶν μὲν ἐκτάσεων εἰς 22—27 ὀκάδας ἀντὶ τῶν 35—38 τῶν καταβαλλομένων σήμερον καὶ διὰ τὰς ἀνύδρους εἰς 12 ὀκάδας κατὰ στρέμμα, ἀντὶ τῶν 15—18 σημερινῶν.

Διὰ τὰ τριφύλλια καὶ τοὺς λαχανοκήπους οἱ καλλιεργηταὶ θὰ καταβάλλουν 150 δραχμὰς κατὰ στρέμμα. Διὰ τὸ ἄχυρον ὡρίσθη, ὅπως οἱ μὲν παραγωγοὶ λαμβάνουν τὰ 2)3, ἡ δὲ Ἑταιρία τὸ 1)3.

Περιωρίσθησαν ἐπίσης εἰς 6 ο)ο μόνον τὰ ἀλωνιστικὰ καὶ ἐργατικὰ ἔξοδα.

Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὅπως ἀπαλλαγοῦν τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς οἱ καλλιεργηταί, καταβαλλομένων τούτων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν, ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Τὰ ἔξοδα ἀγροφυλακῆς ἐκανονίσθη ὅπως ὑποβιβασθοῦν εἰς 1)2 τοῖς ἑκατόν.

ΓΑΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ

Τέλος ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ ἐκ 10 χιλ. στρεμμάτων ἔκτασις, ἡ καλλιεργηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἑταιρείας, παραχωρηθῇ εἰς τοὺς καλλιεργητάς, οἵτινες θὰ καταβάλουν εἰς τὴν ἑταιρείαν τὰς γενομένας μέχρι τοῦδε παρ' αὐτῆς δαπάνας.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὰ ἀποφασισθέντα κατὰ τὴν σημερινὴν σύσκεψιν θὰ ἰσχύσουν διὰ τὸ τρέχον ἔτος, μέχρις ὅτου ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, μεταβαίνουσα ἐπὶ τόπου καὶ ἐξετάζουσα τὴν κατάστασιν, ρυθμίσῃ κατὰ τρόπον τελειωτικὸν τὸ ζήτημα.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ ἀπεργία τῆς πείνης τῶν καταδίκων κομμουνιστῶν ἐξακολουθεῖ. Τέσσαρες ἐξ αὐτῶν ἠσθένησαν σοβαρῶς καὶ μετεφέρθησαν εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον. Παρὰ τοῦτο ὅμως ἐξακολουθοῦν νὰ ἀρνοῦνται νὰ δεχθοῦν τροφήν.

ΑΝΘΥΠΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΑΝΘΥΠΟΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΙ

Κατὰ τὸν διεξαχθέντα διαγωνισμὸν πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων δοκίμων ἀνθυπιάτρων ἐπέτυχον οἱ κ. κ. Σαμαρᾶς, Τσιώρας, Δαγκαλάκης, Πετρόπουλος, Οἰκονομόπουλος, Γιδαράκος, Ἀκρίδας, Ἀποστολέλης, Φωτόπουλος, Ἰατροῦ, Μ. Κουκάκης, Βλαβιανός, Χριστοδούλου καὶ Βουγιουκλῆς.

Ἐπίσης ἐπέτυχον ὡς δόκιμοι ἀνθυποφαρμακοποιοὶ οἱ κ. κ. Λεων. Βουγιουκλῆς, Α. Παπαδόπουλος, Γ. Καρτσάκης καὶ Β. Παπαγεωργίου.

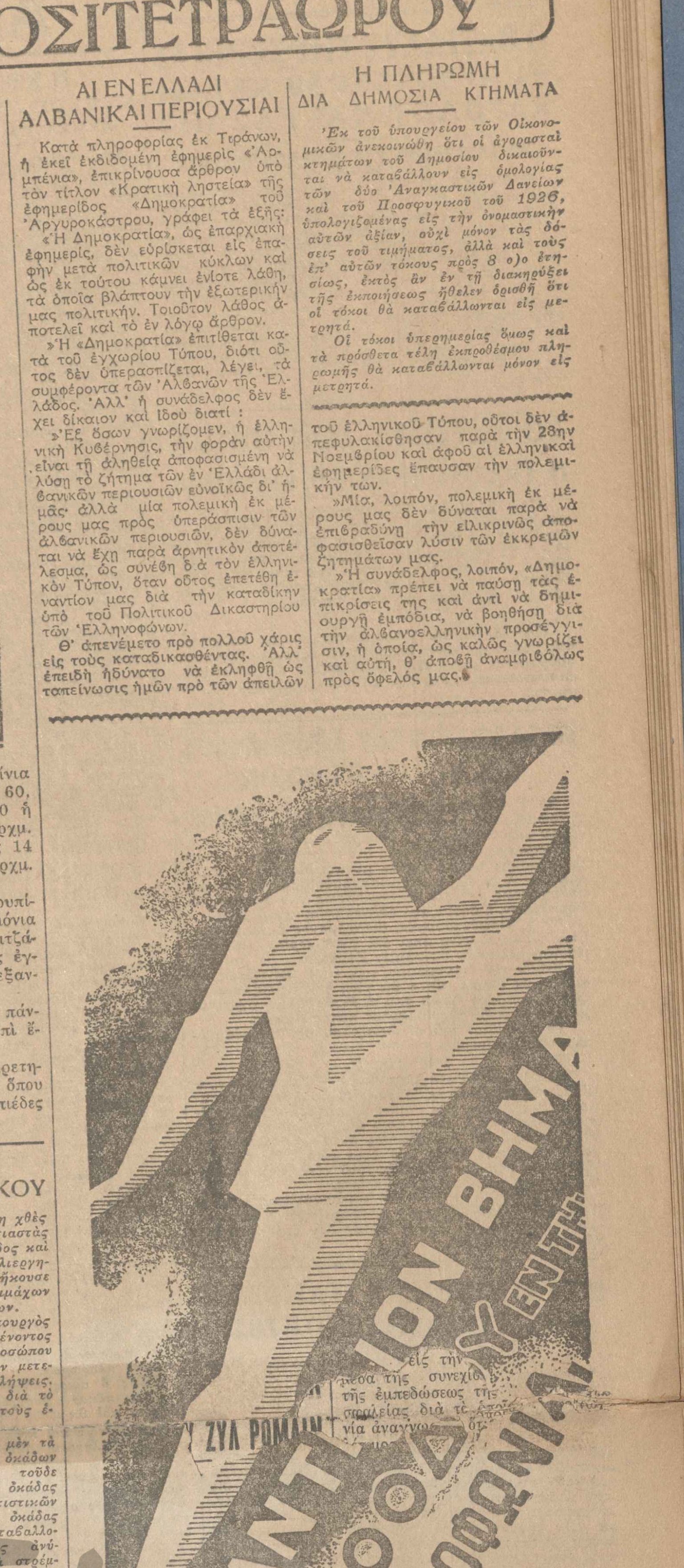

Ἐκ τῆς διεθνοῦς ἐκθέσεως ραδιοφωνίας Παρισίων (Ὀκτώβριος 1930)
ΑΦΙΞΙΣ ΝΕΩΝ ΤΥΠΩΝ 1931
Αὐτομάτου ὑπερετεροδύνου
ΤΡΟΦΟΔΟΤΟΥΝΤΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΕΚ ΤΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ, συνδυάζοντες τὰ γνωστὰ πλεονεκτήματα, διὰ τῶν ὁποίων κατέκτησαν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΣ.
Ἀπόλυτος διαχωρισμὸς σταθμῶν
Πλήρης ἀπόδοσις διὰ πλαισίου
Αὐτόματος ἐξεύρεσις σταθμῶν
Ἀκριβὴς ἔνδειξις μήκους κύματος
ΔΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΙΣ ΔΕΚΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΕΞΕΛΙΞΙΝ ΤΗΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ ΔΕΟΝ ΝΑ ΚΑΤΕΧΗ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΩ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ
ΣΥΓΧΡΟΔΥΝΟΝ — ΔΥΚΤΙΟΥ 4
Πλῆρες μετὰ μεγαφώνου Δρχ. 10.800
ΣΥΓΧΡΟΔΥΝΟΝ — ΔΥΚΤΙΟΥ 6
Πλῆρες μετὰ μεγαφώνου Δρχ. 18.750
ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ:
ΡΑΔΙΟ-ΕΛ. ΕΛ.
(RADIO — L. L.)
ΣΠ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΣ—ΜΗΧ.—ΣΤΑΔΙΟΥ 15Η
ΑΙΘΟΥΣΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΟΔΟΣ ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 13 (παρὰ τὴν ὁδὸν ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ)
Παρακολουθήσατε τὰς ἀκροάσεις εἰς τὰς αἰθούσας μας ἐπιδείξεως καθ' ἑκάστην ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ΤΕΤΑΡΤΗΝ καὶ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 9—11 μ. μ. ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ.

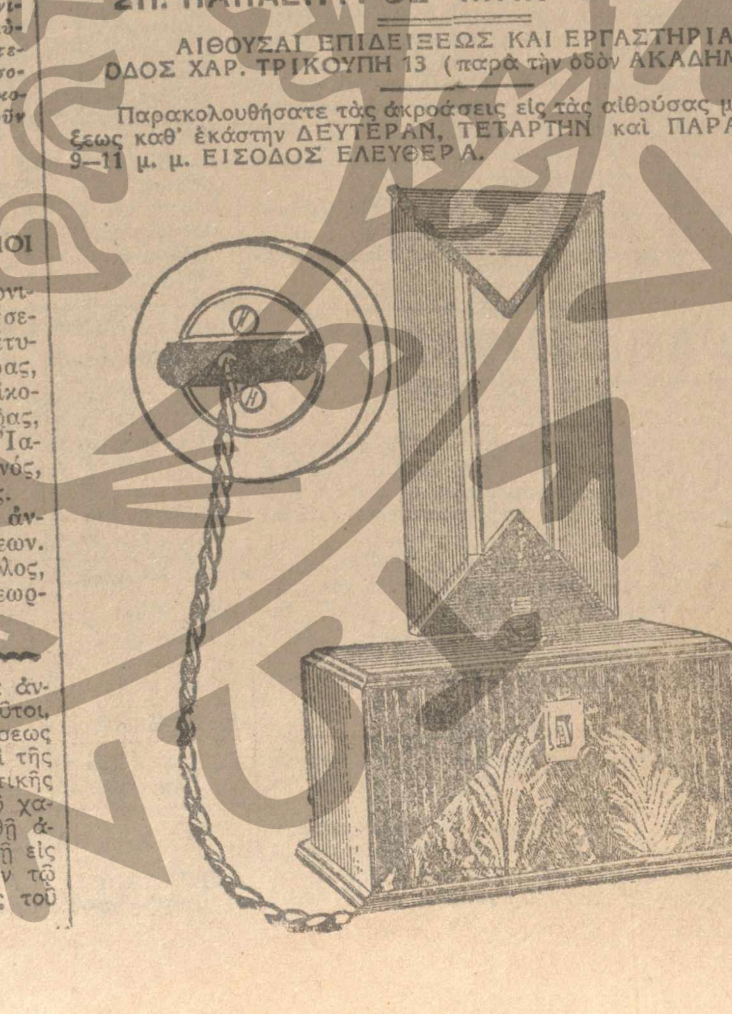

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΘΑ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΕΙΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)'—'Αγγέλλεται ὅτι τὸ ταξείδιον τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου τῆς Γιουγκοσλαυΐας εἰς Βουκουρέστιον σχετίζεται μὲ τὴν διαφωνίαν τοῦ βασιλέως Καρόλου μετὰ τῆς βασιλίσσης Ἑλένης. Ὁ βασιλεὺς τῆς Γιουγκοσλαυΐας θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπιτύχῃ μερικὴν συμφωνίαν, οὕτως ὥστε ἡ Α. Μ. ἡ Ἑλένη νὰ ἀπέλθῃ ἐκ Ρουμανίας μὲ βασιλικὰς προνομίας. Εἰδικῶς πρόκειται νὰ κανονισθοῦν τὰ ζητήματα τῆς ἐπιχορηγήσεως ἥτις θὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἑλένην, καθὼς καὶ αἱ σχέσεις αὐτῆς μετὰ τοῦ Μιχαήλ. Ἡ μεσολάβησις θεωρεῖται λεπτοτάτη, δεδομένης τῆς ὀξύτητος τῶν οἰκογενειακῶν προστριβῶν τῆς Ρουμανικῆς Αὐλῆς.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ

Η ΓΑΛΛΟΪΣΠΑΝΙΚΗ ΔΙΑΦΩΝΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ γαλλοϊσπανικὴ διαφωνία ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀναμίξεως τοῦ οἴνου, τὸ ὁποῖον θίγει ἐπίσης καὶ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἀπασχολεῖ τὸν γαλλικὸν Τύπον, τονίζοντα τὴν ἀνάγκην τοῦ τερματισμοῦ τῆς ἐκκρεμότητος. Σχετικῶς συνωμίλησε μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἱσπανίας ὁ κ. Μπριάν.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. (Ἀσύρματος). — Αἱ τελωνειακαὶ γαλλοϊσπανικαὶ διαπραγματεύσεις συνήντησαν δυσχερείας λόγῳ τῆς ἀδιαλλαξίας τῆς ἰσπανικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τῆς πτώσεως τῆς τιμῆς τῆς πεσέτας.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θ' ἀναχωρήσῃ μεθαύριον Σάββατον διὰ τὸ προαγγελθὲν εἰς Βαρσοβίαν, Βιέννην καὶ Ρώμην ταξείδιόν του.

Παρεσχέθη ἡ ἐξήγησις ὅτι ἡ εἰς πολωνικὴν καὶ αὐστριακὴν πρωτεύουσαν μετάβασις τοῦ κ. Βενιζέλου γίνεται εἰς ἐκπλήρωσιν δοθείσης ἀπὸ πέρυσιν ὑποσχέσεως κατόπιν προσκλήσεως τῶν οἰκείων κυβερνήσεων, ἡ ὁποία καὶ ἐπανελήφθη τελευταίως.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διερχόμενος ἐκ Βελιγραδίου θὰ παραμείνῃ ἐκεῖ ἐπί τινας ὥρας, ἵνα συνομιλήσῃ μετὰ τῶν ἐπισήμων Σέρβων.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ διέλθῃ ἐκ Ρώμης, ὅπου θὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς ἰδιαιτέραν συνομιλίαν παρὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι, σχετικὴν μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως.

Τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς 15 ἡμέρας.

* * *

ΡΩΜΗ, 24. (Τηλεγραφικῶς). — Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Σόφιας, αἱ βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες ἐξαίρουν τὴν σημασίαν τῆς ἐπικειμένης ἐπισκέψεως τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Ρώμην, ὑποστηρίζουσαι ὅτι ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ προσλαμβάνει σαφῆ πολιτικὴν ἀξίαν καθ' ὅσον ἀκολουθεῖ τὴν εἰς Ἀθήνας ἐπίσκεψιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Νοτιοσλαυΐας κ. Μαρίγκοβιτς.

Αἱ ἐφημερίδες «Μίρ» καὶ «Νεσσαβίσιμοστ» τονίζουν, ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ της καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐνέδωκεν εἰς τὰς σερβικὰς βλέψεις.

Η ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ἡ ἀστυνομία πόλεων καταρτίζει μακρὰν ἔκθεσιν περὶ τῆς παρατηρουμένης παρ' ἡμῖν ἐγκληματικότητος, τῶν αἰτίων ἅτινα συντελοῦν εἰς τὴν [illegible] της καὶ τῶν [illegible] ἅτινα δέον νὰ ληφθοῦν πρὸς περι[illegible].

Ἡ ἔκθεσις καταρτιζομένη [illegible] κατόπιν [illegible] τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος κ. Νάσκου, ὑπὸ τοῦ [illegible]οικητοῦ τοῦ τμήματος ἀσφαλείας κ. Κουτσουμάρη καὶ τοῦ ἀστυνόμου κ. Τσιμπιδάρου θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν μετὰ τὰς ἑορτάς. Εἰς τὴν ἔκθεσιν, λεπτομερεστάτην καὶ καταρτιζομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων ἐπιστημονικῶν δεδομένων, θὰ ἀναφέρωνται: α') ἡ ἔκτασις τῆς παρατηρουμένης παρ' ἡμῖν ἐγκληματικότητος, β') ἡ ἐγκληματικότης μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν, γ') ἡ ἐγκληματικότης μεταξὺ τῶν γυναικῶν, δ') ἡ ἐγκληματικότης μεταξὺ τῶν παίδων, ε') ἡ ἐγκληματικότης κατὰ κοινωνικὴν τάξιν, στ') ἡ ἐγκληματικότης μεταξὺ ξένων ἐγκληματιῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ μεταξὺ τῶν ἐντοπίων καὶ τέλος ζ') οἱ παράγοντες τῆς ἐγκληματικότητος εἴτε ἀτομικοὶ (κληρονομικότης καὶ ἰδιαίτεραι παρορμήσεις) εἴτε κοινωνικοὶ (περιβάλλον καὶ διαπαιδαγώγησις).

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Οἱ καταρτίζοντες τὴν ἔκθεσιν ἀξιωματικοὶ τῆς ἀστυνομίας πόλεων ἀσχολοῦνται διὰ μακρῶν μὲ τὴν παρατηρουμένην μεταξὺ τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματικότητα, τὰ αἴτια εἰς ἃ ὀφείλεται αὐτή, καθὼς καὶ μὲ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν πρὸς περιστολήν της. Τοῦτο δὲ διότι, κατὰ τὴν γνώμην των, ἡ καταπολέμησις τοῦ κακοῦ πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὴν βάσιν του διὰ ριζικῶν καὶ ἀποτελεσματικῶν μέτρων. Οἱ νεαροὶ ἐγκληματίαι εἶνε εἴτε παιδιὰ ὁμαλά, εἴτε παιδιὰ καθυστερημένα καὶ ἀσταθῆ εἰς τὰ ὁποῖα μία κατάλληλος καὶ ἐν καιρῷ ἐφαρμοζομένη διαπαιδαγώγησις δύναται νὰ βελτιώσῃ ἂν μὴ νὰ περισώσῃ ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν ἐγκληματικότητα ροπῆς. Ὡς πρὸς τὰ θύματα κληρονομικοῦ ἐλαττώματος, παιδιὰ συνήθως ἀλκοολικῶν, ταῦτα εἶναι σχετικῶς ὀλίγα καὶ δύνανται νὰ διορθωθοῦν διὰ τῆς ἰατρικῆς καὶ τῶν ἀναρρωτηρίων.

ΟΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐπισυνάπτονται καὶ στατιστικοὶ πίνακες τῶν ἐγκληματούντων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμφαίνεται ὅτι μεγάλην ἀναλογίαν μεταξὺ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν καταδικαζομένων εἰς στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν ἀποτελοῦν ἀνήλικες 18—21 ἐτῶν, 16—18 καὶ πολλοὶ ἡλικίας 10—14 ἐτῶν.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΟΥΜΕΝΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΗΣ ΚΙΝΙΝΗΣ

Δι' ἐντάλματος τοῦ ἐνεργοῦντος τὰς ἀνακρίσεις διὰ τὸ σκάνδαλον τῆς κινίνης ἀνακριτοῦ κ. Μανιάτη συνελήφθησαν χθὲς οἱ κατασκευασταὶ τοῦ φαρμάκου «Ἐξανωφέλη» κ. κ. Φ. Μοσχόπουλος φαρμακοποιὸς καὶ Ὀρέστης Μόσχος βοηθός του, διότι τὸ φάρμακον αὐτὸ εὑρέθη νοθευμένον.

Οἱ συλληφθέντες ἐζήτησαν καὶ ἔλαβαν 48ωρον προθεσμίαν ὅπως ἀπολογηθοῦν.

Οἱ συλληφθέντες διὰ τὸ σκάνδαλον τῆς κινίνης Ε. Χριστόπουλος διευθυντὴς τῆς Παστὲρ καὶ Ν. Τρεβεσάρος προεφυλακίσθησαν συμφωνούντων ἀνακριτοῦ καὶ εἰσαγγελέως.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ

ΡΩΜΗ, 24. (Τηλεγραφικῶς). — Χθὲς ἐδικάσθη εἰς τὸ εἰδικὸν δικαστήριον τῆς Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους ἡ ὁμὰς τῶν ἀντιφασιστῶν, οἱ ὁποῖοι διέδιδον λιβέλλους ἐναντίον τοῦ φασιστικοῦ καθεστῶτος.

Ἐκ τῶν κατηγορουμένων οἱ κ. κ. Βιντσιγκουέρα καὶ Ρέντι κατεδικάσθησαν εἰς 15 ἐτῶν εἱρκτὴν καὶ παντοτεινὴν στέρησιν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τριετῆ εἰδικὴν ἐπαγρύπνισιν. Ὁ κ. Γκελμέττι κατεδικάσθη εἰς τριετῆ φυλάκισιν καὶ τριετῆ στέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

Ο ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΣ ΤΟΚΟΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Τράπεζα ὑπεβίβασε τὸν τόκον προεξοφλήσεως εἰς 2 ο)ο. Εἶνε ὁ κατώτερος τόκος ἐξ ὅσων ὡρίσθησαν ποτέ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης 5ην κλήρωσιν τοῦ Δανείου 6 % 1926 ἀναγκαστικοῦ ἐκληρώθησαν οἱ κάτωθι ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν κερδίζοντες τὰ σημειούμενα ποσά:

ΙΘ 613.040 δρχ. 500.000, Θ 54.119 δρχ. 200.000, ΣΤ 590.084 δρ. 200.000, ΙΣΤ 395.750 δρχ. 200.000, Ι 128.680 δρχ. 100.000, Ζ 384.635 δρχ. 100.000, Υ 62.077 δρχ. 100.000, ΙΗ 603.479 δρχ. 100.000, Ι 75.116 δρ. 100.000.

Οἱ κάτωθι ἀριθμοὶ κερδίζοντες ἀνὰ δρχ. 50.000:

ΣΥ 471.201, ΙΓ 431.435, Θ 445.845, ΙΒ 47.955, ΙΘ 33.810, Δ 176.932, Κ 291.556, ΙΑ 474.045, Ν 338.377, ΙΖ 5.707.

Οἱ κάτωθι ἀριθμοὶ κερδίζοντες ἀνὰ δρχ. 25.000:

Η 341.654, ΙΖ 458.334, Ζ 328.105, ΙΒ 302.568, ΙΑ 552.610, ΙΑ 573.492, Ι 26.786, Γ 549.665, Ε 464.572, Ζ 527.137, ΙΑ 268.940, ΙΗ 292.444, ΙΗ 504.001, ΙΓ 100.273, Θ 436.595, Ε 600.311, Ζ 199.535, ΙΔ 535.122, Ε 8.353, Ε 352.173, Γ 452.339, ΙΗ 543.381, Γ 544.003, ΙΗ 216.109, ΙΗ 216.109, Ζ 122.806, Ζ 585.052, Ε 288.318, ΙΣ 623.243, Κ 14.232, Β 305.472, Δ 511.175, Β 427.803, Ι 481.553, Α 299.560, ΙΗ 232.308, ΙΗ 131.210, ΙΓ 311.878, Ι 156.737, ΙΑ 40.508, Γ 482.922, ΙΔ 584.130, Α 305.828, ΙΖ 610.123, Ζ 354.290, Γ 464.592, ΣΤ 200.729, ΙΘ 385.685, ΣΤ 302.280, ΙΖ 179.920, ΣΤ 251.791, Δ 348.618, Θ 330.578, ΙΑ 25.697, Κ 275.555, Κ 476.711, Δ 524.669, ΙΔ 313.876, Η 305.696, ΙΘ 218.693, Γ 518.541, ΙΖ 380.167, ΙΗ 599.427, ΙΗ 457.600, Ι 385.442, ΙΣΤ 132.975, Θ 364.196, Β 163.396, Η 57.037, Ε 326.478, Ι 231.245, ΙΖ 220.663, ΙΖ 420.195.

ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΔΟΘΗ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ ΕΝΑΝΤΙ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ

Ὁ γερμανικὸς οἶκος «Ντάντε» ὑπέβαλε χθὲς εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀντίγραφον τῶν ὑποβληθεισῶν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν προτάσεων διὰ τὴν παραχώρησιν ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ ἔναντι τῶν ἐπανορθώσεων.

Κατὰ τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις ὁ ἀνωτέρω οἶκος «Ντάντε» πληροφορηθεὶς ὅτι προεξωφλήθη διὰ δύο συνεχεῖς ἐτησίας χρήσεις τὸ ἀναλογοῦν εἰς ταύτας ποσὸν τῶν ἐπανορθώσεων, δέχεται καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ἔναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅπως ἡ ἀξία τοῦ ἐν λόγῳ ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ πληρωθῇ μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τῶν ἔναντι τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων ἑπομένων ἐτῶν εἰς εἶδος, ἤτοι μετὰ τὰ ἔτη ἅτινα ἡ Ἑλλὰς διέθεσεν εἰς προεξόφλησιν. Ἐπίσης ὁ ἐν λόγῳ οἶκος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως παραδώσῃ ὅλην τὴν ποσότητα τοῦ ἐν λόγῳ ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς καὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως παρὰ τῆς ἐν Παρισίοις ἐδρευούσης ἐπιτροπῆς ἐπανορθώσεων καὶ τῆς ἐν Βασιλείᾳ Διεθνοῦς Τραπέζης διακανονισμοῦ πληρωμῶν.

Τέλος ὁ οἶκος «Ντάντε» ἀναλαμβάνει πᾶσαν ὑποχρέωσιν τῆς πλήρους καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου θέλει καταβάλει τὴν σχετικὴν ἐγγύησιν παρ' ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης ἅμα τῇ ἐπισήμῳ προσκλήσει πρὸς ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως καὶ μετὰ τὸ πέρας τοῦ τεχνικοῦ διακανονισμοῦ ταύτης.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ παραληφθησόμενον ἐμπόρευμα παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὁ οἶκος «Ντάντε» δηλοῖ ὅτι τοῦτο ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς αὐτὸ καὶ ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὑποχρεοῦται πρὸς πληρωμὴν τούτου ἐκτός, ἐννοεῖται, τῆς διὰ τῶν ἐπανορθώσεων πληρωμῆς εἰς εἶδος.

Ὁ τόκος ὁρίζεται 2 ο)ο ὑπεράνω τοῦ ἑκάστοτε τόκου προεξοφλήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Γερμανίας καὶ θὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς ἀξίας ἑκάστης παραδιδομένης ποσότητος μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς εἰσπράξεως ἐξ ἐπανορθώσεων.

Ὁ κ. Μαρῆς ἐπεφυλάχθη νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ἐν λόγῳ προτάσεων διὰ νὰ συνεννοηθῇ προηγουμένως μὲ τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν συνάδελφόν του.

ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΙΚΟΠΟΥΝ ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοινώθη χθές, ὅτι κατόπιν τῆς λίαν ἱκανοποιητικῆς ἀποδόσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων δὲν προκύπτει πλέον περίπτωσις ἐκτελέσεως τῆς ἐξουσιοδοτήσεως διὰ τὴν περικοπὴν τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΠΡΟΕΚΑΛΕΣΑΝ ΣΚΗΝΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΛΙΘΟΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ.—ΘΟΡΥΒΩΔΕΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Νέαι σκηναὶ ἐγένοντο τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον ὑπὸ ἀνέργων ἐργατῶν ὑποκινουμένων ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν. Πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν συγκεντρωθέντες ἔξωθι τῆς Δημαρχίας ἐζήτουν βοηθήματα φωνάζοντες «πεινοῦμε, θέλουμε ψωμί».

Οἱ ἄνεργοι ἐπεχείρησαν νὰ εἰσβάλουν βιαίως εἰς τὸ δημαρχιακὸν κατάστημα, παρημποδίσθησαν ὅμως ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας.

Ὁ δήμαρχος εἰς παρουσιασθεῖσαν ἐνώπιόν του ἐπιτροπὴν ἀνέργων ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἐνέκρινε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀπόρων, ἐστάλησαν εἰς τὴν Μητρόπολιν διὰ νὰ διανεμηθοῦν ὑπὸ τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν.

Ἀκολούθως οἱ ἄνεργοι μετέβησαν εἰς τὴν Μητρόπολιν, τὴν ὁποίαν ἐλιθοβόλησαν θραύσαντες τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων καὶ φωνάζοντες: «Κάτω οἱ παπάδες, κάτω οἱ κηφῆνες».

Δύναμις ἐφίππου χωροφυλακῆς ἐπεμβᾶσα, διέλυσε τοὺς συγκεντρωθέντας, συλλαβοῦσα τρεῖς ἐκ τῶν πρωταιτίων. Ἄλλη ὁμὰς ἀνέργων συνεκεντρώθη εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ζητοῦσα θορυβωδῶς ὅπως τὸ Κράτος ἐνισχύσῃ τοὺς ἀνέργους.

Ἐπεισόδια παρόμοια ἐδημιουργήθησαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας, ὅπου διενέμοντο βοηθήματα.

ΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΙ

Ἁρμοδίως ἀνακοινοῦται, σχετικῶς μὲ τὴν ἀπεργιακὴν κίνησιν τῶν σιδηροδρομικῶν, ὅτι παρὰ τὰς οἰκονομικὰς στενοχωρίας τῶν ἑταιρειῶν, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν ἀμείβονται καλῶς καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ δυσανασχετοῦν. Σχετικῶς μὲ τὰ αἰτήματά των, δηλαδὴ τὸν 13ον μισθὸν καὶ τὸ ταμεῖον προνοίας, ἀνακοινοῦται ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον διέθετον οἱ κρατικοὶ σιδηρόδρομοι διὰ τὸν 13ον μισθὸν τοῦ προσωπικοῦ των, ἀνήρχετο εἰς τὰ 12 ½ περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐκ τούτων, κατὰ τὰς παρασχεθείσας ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν κρατικῶν σιδηροδρόμων κ. Κορώνη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας πληροφορίας, διετέθησαν διὰ τὸ προσωπικὸν τὰ ἑξῆς ποσά: 1ον) Τέσσαρα περίπου ἑκατομμύρια, ἀντιπροσωπεύοντα τὸ καθιερωθὲν μετὰ τὴν παῦσιν τῆς χορηγήσεως τοῦ 13ου μισθοῦ 400δραχμον ἐπίδομα, τὸ χορηγούμενον χάριν τῶν ἑορτῶν. 2ον) Περὶ τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια διὰ τὴν μερικὴν ἐνσωμάτωσιν τοῦ 13ου μισθοῦ εἰς τὸ κατώτερον προσωπικόν, δοθέντος οὕτω εἰς αὐτὸ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου μισθοδοσίας. Ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον τῶν 12 ½ ἑκατομμυρίων πρόκειται νὰ διατεθῇ ἕνα σημαντικὸν ποσὸν ὑπὲρ τοῦ ταμείου προνοίας.

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, ζήτημα κηρύξεως ἀπεργίας τῶν σιδηροδρομικῶν ἀποκλείεται ἐπὶ τοῦ παρόντος.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ

Συνῆλθε καὶ χθὲς τὴν 5ην μ.μ. εἰς τρίωρον συνεδρίασιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου καὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐγκρίνασα κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασίν της τὸ γενικὸν μέρος τῆς καταρτισθείσης ἐκθέσεως τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καὶ τὴν προστασίαν τὴν παρεχομένην εἰς τὴν ναυτιλίαν εἰς ἄλλα Κράτη, ἐπεξειργάσθη χθὲς καὶ ἐνέκρινε τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐκθέσεως τὸ σχετικὸν μὲ τὴν ὑπερωκεάνειον ναυσιπλοΐαν.

Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ εἰς δύο ἀκόμη συνεδριάσεις ἵνα συμπληρώσῃ τὸ ἔργον της.

Πλὴν τῆς ἐκθέσεώς της θὰ ἐκτυπωθοῦν καὶ θὰ διανεμηθοῦν πρὸς μελέτην εἰς χωριστοὺς τόμους τὰ ὑπομνήματα τὰ ὑποβληθέντα εἰς αὐτὴν καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων κατὰ τὰς συνεδριάσεις της.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ὑπεγράφη διαταγὴ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῆς ὁποίας συνεκροτήθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Θεολόγου ὑποστρατήγου ἐπιθεωρητοῦ τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν, Κροντηρᾶ καὶ Λιόση συνταγματαρχῶν, Πυριόχου καὶ Ροδίτη ταγματαρχῶν καὶ Ζούγκου ἐπιάτρου, ἥτις ἔχει ἐντολὴν νὰ καθορίσῃ τὸ ἀναγκαιοῦν ἰδιωτικὸν προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου καὶ τῶν σωμάτων, καταστημάτων καὶ ὑπηρεσιῶν τῶν φρουρῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀπολύσῃ δὲ τὸ πλεονάζον τοιοῦτον.

ΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ὑπὸ τῆς διευθύνσεως διοικητικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐξεδόθη ἐγκύκλιος δι' ἧς καθίσταται γνωστὸν ὅτι τὰ δικαιολογητικὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν θνησκόντων ἀξιωματικῶν πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως εἶνε:

1) Αἴτησις τῆς δικαιούχου ἢ ἐπιτρόπου ἀνηλίκων τέκνων εἰς ἣν θὰ ἐπικολλᾶται κινητὸν χαρτόσημον δραχμῶν 3 καὶ 2) πιστοποιητικὸν οἰκογενειακῆς καταστάσεως πλῆρες τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος εἰς ὃ θὰ ἐπικολλᾶται χαρτόσημον δραχμῶν 20.

ΤΟ ΕΥΡΕΘΕΝ ΠΤΩΜΑ

Διὰ τὸ πτῶμα τὸ ὁποῖον εὑρέθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ Κουμουνδούρου τὴν 11ην παρελθόντος Ἰουνίου ἐξεφράσθησαν ὑπόνοιαι ὅτι ἀνήκει εἰς κάποιον φονευθέντα διὰ λόγους κληρονομικοὺς ἀπὸ τοὺς οἰκείους του. Οἱ ἐνεργοῦντες τὰς ἀνακρίσεις διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐξήτασαν τὴν ἐκδοχὴν αὐτήν, χωρὶς ὅμως νὰ καταλήξουν εἰς κανὲν συμπέρασμα. Οἱ ἰατροδικασταὶ οἱ ὁποῖοι ἐνήργησαν τὴν νεκροψίαν ἐπὶ τοῦ πτώματος αὐτοῦ εἶχον ἀποφανθῆ ὅτι πρόκειται περὶ τυχαίου πνιγμοῦ, ἀποκλείσαντες τὴν ἐκδοχὴν περὶ ἐγκλήματος.

Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΤΟΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ὁ κ. Καραπαναγιώτης ἀνέλαβεν ἀπὸ χθὲς ὁριστικῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καλέσας δὲ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου τοὺς συνέστησε νὰ ἐξακολουθήσουν ἐργαζόμενοι καὶ εἰς τὸ μέλλον μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον καὶ τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον ὡς μέχρι τοῦδε.

Εἰς ἀνακοινώσεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἄρτου ὁ κ. Καραπαναγιώτης ἐτόνισεν ὅτι τῷ ἐδόθη ἤδη ἡ ἔκθεσις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλεγκτοῦ κ. Σταυρινοῦ καθὼς καὶ ἡ τοιαύτη τοῦ κ. Πιστολάκη. Τὰς ἐκθέσεις ταύτας ἤρχισεν ἤδη μελετῶν, αἱ ἐπ' αὐτῶν δὲ τελικαὶ κυβερνητικαὶ ἀποφάσεις θὰ ληφθοῦν μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, διότι τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸν τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀλλὰ κυβερνητικόν, ἀφοῦ ἐκτὸς τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀφορᾷ καὶ τὰ ὑπουργεῖα Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Καραπαναγιώτη ἐτέθη σήμερον ἡ παλαιὰ δήλωσις τοῦ κ. Σίδερη, καθ' ἣν ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Σταυρινοῦ καὶ τὰ συναφῆ πρὸς αὐτὴν ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα θ' ἀπεστέλλοντο πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν διὰ ν' ἀποφανθῇ καὶ ἡ Δικαιοσύνη ἂν ὑπάρχῃ περίπτωσις ἐπεμβάσεως αὐτῆς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ψωμιοῦ καί, ἂν ὑπάρξῃ, νὰ ἐπιληφθῇ αὐτῆς, διώκουσα τοὺς ὑπευθύνους.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἔχει γνῶσιν τῆς δηλώσεως ταύτης, δὲν ἔχει ὅμως καμμίαν ἀντίρρησιν ν' ἀποστείλῃ τὴν ἔκθεσιν καὶ τὸν φάκελλον εἰς τὴν Δικαιοσύνην.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΠΑΝΑΡΧΑΙΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

Οἱ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου γράφουν διὰ μακρῶν περὶ τῶν ἐν Ρὰς-Χαμρᾶ τῆς Συρίας ὑπὸ Γάλλων ἀρχαιολόγων ἀνακαλυφθεισῶν πινακίδων, αἱ ὁποῖαι ἐπιχύνουν φῶς ἐπὶ τῆς προελεύσεως τοῦ Φοινικικοῦ, ἑπομένως δὲ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, ἴσως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς προελεύσεως τῆς ἀρχαίας Αἰγυπτιακῆς καὶ τῆς Μινωϊκῆς γλώσσης.

Τὸ ἀλφάβητον τοῦτο εἶναι ἁπλοποίησις τῆς σφηνοειδοῦς γραφῆς, περιορίσαν τὰ γράμματα ἀπὸ ἑκατοντάδων εἰς 28, εἶναι δὲ ἀρχαιότερον τοῦ Φοινικικοῦ, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς νεωτέρας ἀνακαλύψεις χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 14ου π.Χ. αἰῶνος. Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἀλφαβήτου εἶναι γραμμένα κείμενα ἀγνώστου γλώσσης, ἡ ὁποία ὑποτίθεται ὅτι εἶνε ἡ Αἰγυπτιακὴ ἢ ἡ Μινωϊκὴ ἢ μία ἐκ τῶν κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην ἐν τῇ Αἰγηΐδι ἢ ἐν Κρήτῃ ὁμιλουμένων γλωσσῶν. Μία σειρὰ τῶν πινακίδων εἶναι δίγλωσσον λεξικὸν ἀγνώστου γλώσσης καὶ μία ἄλλη λεξικὸν γλωσσικὸν καὶ ἐγκυκλοπαιδικόν, εἶδος Λαρούς.

Ὁλόκληρον τὸ ὑλικὸν τοῦτο πιστεύεται ὅτι ἀπετέλει μέρος τῆς βιβλιοθήκης μιᾶς σχολῆς τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ἐποχῆς.

Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπέστειλε καὶ νέον ἔγγραφον πρὸς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπήν, διὰ τοῦ ὁποίου παρακαλεῖ ὅπως ἀπαντήσῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὸ ζήτημα τῶν γενησομένων τροποποιήσεων εἰς τὸν νόμον περὶ χαρτοσήμου, προκειμένου νὰ καταρτισθῇ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον καὶ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς οἰκίας της ἡ Κατίνα σύζυγος Α. Τσαπαρλῆ, ἐτῶν 30, κρεμασθεῖσα διὰ σχοινίου.

Ἡ αὐτόχειρ, γενομένη ἀντιληπτὴ ὑπὸ τοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων της, ἠμποδίσθη ἐγκαίρως τοῦ σκοποῦ της.

Ἐκ τῆς προανακρίσεως διεπιστώθη ὅτι αὐτὴ εἶνε νευρασθενική.

Η ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ Ε. Α. Π ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ

Χθὲς ὑπεγράφη ἐν τῷ ὑπουργείῳ Γεωργίας μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ε. Α. Π., παρισταμένου καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Παπαδάτου, ἡ συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις, διὰ τῆς ὁποίας συμφώνως τῷ τελευταίως ψηφισθέντι νόμῳ μεταβιβάζεται ὁλόκληρος ἡ περιουσία τῆς Ε. Α. Π. εἰς τὸ Δημόσιον.

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως ταύτης συνεκροτήθη σύσκεψις μεταξὺ τῶν κ.κ. Ἀλεξανδρῆ, ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, Παπαδάτου, ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν κ.κ. Δομεστίχου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐποικισμοῦ, καὶ Μιχάλη, Διευθυντοῦ τῆς Ἀνταλλαγῆς. Συνεζητήθη ἡ ἐν γένει κατάστασις τῶν γεωργῶν προσφύγων, ἐκ παραλλήλου δὲ καὶ τῶν γηγενῶν κληρούχων. Ἐπίσης ὁ τρόπος τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ἀποκαταστάσεως, αἱ ἀνάγκαι τοῦ μέλλοντος καὶ πάντα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασιν.

Παρεκλήθη ὁ κ. Δομέστιχος νὰ συντάξῃ σχέδιον τῶν ἀπόψεών του ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ζητημάτων, θὰ ἐπακολουθήσῃ δὲ κατόπιν σύσκεψις μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν, ἥτις καὶ θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ τρόπου τῆς διοργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῆς εἰς τὸ μέλλον, πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν δὲ τούτου ἐκ τοῦ ταξειδίου του θὰ ληφθῶσιν αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις καὶ τὰ σχετικὰ νομοθετικὰ μέτρα.

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ

Κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων καθηγητῶν τῆς γαλλικῆς ἐπέτυχον κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς:

Κοῦλα Βογιατζῆ, Ι. Λεοπόλδος, Μ. Ζαφειρίου, Εὐρ. Σαρλῆ, Δημ. Ρουσάτου, Νίκη Κάπου, Εὐν. Παπαδάτου, Μαρία Πρόκου, Ι. Μαυροειδῆ, Σαπφὼ Χατζοπούλου, Ἀθηνᾶ Μπαλᾶ, Μαρία Τρύφωνα, Εὐπραξία Πλαστάρα, Θάλεια Σταθοπούλου, Δώρα Διωταπούλου, Αἰκατ. Μαραγκάκη, Στυλ. Παπαδάκη, Ἀνδρ. Οἰκονομόπουλος, Φωφὼ Σταυριανοπούλου, Ἀγγ. Γκίκα, Μαργ. Ντάλμα καὶ Καίτη Κουτουλάκη.

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛ. ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Ἀργυρόπουλος προσέλαβεν ὡς ὑπασπιστήν του τὸν πλωτάρχην κ. Ρεβίδην, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε τοιούτου κ. Σκουμπουρδῆ, ὅστις θὰ τοποθετηθῇ πιθανῶς ὡς κυβερνήτης τῆς «Περγάμου». Ἐπίσης ἐτοποθετήθη ὡς διευθυντὴς τοῦ γραφείου ὑπουργοῦ ὁ πλοίαρχος οἰκονομικὸς κ. Ζούκης, ὅστις θὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου.

Μετὰ τὰς ἑορτάς, καθ' ἃ ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. ὑπουργός, θὰ ἐνεργηθοῦν εὐρύτεραι μεταβολαὶ εἰς τὸ Πολεμικὸν Ναυτικόν. Καθ' ἃ ἐγνώσθη ὡς γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου θὰ τοποθετηθῇ ὁ πλοίαρχος κ. Βούλγαρης, ἀντὶ τοῦ ὁμοιοβάθμου του κ. Λούη, ὅστις, ὡς γνωστὸν ἐτοποθετήθη ὡς διοικητὴς τῶν ὑποβρυχίων.

Ὡς προσωπάρχης θὰ τοποθετηθῇ πιθανῶς ὁ πλωτάρχης κ. Κουτρουμπᾶς, ἀντὶ τοῦ κ. Χατζοπούλου ὅστις θὰ μεταβῇ μὲ εἰδικὴν ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Δὲν θεωρεῖται ἀπίθανος καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ὑποναυάρχου κ. Πανᾶ καὶ ἡ τοποθέτησις τούτου ὡς ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στόλου, δεδομένου ὅτι ὁ ὑποναύαρχος κ. Τυπάλδος πρόκειται νὰ ἀποστρατευθῇ.

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΤΟΥ Α.Σ.Σ.

Κατηρτίσθη τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν διαφόρων μονάδων καὶ ὑπηρεσιῶν τῶν τελούντων ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Α' Σώματος ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ ἀντιστρατήγου κ. Κ. Μανέτα.

Κατ' αὐτὸ ὁ κ. Μανέτας θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὴν 19ην Ἰανουαρίου τὰ σώματα καὶ στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας τῆς φρουρᾶς Κορίνθου, τὴν 21ην τῶν Πατρῶν, τὴν 23ην τοῦ Μεσολογγίου, τὴν 27ην τῶν Καλαμῶν, τὴν 29ην τῆς Τριπόλεως, τὴν 31ην τοῦ Ναυπλίου καὶ τὴν 4ην Φεβρουαρίου τῆς Χαλκίδος.

Κατόπιν ὁ κ. Μανέτας θὰ ἐπιστρέψῃ ἐνταῦθα πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατεχάκης ἐκάλεσε χθὲς τὴν μεσημβρίαν τοὺς διευθυντὰς τοῦ ὑπουργείου του καὶ ἀφοῦ ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς ὅτι τοῦ ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τοῦ ὑπουργείου τοὺς παρεκάλεσεν ὅπως τὸν ἐνισχύσουν εἰς τὸ ἔργον του.

— Ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Λαδᾶ ὑπεγράφη χθὲς ἔγγραφον ἀπευθυνόμενον πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας Φωταερίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐντέλλεται ὅπως χορηγήσῃ 400δραχμον ἐπίδομα εἰς τὸ προσωπικόν της χάριν τῶν ἑορτῶν.

— Αὐτοκίνητον ὁδηγούμενον ὑπ' ἀγνώστου, παρέσυρεν εἰς τὴν λεωφόρον Συγγροῦ τὸν Γ. Ταλέαν, ἐτῶν 70, καὶ τὸν ἐτραυμάτισε θανασίμως εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος. Ὁ τραυματίας μεταφερθεὶς εἰς τὴν Κλινικὴν Λιβανοῦ ἐξέπνευσε μετ' ὀλίγον.

— Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 3.955 λεωφορεῖον αὐτοκίνητον, ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Π. Κόκα, παρέσυρεν εἰς τὴν λεωφόρον Συγγροῦ τὸν Α. Σταμούλην καὶ τὸν ἐτραυμάτισε θανασίμως εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος. Ὁ ἀτυχὴς μεταφερθεὶς εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον ἐξέπνευσε μετ' ὀλίγον. Ὁ σωφφὲρ συνελήφθη.

— Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 310 τρὰμ τῆς γραμμῆς Φαλήρου παρέσυρεν εἰς τὴν στάσιν Ἁγίας Ἐλεούσης γέροντά τινα ἀγνώστου ταὐτότητος καὶ τὸν ἐτραυμάτισεν ἐπικινδύνως εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος. Ὁ τραυματισθεὶς ἐν ἀφασίᾳ μετεφέρθη εἰς τὴν Κλινικὴν Λιβανοῦ.

— Εἰς τὴν ὁδὸν Θ. Δεληγιάννη ἡ 16έτις Εὐδοκία Τζανέλλου, ἐπιχειρήσασα νὰ κατέλθῃ τροχιοδρομικοῦ ὀχήματος τῆς γραμμῆς Λαρίσης ἐν κινήσει εὑρισκομένου, κατέπεσε καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὴν κεφαλήν, ὑποστᾶσα κάταγμα τοῦ κρανίου. Ἡ παθοῦσα, μεταφερθεῖσα εἰς τὴν Πολυκλινικὴν ἐξέπνευσε.

— Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 308 τρὰμ, ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Ἐπ. Ἀργυροῦ, συνεκρούσθη εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Καλλιθέας καὶ Σικελίας μετὰ σούστας ὁδηγουμένης ὑπὸ τοῦ Σ. Σκορδίλη. Κατὰ τὴν σύγκρουσιν ἐτραυματίσθη σοβαρῶς ὁ ὁδηγὸς τῆς σούστας εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 24ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου..	374 25	375.—
Παρισίων..	3.02	3.03
Ν.Ὑόρκης..	76.99	77.145
Ἐλβετίας...	14.93	14.99
Ἰταλίας.....	4.03	4.05
Ὁλλανδίας..	31.022	31.127
Βρυξελλῶν..	2.15	2.16
Βερολίνου..	18.367	18.437
Βιέννης.....	10.86	10.895
Σόφιας.....	0.550	0.55
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	.247	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας Κλείσιμον 23.12

5 % 1910	63.50	5 % 1881	76.—
5 % 1914	80.25	5 % 1884	76.—
7 % 1924	100.50	4 % 1887	63.50
6 % 1928	90.75	4 % 1889	60.75
Κτηματικ.	97.—	5 % 1890	76.—
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	63.—
Ἀνταλλάξ.	99.—	5 % 1907	66.—

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ. Κλεισ. 24)12

5 % 1914		Λαυρίου..	
Τρ. Ἀθηνῶ		Ἠλεκτρικ.	111
Τρ. Ἀνατολ	257	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων....	205	Σιδ.Θεσσ.	303

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ. Κλείσ. 24)12 γρόσ.

Τρ. Ἀθην.	35.50	Ἀνταλλάξ	254 50
Τρ. Ἀνατολ.	53.25		

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 24)12	3)12
Ἑλλάδος...	7620	7550	7620	7550
Ἐθνικῆς....	77200	76700	77200	77200
Ἀθηνῶν....	533	530	533	534
Ἀνατολῆς..	779	776	776	783
Ἐμπορικῆς.	790	790	790	790
Βιομηχανίας	160	160	160	160
Ἐθν.Ἀτμ...	258	258	258	258
Οἰνοπνευμ..	387	384	384	388
Οἴνων......	637	630	630	650
Ἠλεκτρ.Σιδ	668	666	667	668
Ἡσαΐα.....	12.—	12.—	12.—	12.—
Πυριτοδοπ..	2140	2140	2140	2140
Λιπασμάτων	815	815	815	825
Ἔργον....	265	265	265	265
Προμηθεὺς..	775	775	775	775
Σ.Π.Α.Π...	670	670	670	670
Ἐριουργίας.	267	267	267	267
Πειραϊκῶν..	105	105	105	105
Χρώματα...	423	423	423	423
Διαμαντοπ..	167	160	167	161
Καπνοῦ....	248	248	248	248
Τέκτων....	134	130	134	128
Ἠλεκτρικῆς	355	355	355	355
Ἀνταλλάξιμ	98450	982—	98450	987—

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδίνου, 24 Δεκεμβρίου—Παρισίων 223.59, Ν. Ὑόρκης 4.8521, Ἐλβετίας 25.04, Ἰταλίας 92.75, Ἱσπανίας 45.17, Ἀμστερνταμ 12.074, Στοκχόλμης 18.102, Βρυξελλῶν 34.758, Βουκουρεστίου 818.—, Βερολίνου 20.361, Βιέννης 34.51, Πράγας 163.74, Βελιγραδίου 274.60, Σόφιας 670.50, Βουδαπέστης 27.80.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Χαρτ. Αἰγίου 235, Κάδμου 110, ΠΑΚ 100, ΕΛΚΑ 75, Ἑλλ. Ξενοδοχείων 655, Ψυχικοῦ 29, Ὑποδημάτ. Τιτὰν 530, Φὶξ 515, Φῶς 50, Ἱπποδρόμου 340.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ: Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. — Προθεσμία 982 καὶ 984.50 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Προθεσμία 851 καὶ 853 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων Ὑπηκόων.— Προθεσμία 473 καὶ 475 (κλείσιμον).

ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. — Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 1 ἑτοίμη (ἔλλειψις),

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 1 δολλ. 2.93 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἐν πλῷ.

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 1 σελλ. 289 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Ἰαν.

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 2 σελλ. 284 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Ἰαν.

Σῖτος Κανάδιαν Δούρουμ Νο 1 δολ. 3.23 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ φόρτωσις Ἰανουαρίου.

Σῖτος Χὰρτ Βίντερ Νο 1 τσὶφ ἐν πλῷ (ἔλλειψις).

Σῖτος Ροζαφὲ νέας ἐσοδείας σελλ. 105 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Ἰαν.

Σῖτος Ρωσσίας 78)79)3 σελλ. 109 κατὰ τόν. τσὶφ ἔτ.

Ἀραβόσιτος Θράκης δρχ. 3.70 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτ. ἔτ.

Ἀραβόσιτος Μακεδονίας δρχ. 3.75 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτ. ἔτ.

Ἀραβόσιτος Ρουμανίας δρχ. 3.85 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτοβ. ἔτ.

Ἀραβόσιτος Ρουμανίας Κοντσιτοῦρα δρχ. 4.35 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτ. ἔτ.

Κριθὴ Θράκης δραχ. 3.— κατ' ὀκᾶν μικτοβ.

Κριθὴ Μακεδονίας δραχ. 3.10 κατ' ὀκᾶν μικτοβ.

Κριθὴ Ρουμανίας δραχ. 3.40 κατ' ὀκᾶν μικτοβ.

Βρώμη Ρουμανίας δραχ. 3.30 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτ. ἐτ.

Βρώμη Μακεδονίας δραχ. 3.05 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτ.

Βρώμη Μώλου δρχ. 3.20 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτοβ.

Φασόλια Οὐγγαρὶς (ψιλὰ) ΛΣΤ. 11-0-0 κατὰ τόν. χῦμα τσὶφ φόρτωσις ἄμεσος.

Τετάρτη 24 Δεκεμβρίου ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλ. μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5700	5 % 1898	74.—
5 % 1884	5700	5 % 1900	74.—
4 % 1887	4720	1 % 1906	55
4 % 1889	4470	6 % 1917	92.—
5 % 1890	5700	6 % 1918	93 50
5 % 1893	5700	8 % Α.Β.1919	95.—
2 ½ % 18[illegible]	37000	8 % Τ.Σ.1925	93
4 % 1902	4900	8 % Ζ.Τ.1929	92 50
5 % 1907	1385	5 % 1920 π.	202.50
4 % 1910	463	5 % 1920 μ.	206
5 % 1914	5980	6 ½ % 1922	102 25
7 % 1924	7555	6 % 1926	96 50
7 % 1924	35500	8 % 1926	104.—
8 % 1925	81050	8 % 1927	475.—
6 % 1928	6870	Ἀνταλλ. 8 %	984.50
6 % 1928	36500	Ἀνταλλ. 6 %	853.—
		Βουλγαρ. 6 %	427.—
		Πολεμοπ. 6 %	78.25

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 % 1904	70.—	7.— % 1925	279.—
2.50 % 1912	69.—	7.— % 1926	280.—
2.— % 1925	6575	....	

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν	
Ἑλλάδος....	7620
Ἐθνικῆς....	77200
Κτηματικῆς.	3750
Ἀθηνῶν....	533
Ἀνατολῆς..	776
Λαϊκῆς....	5550
Ἐμπορικῆς.	789
Πειραιῶς...	405
Βιομηχανίας	160
Οἰκονομίας.	25
Κεντρικῆς..	215
Κοσμαδοπ..	790
Χίου......	700
Ἑλ. Ἐμ.Πίστ	218
Κοραβασίλη	8200
Λακωνίας..	109

Οἰνοποιητ.	
Οἰνοποιίας.	384
Οἴνων.....	630
Καμπᾶ....	172
Ἡσαΐα....	11.—
Ἕνωσις...	102
Γεωργ.Βιομ.	195
Ἀτμοπλ.	
Κάππαρη...	6.—
Ἀχαϊκῆς...	110
Ἐθνικῆς...	258
Μιχαληνοῦ	515
Γιαννουλάτ.	325
Χιακῆς....	50
Κροκοδείλου	180

Βιομηχαν.	
Ἑρμῆς.....	170
Καπνοῦ....	245
Ἀπόλλων..	100
Βασιλειάδη	295
Πυριτιδοπ.	2140
Λιπασμάτων	815
Χρωμάτων..	421
Ἄγκυρα....	20
Βιὸ.......	130
Παλλὰς....	204
Κυλινδρόμ..	120
Ἥλιος....	38
ΨυγεῖαΘεσ.	218
Ἀθηνᾶ....	60
Παγ.Πατησ.	75
Ἀλεξόπουλο	10
Σάνιτας...	6.—
Κονσέρβαι.	270
Ψυγ. Πειρ..	285
Ἀνατολὴ...	160
Χημ.Βιομηχ.	83
Προμηθεὺς..	775
Ἅλατος....	88
Λεβαδείας..	200
Εὐρώτας...	120
Ἀνθρακευτ	
Ἀλιβερίου..	18
Ἀνθρακωρ..	8.—
Ἐπ.(κοιναὶ)	33.—
Ἐπ. (προν.)	120
Λαυρίου....	6
Ὠρωποῦ...	18
Σιδ)μικαί	
Θεσσαλίας..	920
Σ.Π.Α.Π...	670
Ἠλεκτρ.Σιδ.	667

Οἰκοδ)καί	
Ἡρακλῆς..	657
Τιτὰν.....	2300
Ξυλείας...	110
Τέκτων...	134
Ἔρθα....	560
Ἄτλας....	40.—
Ἔργον....	265
Κέκροψ...	230
Κύκλωψ..	114
Ἐργοληπτι	167
Ὄλυμπος..	175
ΑΚΤΕ....	30.—
Πρώτη Οἰκ	215
Καψαμπέλη	98
Ἑλλοὺλ...	60
Ὑφαντουρ	
Πειρ. Ἐπ.	107
Ἐριουργία	267
Βερμίου...	449
Ἔρια.....	56
Ἑλλ.Ταπητ	25
Χρυσαλλὶς	103
Βαμβαξ...	95
Ὑφαντουργ	35
Ἀθηναΐς..	125
....	
Ναθαναὴλ.	340
Φανελλοπ..	50
Διάφοροι	
Ἠλεκτρικὴ	355
Ἑνιαίας...	490
Τίτλ. Ἰδρ	40
Ὑπεγγύων	4400
Κορίνθου.	350
Γεν. Ἀποθ	390
Ἐξαγ.Καπν	4750

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΙΝΕΜΕΝΗ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΕΙΣ ΔΕΡΒΙΣΗΣ

ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΣΥΜΠΛΟΚΗ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀντιδραστικὸν κίνημα ἐξερράγη εἰς τὴν Μαινεμένην τῆς περιοχῆς Σμύρνης. Τοῦ κινήματος ἡγεῖτο εἷς δερβίσης ἑνὸς λάθρᾳ λειτουργοῦντος τεκέ. Οἱ στασιασταί, ἰδίως θρησκόληπτοι, ἐκράτουν τὸ κοράνιον καὶ ἔφερον πινακίδας μὲ ἰσλαμικὰς ἐπιγραφὰς καὶ ἐζήτουν τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ «Σεριάτ», δηλαδὴ τοῦ ἱεροῦ νόμου. Πρῶτον θῦμα τῶν στασιαστῶν ἦτο εἷς καθηγητὴς τοῦ γυμνασίου, τοῦ ὁποίου οἱ στασιασταὶ ἀπέκοψαν τὴν κεφαλήν. Ἐπενέβη ἡ χωροφυλακή, οἱ στασιασταὶ δὲ ὡπλισμένοι μὲ μάουζερ ἐνεκλείσθησαν εἰς τὸ τζαμὶ καὶ ἐπυροβόλουν. Τέσσαρα πρόσωπα, ἐν οἷς καὶ εἷς ὑπαξ)κός, ἐφονεύθησαν. Ἐκ τῶν στασιαστῶν τρεῖς ἐφονεύθησαν, εἷς συνελήφθη καὶ οἱ λοιποὶ καταδιώκονται. Διενηργήθησαν πολλαὶ συλλήψεις.

ΑΦΙΚΝΕΙΤΑΙ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ Ο ΓΑΛΛΟΣ ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΦΡΑΝΣΑΙ ΝΤ' ΕΣΠΕΡΑΙ

Μεθαύριον Σάββατον 27 Δεκεμβρίου διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Θεόφιλος Γκωτιὲ» ἀφικνεῖται ἐκ Συρίας εἰς Ἀθήνας, ἔνθα θὰ παραμείνῃ μίαν μόνον ἡμέραν, ὁ Γάλλος στρατάρχης καὶ πρώην ἀρχιστράτηγος τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων εἰς Θεσσαλονίκην κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον Φρανσαὶ Ντ' Ἐσπεραί.

Εἰς Πειραιᾶ θὰ τῷ ἀποδοθῶσιν ὑπὸ ἑνὸς λόχου καὶ μουσικῆς αἱ κεκανονισμέναι τιμαί.

Τὴν 10ην ὥραν εἰς τὸ μέγαρον τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας θὰ δεχθῇ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ὑπουργοῦ κ. Κατεχάκη καὶ τῶν λοιπῶν συμπολεμιστῶν του ἀντιστρατήγων ἐν ἐνεργείᾳ Ὀθωναίου, Μαζαράκη, Τσιμικάλη, Πετρίτη καὶ Μανέττα, οἵτινες διώκησαν μεγάλας μονάδας ὑπὸ τὰς διαταγάς του.

Τὴν 11ην ὥραν θὰ παρακαθήσῃ εἰς πρόγευμα παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ.

Τὸ ἀπόγευμα θὰ ἐπισκεφθῇ τὰ μουσεῖα καὶ τὴν 5ην μ. μ. διὰ τοῦ ἰδίου ἀτμοπλοίου θ' ἀναχωρήσῃ.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν του τὸ αὐτοκίνητόν του, διώρισε δὲ ὡς ξεναγοὺς τοῦ στρατάρχου τὸν ὑποστράτηγον κ. Δελλαγραμμάτην καὶ τὸν ταγματάρχην τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου κ. Γρηγορόπουλον.

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΠΙΤΕΥΞΕΩΣ ΓΑΛΛΟΪΤΑΛΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. (Τηλεγραφικῶς). — Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ «Μικροῦ Παρισινοῦ», ὁ εἰδικὸς εἰς Ρώμην καὶ Παρισίους ἀπεσταλμένος τοῦ Φόρεϊν Ὄφφις κ. Κραίγκυ, ἀνεχώρησε χθὲς ἐπιστρέφων εἰς τὸ Λονδῖνον.

Αἱ προσπάθειαι του πρὸς μεσολάβησιν διὰ τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς γαλλοϊταλικῆς συμφωνίας διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ναυπηγήσεων, δὲν ἀπέφερον ἀκόμη θετικὰ ἀποτελέσματα καὶ ἡ προσωρινὴ γαλλοϊταλικὴ συμφωνία περὶ ἀποφυγῆς νέων ναυπηγήσεων μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου δὲν θὰ ἀνανεωθῇ. Συγκεκριμένως, μάλιστα προστίθεται, ὅτι ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας, ἐπειγόμενος νὰ συμπληρώσῃ τὸ ναυτικὸν πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως, ἐκηρύχθη ἤδη ἐναντίον τῆς ἀνανεώσεως τῆς προσωρινῆς ταύτης συμφωνίας.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἡ Γαλλία δὲν θὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν τριμερῆ ναυτικὴν συμφωνίαν τοῦ Λονδίνου, ἀλλὰ θὰ ἐξεύρῃ τρόπον κατευνάζοντα τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐξασφαλίζοντα εἰς τὴν τριμερῆ συμφωνίαν ἐλευθέραν ἐφαρμογήν.

Συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω, αἱ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας συζητήσεις πρὸς ἐξεύρεσιν μιᾶς συμφωνίας, συνεχίζονται.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΤΟ ΒΙΝΤΙΛΑ ΒΡΑΤΙΑΝΟ

ΡΩΜΗ, 24. (Τηλεγραφικῶς). — Τηλεγραφήματα ἐκ Βουκουρεστίου ἀναφέρουν ὅτι τὸ διευθυντήριον τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων συνῆλθε χθὲς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ντούκα καὶ ἀπεφάσισεν ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἀνάδειξιν τοῦ ἡγέτου τοῦ κόμματος, μετὰ τὴν κηδείαν τοῦ Βιντίλα Βρατιάνο.

Ὡς πιθανώτερος διάδοχος τοῦ μεταστάντος θεωρεῖται ὁ κ. Ντούκα.

Η ΙΣΠΑΝΙΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΙΤΑΙ ΑΠ' ΑΚΡΟΥ ΕΙΣ ΑΚΡΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. (Τηλεγραφικῶς). — Κατὰ πληροφορίας τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων ἐκ τῶν γαλλοϊσπανικῶν συνόρων, ἡ κυβέρνησις Μπερέγκερ κατώρθωσε πράγματι νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τάξιν ἐν Ἱσπανίᾳ, ἐφαρμόζει ὅμως πρὸς τοῦτο μέτρα πράγματι δρακόντια.

Ὅλαι αἱ μεγάλαι πόλεις στρατοκρατοῦνται, ἐν Βαρκελώνῃ δέ, ὅπου συνέβησαν αἱματηραὶ συμπλοκαί, ἀποκρυβεῖσαι ὑπὸ τῆς λογοκρισίας, ἡ πόλις ἐχωρίσθη εἰς πέντε ζώνας, ἑκάστη τῶν ὁποίων διατελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἑνὸς στρατηγοῦ.

Αἱ κηρυχθεῖσαι εἰς διαφόρους πόλεις ἀπεργίαι ἐλύθησαν διὰ βιαίων μέτρων. Αἱ ἀρχαὶ ἐπέβαλαν εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας, τοὺς κλείσαντας τὰ καταστήματά των, τὸ ἐκ νέου ἄνοιγμα. Οἱ ἀρνηθέντες κατεδικάσθησαν εἰς μεγάλας χρηματικὰς ποινάς.

Εἰς τὴν Βαλένθιαν οἱ ἀπεργοὶ ἐργάται ἐφόνευσαν τρεῖς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, εἰς δὲ τὴν Σαραγόσσαν δέκα χωροφύλακας.

Ἡ λογοκρισία ἀσκεῖται αὐστηρότατα. Μία ἐφημερὶς τῆς Βαρκελώνης κατεδικάσθη εἰς βαρὺ πρόστιμον, διότι ἀνέγραψεν ἁπλῶς τὴν στάσιν τῆς Χάκας, πολλοὶ δὲ δημοσιογράφοι συνελήφθησαν ἐπὶ διαδόσει ἀνησυχητικῶν εἰδήσεων.

Ο κ. ΜΑΝΙΟΥ ΥΠΕΡ ΣΥΝΑΨΕΩΣ ΠΑΡΑΔΟΥΝΑΒΕΙΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βιέννης ὅτι ὁ πρώην πρωθυπουργὸς τῆς Ρουμανίας κ. Μανίου εἰς συνέντευξίν του πρὸς Βιενναίαν ἐφημερίδα ἐδήλωσεν ὅτι ἀσπάζεται ἀπολύτως τὸ σχέδιον τοῦ κ. Μπριὰν περὶ εὐρωπαϊκῆς ὁμοσπονδίας ἀλλ' ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην προηγουμένου σχηματισμοῦ παραδουναβίου τοιαύτης.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΕΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ

ΡΩΜΗ, 24. (Τηλεγραφικῶς). — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βουδαπέστης ὁ βουλευτὴς Φαμπιὰν ἀπεκάλυψεν εἰς τὴν Βουλὴν μέγα σκάνδαλον, κρατοῦν ἐν ζωηροτάτῃ συγκινήσει ὁλόκληρον τὴν Οὐγγαρίαν.

Ὁ Φαμπιὰν ἀπέδειξεν ὅτι ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἐργασίας ἐξηφανίσθησαν τεράστια ποσά, ἐκ τῶν διατεθέντων δι' ἀνέγερσιν νοσοκομείων, γηροκομείων, δι' ἐπιδόματα πρὸς ἀναπήρους πολέμου κλπ.

Ὁ Φαμπιὰν ἀπεκάλυψεν ὅτι πλεῖστοι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐχρηματίζοντο συστηματικῶς ἀπὸ ἐτῶν ἐν συνεργασίᾳ ἄλλων ἐπιτηδείων.

Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν καταχρήσεων τούτων ἀνέρχεται εἰς 50 ἑκατομμύρια πένγκο, δηλαδὴ εἰς 700 περίπου ἑκατομ. δραχμῶν.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΓΓΛΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 24. (Τηλεγραφικῶς). — Ὁ διελθὼν ἐντεῦθεν Ἀγγλικανὸς ἐπίσκοπος Γιβραλτὰρ Σεβ. Νοῦζετ Χὶξ ἐπεσκέφθη τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον Β'. Ὁ Ἀγγλικανὸς ἐπίσκοπος ἐγένετο δεκτὸς μετὰ τῶν προσηκουσῶν τιμῶν, μετὰ δὲ τὰς ἀνταλλαγείσας ἑκατέρωθεν προσφωνήσεις ἡ Α. Θ. Π. παρουσίασεν εἰς αὐτὸν τοὺς συνοδικοὺς ἀρχιερεῖς. Ὁ Σεβ. Νοῦζετ ἐπεσκέφθη κατόπιν τὰς αἰθούσας τοῦ Πατριαρχείου, τὸν πατριαρχικὸν ναὸν καὶ τὰ διάφορα κειμήλια μεθ' ὃ εὐχαριστήσας ἀπεχαιρέτισε τὸν Πατριάρχην.